

ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်

၁၃၇၁-ခု၊ သာမဏေကျော်များ

- ၁။ ရှင်မနွာရဝါလင်္ကာရ
- ၂။ ရှင်သုစိတ္တာလင်္ကာရ
- ၃။ ရှင်သောဘိတာလင်္ကာရ (ပါဠိ)
- ၄။ ရှင်ဇောတိကာလင်္ကာရ

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ ● မေပဒဝဏ္ဏနာ (ဝထမဆင့်)

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ

မေပဒဝဏ္ဏနာ

(ဝထမဆင့်)

ဒုတိယအကြိမ်

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ ● ဓမ္မပဒဝိဇ္ဇာနာ (ဝထဓာနဝဂ်)

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ ဓမ္မပဒဝိဇ္ဇာနာ (ဝထဓာနဝဂ်)

ဒုတိယအကြိမ်

သာသနာ ၂၅၅၃ ကောဇာ ၁၃၇၁ ၁၇၆ ၂၀၁၀

အရှင်ဥက္ကဏ္ဍမာတိဝံသ

ဓမ္မပဒဝဏ္ဏနာ
(ဝထမဆင့်)

ဒုတိယအကြိမ်

သာသနာ ၂၅၅၃

ကောဇာ ၁၃၇၁

၁၇၀၁

ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း)

မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်

၁၃၇၁-ခု၊ သာမဏေကျော်များ

၁။ ရှင်ပန္နာရဝါလင်္ကာရ

၂။ ရှင်သုစိတ္တာလင်္ကာရ

၃။ ရှင်သောဘိတာလင်္ကာရ (ပါဠိ)

၄။ ရှင်ဇောတိကာလင်္ကာရ

အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာတိဝံသ

၏

ဓမ္မပဒဝဋ္ဋာနာ

(ပထမဆင့်)

သာသနာ

၂၅၅၃

ကောဇာ

၁၃၇၁

ခရစ်

၂၀၁၀

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၀၀၁၉၀၃၁၀

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၀၀၁၆၂၀၃၁၀

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ခင်အေးမော် (၀၆၀၂၄)
 ဂုဏ်သိရိပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ်-၇၈၊ ပတ္တမြားလမ်းသွယ်(၁)
 ရတနာအိမ်ရာ၊ သာကေတ၊ ရန်ကုန်မြို့
 ဖုံး - ၀၉ ၅၀၀၂၅၇၅

ထုတ်ဝေသူ - ဦးကျော်ဟင်း (ယုံကြည်ချက်စာပေ)

ပြန်ဆိုရေး - သစ္စာမဏ္ဍိုင်၊ ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်
 ရွှေတိဂုံတုရားတောင်ဖက်မုခ်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

အုပ်ရေး - ၂၀၀၀

အကြိမ် - ဒုတိယအကြိမ် (၂၀၁၀-ခုနှစ်)

တန်ဖိုး - ၁၀၀၀ ကျပ်

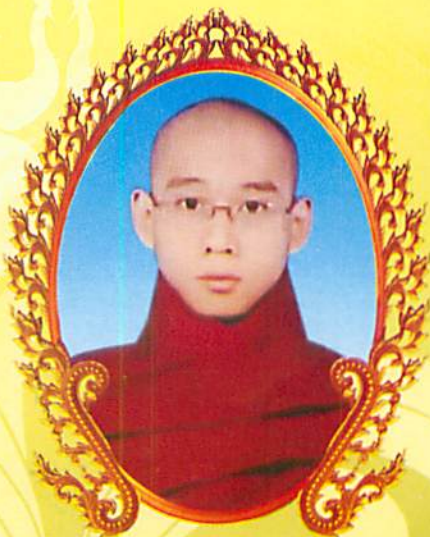
ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောကီအညွှန်း(CIP)

၂၉၄-၃

ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ၊ အရှင်
 ဓမ္မပဒဝဏ္ဏနာ (ပထမဆင့်) / အရှင်ဥက္ကဋ္ဌမာဘိဝံသ - ရန်ကုန်၊
 ယုံကြည်ချက်စာပေ၊ ၂၀၁၀။
 ၁၅၄ - စာ ၂၁၂.၅ x ၁၈.၅ စင်တီမီ။
 (၁) ဓမ္မပဒဝဏ္ဏနာ (ပထမဆင့်)

ရှင်သောဘိကာလင်္ကာရ
(ပခုက္ကူ သာမဏေကျော်)

ရှင်ဆေတိကာလင်္ကာရ
(ပခုက္ကူ သာမဏေကျော်)

Faded text, possibly a name or title, located below the second portrait.

ရှင်မန္တရတီလင်္ကာရ

(မော်ကျွန်း သာမဏေကျော်)

ရှင်သုဗ္ဗိတ္တာလင်္ကာရ

(ပင်လယ်ပူဟ သာမဏေကျော်)

နိကာယသင်္ဂဟ
ဗုဒ္ဓဘာသာ

နိကာယသင်္ဂဟ
ဗုဒ္ဓဘာသာ

မာတိကာ

(က)

(အ)			
		အဇ္ဈဂါ	၁၉၃
အကဏှနေတ္တော	၁၇၇	အဇ္ဈပ္ပတ္တော	၁၇၉
အကတညုဿ	၂၂၂	အဇ္ဈာဝသန္တေဟောဝ	၁၄၄
အကရမုသတေ	၁၇၆	အဇ္ဈေသနံ	၁၆၆
အကာသိ	၁၄၂	အဗ္ဗလိ	၁၆၉ ၁၈၇
အကံသု	၁၄၂	အဇိနိ မံ	၁၅၇
အက္ခောဇ္ဇိံ မံ	၁၅၇	အညံ	၂၂၀
အက္ခိရောဂေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ	၂၁၃	အညကြောဝ	၁၇၅
အက္ခိ	၁၇၇	အဗော	၁၄၁
အက္ခိနံ	၁၇၁	အဗုလ္လိခိတေဟိ	၁၇၀
အက္ခိဟိ နပဿာမိ	၁၄၉	အဋ္ဌဝီ	၁၄၆
အဂါရေ	၁၅၃	အတ္တရန္တိ	၁၆၃
အဂါရံ အဇ္ဈာဝသေယျံ	၁၉၃	အတ္တနာဝ	၁၅၈
အဂမာသိ	၁၅၅	အတ္တနော	၁၄၅
အဂ္ဂမက္ခာယတိ	၁၈၈	အတ္တာနံ	၁၈၅
အဂ္ဂဟေသိ	၁၈၅	အတ္တာဒန္တော	၂၂၆
အဂ္ဂဓမ္မံ	၂၁၉	အတိဝါကျံ	၁၈၆
အဂီရသံ ပဿ	၂၂၈	အန္တကိရိယာယ	၂၁၉
အစ္စောဒကေန	၁၅၉	အန္တမသော	၁၇၉
အစ္စတိ	၁၇၂	အန္တရဓာယိ	၁၅၄
အစ္စရိယံ	၁၅၃	အန္တော ဂေဟေယေဝ	၁၇၂
အစ္စရာနံ ဟေတု	၁၇၁	အထာသဒါ	၁၇၆
အစ္စဿု	၁၈၂	အတ္ထေန	၁၆၇
အဇ္ဇတနာယ	၁၅၄ ၂၁၅	အတ္ထံယေဝ	၁၆၇

(ခ)

မာတိကာ

အတ္ထေသော	၁၈၃	အနုပနယုန္တဿေဝ	၁၅၇
အဏုံ	၁၉၁	အနုပုဗ္ဗေန	၁၄၆
အနုလင်္ကံရိတွာ	၁၆၆	အနုပုဗ္ဗိ	၁၇၄
အနုဿဝါ	၁၄၄	အနုသံဝတ္ထရံ	၁၆၇
အနမတဂ္ဂသ္မိံ	၁၄၅	အဒ္ဓ	၁၄၇
အနဓိပတေယျာ	၁၅၁	အဒံသု	၁၇၄
အနာဂတေ	၁၅၆	အဒိန္နပုဗ္ဗကောတွေဝ	၁၅၀
အနာထပိဏ္ဍိကာဒီသု..	၁၉၆	အဒ္ဓသ	၁၆၉ ၁၄၈
အနိစ္ဆိတွာ	၁၈၅	အဓမ္မော နိရယံ	၂၁၄
အနိက္ကသာဝေါ	၂၁၈	အဓိဂတတ္တာ	၁၈၅
အနောတတ္ထ	၁၅၈	အဓိဂတဝိသေသံ	၂၁၈
အနောဒကေန	၁၅၉	အဓိဝါသေသိ	၁၇၉
အနနုစ္ဆဝိကံ	၁၆၄	အပရိယန္တတာယ	၁၇၄
အနကမ္ပံ	၂၁၆	အပသာဒေတွာ	၂၂၂
အနတ္တရော	၁၈၇	အပိစ္ဆော သန္တုဋ္ဌော	၂၃၁
အနတ္တရံ	၂၂၀	အပေတော	၁၆၄
အနုပါဒိယာနော	၁၇၈	အပါနဒိ	၁၅၂
အနုပါဒါယ	၁၆၆ ၂၁၈	အပါယံ	၁၄၄
အနုပိယံနာမ	၁၇၃	အပ္ပမာဒေန	၁၉၅
အနုပိယမ္ပဝနေ	၁၇၃	အပ္ပမာဒ+ပဒ	၂၂၆
အနုဓမ္မစာရီ	၁၇၈	အပ္ပမတ္တော	၂၂၁
အနုဓမ္မအရ	၂၂၄	အပ္ပေါသုက္ကော	၁၇၄
အနုယုဇ္ဇေထ	၁၉၁	အပ္ပေါသုက္ကတံ	၁၆၆
အနုရုဒ္ဓသကျေန	၁၇၃	အဘဝိဿ	၁၆၉

မာတိကာ

(ဂ)

အဘာဝိတံ	၂၂၀	အသီတိ ကပ္ပေ	၂၁၆
အဘိက္ကန္တေန	၁၅၄	အသုဏန္တိယော	၁၆၃
အဘိညာဉ် ၇ပါး	၂၂၉	အသုဘာနုပဿီ	၂၁၈
အဘိရာဓယေ	၁၇၇	အသူရေသု	၁၉၄
အဘိသမ္မရာယော	၁၈၇	အဿ	၁၆၅ ၁၅၁
အဘိဘုယျ	၁၆၂	အဿမပဒေ	၁၆၉
အဗ္ဗက္ခာနံ	၁၈၁	အသော	၁၉၂
အဗ္ဗတံ	၁၅၃	အသောသုံ	၁၇၁
အပုဗ္ဗံ အစရိမံ	၁၄၆	အလတ္တံ	၁၅၁
အဗလသံဝ	၁၉၂	အဝက္ခတိ	၁၉၂
အဗ္ဗဟီ	၂၁၄	အဝဓိ မံ	၁၅၇
အဗျဝိ	၁၆၉	အဝစုတ္တ	၁၆၃
အမတံ ပါယေတွာ	၂၂၂	အဝိတဂန္ဓံ	၁၈၉
အမတ	၂၂၆	အဝိစိမဟာနိရယော (၁၇၂)	၂၂၂
အမတ္တညံ	၁၆၃	အဟာသီ	၁၅၇ ၂၁၆
အမေ နာသေဿတိ	၁၈၈	အဟိမေဓလာယ	၁၇၄
အယံ ဥပမာ(ဝုတ္တာ)	၁၇၂		
အယံ ဓမ္မဒေသနာ	၁၄၀		
အယျာနံ	၁၇၃	(အာ)	
အယျာ	၁၄၄	အာစိက္ခ	၁၅၁
အရဟာ	၁၄၆	အာစိဝံ ပရိသောဓယံ	၁၄၈
အသက္ခိ	၁၄၇	အာတာပီ	၂၂၁
အသဋ္ဌေန	၂၁၇	အာပတ္တိယာ	၁၆၀
အသာရဒဿိနော	၁၇၀	အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ ဗာဟာယံ	၁၇၀
		အာယတီ	၁၇၇

(ဃ)

မာတိကာ

အာယုသင်္ခါရ	၂၂၁	ဣမဿ ဒဿနတ္ထာယ	၁၅၀
အာရဒ္ဓ	၁၆၄	ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ	၁၅၈
အာလိမ္မေဿသိ	၁၈၁	ဣမံ ဘိက္ခု ပိဋိတော..	၁၆၇
အာသဝါနံ ဓယာ	၂၂၀	ဣမာ ဂါထာ	၁၅၂
အာသဝ+ဩဃ..	၂၂၃	ဣကာရန္တ ဤကာရန္တ	၁၆၉
အာသဝက္ခယအရ	၂၂၉	ဣဒ္ဓိဝိစ	၂၂၉
အာသဝေါ	၂၂၃		
အာသိဝိဿ	၁၇၄	(ဤ)	
အာဟ	၁၅၆	ဤဒိဿော ပတိ	၁၆၉
အာဟံသု	၁၄၄ ၁၇၂		
အာဟု	၁၄၇ ၁၉၄	(၉)	
အာဠာဟနေ	၁၅၁	ဥဋ္ဌာနေန	၂၂၈
အာဠာရူဒကာနံ	၁၆၀	ဥဋ္ဌာနဝတော	၂၂၇
(ဣ)		ဥဒါနေသိ	၂၂၀
ဣဇ္ဈ	၁၈၄	ဥပဇ္ဇတိ	၂၁၈
ဣတ္ထိ	၁၉၃ ၁၇၉	ဥပညာတံ	၂၁၉
ဣတ္ထာဂါရေ	၁၆၈	ဥက္ကဋ္ဌိတော	၂၂၁
ဣဒ္ဓိ	၁၆၉	ဥပေါသထ	၁၇၅
ဣဒ္ဓိမတော	၁၆၉	ဥပါသိကာနံ	၁၈၆
ဣဒ္ဓိဝိသယော ဟေသ	၁၆၉	ဥဘယတ္ထ	၁၅၂
ဣစ တပုတိ	၂၂၂	ဥပဋ္ဌဟိသု	၁၄၉
ဣစ မောဒတိ..	၂၂၁	ဥဒပါဒိ	၁၅၀
ဣန္ဒြိယေသု အသံဝုတံ	၂၁၇	ဥပါယာသ	၂၁၅
ဣန္ဒြိယေသု သုသံဝုတံ	၂၁၈	ဥနောဒရောသိ	၁၈၀

မာတိကာ

(c)

ဥပဂူပရိ	၁၈၀	(က)		
ဥဠါဋိတမတ္တာယ	၁၇၄	ကကုဋပါဒါနံ ပဉ္စနံ..	၁၇၁	
ဥဿာပယိဿ	၁၈၀	ကဋ္ဌင်္ဂရုက္ခေသု	၁၇၆	
ဥပဓာရေန္တိ	၁၇၈	ကတညူ	၂၂၂	
(ခ)		ကတဘတ္တကိစ္စော	၁၆၇	
ဧကဝါရေနေဝ	၁၄၅	ကတရိသိတ္ထိယာ	၁၈၇	
ဧသဓမ္မော	၁၅၉	ကတကမ္မဝသေန	၁၄၉	
ဧထ	၁၄၆	ကတိပါဟေနေဝ	၂၂၆-၁၈၆	
ဧကမန္တံ	၁၅၄	၁၈၅	ကတိပါဟစ္စယေန	၁၉၄
ဧက-ဌိ	၁၉၆	ကန္တာရဒ္ဓါမာဂတော	၁၄၇	
ဧကဒိဝံသံ	၁၄၁	ကထာပေဿာမိ	၁၉၅	
ဧကဘောသဇ္ဇေနဝ	၁၄၉	ကထေသိ	၁၄၅	
ဧသဘိယျော	၁၈၇	ကနိဋ္ဌဘာတာ	၁၄၃	
ဧကာယနေော	၁၇၃	ကနကဝိမာနေ နိဗ္ဗတ္တိ	၂၁၄	
ဧသာပေကာ	၁၇၃	ကန္တတံ	၁၅၂	
ဧကိဿာ	၁၄၇	ကန္တန္တော	၂၁၅	
ဧတေ ဘိက္ခူ	၁၅၅	ကပ္ပေန္တိ	၁၅၉	
ဧတေသံ ဝေါလောကနေ	၁၆၇	ပပ္ပေတိ	၁၆၅	
ဧတ္တကံ ကာလံ	၁၇၄	ကမ္မကိလိဋ္ဌံ	၂၂၁	
(ဩ)		ကမ္မဗလေန	၁၇၂- ၂၂၁	
ဩလုဋိ	၁၇၃	ကမ္မဋ္ဌာနံ	၁၉၅	
ဩနမနန္ဒပကတိကံ	၁၄၇	ကမ္မဝိသုဒ္ဓိံ	၂၂၂	
ဩဝေန္တာနိ	၁၆၉	ကယိရာ	၁၆၂	
ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ	၁၆၁	ကယိရာထ	၁၉၁	
ဩဇော	၁၉၁	ကရောဇ္ဇေ..	၁၉၆	

(၈)

မာတိကာ

ကလျာဏဇ္ဈာသယေန	၁၄၄	ကုသိတံ	၁၆၃-၂၁၈
ကဟာပဏ	၁၈၉	ကုက္ကုဋီ နိဗ္ဗတ္တိ...	၂၁၆
ကာကဏ္ဍကော	၂၂၀	ကေဝလံ	၁၆၂
ကာကောလူကာနံ	၁၅၈	ကောဓာဘိဘုံ	၁၉၃
ကာမေ	၂၂၃	ကောမာရဘဏ္ဍော	၁၉၀
ကာယော	၁၄၅	ကောသမ္ဘိ	၁၇၈
ကာယဿ ဘေဒါ	၁၆၈		
ကာယိကဒုက္ခ	၂၁၃	(ခ)	
ကာရုညံ	၂၂၁	ခတ္တိယမာနံ	၁၅၅
ကာလေန ကာလံ	၁၇၉	ခန္တိအရ	၂၁၇
ကာလကတာဘိပတ္တယိ	၁၅၂	ခါရောဒကသေစနကံ	၁၈၂
ကာသိပုရံ	၁၆၆	နိယံ	၂၂၃
ကာသာဝံ	၁၆၄	နိဏာသဝေါ	၂၂၃
ကာဟသိ	၁၆၇	ခုဇာ	၁၈၅
ကိံကမ္ဘံ ကတွာ..	၁၅၄	ခုဇုတ္တရာ	၁၈၅
ကိံ ကာရဏာ	၁၄၅	ခုပ္ပိပါသာ	၁၈၂
ကိဉ္ဇနံ	၂၂၆	ခေဋ္ဌာသကဝါဒေန	၁၇၄
ကိပ္ပိ အဝတွာဝ	၁၈၆		
ကိမကာသိ	၁၅၄	(ဂ)	
ကိမင်္ဂ	၁၇၄	ဂဏယံ	၁၇၈
ကိလမိဿန္တိ	၁၄၆	ဂတာ	၁၇၀
ကုဋ္ဌာဂါရမတ္ထော	၁၇၂	ဂတိအဘိသမ္ဗရာယော(၁၉၀)	၂၂၆
ကုဒါစနံ	၁၅၈	ဂဏှ	၁၄၈
ကုဗ္ဗတော	၁၇၆	ဂန္ဓကုဋိယံ	၁၉၅

မာတိကာ

(ဆ)

		(စ)	
ဂန္ဓဗ္ဗော	၁၅၃		
ဂန္ဓော ပတိဋ္ဌာတိ	၂၁၃	စက္ကံ	၁၄၀
ဂမနာဂမနန္တိ	၁၅၂	စက္ကဝတ္တိ	၁၆၉
ဂယာသီသံ	၁၅၅	၁၇၄	စက္ကယုဂံ ပဋိပါဒယာမိ ၁၅၁
ဂရဟန္တိ	၁၇၈		စက္ကဝါဠေသု ၁၅၀
ဂရဟိတော	၁၉၅		စက္ခု ၅ပါး အရကောကံ ၂၂၉
ဂရုဠပေါတကာ	၁၉၄		စက္ခုဒုဗ္ဗလံ ၁၄၉
ဂဟနဇွတ်	၁၈၀		စတုပဏ္ဍာသ ၁၄၃
ဂဟေတာ	၁၇၄		စတုပ္ပဒိကန္တိ ၁၆၈
ဂဟပတိ	၁၄၂		စတုမာသစ္စယေန ၁၅၈
ဂါထမာဟ	၂၁၄		စတုရီနိယာ ၁၇၄
ဂိရုဋ္ဌသမဇ္ဇံ	၁၇၀		စတုရာသီတိယာ ၁၅၅
ဂိရုဋ္ဌသမဇ္ဇော	၁၆၇		စတ္တာရိ ၁၄၃
ဂိလာနော	၁၇၇		စန္ဒြေပဇ္ဇောတောပိ.. ၁၈၃
ဂိတသဒ္ဓံ သုတွာ	၂၁၃		စန္ဒိမသူရိယေဟိ ၁၅၂
ဂုဏမဟတ္တကံ	၁၄၃		စရထ ဗြဟ္မစရိယံ ၂၁၉
ဂေဟမဇ္ဈေယေဝ	၁၇၂		စရေယျ ၁၆၂
ဂေါစရ	၂၂၇		စိတ္တပါဠလိကာယာ.. ၁၉၅
ဂေါဏာ	၁၈၁		စိတ္တက္ခေပဉ္စ ပါပုဏေ ၂၂၅
			စိတ္တံ ဝိမုတ္တံ ၂၂၀
			စိန္တယီသု ၂၁၉
			စိန္တေသိ ၁၄၆
			စိရသေဝ ၁၄၁
			စိရေန ၁၈၁
			စုတူပပါတံ ၁၉၁

(ဃ)

ယဋီယတိ	၁၈၀
ယတသိတ္တံ	၁၅၃
ယရာဝါသံ	၁၇၄

(၆)

မာတိကာ

စုပ္ပိတု ၂၁၇
စေတောဝိမုတ္တိ ၂၂၀

(ဆ)

ဆဗ္ဗဏ္ဏုပုဒ္ဒရံသိယော ၁၉၁
ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓေါ ၁၉၆
ဆဿု ခတ္တိယေသု.. ၁၇၃
ဆဝိယာဒီနိ ၁၈၁

(ဇ)

ဟောမိ ၁၅၁
ဇမ္ဗူဒီပဿ ၁၅၆
ဇာဂရော ၁၉၂
ဇာနာပေဿာမိ ၁၇၃
ဇာနေမု ၁၅၃
ဇာမာတရံ ၁၈၉
ဇာယတေ ၁၈၂
ဇိရိ ၁၈၀
ဇိရန္တု ၁၄၅
ဇိဝန္တဿေဝ ၁၇၁
ဇိဝိတက္ခယံ ပါပသိ ၁၆၀
ဇိဝိတံ ၂၁၄
ဇေတဝနံ ၁၄၈

(တ)

တံ ဘိက္ခဝေ သောဘောထ ၁၆၀
တံ ဝိနာ ၁၇၀
တံ မေ အက္ခာဟိ.. ၁၅၇
တွံ နာသက္ခိ ၁၄၇
တွံ စ ၁၈၇
တက္ကသီလံ ၁၉၀
တခီဏေန ၁၄၈
တတော ၁၄၀
တတော နိဒါနံ ၁၈၉
တထာဂတဿ ၁၆၉
တထာဂတေ ဝသန္တေ ၁၇၁
တထာဂတေ ဝိဟေန္တေ ၁၅၀
တဒဘိမုခညေဝ ၁၈၀
တယိ ဇိဝန္တေ ၁၈၀
တယော (ပုတ္တာ) ၁၈၆
တရုဏာယေဝ ၁၄၄
တပန္နမာဒိစ္စ ၁၉၀
တပသာ ၁၅၃ ၂၂၆
တပ္ပတိ ၁၇၇
တဝနုစ္ဆိဝိ ၁၆၉
တသ္မိံ သန္တာပေ ဥပဋ္ဌိတေ ၁၇၂
တဿ ဝိရဝန္တေယေဝ ၁၄၄
တဿ နိဂ္ဂဟတော ၁၆၄

မာတိကာ

(ဈ)

တဿ ဓာရဏံ	၁၄၄	တေသု(သဗ္ဗပစ္စိမကော)	၁၆၆
တဿာနကရံ	၁၇၆	တေသုပဿမ္မတိ	၁၅၇
တဿာ ဝိမံသနက္ခာယ	၁၉၄	(ဒ)	
တယဿု	၁၈၇	ဒက္ခိဏောဒကံ	၁၆၉
တာဝတိံသာ	၁၈၀	ဒဇ္ဇာ	၁၇၇
တာဟံ	၁၅၃	ဒဗ္ဗုကာမမှာ	၁၄၆
တိကိစ္ဆာပေဟိ	၁၅၀	ဒန္တော	၂၂၆
တိဏုက္ကာယ	၁၇၁	ဒဒန္တဿ	၁၅၃
တိတိကိစ္ဆံ	၁၈၆	၂၂၆	၁၉၁
တိဒသာနံ သဟဗျတံ	၂၁၅	ဒမေန	၁၉၁
တိရစ္ဆာနော	၁၉၄	ဒသမာသစ္စယေန	၁၄၁
တိဿော ဂါထာ	၁၆၁	ဒသန္တံ	၁၈၁
တုဏှိ	၁၅၅	ဒဿပောဝ	၁၈၆
တုယံ	၁၈၄	ဒဿဟိ	၁၈၆
တုမှာကံ ဒဿနက္ခာယ	၁၇၇	ဒဿသာမိ	၁၆၇
တုမှာကံ အဟံ ပိယော	၁၇၄	ဒါပေသိ	၁၈၀
တုဿတိ	၁၈၃	ဒိဇော	၁၉၄
တေ ဟတ္ထေသု...	၁၉၄	ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ	၂၁၇
တေန (လဒ္ဓေါ)	၁၉၄	ဒိန္နာယ ဘတိယာ ...	၁၄၉
တေန (ဒုက္ခေန)	၁၅၁	ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ	၂၁၄
တေန သဒိဿော	၁၈၃	ဒိဝဿေ ဒိဝဿေ	၁၆၁
တေမာသံ	၁၆၇	ဒိဝါ	၁၆၂
တေသံ ဟိ နာမ...	၁၆၀	ဒိသာဝါသိနော	၁၄၉
တေသု	၁၄၅	ဒိဿတိ	၁၅၂ ၁၈၇
တေသု (ဧကဿ)	၁၇၃	ဒိဿရေ	၁၅၂

(ည)

မာတိကာ

ဒီဃာဝု	၁၆၀	ဓမ္မကထံ သုတွာ	၂၂၅
ဒီယန္တိ	၁၅၉	ဓမ္မစာရိ	၁၆၈
ဒီယျတိ	၁၈၃	ဓမ္မဇီဝိနော	၁၈၉
ဒုက္ခမန္တေတိ	၁၄၀	ဓမ္မဒေသနံ ကတွာ	၂၁၃
ဒုက္ခိတော တုဝံ	၁၅၁	ဓမ္မရာဇာ	၁၅၄
ဒုက္ခိ	၁၅၅	ဓမ္မသံဝေဂေါ	၂၂၂
ဒုဋ္ဌဿ	၂၂၅	ဓမ္မဿ	၁၈၅
ဒုဗ္ဗဇော	၁၅၅	ဓမ္မဿဝနန္တရာယံ	၁၇၃
ဒုဗ္ဗိနိတ	၁၅၅	ဓမ္မဘိသမယော	၁၅၈
ဒုမာနေကဖလာ	၁၉၆	ဓမ္မေ သုစိတ္ထေ	၁၆၈
ဒုမ္မနော	၁၇၇	ဓာရေသီယေဝ	၁၆၄
ဒုမ္မေဝိနော	၁၉၁	ဝိတိမာယ	၁၈၂
ဒုဿတိ	၁၈၁	ဝိတရာ မေ အက္ခာတော	၁၈၃
ဒုဿီလော	၁၈၆ ၂၂၆	ဝိရာ	၂၂၇
ဒေဝ	၁၅၄		
ဒေဝတာ(နေဿာမ)	၁၇၃	(န)	
ဒေဝတာဟိ ပဟိတာ	၁၇၃	နဂရံ	၁၅၅
ဒေဝရဇ္ဇသိရိန္ဒရော	၁၄၅	နစ္ဆန္တိ	၁၉၄
ဒေဝါနမိန္ဒော	၁၉၂	နန္ဒတိ	၂၂၃
ဒေါမနဿ	၂၁၅	နန္ဒနဋ္ဌာနေယေဝ	၂၂၃
	(ခ)	နန္ဒာပိ ကာလံ ကတွာ	၂၃၀
ဓနံ	၁၉၁	နဒိယာ	၁၆၆
ဓနတ္ထေဒံ	၂၁၄	နပွဝတ္တန္တိ	၁၇၅
ဓနတ္ထေဒဘယေန	၂၁၄		

မာတိကာ

(၄)

နမော ဘျတ္တ၊	၁၇၆	နိဗ္ဗာန်	၁၈၈	
နမော တေ ရုစုတေ	၁၇၇	နိဗ္ဗာပယေ	၁၅၂	
နာဂရာ	၁၅၆	နိဗ္ဗေမတိကော	၂၁၅	
နာဂရာဇာ	၁၅၆	နိမန္တာပေသံ	၁၆၃	
နာဂေါဝ	၁၈၆	နိမ္မာနာယိဿတိ	၁၇၄	
နာဋကိတ္တိန်	၁၆၅	နိရယံ	၁၅၀	
နာဋကိတ္တိယော	၁၈၃	နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ	၁၈၂	
နာသေဿသိ	၁၈၈	နိရယေ နိဗ္ဗတ္တိ		
နာဟောသိ ဆန္ဒော..	၂၂၅	နိရတ္တကမေတံ	၁၆၇	
နာပေတွာ	၁၈၅	နိရာသင်္ကောဝ	၁၆၃	
နာယန္တိ	၁၈၃	နိရာဟာရော	၁၈၇	
နိက္ခမိ	၁၅၉	နိရုဒကောန	၁၆၈	
နိက္ခန္တိမှာဝုသော	၁၈၄	နိရုဇ္ဈန္တိ	၁၆၃	
နိဂမ	၁၄၉	နိဝတ္ထောသိ	၁၇၄	
နိဂမဝါသိတိဿတ္ထေရော	၁၉၆	နိသမ္မကာရိနော	၂၂၇	
နိစ္စလောဝ	၁၇၇	နိသိန္ဓေ	၁၆၀	
နိဋ္ဌာပေတိ	၁၆၇	နိသိန္ဓော	၂၂၀	
နိတ္တိတ္ထော	၂၂၀	နိသိန္ဓောဝ	၁၉၅	
နိဒ္ဒါ	၁၄၄	၁၇၂	နိသီဒိ	၁၄၅
နိဒ္ဒါယိ	၁၇၉	နိသီဒေမ္ပဝနေ	၁၉၀	
နိဒ္ဒေါပဂတာနံ	၁၆၅	နိလုပ္ပလစ္ဆဒနံ	၁၆၉	
နိမိကုန္တိယော	၁၇၀	နေတိ	၁၅၀	
နိပ္ပတ္တိ	၁၅၆	နေရဉ္စရာယ	၁၆၆	
နိပ္ပတ္တိ	၁၆၁	နေဿာမ	၁၇၃	

(၄)

မာတိကာ

	(၁)		ပဏ္ဍိတာ	
ပက္ခာမိ	၁၄၀	၁၄၁	ပတိတံ	၁၈၈
ကက္ခန္ဓိ	၁၅၈	၁၇၉	ပတိဋ္ဌဟိ	၁၆၁ ၁၇၄
ပင်္က		၂၂၀	ပတိဋ္ဌဟိသု	၁၆၂ ၁၈၄
ပက္ခိနော		၁၇၆	ပတ္ထယသေ	၁၅၂
ပစ္စယာ		၂၂၂	ပတ္ထိတံ	၂၂၅
ပစ္စဝေက္ခဏာ		၂၁၇	ပတ္ထေဿတိ	၂၁၉
ပဉ္စ အဘိညာ		၂၁၉	ပဒံ	၁၈၉
ပဉ္စပက္ခာသဝဿာနိ		၁၇၁	ပဒုဋ္ဌေန	၁၄၀ ၁၇၆
ပစ္စာသိသတိ		၂၁၇	ပနုရသော	၁၈၄
ပစ္စုသကာလေ		၁၆၃	ပပဇ္ဇော	၁၈၂
ပစ္စုသသမယေ		၁၈၄	ပပေါတိ	၁၉၁
ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ	၁၆၄	၂၂၂	ပဗ္ဗန္တံ ဥပသမ္ပဒံ	၁၄၃
ပစ္စောရသ္မိ		၁၈၂	ပဗ္ဗဒိတာ အတ္ထိ	၁၅၆
ပဇံ	၁၇၄	၁၉၂	ပဗ္ဗဒိဿာမေဝါဟံ	၁၄၄
ပဇာနံ		၁၉၆	ပဗ္ဗာဇေတွာ	၁၄၆
ပညာ ဝိမုတ္တိ		၂၂၀	ပဗ္ဗတဋ္ဌောဝ	၁၇၄ ၁၉၂
ပညာ ပါသာဒံ		၂၃၀	ပဘဿရော	၁၅၁
ပဋိညံ	၁၅၅	၁၆၆	ပမဇ္ဇသိ	၁၄၅
ပဋိယာဒေသိ	၁၄၈	၁၈၅	ပမတ္ထေသု	၁၇၄ ၁၉၂
ပဋိဟင်္ဂါမိ အာဟဉ္ဇံ			ပမာဒမနယုဉ္ဇန္တိ	၁၉၁
ပဋ္ဌမံ		၁၅၅	ပမာဒေ ဘယဒဿိ ဝါ	၁၉၅
ပဋ္ဌမံ ပါဟံ		၁၅၆	ပမုယှာမိ	၁၈၇ ၂၂၆
ပဋ္ဌမယာမာတိက္ကန္တေ		၁၆၂	ပယောဒိတတ္တာ	၁၇၅

မာတိကာ

(၃)

ပရက္ကမာ	၁၈၈	ပသန္နစိတ္တာ	၁၈၂	၂၁၃
ပရမတ္ထသာရ	၂၂၀	ပသဝိဿာဓိ		၁၈၀
ပရစိတ္တဝိဇာနန	၂၂၉	ပသဝေါ		၁၈၀
ပရဿ	၁၈၀	ပဿ		၁၉၀
ပရိစ္ဆေဒိယေဝ	၁၆၁	၁၇၅	ပဿတော	၁၈၈
ပရိဝဇ္ဇယဿု	၁၅၄	ပဿဒေတွာ		၂၁၉
ပရိဒဟိဿတိ	၁၆၄	ပဿေနိ		၁၉၆
ပရိယာဒါယ	၁၄၇	ပဗ္ဗံ ပုစ္ဆိဿာဓိ		၂၂၃
ပရိယောဒါတော	၁၅၅	၁၆၇	ပဟိဏိသု	၁၆၁
ပရိယောသာနေ	၁၅၀	ပါဏာတိပါတာ	၁၅၃၊ ၁၈၃၊ ၂၁၅	
ပရိယောသာနံ	၂၂၀	ပါတရာသော		၁၇၀
ပရိဟာနာယ	၂၃၁	ပါတိ	၁၆၄	၁၇၄
ပရိဟာသံ ကရောဇ္ဇော	၂၁၇	ပါတိမောက္ခံ	၁၅၅	၁၆၇
ပရေ	၁၆၂	ပါတုရဟောသိ		၁၇၁
ပရေသံ	၁၇၀	ပါတော		၁၈၉
ပလာယိ	၁၅၇	ပါတောဒယန္တေ		၁၅၆
ပလာယန္တိ	၁၆၂	၁၇၉	ပါဒါဝိ	၁၈၄
ပလ္လင်္ကံ	၁၅၄	၁၆၆	ပါဒေန ပဟရိတွာ	၂၂၅
ပလိဂုဏ္ဍိတော	၁၇၆	ပါဝံ		၁၇၄
ပဝတ္တိတဘုက္ကရဏမတ္တ	၂၂၅	ပါပကော		
ပဝေဒေသိ	၁၅၄	ပါပကာရိ		၂၂၁
ပသံသန္တိ	၁၇၅	၁၉၅	ပါပဂရဟိနော	၁၄၈၊ ၁၈၂၊ ၂၁၄
ပသန္နေန	၁၅၄	ပါပုဏိသု		၁၄၆
ပသန္နစိတ္တာ	၁၈၃	၂၁၅	ပါပုဏေ	၁၈၁

(၁)

မာတိကာ

ပါပေန	၁၄၇	၁၇၆	ပုပ္ဖုပဂ ဖလူပဂ	၁၉၄
ပါပေသိ	၁၅၀၊	၁၅၄၊၁၆၀	ပုဗ္ဗေဝ သန္တိဝါသေန	၁၈၂
ပါယာသံ	၁၅၄	၁၆၆	ပုဗ္ဗေ ဝိနိတော	၂၂၁
ပါယာသဿ ပူရေတွာ			ပုရိမဝတ္ထုတ္တိ	၁၇၂
ပါယာသိ		၁၈၀	ပုရေတရမေဝ	၁၄၆
ပါယေဟိ		၁၈၅	ပူဇေသုံ	၁၈၆ ၂၁၀
ပါဝကံ		၁၅၂	ပေစ္စ တပ္ပတိ	၂၂၃
ပါဝဒိ		၁၅၂	ပေတော	
ပါဝိသိ		၁၄၆	ပေသုဏေယျပ္ပဟာယိနံ	၂၃၀
ပါမောသိ			ပေါက္ခရဏီ	
ပိဏ္ဍာယ		၁၄၄		
ပိတာပတိ		၁၅၄		(၁)
ပိတုတ္ထာ မာတုတ္ထာ		၁၅၅	ဖရသုနာ	၁၆၃
ပိတု သိနေဟံ		၂၂၁	ဖလာဖလတ္ထာယ	၁၆၈
ပိတု ဘာယာမိ		၁၈၁	ဖလေယျ	၁၄၈
ပိဒဟန္တိ		၁၇၂	ဖုသန္တိ	၂၂၇
ပိဒဟာပေတွာ		၁၈၆		
ပိဒဟိ				(၁)
ပိလန္ဒနမုဒ္ဒိကံ			ဗလဝသိနေဟံ	
ပုဂ္ဂလံ		၁၇၇	ဗလိဗဒ္ဒဿ	၁၄၉
ပုစ္ဆိသုဒ္ဓိံ ကတ္တာ		၁၅၉	ဗဟူပကာရာ	၁၅၉
ပုညဝါ	၁၆၄	၁၇၄	ဗဟုံ	
ပုတ္တဒါရုံ	၁၆၃	၂၁၇	ဗျသနံ	၁၇၉
ပုထုဇ္ဇနာ		၁၄၃	ဗျာကာသိ	၁၆၉

မာတိကာ

(ဏ)

ဗာရာဏသီ	၁၅၅		(မ)	
ဗာရာဏသီ ရညေ..	၁၅၅	မဂ္ဂ		၁၆၇
ဗာလော	၁၈၇	မဃဝါ		၁၉၅
ဗာဟာ ပဂ္ဂယု	၁၅၁	မစ္ဆန္နော		၂၂၀
ဗိမ္ဗိသာရော	၁၈၉	မစ္ဆေရဝိနယေ		၂၃၀
ဗုဒ္ဓကိုရော	၁၆၅	မညာဓိ		၁၅၂
ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ	၁၆၅	မဋ္ဌကုဏ္ဍလိတွေဝ		၁၅၀
ဗုဒ္ဓေါ	၁၅၆	မဏိ		၁၈၄
		မတ္တိကံ		၁၅၄
		မနသာ		၁၄၀
		မနည်		၁၆၈
		မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ		၁၄၀
		မနောမယာ		၁၄၀
		မန္တဗုဒ္ဓိနော		၁၇၅
		မယိ စိတ္တံ ပသာဒေတွာ		၁၅၀
		မရဏဿ(အဘာယနက)		၁၇၃
		မရတိ		၂၁၁
		မမ ဝိတာယေဝ...		၁၈၂
		မဟတိ		၁၅၅
		မဟာဇာနိကော		၁၈၀
		မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိ		၂၁၄
		မဟေသီ		၁၈၃
		မဟေသက္ခာယ		၁၄၁
		မာ ဆုပိ		၁၇၉

(ဘ)

ဘတ္တုဋ္ဌာနံ နဇာနန္တိ	၂၂၂
ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာ	၁၆၈
ဘဗ္ဗရူပေါဝ	၁၈၇
ဘဝနံ ကမ္မိ	၁၉၆
ဘာဂဝါ	၁၆၇
ဘာယာမိ ပစ္စာဂမနာယ	၁၅၇
ဘာယိတ္ထ	
ဘာသမာနော	၂၂၃
ဘိက္ခံ တဏှံ ပဋိညံ..	၁၄၆
ဘိက္ခဝေါ	၁၉၀
ဘိဇ္ဇန္တိ	၁၄၅
ဘူတပုဗ္ဗ	၁၆၀
ဘောဇနမိစ္စ မတ္တညံ	၂၁၇

(တ)

မာတိကာ

မာ ဇဝံ ဝဒေထ	၁၅၈	ယထာစောတေနေဝ	၁၈၃
မာတရီ	၁၄၃	ယမာမသေ	၁၆၂
မာတာပိတရော	၁၄၂	ယဿ ...အရ	၂၂၀
မာရေသိ	၂၁၄	ယဿာယံ	၁၆၅
မာရော	၂၂၂	ယံ ကာရေမိ	၁၈၂
မာ ဘာယံ	၁၅၉	ယံ ဒီပံ	၂၂၈
မိဂရာဇာ	၁၇၆	ယာဝ အရဟတ္တာ	၁၉၅
မုခေါဒကာနံ	၁၆၁	ယာဝဒတ္ထံ	၁၈၀
မုဋ္ဌဿတိ		ယာဝကာလပူဝေဒနာ	၁၉၀
မုတ္တကရိသပုဏ္ဏံ	၁၈၄	ယာဝဇီဝံ	၁၉၃
မုဒ္ဒါနံ		ယာဝဇ္ဇကာလာ	၁၅၉
မုဒိတမနော	၂၁၅	ယာဝါဟံ အာဂစ္ဆာမိ	၁၈၁
မုဒုစိတ္တတံ	၁၈၉	ယာသိ	၁၄၈
မုသာ	၁၅၄	ယေန	၁၆၁
မုဋ္ဌဿ	၂၂၅	ယေ စ တံ	၂၁၆
မေ		ယေန ဘဂဝါ...	၁၈၇
မေဓာဝီ	၁၉၀	ယေန ပါလိလေယျကံ..	၁၆၁
မေဂေါ		ယေသံ ဓမ္မာနံ	၁၉၃
မောဒတိ		ယောဂက္ခေမံ	၁၈၈ ၂၂၇
မောဟက္ခယံ	၂၂၀	ယောဂဒုပါး အရ	၂၂၇
		ယောဇနသတံ	၁၇၁
		ယောနိသော မနသိကာရ	၂၁၇
(ဃ)			
ယက္ခိနိ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ	၂၁၆		
ယဋ္ဌိကောဋီ	၁၄၇		

မာတိကာ

(ထ)

(ရ)

ရစ်	၁၅၃
ရတ္တဿ	၂၂၅
ရတ္တိ	၁၅၆
ရသို့	၁၅၁
ရာဂံ မောဟံ ပဟာယ	၂၂၄
ရာဂေါ	၂၂၀
ရာဇာဝ	၁၆၂
ရာဇာနံ	၁၆၆
ရာဇဂဟေ	၁၆၅
ရူက္ခံဝ	၁၆၃
ရူဇ္ဇတေဝ	၁၄၆
ရူဒံ	၁၅၂
ရူဒန္တော	၁၅၅
ရူဟိရူပ္ပါဒကကမ္ပံ	၁၇၅
ရောဒိတွာ	၂၁၃

လိစ္ဆဝီ	၁၉၂
လောမာနိ ဈာပေတွာ	၁၇၁
လောဟိတံ	၁၆၇
လောဟိတံ ဆဋ္ဌေတိ	၂၁၉

(ဝ)

ဝက္ခာမိ	၁၃၆
ဝက္ခာမ	၁၆၈
ဝစနဿ အသုတ..	၁၇၃
ဝဇံ	၁၇၁
ဝဋ္ဋိတ္ထိ	၁၅၈
ဝဏ္ဏေတ္တာ	၁၉၆
ဝန္တကသာဝဿ	၂၁၈ ၁၆၅
ဝတိယာ ကာရိတတ္တာ	၁၇၃
ဝဗယိတ္ထ	၁၆၇
ဝနပ္ပတိ	၁၄၁
ဝရမဿတရာ	၁၈၆

(လ)

လစ္ဆသိ	၁၅၂
လဒ္ဓုပဿမ္မဒေါ	၁၉၆
လဘာမဿ	၁၇၇
လဘောထ	၁၆၁
လသိ	၁၇၆
လာဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ	၁၅၉

ဝဝတ္ထုပေတွာ	၁၅၈
ဝဟတော	၁၄၀
ဝါယမန္တေ	၂၂၀
ဝါရိ	၁၅၂
ဝါလုကံ ပတ္တနံ	၁၄၁
ဝိက္ခိဏာတိ	၁၆၂
ဝိက္ခိတ္တမိတ္တတ္တာ	၂၁၉

(၁)

ဝိဂတရဇံ	၂၁၅	သာဓုဝိဟာရိ ဇိရံ	၁၆၁
ဝိဂတဗ္ဗန္တတာယ	၁၉၃	သာဓုနာ	၁၇၅
ဝိဇယိ	၁၄၁	သာဓုံ	၁၇၅
ဝိတိဏ္ဍကံခံ	၂၁၅	သာယနသမယံ	၁၄၈
ဝိန္ဒာမိ	၁၅၁	သာရဏီယကထံ	၁၅၅
ဝိပုလံ သုခံ	၂၂၉	သာရမတိနော	၁၇၀
ဝိမုတ္တိံ ၅မျိုး	၂၂၄	သာရဉ္စ အသာရတော	၂၂၀
ဝိရမသု	၁၅၃	သာမဏေရော စိရာယတိ	၁၄၇
ဝိဟညတိ	၁၇၂	သာမညတော	၂၂၂
ဝိဟရန္တံ	၁၆၃	သာမညဿ	၂၂၃
ဝုစ္စတိ	၁၉၀	သာမိ မာ သဒ္ဓံ ကရိ	၁၈၁
ဝေါ (ရုစ္စတိ တံ)	၁၇၉	သာမိစိ	၂၁၆
ဝေါ (အာသိတ္တံ)	၁၄၅	သာမိနိ ဝိဇယိနိ	၁၅၈
ဝေါရောပေဿာမိ	၁၇၅	သာလောဟိကာ	၁၄၅
ဝေါလောကေသိ	၁၇၉	သာဝတ္ထိယံ	၁၄၁
ဝေါလောကေန္တော	၁၅၀	သာသနေ	၁၉၀

(၁)

သဒ္ဓါ		သီလံ	၁၇၅
သကာဗ္ဗံ	၁၃၆	သီလနိ	၂၁၉
သကာယာနိ	၁၆၇	သီလဝတံ	၁၇၆
သာတတိကာ	၁၆၆	သီဟနာဒံ နဒန္တော	၂၂၈
သာတ္ထိကာ	၁၅၀	သီဟဿယျံ	၁၉၀ ၂၂၈
		သုဓမ္မာလော	၁၇၃
		သုဓမ္မတိ	၁၉၃

(၈)

သုဂန္ဓံ	၁၈၉	၁၉၀	သောစသီ	၁၇၂
သုတာ(ဓမ္မဒေသနာ)		၁၇၃	သောတာပနာ	၂၂၃
သုန္ဒြေ ဥဒကေ		၁၇၁	သောရစ္ဆံ	၁၆၀
သုယျိတ္ထ		၁၄၇		
သုသာနံ		၁၅၄	(ဟ)	
သုဘာနုပဿီ	၁၆၃	၂၁၇	ဟတစက္ခု	၁၄၇
သုဘာဝိတံ		၂၂၁	ဟတ္ထကုက္ကုဇ္ဇ...	၂၂၈
သုဝိဟိနံ		၁၇၆	ဟတ္တာဒိသု	၁၈၉
သုသမာဟိတော		၁၆၅	ဟတ္ထိ	၁၆၂
သုမေဓသော		၁၉၂	ဟတ္ထိဗ္ဗာပဟိ	၁၆၁
သုမေဓာ		၁၉၂	ဟတ္ထိကန္တဝိဇ္ဇာ	၁၈၆
သုဝဏ္ဏပါတိ		၁၆၆	ဟတ္ထိရာဇကောလေ	၁၇၇
သုကရာနံ(မာရိမာနံ)		၁၇၂	ဟတ္ထေသု	၁၉၄
သေဋ္ဌံ		၁၉၁	ဟရိစန္ဒနုဿဒေါ	၁၅၁
သေဋ္ဌတံ		၁၉၅	ဟသီတဗ္ဗဋ္ဌာနေ	၂၁၈
သေဋ္ဌိ		၁၄၂	ဟာယုဇ္ဇ	၁၄၅
သေတုံ		၁၆၅	ဟိတွာ	၁၉၂
သေပဏ္ဍိ		၁၇၇	ဟိရညံ	၁၈၄
သေနာသနံ		၁၆၂		
သေလံ		၁၆၃		
သောကိနိ		၁၉၂		

100	100	100	100
101	101	101	101
102	102	102	102
103	103	103	103
104	104	104	104
105	105	105	105
106	106	106	106
107	107	107	107
108	108	108	108
109	109	109	109
110	110	110	110
111	111	111	111
112	112	112	112
113	113	113	113
114	114	114	114
115	115	115	115
116	116	116	116
117	117	117	117
118	118	118	118
119	119	119	119
120	120	120	120

အရှင်ဥက္ကမာဘိဝံသ

၏

ဓမ္မပဒဝဋ္ဋနာ

(ပထမဆင့်)

သာသနာ

ကောဏ

ခရစ်

၂၅၅၃

၁၃၇၁

၂၀၁၀

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဓမ္မပဒဝဏ္ဏနာ

ယမကဝဂ် စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထု

ဓမ္မပဒ ခေါ်ရခြင်းအကြောင်း

မနောပုဗ္ဗဂမာ အစရှိသော ဂါထာပါဠိ ဓမ္မတို့ကို သိကြောင်း သိရာ ဖြစ်သောကြောင့် “ဓမ္မပဒ” ခေါ်ပါသည်။

ယမကဝဂ် သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းစုံ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းစုံ သော ယမကဝဂ် ဂါထာတို့၏ အစုအပေါင်း ဖြစ်သောကြောင့် ယမက၊ ပါလမည်ခြင်း၊ မိမိစောင့်ရှောက်အပ်သော တောစိုးသစ် ပင်ကိုမှီ၍ ရအပ်သောကြောင့် ပါလ မည်ပါသည်။

ကျောင်းဒကာ	ကုန်ကျငွေ	ကျောင်းအမည်	ဝါ
အနာထဝိဇ္ဇာ	၅၄-ကုငွေ	ဇေတဝန်	၁၉ -ဝါ
ဝိသာခါ	၂၇-ကုငွေ	ပုဗ္ဗာရုံ	၆ -ဝါ
ဆွေမျိုး	x	နိဂြောဓာရုံ	၁ -ဝါ

မြတ်စွာဘုရား ဆွေမျိုး တစ်သိန်းခြောက်သောင်း၊ မယ်တော်ဘက်မှ (၈)သောင်း၊ ခမည်းတော်ဘက်မှ (၈)သောင်း၊

သာဝတ္ထိမှာ (၂၅)ဝါဆိုရခြင်း အမျိုးနှစ်မျိုးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး များသည်၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍ ၂၅-ဝါဆိုပါသည်။

တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ကျောင်းသွားချိန်

ဆွမ်းစားရာကာလ၏ ရှေ့အဖို့၌ ခဲဘွယ်ဘောဇေတို့ကို ယူ၍ သွားကြသည်။ ဆွမ်းစားရာကာလ၏ နောက်အဖို့၌ ဆေး(၅)မျိုး၊ ဖျော်ရည် (၈)မျိုးတို့ကိုယူ၍ သွားကြသည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးဝိသာခါအိမ်၌ တစ်နေ့ အပါးနှစ်ထောင် ဆွမ်းစားသည်။

မြတ်စွာဘုရားကို ပြဿနာ မမေးခြင်း

“မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်၍လည်း သိမ်မွေ့တော်မူ၏။ မင်းမျိုးဖြစ်၍လည်း သိမ်မွေ့တော်မူ၏။ အိမ်ရှင်သူကြွယ်သည် ငါ့အား ကျေးဇူးများ၏” ဟုကြံ၍ ‘ငါ့ကိုတရားဟောလျှင် “ပင်ပန်းလိမ်မည်” ဟု မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌ လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော ချစ်ခြင်း ကြောင့် ပြဿနာ မမေးပါ။

ပါရမီဖြည့်ခြင်းအကြောင်း သူတစ်ပါးတို့ကို တရားဟောခြင်းငှာ (ဆောင်) သာဝတ္ထိပြည်၊ ခုနစ်ကုဋေ၊ လူနေများလှသည်။

ငါးကုဋေမှာ၊ အရိယာ၊ ဖြစ်ကာနေကြသည်။

သာဝတ္ထိလူဦးရေ (၇) ကုဋေ၊

အရိယာ (၅) ကုဋေ၊ ပုထုဇဉ် (၂) ကုဋေ၊

အရိယာ ကိစ္စနှစ်မျိုး

နံနက်အခါ အလှူပေးကြသည်။ နေလွဲအခါ ပန်းနံ့သာ စသည် တို့ကို လက်စွဲကုန်လျက် အဝတ်,ဆေး,ဖျော်ရည် စသည်တို့ကိုယူ၍ တရားနာ သွားကြသည်။

မြတ်စွာဘုံရား တရားဟောပုံ

သရဏဂုံသီလ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် စသည်တို့၏ အားကြီးသော မှီရာကိုကြည့်၍ အလိုဆန္ဒ အဇ္ဈာသယ အစွမ်းဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်။

အနုပုဗ္ဗိကထာ(၇)ပါး

- ၁။ ဒါနကထာ ၂။ သီလကထာ ၃။ သဂ္ဂကထာ
- ၄။ ကာမ ဂုဏ်တို့၏အပြစ် ၅။ ကာမဂုဏ်တို့၏ယုတ်ညံ့ပုံ
- ၆။ ကာမဂုဏ်တို့၏ညစ်နွမ်းပုံ
- ၇။ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ရဟန်းအဖြစ်၌ အာနိသင်။

မဟာပါလ အကြံဖြစ်

တမလွန်လောကသို့ သွားသူနောက်ကို သားသမီး ညီအကို စည်းစိမ်တို့သည် မလိုက်ကြ၊ ခန္ဓာကိုယ်လည်း မိမိနှင့်အတူမလိုက်၊ ငါ အိမ်မှာနေလို့ ဘာအကျိုး ရှိမှာလဲ ရဟန်းပြုအံ့။

အသက်ကြီးမှ ရဟန်းပြုလျှင် သင့်မသင့်

ဧရာကြောင့် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းနေသူ၏ လက်ခြေတို့ သည် မိမိစကားကို နားမထောင်၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်၊ ဆွေမျိုးတို့သည် အဘယ်မှာ မိမိအလိုသို့ လိုက်ကြမည်နည်း၊ အားအင် ကုန်ခန်းပြီးသူသည် ဘယ်မှာ တရားအားထုတ်နိုင် မည်နည်း၊

ထို့ကြောင့် အသက်ကြီးမှ ရဟန်းပြုရန် မသင့်ပါ။

ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ထံမှာ (၅) ဝါနေပါသည်။

သာသနာ့တာဝန်

၁။ ဂန္ထဓုရ မိမိ၏ ပညာအားလျော်စွာ နိကာယ် တစ်ခုကိုဖြစ်စေ နှစ်ခုကိုဖြစ်စေ အလုံးစုံသော ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ဘုရားစကားတော်ကို သင်ယူ၍ ထိုဘုရားစကားတော်ကို ဆောင်ခြင်း ဟောပြောပို့ချခြင်း၊

၂။ ဝိပဿနာဓုရ ပေါ့ပါးသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အစွန်အဖျား ကျောင်း၌ မွေ့လျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တဘော၌ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၍ အမြဲမပြတ် အားထုတ် ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဝိပဿနာကို တိုးပွားစေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူခြင်း၊

ဂန္ထဓုရ မဖြည့်လိုခြင်း အသက်ကြီးမှ ရဟန်းပြုခဲ့သောကြောင့်၊
ပါလိတထေရ်သည် သာဝတ္တိမှ ယူဇနာ (၁၂၀)ဝေးသော ပစ္စန္ဒရာဇ်ရွာသို့ ရဟန်း (၆၀)နှင့်အတူသွား၍ မျက်စိရောဂါရပြီး ဆေးဆရာက စွန့်သည့်အခါ မဟာဘုတ်ဖြစ်သော မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ လျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီး ဘုရားရှင်ထံ သိကြားမင်းက ခေါ်သွားပါသည်။

ဒါယကာ, ဒါယိကာမ ရည်ရွယ်ချက်

ဤရွာမှာ အရှင်ဘုရားတို့နေလျင် တပည့်တော်တို့ သရဏဂုံ တည်ပြီး သီလယူကြပါမည်။

၅

ရဟန်းတို့ ရည်မှန်းချက် ငါတို့သည် ဤအမျိုးတို့ကိုမှီ၍ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့။

ဩဝါဒပေးရာနေ့ ဝါကပ်ရာနေ့ (ဝါဆိုလဆုတ်-၁-ရက်)။

ရဟန်း(၆၀)နေထိုင်ကြပုံ

မဟာပါလသည် သွား၊ရပ်၊ထိုင်-ဟူသော ဣရိယာပုထ် (၃)ပါးဖြင့်နေ၍ ကြွင်းသောရဟန်း (၆၀)တို့သည် “သွားရပ်ထိုင် လျောင်း” ဟူသော ဣရိယာပုထ် (၄)ပါးတို့ဖြင့် နေကြသည်။ ၆

စက္ခုပါလ သြဝါဒ ငါတို့သည် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာ ဘုရားထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပြီး လာခဲ့ကြတာ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို မေ့လျော့ ခြင်းဖြင့် နှစ်သက်စေခြင်းငှာ မသင့်၊ ကောင်းသောအလို အဇ္ဈာသယ ဖြင့်သာ နှစ်သက်စေသင့်သည်။ မေ့လျော့သူအတွက် အပါယ်လေးပါး သည် မိမိအိမ်နှင့်တူ၏။ မမေ့မလျော့နေကြ။

မျက်စိရောဂါဖြစ်ချိန် ဝါဆိုလအကုန် ဝါခေါင်လ အရောက်၊

မျက်စိရောဂါဖြစ် ရေအိုးပေါက်မှ ရေအလျင် ယိုစီးသကဲ့သို့ မျက်စိတို့မှ မျက်ရည်အလျင် ယိုစီးကြသည်။

မည်သူနှင့်တိုင်ပင် ကရဏောယ(သုတ်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော မိမိကိုယ်)

တိုင်ပင်သည့် ကိစ္စ

ဘုရားသာသနာတော်ကို ကြည့်မည်လား၊ မျက်စိတို့ကို ကြည့်မည်လား၊

အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ချက်

ဘုရားသာသနာတော်ကို ကြည့်ပါ။ မျက်စိတို့ကို မကြည့်ပါနှင့်။

ဆုံးဖြတ်ခြင်းအကြောင်း

အစမထင် သံသရာဝဋ် ရဟတ်တွင်းမှာ သင်မျက်စိ ကာဏ်း ခဲ့တာ ရေတွက်လို့ပင် မရနိုင်ပါ။ ရာပေါင်းများစွာ ထောင်ပေါင်းများစွာ ဘုရားရှင်တွေ လွန်သွားခဲ့ သော်လည်း ဘုရားတစ်ဆူကိုမျှ မလေ့ ကျက်ခဲ့၊ ထို့ကြောင့် သင့်မျက်လုံးတွေ ပျက်စီးချင်လည်း ပျက်စီးပါစေ၊ ကွဲချင်လည်း ကွဲပါစေ၊ ဘုရားသာသနာတော်ကိုသာ ဆောင်ပါ။ မျက်စိတို့ကို မဆောင်ပါနှင့်။

စက္ခုပါလ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမသော သြဝါဒဂါထာ ၃ပုဒ်

စက္ခုနိ ဟာယန္တု ။ ဇီရန္တု ။ ဘိဇ္ဇန္တု မမာယိတာနိ စသောဂါထာ။

မျက်စိကွယ်ချိန် ရဟန္တာဖြစ်ချိန်

မဇ္ဈိမယာမ် လွန်ရာအခါ၌ မရှေးမနှောင်း (တပြိုင်နက်)

ရဟန္တာဖြစ်၍ မျက်စိလည်း ကွယ်သွားပါသည်။

ရဟန္တာအမည် သုက္ခဝိပဿက - ဈာန်မရသော ရဟန္တာ၊

ရဟန်း(၆၀) ရဟန္တာဖြစ်ချိန် ပဝါရဏာနေ့ နီးကပ်ရာအခါ၊

ဂုဏ်ထူး ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊

ရဟန္တာဖြစ်ခြင်းအကြောင်း စက္ခုပါလထေရ်၏

သြဝါဒ၌ တည်သောကြောင့်၊

စက္ခုပါလ ဗုဒ္ဓထံ မလိုက်လို့ခြင်း

အားမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ လမ်းခရီးအကြား ၌လည်း

ဘီးလူးသိမ်းပိုက်အပ်သော တောအုပ်ရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရဟန်း

(၆၀)နှင့်အတူ လိုက်သွားလျှင် ရဟန်းအားလုံး ပင်ပန်းပြီး ဆွမ်းရရန်

မလွယ်ကူသောကြောင့် လည်းကောင်း မလိုက်ပါ။

စက္ခုပါလထေရ်၏တူ ပါလိတ၊
သပိတ်သင်္ကန်းကိုင်နည်းစသည် သင်ယူရာရက် (၁၅)ရက်။

ပါဠိစီ သော အနုပုဗ္ဗေန တံ ဂါမံ ပတွာ ဧကံ မဟလ္လကံ
ဒိသ္မာ 'ဣမံ ဂါမံ နိဿာယ ကောစိ အာရညကော ဝိဟာရော အတ္ထိ'တိ
ပုစ္ဆိ၊ အတ္ထိ ဘန္ဓေတိ၊

ထေရ်ကို ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုရာရက် (၁၅)ရက်၊
လိုက်ပို့သော လမ်းခရီး လမ်းတစ်ဝက်။

ထေရ်နေဘူးသောရွာ ကန္ဓနဂရရွာ၊
ယောက်ျားစိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သောအရာ မိန်းမအသံ။

အနက်ပေး ဘိက္ခုဝေ၊ ဣဒံ (အယံ) ဣတ္ထိသဒ္ဓေါ-
ဤမိန်းမ၏အသံသည်၊ ပုရိသဿ-ယောက်ျား၏၊ စိတ္တံ-ကုသိုလ် စိတ်ကို၊
ပရိယာဒါယ-ထက်ဝန်း ကျင်ပိုင်းခြားကာယူ၍၊ ဝါ-ကုန်ခမ်းစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ
ယထာ-တည်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ ယံ(ယော သဒ္ဓေါ)-
အကြင်အသံသည်၊ ပုရိသဿ-၏၊ စိတ္တံ-ကို၊ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ၊
ဘိက္ခုဝေ၊ အဟံ-သည်၊ အညံ-မိန်းမ၏အသံမှ အခြားသော၊ တံ
ဧကသဒ္ဓမ္မိ-ထိုတစ်ခုသော အသံကိုသော်မှလည်း၊ န သမနုပဿာမိ-
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ကောင်းစွာမြင်တော်မမူ၊

တူမောင်လူထွက်အား ဘကြီးတော်ပြောစကား

ငါ့ရှင်ပါလိတ လူယုတ်မာဖြစ်ဖြစ် ရဟန်းယုတ်မာဖြစ်ဖြစ်
ယုတ်မာတာပါဘဲ။ မင်းဟာ ရဟန်းဘဝမှာတည်ပေမဲ့ သီလလေးတောင်
ဖြည့်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်၊ လူဝတ်ကြောင်ဘဝနှင့် ဘယ်လို ကောင်းမှုတွေ
ပြုနိုင်မှာလဲ။ သင်လို လူယုတ်မာဟာ ငါ့တောင်ရေး ကိုင်စရာကိစ္စ မရှိ၊

ပညာရှိအတွေး ယခုပင် သီးချင်းသံတစ်သံ ကြားလိုက်တယ်။
မိန်းမ၏ သီးချင်းသံလည်း ပြတ်သွားပြီ။ ကိုရင်လည်း ကြာမြင့်နေပြီ။
ကိုရင်ပါလိတ ထိုမိန်းမနှင့် သီလပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တာဖြစ်မည်။

ပါလိတ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ဟုတ်မဟုတ်

သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတမဟုတ်ပါ။ လမ်းခရီးဘေးရန်မှ ကြောက်သော
ကြောင့် ရဟန်းပြု ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ပဏ္ဍုကမ္မလာ ပူလာခြင်း စက္ခုပါလထေရ်၏ သီလတန်ခိုးကြောင့်။

ကျောက်ဖျာ အလျား အနံ အထု

နတ်တို့သက်ထား၊ သိကြားကျောက်ဖျာ၊ ၆၀ အလျား၊
ရှိငြားယူနော၊ အနံမှာကား၊ ၅၀ ဒီဃာ၊ ၁၅-ထု၊ မှတ်ရှု မြဲသေချာ၊
ပုံသဏ ၂၁နံဆန်း၊ ခေါင်ရမ်းပမာ၊ နီရောင်ဆွေး၊ မှတ်ရေး ထိုကျောက်ဖျာ၊
ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်ဖျာသည် အလျားယူနော(၆၀)၊
အနံယူနော(၅၀)၊ အထု(၁၅)ယူနော၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပန်း အဆင်းရှိ၍
ထိုင်ရာအခါ အောက်သို့ ညွတ်ပြီး ထရာအခါ၌ အထက်သို့ တက်ကြွခြင်း
သဘောရှိပါသည်။

စက္ခုပါလဂုဏ် ယုတ်မာသူကို ကဲ့ရဲ့လေ့ရှိခြင်း၊ တရားကို

အလေးပြုခြင်း၊ အားထုတ်အပ်သော ပီရိယရှိခြင်း၊ လှေကျက်အပ်သော စင်္ကြံ ရှိခြင်း၊

ဒသသု ပုညကြိယဝတ္ထုသု ဧကံအရ ဝေယျာဝစ္စ ကိုယျ၊
ထေရ်ကိုပြုစုသူ ကျွန်ဘဝမှလွတ်လာသော ကိုရင်နှစ်ပါး၊

ကတိပေးပုံ

ကျွန်မရဲ့မျက်စိတွေကို ပင်ကိုယ်အတိုင်းဖြစ်အောင် လုပ်ပေး
နိုင်လျှင် ကျွန်မသည် သားသမီးနှင့်တကွ ဆရာကျွန်ခံပါမည်၊

ဆေးကုခ မပေးလိုခြင်း သိမ်မွေ့သော ကောင်းသော
အကျင့်ဖြင့် ပြောကြားစေခိုင်းမည် မဟုတ်သောကြောင့်၊

မျက်စိကာထ်းခြင်းအကြောင်း

ဗာရာဏသီမြို့၌ ဆေးဆရာဖြစ်စဉ် ရောဂါပျောက်ပါလျက်
ဆေးကုခ မပေးလိုသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဆီမီးအလျှံကဲ့သို့
လောင်ကျွမ်းအောင် မျက်ကွင်းဆေး ပေးခဲ့သောကြောင့်၊

ဓမ္မလေးပါး ဝုဏ္ဏဓမ္မ ဒေသနာဓမ္မ ပရိယတ္တိဓမ္မ နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝဓမ္မ၊

ဤနေရာ၌ နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝဓမ္မ ကိုသာယျ၊

နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝဓမ္မအရ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊

စိတ်စေတသိတ် အတူဖြစ်၍ စိတ်ကို မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဟုဆိုခြင်း
 နာမ်ခန္ဓာသုံးပါးတို့ ဖြစ်ဘို့ရန် အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊
 ဥပမာ-များစွာသောသူတို့သည် ရွာကိုလှယ်ကမ်းဖျက်ဆီးခြင်း
 စသည်တို့ကို ပြုလသော် ထိုသူတို့၏ မှီရာအကြောင်းဖြစ်သော
 တိဿမည်သူ၊ ဒတ္တမည်သူကို “ခေါင်းဆောင်”ဟု ခေါ်ရသကဲ့သို့တည်း။

စိတ်ကိုသာ မနောသေဋ္ဌာဟု ဆိုခြင်း

အဓိပတိ၏အစွမ်းကြောင့် စိတ်ဟူသော အမြတ်ရှိကုန်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊

ဒုစရိုက်ကျင့်သူကို ဒုက္ခလိုက်

ဒုစရိုက်၏ အာနုဘော်ကြောင့် အပါယ်လေးပါးတို့သို့
 လည်းကောင်း လူတို့၌ အမိုက်မှောင်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း
 ရောက်သူကို ကိုယ်ဟူသောမှီရာရှိသော ဝိပါကဒုက္ခ၊ စိတ်ဟူသော
 မှီရာရှိသော ဝိပါကဒုက္ခသည် အစဉ်လိုက်ပါသည်။

ဒုက္ခလိုက်ခြင်း သုံးပါးအပြားရှိသော ဒုစရိုက်ကြောင့်
 လိုက်ပါသည်။

ရှေ့တိုးထမ်းပိုး နောက်ဆုတ်လှည်းထုပ်

ထမ်းပိုးကို ထမ်းဆောင်နေသော နွားလားသည် ၁-ရက် ၂-
 ရက် ၅-ရက် ၁၀-ရက် ၁၅-ရက် တစ်လပတ်လုံး ထမ်းဆောင်နေ
 သော်လည်း လည်းဘီးကို ပြန်နှစ်စေခြင်း စွန့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၊ ရှေ့တိုးလျှင်
 ထမ်းပိုးသည် လည်ပင်းကို နှိပ်စက်၏။ နောက်ဆုတ် ပြန်ရင်လည်း
 လှည်းဘီးက ပေါင်သားကို နှိပ်စက်ပြန်သည်။ ၁၆

ဂါထာအဆုံး၌ ရဟန်းသုံးသောင်း ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့် တကွ ရဟန္တာ ဖြစ်သည်။

၂။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု

အဒိန္နပုဗ္ဗက မည်ခြင်း တစ်စုံတစ်ယောက်အား တစ်စုံ တစ်ခုကိုမျှ မပေးဘူးသောကြောင့်။ ၁၆
ပန်းထိမ်သည်ကို မခေါ်ခြင်း ထမင်းရိက္ခာ မပေးလိုသောကြောင့်၊
မဋ္ဌကုဏ္ဍလီမည်ခြင်း ပြေပြစ်သော နားဆောင်းရှိသောကြောင့်၊
ရောဂါ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသောရောဂါ၊ (အသားဝါ)
ဆေးဆရာမခေါ်လိုခြင်း ထမင်းရိက္ခာ မပေးလိုသောကြောင့်။

ဆင်ဝင်ပြင်ဘက်မှာ ထားခြင်း

သားကိုကြည့်ရှုခြင်းငှာ လာသူတွေ အိမ်တွင်း၌ ဥစ္စာနှစ်ကို မြင်မည်ဖြစ်၍ ဆင်ဝင်ပြင်ဘက်၌ ထားပါသည်။

ဗုဒ္ဓစက္ခု မပြတ်ကြည့်ရှု

အားကြီးသော မိုးသောက်ယာမ်အခါ၌ ရှေးဘုရားရှင်တို့၌ ဆုတောင်းမှု ပြုပြီးသော များသော ကုသိုလ်အမြစ်ရှိသော ဝေနေယျ သတ္တာတို့ကို ကြည့်တော် မူပါသည်။
ကြည့်သောစကြဝဠာ တစ်သောင်း။

နတ်ပြည်ရောက်ခြင်းအကြောင်း

မြတ်စွာဘုရား၌စိတ်ကိုကြည့်ညိုစေခြင်းကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ဝယ် ယူဇနာ(၃၀)ရှိသော ရွှေဗိမာန်၌ နတ်သမီးတစ်ထောင်

ခြံရံလျက် သုံးဂါဝုတ်ရှိသော အတ္တဘောဖြင့် လှည်းအစီး (၆၀)တိုက် ရှိသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား ပါသည်။

ဗုဒ္ဓကြည်ညို၍ နတ်ပြည်ရောက်သူတို့သည်

ရာပေါင်းဘယ်လောက် ထောင်ပေါင်း ဘယ်လောက် သိန်းပေါင်း ဘယ်လောက်ဟု ဂဏန်းဖြင့် ပိုင်းဖြတ်လို့မရနိုင်။

ပါဠိစီ သတ္တာရံ ဒိတွာ "အန္ဓမာလပိတရံ နိဿာယ ဧဝရူပံ ဗုဒ္ဓံ ဥပသင်္ကမိတွာ တာယဝေယျာဝဋ္ဋိကံ ဝါ ကာတုံ ဒါနံပါ ဒါတုံ ဓမ္မံပါ သောတုံ နာလတ္ထံ။" ၁၈

ကာထ်းမိုက်သော အဖေကိုမို့၍ ဆုံးရှုံးမှု

ဤသို့သဘောရှိသော ဘုရားထံချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်ဖြင့် ပြုသင့်သော အမှုကို ပြုခွင့် အလှူပေးခွင့် တရားနာခွင့်မရ၊

မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ကွယ်လွန်ချိန် မြတ်စွာဘုရား မြင်လောက်ရာ ဥပစာကို စွန့်ချိန်၊

ပါဠိစီ ဗြာဟ္မဏောပိဿ သရိရံ ဈာပေတွာ အာဠာဟနေ ရောဒနပရာယဏော အဟောသိ၊ ဒေဝသိကံ အာဠာဟနံ ဂုဏ္ဏာရောဒတိ၊ ငိုချင်း တစ်ယောက်တည်းသော သားငယ် အဘယ်မှာနည်း။

မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ငိုရခြင်းအကြောင်း

ကျွန်တော့မှာ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြုံးပြီးပြက်ပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိသော ရထားအိမ်ရှိပါသည်။ ထိုရထားအိမ်၏ ရထားဘီး အစုံကို မရသောဒုက္ခကြောင့် အသက်ကို စွန့်ရပါတော့မည်။

ဘယ်သူပိုမိုက်

ထင်ရှားသောအရာ ရာဘိုရာ ငိုနေသူ၊ ထင်ရှားမရှိသောအရာ ရာဘိုရာ ငိုနေသူ နှစ်ယောက်တွင် ထင်ရှားမရှိသောအရာ ရာဘိုရာ ငိုနေသူက ပိုမိုက်သည်။

ပုဏ္ဏားအား နတ်သားဟောကြား

ယနေ့မှစ၍ ဘုရား တရား သံဃာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။
ငါးပါး သီလကို မကျိုးမပေါက်အောင် ဆောက်တည်ပါ။ သူ့အသက် သတ်ခြင်းမှ လျင်မြန်စွာ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ လောက၌ မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ သေရည်အရက် မသောက်ပါနှင့်။ မုသားစကား မပြောကြားပါနှင့်။ မိမိမယားဖြင့် နှစ်သက်ပါ။ ၂၁

နောက်ဆုံးမှာကြား နတ်စကား

ပုဏ္ဏား-သင့်အိမ်မှာ ဥစ္စာတွေ များစွာရှိတယ်။ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီး အလှူပေးပါ။ တရားတော်ကိုနာပါ။ ပြဿနာမေးပါ။

စည်းဝေးကြသူ မိစ်+သမ်ယူ

မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့သည် “ယနေ့ ရဟန်းဂေါတမကို ပြဿနာ မေးခြင်းဖြင့် ညှင်းဆဲတာကို ကြည့်ကြအံ့” ဟုကြံ၍ စည်းဝေးကြပြီး သမ္မာအယူရှိသူတို့သည် “ယနေ့ ဘုရားရှင်၏ အရာတော်ကို ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်စွယ်ခြင်းကို ဖူးမြင်ကြအံ့” ဟုကြံ၍ စည်းဝေးကြသည်။

ဒါနမပြု တရားမနာ ဥပုသ်မစောင့်ဘဲ နတ်ပြည်ရောက်နိုင်
မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည် ဒါနစသည်မပြုဘဲ မြတ်စွာဘုရား၌ စိတ်ကို
ကြည်ညိုစေခြင်း မျှဖြင့် နတ်ပြည်ရောက်သည်ကိုထောက်၍ ဒါနစသည်
မပြုသော်လည်း နတ်ပြည် ရောက်နိုင်ပါသည်။

မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု ဘုရားဟောဟုတ် မဟုတ်

“အလင်္ကာတော မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ၊ မာလဓာရီ ဟရိစန္ဒနုဿဒေါ”
စသော လူနှစ်ယောက်တို့ ပြောအံ့သော အလုံးစုံသော မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ
ဝတ္ထုကို မြတ်စွာဘုရား ဟောသောကြောင့် မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု ဘုရားဟော
ဖြစ်ပါသည်။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂဓာ

လူများစွာတို့သည် များစွာသော ရဟန်းသံဃာအား သင်္ကန်း
လှူခြင်း၊ မွန်မြတ်သော ပူဇော်ခြင်း တရားနာခြင်း ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်
ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်း စသည်တို့ကို ပြုကုန်လသော် ထိုသူတို့၏ ခိုရာ
အကြောင်းဖြစ်သော တိဿမည်သူ ဒတ္တမည်သူကို “ခေါင်းဆောင်” ဟု
ဆိုအပ်သကဲ့သို့ နာမ်ခန္ဓာသုံးပါး ဖြစ်ဘို့ရန် အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်
စိတ်ကို “မနောပုဗ္ဗင်္ဂဓာ” ဟုဆိုနိုင်ပါသည်။

ဂါထာအဆုံး၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့
သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိကြသည်။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီနတ်သား အဒိန္နပုဗ္ဗက
ပုဏ္ဏားသည် သောတာပန်ဖြစ်သည်။ အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည် ထိုမျှ
လောက် များစွာသော စည်းစိမ်ကို ဘုရားသာသနာတော်၌ စွန့်ကြဲသည်။

၃။ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု
တိဿထေရ်သည် ဘုရားရှင်နှင့် ညီအကိုဝမ်းကွဲ တော်ပါသည်။

ပါဠိစီ အာဝုဿော-ဒုဗ္ဗိနီတ မဟာလ္လက အတ္တနော ပမာဏံ
န ဇာနာသိ၊ ဧတ္တဏေ မဟာထေရေ ဒိသ္မာ သာမိစိကမ္မမတ္တန္တိ န ကရောသိ၊
ဝတ္ထေ အာပုစ္ဆိယမာနေ တုဏှိ အဟောသိ၊

ကျောင်းတိုက်အလယ်၌ ကျင့်ဝတ်
[ဆောင်] ရှေးရှုတက်သွား ယူငြားပရိက္ခရာ ဝတ်ငယ်ဝတ်ကြီး
တသီး ရေပါ၊ နေရာကိုပေး ရှိရေးခိုးပါ ခြေဆုပ်မှု
ပြုရစဉ်တိုင်းသာ၊

- ၁။ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ ၂။ ပရိက္ခရာကို လှမ်းယူခြင်း၊
- ၃။ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်၊ သောက်ရေကိုပန်ပြောခြင်း၊
- ၄။ နေရာခင်းပေးခြင်း၊ ၅။ ရှိခိုးခြင်း၊
- ၆။ ခြေဆုပ်လက်နယ်မှု ပြုခြင်း၊

ဟိမဝန္တာ၌ (၈)လ နေသည်၊
မြို့ထဲဝင်ခြင်း ဆား အချဉ်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ၊ လောဏမ္ဘိလသေဝနတ္တာယ၊
မြို့ကို မှီ၍ နေရာကာလ (၄)လ၊
ရသေ့တို့ နေရာအရပ် အိုးထိန်းသည်ရေပ်၊

ဒေဝီလသည် မိမိအိပ်ရာ၌ မအိပ်ဘဲ တံခါးအလယ်၌
ကန့်လန့်အိပ်ပါသည်။

ဒေဝီလရသေ့ ခြေရင်း၌ အိပ်ခြင်းအကြောင်း

“ဤနာရဒရသေ့သည် ဝင်လာလျင်လည်း ငါ့ကို နင်းရာ၏”
ဟုကြံ၍ ခြေရင်းအရပ်၌ ခေါင်းအုံး၍ အိပ်ပါသည်။

နာရဒ ဒေဝီလလည်ပင်း၌ နင်းမိခြင်းအကြောင်း

“ငါသည် ရှေးဦးစွာ ဆရာ၌ ပြစ်မှားခဲ့ပြီ၊ ယခုအခါ ဆရာ
ရသေ့၏ ခြေရင်းဘေးဖြင့် ဝင်အံ့”ဟုကြံ၍ လာလသော် လည်ပင်း၌
နင်းမိပါသည်။

၂၇

ကျိန်ဆဲသောဂါထာ

သဟဿရံညီ သတတေဇော၊ သူရိယော တမဝိနောဒနော၊
ပါတောဒယန္တေ သူရိယေ၊ မုဒ္ဒါ တေ ဖလတု သတ္တဓာ။
နာရဒရသေ့အာနုဘော် အတိတ်ကမ္ဘာ ၄၀၊ အနာဂတ်
ကမ္ဘာ ၄၀၊ ပေါင်းကမ္ဘာ (၈၀)တို့ကို အောက်မေ့နိုင်သည်။

ပါဠိစီ နာဂရာ အရူဏေ အနုဂ္ဂစ္ဆန္တေ ရာဒွါရံ ဂန္ဓာ ‘ဒေဝ တယံ
ရန္တံ ကာရေန္တေ အရူဏော န ဥဋ္ဌဟတိ၊ အရူဏံ နော ဥဋ္ဌာပေဟီ’တိ
ကန္တိသု။

၂၈

ဒေဝီလ ကျိန်ဆဲခြင်းအကြောင်း

နာရဒရသေ့သည် ဒေဝီလရသေ့၏ ဆံကျစ် လည်ပင်းတို့၌
နင်းသောကြောင့်၊

ဧကမန္တံ ဝေ နိး လေညာ၊ မြင့်မောက်ရာနှင့်၊ မျက်နှာ
ချင်းကပ်၊ နောက်ကျောရပ်ဟု၊ ခြောက်ရပ်ပြစ်ကွာ၊ သင့်တင့်ရာ အရပ်၌၊
စိတ်မပါဘဲတောင်းပန်လျှင် အပြစ်မပျောက်နိုင်ပါ။

ယတြာချေပုံ

ဒေဝိလရသေ့ကို မြို့အနီးရှိ ရေအိုင်တွင်းသို့လည်းပင်း
 မြှုပ်သည်အထိ သက်ဆင်းစေပြီး မြေစိုင်းခဲကို ဒေဝိလရသေ့၏ ဦးခေါင်း
 ပေါ်တင်ထား၏။ ထိုနောက် ဒေဝိလရသေ့အား 'ဆရာ အကျွန်ုပ်သည်
 နေမင်းကို လွှတ်တော့မည်၊ နေထွက်လျှင်ထွက်ခြင်း ရေငုပ်၍ပြေးလော့'
 ဟုပြောပြီး နေမင်းကိုလွှတ်လိုက်ရာ နေရောင်သည် မြေစိုင်းခဲကို ထိသည်နှင့်
 တဖြိုင်နက် (၇)စိပ်ကွဲ၍ ဒေဝိလရသေ့လည်း ရေငုပ်၍ ပြေးသွားပါသည်။
 ပါဠိစီ မယာ ဣဒ္ဓိယာ ဝိဿဋ္ဌာယ သူရိယသန္တာပေ ဥဋ္ဌဟန္တေ။

ဇာတ်ပေါင်းခန်း

မင်းသည် အာနန္ဒာ၊ ဒေဝိလရသေ့သည် တိဿထေရ်၊

နာရဒရသေ့သည် မြတ်စွာဘုရား၊

အောင်မြင်နည်း

၁။ ကောက်ကျစ်သော သက်သေကို သွင်းချခြင်း၊

၂။ မိမိပြောဆိုအပ်သော စကားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောခြင်း၊

၃။ မိမိပြုအပ်သော အမှုထက် လွန်ကဲစွာပြုအပ်သောအမှု။

ရန်ငြိုးဖွဲ့ပုံ ဥပမာ

လှည်းဦးကို သားရေကြိုးဖြင့် အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်၍ ဖွဲ့တုပ်
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း ငါးပုပ်(ငါးပိ)အစရှိသည်တို့ကို သမန်းမြက်
 စသည်တို့ဖြင့် အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်၍ ဖွဲ့တုပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း
 ရန်ငြိုးဖွဲ့ကြသည်။

၂၉

ယေစတံ-၌ ယေအရ

နတ်၊လူ၊ အိမ်၌တည်သူ လူဝတ်ကြောင် ရသေ့ရဟန်း။

ရန်အေးငြိမ်းအေးပုံ

သတိမထားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း နှလုံးမသွင်း
ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း ကံကိုဆင်ခြင်ခြင်းစသည်တို့၏
အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း အကြင်သူတို့သည် အက္ခောသစသော
မိရာအကြောင်းရှိသော ကောဓကို သင်လဲ ရှေးဘဝက တစ်စုံ
တစ်ယောက်ကို အပြစ်မရှိပဲ ဆဲရေးဘူးလိမ့်မည် ပုတ်ခတ်ဘူးလိမ့်မည်၊
ကောက်ကျစ်သော သက်သေကို သွန်းချ၍ နိုင်ဘူးလိမ့်မည်၊ တစ်စုံ
တစ်ယောက်ကို လွှမ်းမိုး၍ တစ်စုံတစ်ခု လုယူဘူးလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့်
အပြစ်မရှိဘဲ အဆဲခံရခြင်း စသည်တို့သို့ ရောက်ရ၏-ဟု တွေးလျင်
ရန်ငြိမ်းအေးနိုင်ပါသည်။

၄။ ကာဠယက္ခိနိဝတ္ထု

မယားကြီးက မယားငယ်ကို သတ်လိုခြင်းအကြောင်း

မယားငယ် သားသမီးရလျင် ဥစ္စာပိုင်ရှင်မ ဖြစ်မည်ကို မလိုလား
သောကြောင့်၊

မယားငယ် မယားကြီး ဘဝသံသရာ

မယားငယ်က၊ ကြောင်မတစ်ဖြာ၊ မိဂီ+ယက္ခိ၊ ဖြစ်ဘိမှန်စွာ၊

မယားကြီးက၊ ဖြစ်ရပြန်တာ၊ ကြက်မ+သစ်မ ကုလဇိတရာ၊

ဘီလူးမတို့သည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအတွက် အနဝတတ်
အိုင်မှ ဦးခေါင်းအဆက်ဆက်ဖြင့် ၄-လ ၅-လ ရေခပ်ပေး ကြရသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်း တံခါးမုခ်စောင့် သုမနနတ်သား၊ ၃၂

ကမ္ဘာ့ရန်ဘက်

မြွေနှင့် မြွေပါ၊ ဝံနှင့် ကြို့ပင်စောင့်နတ်၊ ကျီးနှင့် ခင်ပုတ်၊

- ၂၀ -

ပါဠိစီ အဟိန်ကုလာနံ ဝိယ အတ္ထဖန္ဒနာနံ ဝိယ ကာကော
လူကာနံ ဝိယစ ဝေါ ဝေရံ ကပ္ပဋ္ဌိတိကံ အဿ၊

ရန်လိုက ရန်ပို

တံတွေးစသော မစင်မကြယ် ရွံစဘွယ်တို့ဖြင့် လူးနေသော
အရပ်ကို ထိုမစင်မကြယ် ရွံစဘွယ်တို့ဖြင့်ပင် ဆေးကြောသူတို့သည်
စင်ကြယ်၍ အနံ့မရှိအောင် ပြုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ စင်စစ်ကား
ထိုအရပ်သည် အတိုင်းထက်အလွန် သာ၍မစင်ကြယ် အနံ့မကောင်း
သကဲ့သို့ ဆဲသူကိုပြန်၍ဆဲလျင် ပုတ်ခတ်သူကို ပြန်လည် ပုတ်ခတ်လျင်
ရန်ကိုငြိမ်းစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် အတိုင်းထက်အလွန် ရန်ကိုသာ
တိုးပွားစေပါသည်။

ရန်မလိုမှ ရန်ပြို

တံတွေးစသော မစင်မကြယ် ရွံစဘွယ်တို့ကို အထူးသဖြင့်
ကြည်လင်သော ရေဖြင့် ဆေးမှသာ ထိုအရပ်သည် စင်ကြယ်သန်ရှင်း
ရနံ့သင်းသကဲ့သို့ သည်းခံခြင်း မေတ္တာတည်းဟူသောရေဖြင့် လည်း
ကောင်း တရားသဘောကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ရန်ငြိမ်း
နိုင်ပါသည်။

ရန်ငြိမ်းကြောင်းတရားသုံးပါး

သည်းခံခြင်း မေတ္တာတည်းဟူသောရေ၊ သင့်သောအကြောင်း
အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း တရားသဘောကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ၃၃

ဓမ္မော သနန္တနော

အလုံးစုံသော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့၏ တရားဖြစ်သည်။

ဂါထာအဆုံး၌ ဘီလူးမ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပါသည်။

ဘီလူးမငိုခြင်း

“ရှေးတုံးက ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အသက်မွေး ခဲ့သော်လည်း ဗိုက်ပြည့်အောင် မရခဲ့ပါ။ ယခုအခါ ဘယ်လို အသက်မွေးရတော့ မည်နည်း” ဟုကြံ၍ ငိုပါသည်။

(ဆောင်) ဘီလူးမ မနေနိုင်ရာအရပ်
ခေါင်ရှောက်ဝါးဖျား၊ နေငြားရှည်ကြာ၊
မောင်းတင်းကုတ်ဟု၊ မယုတ်စာဠာ၊
ဖို မြိတ် စွန်ကြ၊ ဂါမဒွါရာ၊
ဤရပ်များ၊ နေငြား မသက်သာ၊
မနေနိုင်ခြင်း အကြောင်း

- ၁။ ခေါင်ရှောက်ဝါး၌ စပါးထောင်းရာအခါ ကျည်ပွေ့ဖျားဖြင့် ဦးထိပ်ကို ပုတ်ခတ်သကဲ့သို့ ထင်ရသောကြောင့်၊
- ၂။ မောင်းတင်းကုတ်၌ ကျည်ပွေ့ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ရိုက်ခွဲသကဲ့သို့ ထင်ရသောကြောင့်၊
- ၃။ ရေအိုးစရည်း၌ ကလေးတွေ လုပ်ဆေးရေ သွန်ကြသောကြောင့်၊
- ၄။ ဖိုခနောက်၌ ခွေးတွေ အိပ်ကြသောကြောင့်၊
- ၅။ တံစက်မြိတ်၌ ကလေးတွေ မစင်စွန့်ကြသောကြောင့်၊
- ၆။ ရွာတံခါး၌ ရွာသားကလေးများ ကျည်းသားရိုက်တမ်း ကစားသောကြောင့်၊

ဘီလူးမ နေနိုင်ရာအရပ် ရွာပြင်ဘက် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်။

သူများအကျိုးဆောင် ကိုယ်ကျိုးဆောင်

သူငယ်ချင်းမနှင့်တကွ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ကာဠယကွန်ဒိ ဘီလူးမအား နေ့စဉ် ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို ပေးကြသဖြင့် ဘီလူးမကလည်း မြို့သူမြို့သား တို့အား “ယခုနှစ် မိုးကောင်းမည် ကြည်းကုန်းအရပ်၌ ကောက်စပါးစိုက်ပျိုးကြ၊ ယခုနှစ် မိုးခေါင်မည်၊ ချိုင့်ဝှမ်းအရပ်မှာ ကောက်စပါး စိုက်ပျိုးကြ” ဟု ပြော၏။ ဘီလူးမသည် နောက်အခါ၌ အလုံးစုံသော သူတို့၏ အလုပ်တို့ကို ကြည့်ရှု၍ မြတ်သောလာဘ် များသောအခြံအရံ ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်၍ (၈)ပါးသော သလာကဘတ်တို့ကို ဖြစ်စေသည်။

၅။ ကောသမ္မကဝတ္ထု

ဝိနည်းမိုရ် ဓမ္မကထိက အခြံအရံ ရဟန်းငါးရာ၊

ကောသမ္မိရဟန်းများ ကွဲပြားခြင်းအကြောင်း

ဓမ္မကထိကရဟန်းသည် ဝစ္စကုဋ်၌ သန့်သက်ရေကြွင်း ချန်ထားခဲ့၍ ထိုအာပတ်ကို ကုစားလိုသော်လည်း ဝိနည်းမိုရ်ရဟန်းက “စေတနာမပါလျှင် အာပတ်မသင့်” ဟု ပြောသည့်အတွက် မကုစားတော့၊ ထိုအာပတ်ကို မကုစား ခြင်းကြောင့် ဝိနည်းမိုရ် ရဟန်းက ဓမ္မကထိက ရဟန်းကို နှင်ထုတ်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သံဃာ ကွဲသွားပါသည်။

[ဆောင်] ပစ္စည်းလှူပေး၊ လုပ်ကျွေးသူတွေ၊ ဩဝါဒရူ၊ ဘိက္ခုနီတွေ၊
စောင့်ရှောက်နတ်ပေါင်း၊ ထက်ကောင်းကင်နေ၊
လူအများ၊ ကွဲပြား ဗြဟ္မာပြေ၊

၃. သံဃာကွဲ

ပစ္စည်းလေးပါးဒါယကာ အလုပ်အကျွေး သြဝါဒခံယူသော ဘိက္ခုနီ အစောင့် အရှောက်နတ် ထိုနတ်တို့၏ သန္နိဋ္ဌသမ္ပတ္တ အာကာသဇိဗ်းနတ်၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံမှ အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင် အလုံးစုံသော ပုထုဇဉ်တို့သည် နှစ်ဖွဲ့ကွဲသွားသည်။ ၃၅

အပြန်အလှန် စွပ်စွဲကြ

“ဤဓမ္မကထိကသည် အာပတ်သင့်ပေမဲ့ အာပတ် သင့်မှန်း မသိ” ဟု ဝိနည်းဓိုရ်က မိမိကိုမှီနေသော တပည့်တို့ကိုပြော၍ ဓမ္မကထိက ရဟန်းကလည်း “ဤဝိနည်းဓိုရ်သည် အာပတ် မသင့်ဟုပြောပြီး ယခုအာပတ်သင့်၏” ဟု ဆိုသည်။ ဤဝိနည်းဓိုရ် “မုသာဝါဒီ” ဟု မိမိတပည့်တို့ကို ပြောသည်။

အယူနှစ်မျိုး

၁။ နှင်ထုတ်တတ်သော ဝိနည်းဓိုရ်ရဟန်း၏ တပည့်တို့၏ “တရားရှိသော ဝိနည်းကံဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်ပြီ” ဟူသောအယူ။

၂။ နှင်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်သော ဓမ္မကထိက၏ အနီးနေ တပည့်တို့၏ “တရားမရှိသော ကံဖြင့် နှင်ထုတ် အပ်ပြီ” ဟူသောအယူ။

အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ် အနတ္တကာရက(၄)ပါး

ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုယူခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုခြင်း။

ငြိမ်းချမ်းရေးဇာတ်

[ဆောင်]

လဋ္ဌကိကာ၊ ဝဇ္ဇကနှင့်၊ ဒိဃာဝုမင်း၊ သားဇာတ်ခင်း၊
ရန်ကင်း ပပျောက်စေ၊

ကလဟဝိဝါဒကို မှီ၍ပျက်စီးကြ

ခိုက်ရန်ကိုမှီ၍ ဘီလူးငှက်မသည် ဆင်ပြောင်ကို သေစေခဲ့ ဘူးပြီ၊

(လဋ္ဌကိကာဇာတ်)

ငြင်းခုံခြင်းကိုမှီ၍ ငုံး သိန်းပေါင်းများစွာ သေခဲ့ကြပြီ၊ (ဝဇ္ဇကဇာတ်)

ဗုဒ္ဓဓရီးစဉ်

ဗာလကလောဏကရွာ၌ ဘဂုထေရ်အား ဧကစာရိကဝတ်၊

ပါစိနဝံသ မိဂဒါဝုန်တော၌ အမျိုးကောင်းသား သုံးယောက်တို့အား
ညီညွတ်ရေးတရား ဟောကြား၍ ပါလိလေယျကတောသို့ ကြွတော်
မူသည်၊

[ဆောင်]

ကောသမ္ဗိမှ၊ ဗာလကရွာ၊ အရှေ့ဝါးတော၊

မြတ်စောကြွကာ၊ ထိုမှဆင့်ဘိ၊ ပါလိလေယျာ၊

အစဉ်ပြ၊ ဗုဒ္ဓဓရီးမှာ၊

၃၆

ပါလိလေယျကတောသို့ ကြွခြင်း

မြတ်စွာဘုရားသည် ခိုက်ရန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့နှင့် ရောရော
နှောနှော နေရခြင်းကြောင့် ပါလိလေယျကသို့ ကြွပါသည်၊

ကောသမ္ဗိ အဓိကရုဏ်းငြိမ်းခြင်း

ကောသမ္ဗိပြည်သား ဒါယကာ ဒါယိကာမများက “ငါတို့သည်
ဤရန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကိုမှီ၍ ဘုရားဖူးခွင့်မရ”ဟု ကြံ၍ ရဟန်း

တို့ကို ရှိခိုးမှု စသည် မပြုကြ၊ အောက်ထစ်ဆုံး အရိုအသေပင် မပေးကြ၊
ထိုရဟန်းတို့လည်း နည်းသောအာဟာရ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ခြောက်သွေ့ကာ ရက်အနည်း ငယ်ဖြင့်ပင် ညီညွတ်ကြပြီး အပြစ်ကို
ဒေသနာကြား၍ သည်းခံစေကြသည်။ ထို့ကြောင့် အဓိကရုဏ်း
ငြိမ်းသွားပါသည်။ ၃၇

ပါလိလေယျကဆင် တောဝင်ခြင်း
အပေါင်းဖော်ကို ပယ်စွန့်၍ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှာ၊

ပါဠိစီ အဟံ ခေါ အာကိဏ္ဏော ဝိဟရာမိ ဟတ္ထိဟိ ဟတ္ထိနိဟိ
ဟတ္ထိကလဘောဟိ ဟတ္ထိစ္စာပေဟိ၊ ဆိန္ဒုဂ္ဂါနိ စေဝ တိဏာနိ ခါဒါမိ၊
ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂဗ္ဗ မေ သာခါဘင်္ဂံ ခါဒန္တိ၊ အာဝိလာနိ စ ပါနိယာနိ ဝိဝါမိ၊
ဩဂါဟာ စ မေ ဥတ္တိဏ္ဏဿ ဟတ္ထိနိယော ကာယံ ဥပနိဗံသန္တိယော
ဂစ္ဆန္တိ၊

ပါလိလေယျကဆင် ရေငွေ့ကြို

လက်ဖြင့် သစ်သားတို့ကို ပွတ်တိုက်၍ မီးဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး
ထိုမီး၌ ထင်းတွေ ထည့်ကာ မီးတောက်ကြီးဖြစ်လာမှ ကျောက်တုံးတွေ
ထည့်ဖုတ်လျက် ထိုကျောက်တုံးတို့ကို ဒုတ်ဖြင့်လှိမ့်၍ ပိုင်းခြားအပ်သော
ရေအိုင်ငယ်၌ ပစ်ချ၏။ နှာမောင်းဖြင့် ရေပူမပူ စမ်းသပ်၍ ရေပူမှန်း
သိမှ မြတ်စွာဘုရားထံ ရေချိုးရန် လျှောက်ထားသည်။ ၃၈

ညဉ့်စောင့်

ညဉ့်အခါ ခြင်္သေ့ သစ် ကျားစသော ဘေးရန်ကို တားမြစ် ခြင်းငှာ
နှာမောင်းဖြင့် ဒုတ်ကြီးကိုကိုင်ကာ မြတ်စွာဘုရားကို စောင့်ရှောက်ရန်

အရုဏ်တက် သည်အထိ တောအုပ် အကြားအကြားဖြင့် လှည့်လည် နေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ တောအုပ်သည် “ပါလိလေယျက ရက္ခိတဝနသဏ္ဍာ” အမည် တွင်ပါသည်။

မျောက်နတ်သား

၎င်းပျော့ရွက်၌ ပျားကောင်မရှိသော ပျားလဘို့တွေထည့်၍ ဘုဉ်းပေး နေသော မြတ်စွာဘုရားကို နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သစ်ကိုင်းကို ကိုင်လျက် ကနေစဉ် ကိုင်အပ် နင်းအပ်သော သစ်ကိုင်း တွေကျိုး၍ သစ်ပိုင် အထက်၌ ၎င်းစူးပြီးသေသော မျောက်သည် တာဝတိံသာနတ်ပြည် ယူဇနာ (၃၀)ရှိသော ရွှေဗိမာန်၌ နတ်သမီး တစ်ထောင် ခြံရံလျက် မျောက်နတ်သား ဖြစ်ပါသည်။ ၃၈
ဆောင် တာဝတိံသာနတ် ဖြစ်လတ်မှန်စွာ ရွှေဗိမာန်က တီ သယူဇနာ တစ်ထောင်နတ်သမီး ခြံပြီးနေကာ မက္ကဋ္ဌ ဒေဝပုတ္တပါ။

**ဘုရားပင့်ပေးရန် အရှင်အာနန္ဒာကို လျှောက်ကြ
အနာထပိဏ်သုဋ္ဌေး ဝိသာခါစသော အမျိုးကြီးများ။**

ရဟန်းငါးရာ ဘုရားထံခေါ်မသွားခြင်း

ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး တစ်ပါးတည်းနေသော မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ ရဟန်းငါးရာနှင့် အတူသွားရန် မသင့်သောကြောင့်။

ပါဠိစီ ပါလိလေယျကော တံ ဒိသွာ ဒဏ္ဍမာဒါယံ ပက္ခန္တိ၊
သတ္တာ ဩလောကေတွာ “အပေဟိ အပေဟိ ပါလိလေယျက၊ မာ

နိဝါရယံ၊ ဗုဒ္ဓပုဏ္ဏာကော စသော” တိ အာဟ၊ သော တတ္ထေဝ ဒဏ္ဍံ
 ဆဋ္ဌေတွာ ဝတ္တစိဝရ ပဋိဂ္ဂဟဏံ အာပုစ္ဆိ၊
 ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသူတို့သည် အလေးပြုထိုက်သူတို့၏
 အိပ်ရာ နေရာ၌ မိမိပရိက္ခရာကို မထားကြ၊

ပါလိလေယျက ဆွမ်းကပ် ပိန္နဲသီး ငှက်ပျောသီး စသော
 အမျိုးမျိုးသော အသီး၊
 ဗုဒ္ဓ မပြန်နစ်ခြင်း ပါလိလေယျကဆင်သည် ဤအတ္တဘော
 ဖြင့် ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ် ဖိုလ် မရနိုင်သောကြောင့်၊

အသဲကွဲသေသည် နှလုံးကွဲသေသည် ဤနှစ်လီတွင်
 “ဟဒယေန ဖလိတေန” ကိုထောက်၍ နှလုံးကွဲသေသည်
 ဟူသောစကားကို အတည်ပြုပါသည်၊

ပါလိလေယျကသေချိန် မြတ်စွာဘုရားသည် မြင်လောက်ရာ
 ဥပစာကို စွန့်ချိန်၊
 ဝင်ခွင့်မပေး ကောသလမင်း အနာထပိဏ်သူဌေး၊

ဝင်ခွင့်ရရေး တရား

မြတ်သောမင်းကြီး ဤရဟန်းတို့သည် သီလရှိကုန်၏၊ သက်သက်
 အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ငါဘုရားစကားကို
 မနာယူကြ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားကို သည်းခံစေခြင်းငှါ လာကြသည်၊
 မင်းကြီး လာကြပါစေ၊

မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအကျိုး

ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ သမီးကိုရခြင်း၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းတို့၌
မင်းဖြစ်ရခြင်း၊

ပရေအရ ပညာရှိမှတပါး အခြားသော ခိုက်ရန်ပြုသော
ရဟန်းများ၊

တနည်း မြတ်စွာဘုရား၏ သြဝါဒကို လိုက်နာသော အတွင်း
သာဝကမှတပါး အခြားသော သြဝါဒကို မလိုက်နာသော သူစိမ်းပြင်ပ
ဖြစ်ကြသူများ၊

၆။ မဟာကာဠုတ္တေရဝတ္ထု

စူဠကာဠု မဟာကာဠု တို့သည် အရပ်တကာလှည့်၍
လှည်းငါးရာ တို့ဖြင့် ဘဏ္ဍာကိုဆောင်၍ မဇ္ဈိမကာဠုသည်
ဆောင်အပ်ပြီးသော ဘဏ္ဍာကို ရောင်းချသည်။ ၄၃

လှည်းချွတ်ရာအရပ် သာဝတ္ထိမြို့နှင့် ဇေတဝန်ကျောင်းအကြား၊
စူဠကာဠုရဟန်းပြုခြင်း “နောင်တော်ကိုခေါ်၍ လူထွက်အံ့”
ဟုကြံ၍ ရဟန်းပြုသည်။

မဟာကာဠုသည် အနုပုဗ္ဗိကထာ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စသည်
တို့၏ အစွမ်းဖြင့် တစ်ပါးမက များစွာသောအကြောင်းဖြင့် ကာမဂုဏ်
တို့၏ အပြစ် ယုတ်ညံ့ပုံ ညစ်နွမ်းပုံကို ကြားနာရ၍ “အလုံးစုံကို စွန့်
သွားရမည်၊ တမလွန် လောကသို့ သွားသူနောက်သို့ စည်းစိမ် ဆွေမျိုးတို့
အစဉ်မလိုက်၊ ငါ့အား အိမ်၌နေခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိ”ဟုကြံ၍ ရဟန်း
ပြုပါသည်။

ပါဠိစီ ပဌမယာမာတိက္ကန္တ သဗ္ဗေသု နိဒ္ဒိ သြက္ကန္တေသု သုသာန်
ဂန္ထာ ပစ္စုသကာလေ သဗ္ဗေသု အနုဂ္ဂိတေသုယေဝ ဝိဟာရံ အာဂစ္ဆတိ၊
သုသာန်စောင့်အမည် ဒေါကာလီ၊ ၄၄

သုသာန်စုတင်ဆောင် ပန်ပြောရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်(၃)ဦး
ကျောင်း၌မဟာထေရ်၊ ရွာစား၊ သုသာန်စောင့်၊

ပြောကြားရခြင်းအကြောင်း

ခိုးမှုပြုသော သူခိုးတို့သည် ဥစ္စာရှင်တို့က ခြေရာခံ၍
လိုက်လာကြလျှင် သုသာန်မှာ ဥစ္စာထုပ်ကို ပစ်ချပြီးသွားကြ၏။ ထိုအခါ
ဥစ္စာရှင်တို့သည် သုသာန်မှာ နေသူတို့ကို ဘေးရန်ပြုတတ်ကြသည်။
ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြောထားလျှင်ကား “ဤအရှင် သူခိုးမဟုတ်” ဟု
ဘေးရန်ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သောကြောင့် ပြောကြားထားရခြင်းဖြစ်သည်။

သုသာန်မှာနေသူ ကျင့်ဝတ်
(ဆောင်) သားငါးရှောင်ကြဉ်၊ နေ့စဉ်မအိပ်၊ ပျင်းရိမရှိ၊
အားထုတ်ဘိ၍၊ မလှည့်မာယာ၊ ကင်းဝေးကွာ၍၊
ကောင်းစွာအလို၊ ရှိရခို၏။ ထို့နောက်ကြည့်သော်၊
အိပ်ပျော်ကုန်မှ၊ လာရတဖန်၊ အပြန်မှာလည်း၊
မနိုးသေးမီ၊ ပြန်ရမည်ဟု၊ ဤရှစ်ခုသည်၊
မှတ်ရှုသူသာန် ဝတ္တရားတည်း။

(၁) သုသာန်မှာ နေကြောင်းကို သုသာန်စောင့်၊ ကျောင်း၌
မဟာထေရ် ရွာစားတို့အား ပြောကြားထားရခြင်း။

- ၃၀ -

- (၂) အသား၊ ငါး၊ နှမ်း၊ မုန့်ညက်၊ ဆီ၊ တင်လဲ စသည် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- (၃) နေ့အခါ မအိပ်ခြင်း၊ (၄) မပျင်းရိခြင်း၊
- (၅) အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိခြင်း၊
- (၆) ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုမရှိဘဲ ကောင်းသောအလိုရှိခြင်း၊
- (၇) ညနေအခါ လူအားလုံးအိပ်မှ ကျောင်းမှ လာခြင်း၊
- (၈) မိုးသောက်ယာမ်အခါ လူအားလုံးမထခင် ကျောင်းသို့ ပြန်ခြင်း၊

ပါဠိစီ ဇာလာယ ပဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာနံ ကဗရဂါဝိယာ ဝိယ သရိရဝဏ္ဏံ အဟောသိ၊ ပါဒါ နမိတွာ သြလမ္ဘိသု၊ ဟတ္တာ ပဋိကုဋိသု၊ ဦရနလာဋ် နိစ္စမ္ပံ အဟောသိ၊

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ ထင်လာ

မီးတောက်မီးလျှံ စွဲငြိနေရာသည် နွားပြောက် နွားကျားမ ကဲ့သို့ဖြစ်ပြီ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့သည်လည်း ကောက်ကွေးကုန်ပြီ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်လည်း ကောက်ကွေး၍ တွဲလျားကျကုန်ပြီ၊

မဟာကာဠ ရဟန္တာဖြစ် ဂါထာ

အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒ ဝယ ဓမ္မိနော၊

ဥပ္ပမ္ဘိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဂူပသမော သုခေါ၊ ၄၅

နေရာခင်းပုံ

ဘုရားရှင်အတွက် အလယ်၌ခင်း၍ ဘုရားရှင်၏ လက်ျာဘက်၌ အရှင်သာရိပုတြာ၊ လက်ဝဲဘက်၌ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တို့မှစ၍ ဘေးနှစ်ဘက်တို့၌ ရဟန်းသံဃာအတွက် ခင်းပါ၊

ဟိနဝါဒီရိယံ ဣရိယာပုထံ ငှပါးတို့၌ ဝိရိယကို ပြုခြင်းမှကင်းသူ၊

ဝါတော ရုက္ခံဝ ဒုဗ္ဗလံ

အားကြီးသောလေသည် ကမ်းပါးပြတ်၍ ပေါက်နေသော အားနဲ့သစ်ပင်ကို အပွင့်အသီးအရွက်တွေ ကြွေကျစေလျက် သစ်ကိုင်းကြီးငယ်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီး အမြစ်ပါမကျန် တစ်ပင်လုံးနှုတ်ကာ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် လှန်ဘိသကဲ့သို့ ကိုယ်တွင်းပူဆာ ကိလေသာသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ခုခွါနုခုခွါကအာပတ် နိဿဂ္ဂိအာပတ် သံဃာဒိသေသံ ပါရာဇိကအာပတ်တို့သို့ ရောက်စေသည်။

အသုဘာနုပဿီ အသုဘာဆယ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အသုဘကို ရှုသော စက်ဆုပ်ဘွယ်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၌ယှဉ်သော ဆံပင်မွှေးညှင်း ခြေသည်း လက်သည်း သွား အရေအဆင်း သဏ္ဍာန်တို့ကို အသုဘဟု ရှုသောသူ၊

သဒ္ဓိ၌ သဒ္ဓါနှစ်မျိုး

- ၁။ ကံ+ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော လောကီသဒ္ဓါ၊
- ၂။ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်သော လောကုတ္တရာသဒ္ဓါ၊

ရွက်ရမှန်း မသိခြင်း

ရဟန်းဘဝ၌ ကြာမြင့်စွာ မတည်ဘဲ ဝါမရခင် လူထွက်သောကြောင့်၊

မယားအရေအတွက်

စူဠကောဠ (၂) ယောက်၊ မဇ္ဈိမကောဠ (၄) ယောက်၊ မဟာကောဠ (၈)ယောက်၊

သုဘာနပသီ

ယောက်ျား မိန်းမဟူသော ပုံသဏ ၂၁၆ နိမိတ်၊ လက် ခြေ စသော အင်္ဂါ နိမိတ်ကို ကိလေသာစိတ်ဖြင့်ယူ၍ လက် ခြေ ခြေဆလုံး ပေါင် ခါး ဝမ်း သားမြတ် လည်ပင်း နှုတ်ခမ်း သွား မျက်နှာ နှာခေါင်း မျက်စိ နား နဖူးပြင် ဆံပင် မွေးညှင်း ခြေသည်း လက်သည်း သွား အရေတို့သည် တင့်တယ်၏ဟု ယူသူ၊

ပါဠိစီ ဟတ္ထပါဒါ ဖော် ဦးရ ကဋိ ဥဒရံ ထနာ ဂီဝါ ဩဠာ ဒန္တာ မုခံ နာသာ အက္ခိနိ ကဏ္ဍာ ဘမုကာ နလာဋ် ကေသာ သောဘနာ၊ အသံဝုတံ မျက်စိစသော တံခါးပေါက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်သူ၊

မတ္တာအပြား (၇)ပါး

ရှာမှီးခြင်း ခံယူခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်း စွန့်လွှတ်ခြင်း တို့၌ အတိုင်းအရှည်ကို မသိသူ၊ တရားနှင့် လျော်သော ဘောဇဉ်၊ တရားနှင့်မလျော်သော ဘောဇဉ်ကို မသိသူသည် အမတ္တဉာဏ်။

ပျင်းရီခြင်းအကြောင်း ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသာဝိတက် တို့၏ အလိုသို့ လိုက်ခြင်း ကြောင့် ကုသီတဖြစ်သည်။

၇။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

အရှင်သာရိပုတြာ ဆွမ်းအနုမောဒနာ

၁။ ကိုယ်တိုင်သာလှူ၍ သူတစ်ပါးကိုလှူရန် မတိုက်တွန်း သူသည် ဖြစ်လေရာဘဝ၌ စည်းစိမ်ပြည့်စုံ၍ အခြံအရံမပြည့်စုံ။

၂။ သူတစ်ပါးကိုသာလှူရန် တိုက်တွန်း၍ ကိုယ်တိုင်မလှူ သူသည် ဖြစ်လေရာဘဝ၌ အခြံအရံပြည့်စုံ၍ စည်းစိမ်မပြည့်စုံ။

၃။ ကိုယ်တိုင်လည်းမလှူ သူတစ်ပါးကိုလည်း လှူရန်မတိုက် တွန်းသူသည် ဖြစ်လေရာဘဝ၌ စည်းစိမ်လည်းမပြည့်စုံ။ အခြံအရံလည်း မပြည့်စုံ။ ပအုံးရည်ပင် ဗိုက်ပြည့်အောင်မရ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ အထောက် အပံ့မရှိ။

၄။ ကိုယ်တိုင်းလည်းလှူ သူတစ်ပါးကိုလည်း လှူရန်တိုက်တွန်း သူသည် အတ္တဘော အရာ အထောင် အသိန်းတို့၌ စည်းစိမ်လည်းပြည့်စုံ။ အခြံအရံလည်း ပြည့်စုံ၏။

၄၉

စည်းစိမ်နှစ်မျိုးဖြစ်စေတတ်သော ကံကိုဖြုသု ပညာရှိယောကျ်ား၊ အဂ္ဂသာဝက အခြံအရံ တစ်ပါးလျှင် ငါးရာစီ (တစ်ထောင်)၊

သင်္ကန်းအလှူရှင် သူကြွယ်တစ်ယောက်၊

သင်္ကန်းတန်ဘိုး နံ့သာဖန်ရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော တစ်သိန်းတန်သင်္ကန်း၊

သင်္ကန်းလှူပုံ

ဒါနဝတ် မလောက်လျှင် ဒီသင်္ကန်းကိုရောင်းပြီး လိုအပ်သည်ကိုဖြည့်ပါ။

ဒါနဝတ်လောက်လျှင် လှူချင်သည့် ဘုန်းကြီးကိုလှူပါ။ ၅၀

ဒေဝဒတ်ကို မဲပေးကြခြင်း

“အရှင်သာရိပုတြာသည် ကောက်စပါးမှည့်ရာအခါ လာပြီး ပြန်သွားလေ့ ရှိ၏။ ဒေဝဒတ်သည် ငါတို့၏မင်္ဂလာ အမင်္ဂလာတို့၌ ရေအိုးစရည်းကြီးလို အမြဲတည်၏” ဟု ပြောကြသောကြောင့်၊

သာသနာ့အရေခြုံသူ

ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဒေဝဒတ်အလောင်း ဆင်သတ်သမား ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာ့အရေခြုံ လုပ်ငန်း

ဇာတဿရအိုင်၌ ရေချိုးနေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သင်္ကန်းကိုခိုး၍ ဆင်တွေ သွားလာရာလမ်း၌ လှံကိုင်ပြီး ခေါင်းမြီးခြုံနေသည်။ ဆင်တွေက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အထင်ဖြင့် ရှိခိုးသွားကြရာ နောက်ဆုံးဆင်ကို လှံဖြင့်ထိုး သတ်၍ အစွယ် ခြေသည်း လက်သည်း အူ တစ်ခုနက်သော အသားတွေကို ယူလျက် ရောင်းချ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းပြု၏။ ၅၀

ဆင်သတ်သမားကို မသတ်ခြင်းအကြောင်း

ဆင်သတ်သမား ထုတ်ပြအပ်သော သင်္ကန်းကိုမြင်၍ “ငါ ဒီဆင်သတ် သမားကို ပြစ်မှားလိုက်လျှင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့၌ အရှက် ခွဲရာရောက်မည်” ဟု ကြံ၍ မသတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆင်သတ်သမားကို နှိပ်ကွပ်သောစကား

မိမိအား မလျှောက်ပတ်ဘဲ ရာဂကင်းပြီးသူတို့အားသာ လျှောက်ပတ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံ၍ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို

ပြုသောသင်သည် ဝန်လေးသော အမှုကို ပြုအပ်ပြီ၊ အနိက္ကသာဝေါ
ကာသာဝံ။ ပ ။ သ ဝေ ကာသာဝ မရဟတိ။ သင်သည် မသင့်သောအမှုကို
ပြုအပ်ပြီ၊ ၅၁

ဇာတ်ပေါင်းခဏ်း

ဆင်သတ်သမား ဒေဝဒတ်၊
နိပ်ကွပ်သောဆင် ဘုရားအလောင်း၊
ပရိဒဟိဿတိ၌သုံးစွဲပုံ ဝတ်ခြင်း ရုံခြင်း ခင်းခြင်း၊ ၅၂

ဒမသစ္စေနအရ

ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း၊ ပရမတ္ထသစ္စာအဘို့၌ ဖြစ်သော ဝစီသစ္စာ၊
ဂါထာအဆုံး၌ ဒိသာဝါသိကရဟန်း သောတာပန်ဖြစ်သည်။

၈။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

“အသာရေ သာရမတိနော” စသော ဂါထာကို ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌
အဂ္ဂသာဝကတို့ လျှောက်အပ်သော သဗ္ဗယဆရာကြီး မလာခြင်းကို
အကြောင်း ပြု၍ ဟောတော်မူသည်။

ဘုရားအလောင်း ရှေးကောင်းမှု

အမရဝတီမြို့၌ သုမေဓာပုဏ္ဏားမင်းသားသည် ကုဋေများစွာသော
အရေအတွက်ရှိသော ဥစ္စာတို့ကိုစွန့်၍ ဟိမဝန္တာတောင်မှာနေပြီး
ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကို ဖြစ်စေလျက် သုဒဿနကျောင်းတော်မှ ရမ္မဝတီမြို့သို့
ဝင်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအတွက် မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို
တံတားသဘွယ်ခင်းကာ ရွံ့ညွန်၌ သစ်နက်ရေကို ခင်း၍ “ဘုရားအမှူး
ရှိသော သံဃာတော်သည် ရွံ့ညွန်ကို မနင်းဘဲ ငါ့ကိုနင်းပြီး ကြွပါစေ
သတည်း”ဟု ကြံကာ အိပ်နေပါသည်။ ၅၃

ပါရမီ(၃၀) ပါရမီ (၁၀)ပါး၊ ဥပပါရမီ (၁၀)ပါး၊
ပရမတ္ထပါရမီ (၁၀)ပါး၊

ဗျာဒိတ်ရ ဘုရား(၂၃)ဆူ

[ဆောင်]

ကောဏ္ဍဉ်-မင်္ဂါ၊ သုမန၊ ရေဝ-သောဘိတာ၊
နောမ-ဒုမ၊ နာရဒ၊ မုတ္တ-သုမေခေါ၊
သုစာ-ဝိယ၊ အတ္တပြ၊ ဓမ္မ-သိဒ္ဓတ္တာ၊
တိဿ-ဖုဿ၊ နှစ်ဆူပြ၊ မှတ်ကြ ဝိပဿာ၊
သီဒီ-ဝေဿ၊ ကကုသနှင့်၊ ကောဏာဂမနော၊
ကဿပေါ မှတ်လော တေဝိဿာ၊ ၅၃

ဘုရားအလောင်းသည် နတ်စည်းစိမ်ကဲ့သို့ ကြီးကျယ်
ခန်းနားသော စည်းစိမ် တို့ကိုခံစား၍ ဝေဿန္တရာဘဝမှစတင်ပြီး
တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဿန္တရာမင်း အလှူ

မြေကို တုန်လှုပ်စေနိုင်သောအလှူ၊ သားမယားကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊
စကြဝဠာတစ်သောင်းရှိ နတ်ဗြဟ္မာ တောင်းပန်သော ဂါထာ
ကာလော ဒေဝ မဟာဝီရ၊ ဥပ္ပဇ္ဇ မာတုကုန္တိယံ၊
သဒေဝကံ တာရယန္တော၊ ဗုဇ္ဈဿု အမတ် ပဒံ၊

ကြည့်ခြင်းငါးပါး

- ၁။ ဘုရားဖြစ်ရာအခါ၊ ၂။ ဘုရားဖြစ်ရာအရပ်၊
- ၃။ ဘုရားဖြစ်ရာကျွန်း၊ ၄။ ဘုရားဖြစ်ရာအမျိုး၊
- ၅။ မယ်တော် အသက်အပိုင်းအခြား၊

မြတ်စွာဘုရား၏အမျိုး မင်းမျိုး၊ အမိဝမ်း၌ ဆယ်လ၊
 စည်းစိမ်ခံစားရာအရွယ် ၁၆-နှစ်အရွယ်၊
 ပြဿဒ် (၃)ဆောင်၊
 သေမင်းတမန်သုံးယောက် သူအို သူနာ သူသေ၊
 သေမင်းတမန်ကို မြင်ရာအရပ် ဥယျာဉ်၊
 စတုတ္ထအကြိမ်၌ ရဟန်းအဖြစ်ကို မြင်တော်မူသည်။ ၅၄

ရာဟုလာဖွားကြောင်း ပြောကြား

ဆတ္တာသည်အသွင်ဖြင့်လာသော ဝိသကြုံနုတ်သားသည်
 မင်္ဂလာရေကန် ကမ်းနား၌ ထိုင်နေသော ဘုရားလောင်းအား သားတော်
 ဖွားမြင်ကြောင်း ပြောကြားသည်။

ကိသာဂေါတမီသီဆိုသောဂါထာ

နိဗ္ဗုတာ နူန သာ မာတာ၊ နိဗ္ဗုတော နူန သော ပိတာ၊
 နိဗ္ဗုတာ နူန သာ နာရီ၊ ယဿာယံ ဤဒိသော ပတိ။
 သားကောင်းရှိသော မယ်တော်သည် ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းလေစွ၊
 သားကောင်းရှိသော ဖခင်သည် ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းလေစွ၊
 ခင်ပွန်းကောင်းရှိသော ဇနီးသည် ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းလေစွ၊
 ဂါထာသီဆိုသူ ဘထွေးတော်၏သမီး ကိသာဂေါတမီ၊
 သီဆိုခြင်းအကျိုး ပုလဲသွယ်ကို ရပါသည်။ ၅၄

ပုလဲသွယ်ပေးခြင်းအကြောင်း

“ဤသူမသည် ငြိမ်းအေးကြောင်းစကားကို ကြားသိစေအပ်ပြီ” ဟု ကြံ၍
 ပေးသည်။

တောထွက်ခြင်းအကြောင်း အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်သော
ကချေသည်မတို့၏ ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာ ကိုမြင်၍ ငြီးငွေ့သော
စိတ်နှလုံး ရှိသောကြောင့်၊

တော်ထွက်ရာတွင် ပါဝင်

ဆန္ဒအမတ် ကဏ္ဍကမြင်း စကြဝဠာတစ်သောင်းရှိ နတ် ဗြဟ္မာ၊

ရဟန်းပြုရာအရပ်	အနော်မာမြစ်ကမ်း၊	
ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့် တွေ့ရာအရပ်	ပဏ္ဍဝတောင်ဝှမ်း၊	
ဗိမ္ဗိသာရမင်းအလှူ	မင်းအဖြစ်၊	
လောကီဆရာ	အာဠာရရသေ့	ဥဒကရသေ့၊
တရားအားထုတ်	(၆)နှစ်၊	
ဘုရားဖြစ်ရာနေ့	ကဆုန်လပြည့်နေ့၊	
နို့ယနာအလှူ	သုဇာတာ၊	
ရွှေခွက်မျှောရာမြစ်	နေရဉ္စရာမြစ်၊	
သမာပတ်ဝင်စားရာအရပ်	နေရဉ္စရာမြစ်အနီး ကြီးစွာသောတောအုပ်၊	
မြက်အလှူ	သောတ္တိယ၊	၅၄
ပုဒ္ဓကိုချီးမွမ်း	ကာဠုနဂါး၊	
ပဋိညာဉ်	တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍ အာသဝေါ	
တရားတို့မှ မလွတ်သေးသမျှ ဤပလ္လင်ကို မဖျက်တော့အံ့၊		
မာနတ်စစ်တပ်ကို အောင်ချိန်	နေမဝင်မီ၊	၅၅

ရသောဉာဏ် အချိန်

၁။ ပဌမယာမ် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊

၂။ မဇ္ဈိမယာမ် စုတူပပါတဉာဏ်၊

၃။ ပဏ္ဍိမယာမ်အဆုံးဝယ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ဉာဏ်ကိုချသွင်း၍ အရုဏ် တက်ချိန်၌ (၁၀)ပါးသောအားတော် စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် အစရှိသော အလုံးစုံသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်။

ဘုရားဖြစ်ပြီး သီတင်းသုံးရာအရပ်

၁။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ (၇)သက္ကဟ (၇ရက် x ၇လီ = ၄၉ရက်)

၂။ အဇေပိလ ညောင်ပင် အနီးအောက်၌ (၇)ရက်၊

တရားမဟောလိုခြင်းအကြောင်း

တရားတော်၏ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်၊

ပဉ္စဝဂ္ဂိနေရပ် ကာသီတိုင်း ဣသိပတန မိဂဒါဝန်တော၊

လမ်းမှာတွေ့သူ ဥပကတက္ကဒွန်း၊ ၅၅

ဓမ္မစကြာဟောရာဌာန ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ဣသိပတန မိဂဒါဝန်တော၌ ဟောတော်မူပါသည်။

တရားထူးရ

အညာတကောဏ္ဍည အမှူးရှိသော ၁၈ကုဋေသော နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊

ဝါဆိုလဆုတ်(၅)ရက် ပဉ္စဝဂ္ဂိငါးဦး ရဟန္တာဖြစ်၊ ယသ သောတာပန်ဖြစ်၊

ဝါဆိုလဆုတ်(၆)ရက် ယသ ရဟန္တာဖြစ်သည်။

ယသသူငယ်ချင်း ၅၄-ယောက်၊

ဥပသမ္ပဒါအမည် ဖော်ဘိက္ခု ဥပသမ္ပဒါ။

ရဟန္တာ(၆၁)ပါး

မြတ်စွာဘုရား၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးဦး၊ အရှင်ယသ၏ သူငယ်ချင်း (၅၄)၊
သာသနာပြု ရဟန်းတော် (၆၀)ပါး၊ ၅၅

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီတို့ကို ဆုံးမရာအရပ်

မြတ်စွာဘုရားသည် ဥရုဝေလတောသို့အသွား လမ်းခရီး
အကြားဝယ် ဝါပင်တောအုပ်၌ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီတို့ကို ဆုံးမတော်မူပါသည်။
ဥရုဝေလစသော ရသေ့တစ်ထောင်အား ပြဿောတံခိုး ၃၅၀၀၊

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီဂုဏ်

အနိမ့်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် - သောတာပန်၊ အသာဆုံးပုဂ္ဂိုလ် - အနာဂါမ်၊

ရသေ့တစ်ထောင် ရဟန္တာဖြစ်ရာအရပ် ဂယာသီသကျောက်ဖျား၊
ဟောအပ်သောတရား အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာ၊ ၅၆
ရအပ်သောတရား အရဟတ္တဖိုလ်၊
ဘုရားဖြစ်ပြီး ကြွသောတိုင်းပြည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊

ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ဟောတရား

ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ထန်းတောဥယျာဉ်ဝယ် တစ်သိန်းနှစ်သောင်း
အခြေအရံရှိသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား တရားဟော၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို
တစ်သိန်းတစ်သောင်းသော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်နှင့်တကွ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌
တည်စေပြီး ပုဏ္ဏားသူကြွယ် တစ်သောင်းကို သရဏဂုဏ်သုံးပါး၌ တည်စေ
ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်း

သိကြားမင်းသည် လှင်အသွင်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တို့ကို ချီးမွမ်း
ပြောဆိုသည်။

ပုဏ္ဏားရွာ(၂)ရွာ	ဥပတိဿရွာ ကောလိတရွာ၊
အရှင်သာရိပုတြာ ငယ်နာမည်	ဥပတိဿ၊
မယ်တော်	သာရိပုဏ္ဏေးမ၊
အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ငယ်နာမည်	ကောလိတ၊ ၅၆
မယ်တော် မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏေးမ၊	ရွာ ကောလိတရွာ၊

ဥပတိဿမည်ခြင်း ဥပတိဿရွာငယ်၌ အမျိုးကြီး၏
သားဖြစ်သောကြောင့်၊

ကောလိတမည်ခြင်း ကောလိတရွာငယ်၌ အမျိုးကြီး၏
သားဖြစ်သောကြောင့်၊

ဥပတိဿအခြံအရံ ရွှေထမ်းစင်ငါးရာ လှလင်ငါးရာ၊
ကောလိတအခြံအရံ အာဇာနည်မြင်းကသော ရထားငါးရာ လှလင်ငါးရာ၊

မရယ် သံဝေဂမဖြစ် ဆုမချခြင်းအကြောင်း

ဉာဏ်၏ ရင့်ကျက်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊

အနက်ပေး တေသံ ဣမိနာဝ နိယာမေန ဧကဒိဝသံ သမန္တံ
ပဿန္တာနံ ပရိပါကဂတတ္တာ ဉာဏဿ ပုရိမဒိဝသေသု ဝိယ
ဟသိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ ဟာသော ဝါ သံဝေဂဋ္ဌာနေ သံဝေဂေါ ဝါ ဒါတုံ
ယုတ္တဋ္ဌာနေ ဒါနံ ဝါ နာဟောသိ၊

မကြည့်တတ်လျှင်တော့ ကြည့်တတ်လျှင်ဘာဝနာ

ဤပွဲသဘင်၌ ကြည့်စရာ ဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဤလူတွေအားလုံး အသက် တစ်ရာ မပြည့်ခင် နာမည်ပညတ် မရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကြရမည်၊ ငါတို့သည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း တရားကို ရှာသင့်သည်။

၅၇

နိဗ္ဗာန်ကို မရှာမှီ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရှာမှီးရမည်။
သိဉ္ဇည်း ဘုန်းကြီးရာအခါ ဥပတိဿ ကောလိတတို့ ရဟန်းပြုရာအခါမှစ၍၊

ဥပတိဿ ကောလိတ ကတိကဝတ်

မိတ်ဆွေကောလိတ ငါတို့နှစ်ယောက်တွင် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို အရင်ရသူက အခြားသူကို ပြောစတမ်း၊

သာသနာပြုစေလွှတ်ခြင်း ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းငှာ၊

အနက်ပေး

အတ္ထိကေဟိ-တစ်စုံတစ်ခုသောအကျိုးဖြင့် အလိုရှိသူတို့သည်၊
ဥပညာတံ- သိလည်းသိအပ် ကပ်လည်းကပ်ရောက်အပ်သော၊ မဂ္ဂ-
လမ်းကြောင်းတည်း၊ တစ်နည်း အတ္ထိကေဟိ-အမတဖြင့် အလိုရှိသော
ငါတို့သည်၊ ဥပညာတံ-မရဏရှိလျှင် အမတလည်း ရှိရမည်ဟု
အနုမာနဉာဏ်ဖြင့်သာ ကပ်၍သိအပ် မှန်းဆအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂ-
(မဂ္ဂန္ဓော) ရှာမှီးလျှက်၊ ဣမံ ဘိက္ခု-ကို၊ ဝါ-၏၊

အဿဇိထေရ်အား ဥပတိဿ အမေးစကား

ငါ့ရှင် သင်၏တူ၍ အလွန်ကြည်လင်ကုန်၏။ အရေအဆင်း
လည်း ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏။ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်၏။ သင်ဘယ်
သူ့ကို ရည်စူး၍ ရဟန်းပြုခဲ့သလဲ သင့်ဆရာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်သူ
တရားကို နှစ်သက်သလဲ။

အာစရိယဝတ္တံ ကတွာ၌ အာစရိယဝတ်ပြုပုံ

အရှင်အဿဇိထေရ် ထိုင်လိုသည်၏ အဖြစ်ကိုသိ၍ ပရိဗ္ဗိဒ္ဓိ
အင်းပျဉ် ခင်းပေးခြင်း၊ ဆွမ်းစားပြီးရာအခါ၌လည်း မိမိရေကရားမှ
ရေကပ်လှူခြင်း၊

‘ငါသီတင်းငယ်’ စသည်ဖြင့် ပြောခြင်းအကြောင်း

“ဤပရိဗ္ဗိဒ္ဓိတို့သည် သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်ကုန်၏။ “ဤပရိဗ္ဗိဒ္ဓိအား သာသနာတော်၏ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို
ပြအံ့”ဟု ကြံ၍ ပြောပါသည်။

၅၈

ဥပတိဿပရိဗ္ဗိဒ္ဓိသည် အဿဇိထေရ်ဟောအပ်သော

“ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ” စသော တရားတော်ကိုနာရ၍ နှစ်ပါဒ အဆုံး၌
နည်းတစ်ထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သောတာပတ္တိဖိုလ်၌
တည်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ သစ္စာလေးပါး ဟောကြားလေ့ရှိပါသည်။ ၅၉
ဥပတိဿ ဂါထာအဆုံး၌ ကောလိတသည် သောတာပန် ဖြစ်သည်။
အရှင်သာရိပုတြာဂုဏ် အခါခပ်သိမ်းဆရာကို ပူဇော်လေ့ရှိပါသည်။

သဗ္ဗယ လောကဒဿန

ငါသည် လူအများ၏ ဆရာအဖြစ်ဖြင့် လှည့်လည်ခဲ့ပြီ၊ လူအများ ဆရာအဖြစ်ဖြင့် လှည့်လည်နေသောငါက အနီးနေတပည့်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းသည် ရေအိုးစရည်း၏ ရေခပ်အိုးငယ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းနှင့် တူ၏။ ငါသည် တပည့်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ၆၀

ပါဠိစီ အဟံ မဟာဇနဿ အာစရိယော ဟုတွာ ဝိစရိ၊
ဝိစရန္တဿ မေ အန္တေဝါသိကဝါသော စာဠိယာ ဥဒဗ္ဗနဘာဝပ္ပတ္တိ ဝိယ
ဟောတိ၊ န သက္ကိဿာမဟံ အန္တေဝါသိကဝါသံ ဝသိတုံ၊

သဗ္ဗယသည် မိမိဝါဒကို မှန်ကန်လှသည်ဟု ယုံကြည်မှုမရှိ

“လောက၌ ပညာရှိ ပညာမဲ့ လူတန်းစားနှစ်မျိုးတွင် ပညာမဲ့သူ တွေက များတယ်။ ပညာရှိတို့သည် ပညာရှိ ရဟန်းဂေါတမထံ သွားကြ လိမ့်မည်။ ပညာမဲ့တို့သည် ပညာမဲ့ ငါသဗ္ဗယထံ လာကြလိမ့်မည်” ဟူသော စကားကို ထောက်၍ မိမိဝါဒကို မှန်ကန်လှသည်ဟု ယုံကြည်မှုမရှိပါ။

သဗ္ဗယ သွေးအန်ရခြင်း

ပရိဗ္ဗိဇ ငါးရာ ဘုရားထံ လိုက်သွားသည်ဖြစ်၍ အချီးနှီးဖြစ်သော အာရာဇ်ကို မြင်သောကြောင့် သွေးအန်ပါသည်။ ၆၀

ဧဟိ ဘိက္ခု ရဟန်းဖြစ်

မြတ်စွာဘုရားက “ဧထ ဘိက္ခုဝေါ” ဟုခေါ်လိုက်လျှင် တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်လျက် ဝါ(၆၀)ရ မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပါသည်။

အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး အထက်မဂ်သုံးပါး မပြီးခြင်း
သာဝက ပါရမီဉာဏ်၏ ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် ရဟန်းပြုပြီး (၇)ရက်မြောက်နေ့၌ မဂ္ဂတိုင်း ကလ္လဝါလ ရွာငယ်ကိုမှီ၍နေစဉ် ထိနမိဒ္ဓ သက်ရောက်လသော် မြတ်စွာဘုရား ပေးအပ်သော ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို နာရသောကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ပါသည်။
၆၁

အရှင်သာရိပုတြာသည် ရဟန်းပြုပြီး (၁၅)ရက်အလွန် မြတ်စွာဘုရား နှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဝက်တူးလိုက်၌နေစဉ် မိမိတူ ဒီဃနခပရိဗ္ဗိဇ်အား ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တန်ကို ဟောလသော် သူများအတွက် ခူးထားအပ်သော ထမင်းကို စားရသူကဲ့သို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်သာရိပုတြာ ပညာကြီးလျက် နောက်မှတရားရခြင်း
ပရိကမ် ကြီးကျယ်သောကြောင့်၊ ဥပမာ-လူဆင်းရဲတို့သည် မိမိသွားလိုရာ အရပ်သို့သွားလသော် လျင်မြန်စွာ ထွက်သွားနိုင်ကြ၏။ မင်းတို့မှာကား ဆင်ယာဉ် ပြင်ဆင်ခြင်းစသော ပရိကမ်များစွာ ရခြင်းငှာ လိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။

အဂ္ဂသာဝက ရာထူးပေးရာနေ့
အရှင်သာရိပုတြာ ရဟန္တာဖြစ်ရာနေ့ မွန်းတည့်ချိန်၌ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်ဝယ် သာဝကအစည်းအဝေးကျင်းပ၍ အဂ္ဂသာဝကရာထူး ပေးပြီး ပါတိမောက် ပြတော်မူပါသည်။
၆၁

ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားကို ကဲ့ရဲ့

ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုသော ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့အား အဂ္ဂသာဝကရာထူး ပေးသင့်သည်။ ဤရဟန်းတို့ကို မကြည့်လျှင် ယသထေရ်အမှူးပြုသော (၅၅)ပါးသောရဟန်း၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ ညီနောင်သုံးကျိပ် ဥရုဓေလကဿပစသော ရသေ့ညီနောင် သုံးယောက်တို့ကို ပေးသင့်သည်။ ဤမထေရ်ကြီးတို့ကို မကြည့်ဘဲ အလုံးစုံသောသူတို့၏ နောက်မှ ရဟန်းပြုလာ သူတို့ကို ပေးခြင်းသည် မျက်နှာလိုက်၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အရှင်ကောဏ္ဍည အဂ္ဂသာဝက မဖြစ်ခြင်း

အရှင်ကောဏ္ဍညသည် တစ်ခုသောကောက်၌ (၉) ကြိမ်တိုင်တိုင် ကောက်ဦးအလှူ ပေးလှူသော် အဂ္ဂသာဝကရာထူးကို တောင့်တ၍ လှူသည်မဟုတ်။ အမြတ်ဆုံးတရားဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို အလုံးစုံသော သူတို့ထက် ရှေးဦးစွာ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ တောင့်တ၍ လှူခဲ့သောကြောင့်၊

၆၁

ညီနောင်နှစ်ယောက် စူဠကာဠ မဟာကာဠ၊
လုပ်ငန်း သလေးစိုက်ပျိုးခြင်း၊
 ကောက်ဦးအလှူ(၉)မျိုး
[ဆောင်] ဖုံး-နှံ-ရိတ်-ထုံး၊ လှိုင်းပုံ-တလင်း၊
 နယ်-ချင့်ခြင်း၊ ကျည်သွင်း ကိုးအလှူ။

- ၁။ သလေးဖုံးဦးအလှူ။ ၂။ စပါးနှံဦးအလှူ။
- ၃။ ရိတ်ဦးအလှူ။ ၄။ ထုံးဦးအလှူ။
- ၅။ ကောက်လှိုင်းစည်းဦးအလှူ။ ၆။ တလင်းဦးအလှူ။

- ၇။ တလင်းနယ်ဦးအလှူ။ ၈။ စပါးချင့်ဦးအလှူ။
- ၉။ ကျည်သွင်းဦးအလှူ။

တရားကျင့်သူကို တရားကပြန်လည်စောင့်ရှောက်
 အလုံးစုံသောအကြိမ်တို့၌ စူဠကာဠယူအပ်ပြီးသော အရပ်သည်
 ပြန်၍ ပြည့်၏။ ကောင်းစွာ ထကြွရှင်သန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ၆၂

အရှင်ကောဏ္ဍည ရှေးကောင်းမှု

- ၁။ ၉၁ ကမ္ဘာအထက်၌ ပွင့်တော်မူသော ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား
 စူဠကာဠ ဖြစ်စဉ်က ကောက်ဦးအလှူ ၉ ကြိမ်လှူ၍ တရားဦး
 ရရန် ဆုပန်ခဲ့ခြင်း၊
- ၂။ ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထက်၌ ဟံသာဝတီမြို့ဝယ်
 ပွင့်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း ၇ ရက်
 အလှူပေးပြီး တရားဦးရရန် ဆုပန်ခဲ့ခြင်း၊

ယသအဖွဲ့ ရှေးကောင်းမှု

တစ်ဆူသောဘုရားရှင်ထံ အရဟတ္တဖိုလ်ကို တောင့်တလျက်
 ကုသိုလ် ကောင်းမှု များစွာပြုပြီး နောက်အဘိဉ္စိ ဘုရားမပွင့်မီ အုပ်စုဖွဲ့၍
 ကုသိုလ်ပြုကာ ကိုးကွယ်ရာမှ သူသေအလောင်းတို့ကို သုတ်သင်ရင်း
 လှည့်လည်ကြသည်။ တနေ့သ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမအလောင်းကို
 တံစူးဝါးတို့ဖြင့် တပြောင်းပြန်ပြန် လှန်၍လှန်၍ မီးသဂြိုဟ်ရင်း
 အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများကြသည်။

အခြားသောသူငယ်ချင်း လေးယောက်တို့ကိုလည်း "အမောင်တို့-

ထိုထိုအရပ်၌ ဖျက်ဆီးအပ်သော အရှေ့ရှိသော ပြောက်ကြားသော
နွားမအဆင်းကဲ့သို့ မစင်မကြယ် ရွံစဘွယ်ဖြစ်နေသော ဤအလောင်း
ကောင်ကို ကြည့်ကြ"ဟု ပြသည်။ ထိုသူငယ်ချင်း ငါးယောက်တို့လည်း
ရွာထဲသွားပြီး ကြွင်းသောသူငယ်ချင်းတို့အား ပြောပြကြသည်။
ယသသတို့သားကား အိမ်သို့သွား၍ မိဘနှင့်ဇနီးတို့အား ပြောကြားသဖြင့်
အိမ်သားအားလုံး အသုဘဘာဝနာ ပွားများကြပါသည်။

ထိုသူတို့သည် ရှေးဘုရားရှင်တို့အထံ၌ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
တောင့်တ၍ ကောင်းမှုပြုပြီး နောက်အဘို့၌ ဘုရားမပွင့်မီ သေသောက်ကြပြီး
သုံးကျိပ်ဖြစ်ကာ တုဏ္ဏိလဝက်မင်း၏ ဩဝါဒကိုနာယူ၍ အနှစ်
ခြောက်သောင်းပတ်လုံး ငါးပါးသီလကို စောင့်ထိန်းခဲ့ကြသည်။ ၆၃

၉၁-ကမ္ဘာ၌	ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၊
၉၂-ကမ္ဘာ၌	တိဿဘုရား ဖုဿဘုရား၊
ဖုဿဘုရားရှင် ခမည်းတော်	မဟိန္ဒမင်း၊
ပထမ အဂ္ဂသာဝက	ညီငယ်၏သား၊
ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝက	ပုရောဟိတ်၏သား၊

မဟိန္ဒမင်း ဥဒါန်း

ငါ၏သာ ဘုရား၊ ငါ၏သာ တရား၊ ငါ၏သာ သံဃာ၊ နမော
တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ (၃)ကြိမ်။

သားကြီးအခြံအရံ စစ်သား	၅၀၀၊	
သားလတ်အခြံအရံ စစ်သား	၃၀၀၊	
သားငယ်အခြံအရံ စစ်သား	၂၀၀၊	၆၄

မင်းသားသုံးယောက်တို့၌ ကျီတိုက်စိုး ခဲယောက်၊ စာရေး ခဲယောက်၊
ကျီတိုက်စိုး စာရေးအခြံအရံ ယောက်ျား ၁,၂၀၀၀၊

ကဿပညီနောင် ရသေ့တစ်ထောင် ရှေးကောင်းမှု

ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ရဟန်းကိုးသောင်းအတွက် ခဲဖွယ်
ဘောဇဉ် လှူဒါန်းရန် စေခိုင်းပြီး ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး သင်္ကန်းနှစ်
ထည်ကိုဝတ်၍ ဆယ်ပါးသီလ ခံယူကြပြီး မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ
နေခဲ့ကြပါသည်။

ဆုပန်သောပုဂ္ဂိုလ်	ဘုရားရှင်	ကမ္ဘာ
၁။အညာတကောဏ္ဍည	ဝိပဿီ	ဗြာ
၂။အဂ္ဂသာဝက	အနောမဒဿီ၊	၁သင်္ချေ ကမ္ဘာသိန်း
၃။ဥရုဝေလကဿပ	ဖုဿ	ဗြ

ပြိတ္တာဖြစ်ရခြင်းအကြောင်း

ရဟန်းသံဃာမလာမီ သားသမီးတို့အား ယာဂုထမင်း စသည်
တို့ကို ယူပေး၍ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း စားကြသောကြောင့်၊ ၆၅

စာရေး ဗိမ္ဗိသာရမင်း ဖြစ်လာသည်။

ကျီတိုက်စိုး ဝိသာခ ဥပါသကာ ဖြစ်လာသည်။

မင်းသားသုံးယောက် ရသေ့ညီနောင်သုံးယောက် ဖြစ်လာသည်။

အလုပ်သမား ရှစ်သောင်းလေးထောင် ဤကမ္ဘာ၌
ဘုရားလေးဆူအကြား ကာလပတ်လုံး ပြိတ္တာများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤကမ္ဘာ၌ ပဌမဦးဆုံး ပွင့်သောဘုရား ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား။

ဘုရားတစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ အကြားကာလသည်
မဟာပထဝီမြေကြီး တစ်ယူဇနာ တက်သည်အထိ ကြာမြင့်သည်။

ဤကမ္ဘာ၌ပွင့်ပြီး ဘုရားလေးဆူ ကကုသန် ကောဏာဂုဏ်
ကဿပ ဂေါတမ၊

ပြိတ္တာတို့သည် ဘုရားနှစ်ဆူ အကြားကာလကို နက်ဖြန်ဟုပင်
ထင်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓအနုမောဒနာ “တိရောကုဋေသု တိဋ္ဌန္တိ” စသည်။

အရှင်သာရိပုတြာသည် များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌
သရဒ လှလင်ဖြစ်၍ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် များသောဥစ္စာရှိသော
သူကြွယ်မျိုး၌ သီရိဝ^၁နသူကြွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ၆၇

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်

သရဒရလှလင်သည် အထီးကျန်မဲ့ လူဆင်းရဲ ခရီးသွား၊
အလှူ၏ဂုဏ်ကို ပြောဆိုချီးမွမ်းတတ်သော အလှူခံ၊ ဂုဏ်ကိုမပြောဘဲ
တောင်းရမ်းသူတို့အား အလှူပေးသည်။

သရဒရသေ့ တန်ခိုး အဘိညာဉ်ငါးပါး သမာပတ်ရှစ်ပါး၊

အနောမဒဿိ ဗုဒ္ဓ မြို့တော် စန္ဒဝတီ၊

ခမည်းတော် ယသဝါ၊ မယ်တော် ယသော်ဓရာ၊

ဗောဓိပင် ထောက်ကြံ့ပင်၊ အဂ္ဂသာဝက နိသဘ အနောမ၊

အလုပ်အကျွေး ဝရုဏ၊ အဂ္ဂသာဝိကာ သုန္ဒရာ သုမနာ၊

သက်တမ်း-တသိန်း၊ ခန္ဓာကိုယ်-၅၈ တောင်၊

ကိုယ်ရောင်-၁၂ ယူဇနာ အထိပြန့်၏၊ ရဟန်းအခြံအရံ-တသိန်း၊

အနောမဒသီဘုရားရှင် တပါးတည်းကြွခြင်း

“ယနေ့ ငါ၏ သရဒရသေ့ထံသို့ သွားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် တရားဒေသနာ ကြီးကျယ်လိမ့်မည်။ သရဒရသေ့ အဂ္ဂသာဝက ရာထူး တောင့်တပြီး သရဒရသေ့၏ သူငယ်ချင်း သီရိဝ ^၁န သူကြွယ်လည်း ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကရာထူး တောင့်တလိမ့်မည်။ ဒေသနာအဆုံး၌ သရဒရသေ့အခြံအရံ ရသေ့ ခုနစ်သောင်း လေးထောင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြမည်။ ငါဘုရား ထိုအရပ်သို့ သွားသင့်၏” ဟုကြံ၍ ကြွသွားပါသည်။

ဤလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသူသည် အိမ်အလယ်မှာနေလျှင် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်မည်။ ရဟန်းဖြစ်လျှင် လောက၌ ဖွင့်လှစ်အပ်သော ကိလေသာအမိုးရှိသော သဗ္ဗညုဘုရား စင်စစ်ဖြစ်မည်။ ၆၈

ဘုရားဟုသိခြင်း ဘုရားရှင်၏ အာနုဘော်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်၏ ပြည့်စုံပုံကို မြင်ခြင်း လက္ခဏာမန္တာန်တို့ကို သုံးသပ်ခြင်းကြောင့်။

သရဒရသေ့ထံကြွလာ ရဟန်းတစ်သိန်း အခြံအရံရှိသော အဂ္ဂသာဝက ၂ပါး၊

မကြံစည်အပ်

တန်ခိုးရှင်၏ တန်ခိုးအရာကို မကြံစည်အပ်။
(သင်္ခမ်းကျောင်းတစ်ခု၌ နေရာများစွာ ခင်းထားအပ်သည်ကို မကြံစည်အပ်)။

ပန်းနေရာခင်း

ဘုရားရှင်အတွက် သယူဇနာ၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးအတွက်

- ၅၂ -

၃ဂါဝုတ်၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့အတွက် ယူနောင်ဝက်စသည်၊ သံဃာငယ် အတွက် ၁ ဥသဘာ၊

၇-ရက်နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားခြင်း

ရသေ့များ ပြုထားအပ်သော ပူဇော်သက္ကာရ အကျိုးများစွာ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊

၇-ရက်ပန်းထီးဆောင်း၍ ပီတိသုခဖြင့်နေသူ သရဒရသေ့၊

ပီတိကိုစား၍ အားရှိသူ သရဒရသေ့၊ ၆၉

ပန်းအနုမောဒနာပြု

နိသဘထေရ် အနောမထေရ် အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား၊

သရဒရသေ့ ရဟန္တာမဖြစ်ခြင်း

ပြန်လွှင့်သောစိတ်ရှိသောကြောင့် သရဒရသေ့သည် ဘုရားရှင် တို့၏ ဒုတိယနေရာ၌ထိုင်၍ သာဝကပါရမီဉာဏ်၌ တည်ပြီး တရားဟောသော အဂ္ဂသာဝက၏ တရားဒေသနာ ဟောကြားခြင်းငှါ အားထုတ်ရာ အခါမှစ၍ “နောင်အခါ ပွင့်တော် မူလတ္တံ့သော ဘုရားရှင် တို့၏ သာသနာ၌ ဤသာဝကသည် ရအပ်သောတာဝန်ကို ထမ်းဆောင် ရပါမူ ကောင်းလေစွ”ဟု စိတ်ဖြစ် သောကြောင့်၊

ရှင်သာရိပုတြာ ရှေးဆုတောင်း

၇-ရက်ပတ်လုံး ပန်းထီးဆောင်း၍ ပူဇော်သက္ကာရပြုရသော အကျိုးကြောင့် နိသဘထေရ်ကဲ့သို့ ဘုရားတစ်ဆူ၏ ပထမအဂ္ဂသာဝက ဖြစ်ရပါလို၏၊

မတောင်းသောဆု သိကြားအဖြစ် ဗြဟ္မာအဖြစ်၊

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ရှေးကောင်းမှု

ဂဟပတိ မဟာသာလမိုး၌ သိရီဝ ^၁နဖြစ်စဉ်က သူငယ်ချင်း သရဒရသေ့၏ တိုက်တွန်းချက်အရ အနောမဒသီ မြတ်စွာဘုရားအား မင်းပယ်အားဖြင့် ရှစ်ပယ်မျှလောက်သောအရပ်ကို ညီမျှသော အပြင် ရှိအောင် ပြုစေ၍ သဲကို ဖြန့်ကျစေ၍ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါးခုမြောက် ရှိသော ပန်းများ ကျဖြန့်စေ၍ ကြာညိုအမိုးဖြင့် မဏ္ဍပ်ထိုးကာ (၇)ရက်လုံး အလှူကြီးပေးပြီး ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက ဆုထောင်း ခဲ့ပါသည်။

ဂေါတမဘုရား မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီ၊
ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဓန၊ သားတော် ရာဟုလာ၊
အလုပ်အကျွေး အာနန္ဒာ၊
ပထမ အဂ္ဂသာဝက အရှင်သာရိပုတြာ၊
ဒုတိယအဂ္ဂသာဝက အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်၊ ၇၁

သိဇ္ဇည်းဘုရားထံ မလိုက်လိုခြင်းနှင့် စပ်၍ ဗုဒ္ဓဩဝါဒ

သိဇ္ဇည်းသည် မိစ္ဆာအယူ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် “အသာရကို သာရ၊ သာရကို အသာရ”ဟု ယူသည်။ သင်တို့ကား ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာရကို သာရ၊ အသာရကို အသာရ”ဟုသိ၍ အသာရကို ပယ်ပြီး သာရကို ယူကြသည်။

အသာရေ သာရမတီနောအရ

ပစ္စည်းလေးပါး၊ ဆယ်ပါးသော မှီရာအကြောင်းရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းဖြစ်သော တရားဒေသနာ၊

သာရေ စာ သာရဒဿိနောဉ် သာရအရ
ဆယ်ပါးသော တည်ရာအကြောင်းရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုသမ္မာ-
ဒိဋ္ဌိ၏ အားကြီးသော တည်ရာအကြောင်းဖြစ်သော တရားဒေသနာ၊

တေသာရံဉ် သာရံအရ
သီလသာရ သမာဓိသာရ ပညာသာရ ဝိမုတ္တိသာရ၊
ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန သာရ၊ ပရမတ္ထသာရ၊ ၇၃
သာရဉ္စ သာရတောဉ်သာရအရ သီလသာရ သမာဓိသာရ စသည်။

၉။ နန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု
သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးက သားတော်ကို အပင့်ခိုင်းသူများ
တမန်တစ်ယောက်လျှင် အခြံအရံ တစ်ထောင်စီရှိသောတမန်
(၁၀)ယောက် (တစ်သောင်း) ၇၃
ကပိလဝတ် လမ်းခရီးကို ချီးမွမ်းသူ အလုံးစုံသော တမန်
တို့၏ နောက်မှသွား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော ကာဠုဒါယီထေရ်၊

ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွသောဗုဒ္ဓ အခြံအရံ နှစ်သောင်း၊
ကပိလဝတ်ပြည်၌ ဟောသောဇာတ်
ဆွေမျိုးအစည်းအဝေး၌ ပေါက္ခရာဝဿမိုး ရွာသွန်းဖြိုးခြင်းကို
အကြောင်း ပြု၍ ဝေဿန္တရာဇာတ်၊ ရာဟုလာမယ်တော်၏ ဂုဏ်နှင့်
စပ်သော စကားကိုမှီ၍ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်၊ “သင့်သားတော်သေပြီ”ဟု
နတ်ကလာပြောသောစကား မယုံကြည်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍
မဟာဓမ္မပါလဇာတ်ကို ဟောတော်မူပါသည်။

“ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဈေယျ”စသောဂါထာဖြင့် သုဒ္ဓေါဓနမင်း
သောတာပန်ဖြစ်၊ ၇၄

“ဓမ္မဉ္ဇရေ”စသော ဂါထာဖြင့် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ
သောတာပန်ဖြစ်ပြီး သုဒ္ဓေါဓနမင်း သကဒါဂါမ် ဖြစ်ပါသည်။

နန္ဒမင်းသား မင်္ဂလာ(၃)မျိုး

အဘိသိက်သွန်းခြင်းမင်္ဂလာ နန်းတက်ခြင်းမင်္ဂလာ ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာ၊
“သပိတ်ကို ယူပါ”ဟုမလျှောက်ခြင်း မြတ်စွာဘုရား၌
ရိုသေခြင်းကြောင့်၊

နန္ဒ ရဟန်းပြုခြင်းအကြောင်း မြတ်စွာဘုရား၌ ရိုသေခြင်းကြောင့်၊
နန္ဒရဟန်းပြုရာနေ့ မြတ်စွာဘုရား ကပိလဝတ်ပြည်ရောက်ပြီး
တတိယနေ့၊

ရာဟုလာရှင်ပြုရာနေ့ မြတ်စွာဘုရား ကပိလဝတ်ပြည်
ရောက်ပြီး သတ္တမနေ့၊

မြတ်စွာဘုရားအဆင်း ဗြဟ္မာမင်း၏ အဆင်းနှင့်တူပါသည်။
သပိတ်ယူလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရာ ဌာန
စောင်းတန်းဦး စောင်းတန်းခြေရင်း မင်းရင်ပြင်၊ ၇၄

နန္ဒမင်းသားကို ဇနပဒကလျာဏီ မှာလိုက်သော စကား
တုဝဋ် ခေါ် အယျပုတ္တ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊အရှင်သား မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ပါ။

ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး မမြင်ရရာအခါ
မြတ်စွာဘုရားအလောင်း တောထွက်ရာနေ့မှစ၍ မမြင်ရတော့ပါ။ ၇၅

- ၅၆ -

ရာဟုလာ အမွေတောင်း

အဟံ တာတ ကုမာရော၊ အဘိဿကံ ပတွာ စက္ကဝတ္တိ ဘဝိဿာမိ၊
ဓနေန မေ အတ္ထော၊ ဓနံ မေ ဒေဟိ၊ သာမိကော ဟိ ပုတ္တော
ပိတုသန္တကဿာတိ၊

လောကီအမွေ မပေးခြင်းအကြောင်း

ဝဋ်ဆင်းရဲသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊

ပေးအပ်သောအမွေ ဗောဓိပင်၌ ရအပ်သော လောကုတ္တရာ အမွေ၊
ရာဟုလာကို ရှင်ပြုပေးသူ အရှင်သာရိပုတြာ၊

သုဒ္ဓေါဓနမင်း တောင်းသောဆု

အရှင်ဘုရား တောင်းပန်ပါ၏ အရှင်ဘုရားတို့သည် မိဘတို့
ခွင့်မပြု အပ်သောသားကို ရှင်ပြုမပေးစေလိုပါ။ ၇၅

ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မင်းနန်းတော်ဝယ် သုဒ္ဓေါဓနမင်းအား
မဟာဓမ္မပါလ ဇာတ်တော်ကို ဟော်တော်မူ၍ ဂါထာအဆုံး၌ အနာဂါမိ
ဖိုလ်၌ တည်စေပါသည်။

ဦးနန္ဒ သာသနာတော် မပျော်ခြင်း

နန်းတော်မှ ထွက်ခွာလာစဉ်က သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်သော
ဇနပဒက- လျာထီသည် ထက်ဝက်ခွဲအပ်သော ဆံပင်တို့ဖြင့် စောင်းငဲ့
ကြည့်ရှုလျက် “အရှင်သား မြန်မြန် ပြန်လာခဲ့ပါ”ဟု ပြောလိုက်သော
စကားကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အမှတ်ရသောကြောင့် သာသနာတော်
မပျော်နိုင်ပါဘုရား၊ ၇၆

တာဝတိံသာနတ်ပြည်ခေါ်သွား

ဦးနန္ဒ၏ လက်ကိုဆွဲ၍ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့် ခေါ်သွားပါသည်။

ကကုဋ္ဌပါဒါနီအရ နိသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ခိုခြေ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော နတ်သမီးငါးရာ၊

ဓနပဒကလျာဏီသည် မီးလောင်အပ်သောလယ်၌ မီးလောင်
အပ်သော သစ်ငှက်ဝယ် ထိုင်နေသော နားနာခေါင်း အမြီးပြတ်သော
ပါးစောင်၌ အဖုရှိသော မျောက်မနှင့်တူသည်။ ၇၇

မြတ်စွာဘုရားနှင့် နန္ဒမင်းသား ညီအကိုဝမ်းကွဲ တော်ပါသည်။

ပါဠိစီ ဈာမက္ခေတ္တေ ဈာမခါဏုကေ နိသိန္ဒံ ဆိန္ဒကဏ္ဍ-
နာသနဂုံဋ္ဌံ ဧကံ ပလုဋ္ဌမက္ကဋ္ဌိ၊

ဦးနန္ဒကို ပြောင်လျောင်ကြ

ဦးနန္ဒသည် အခစားဖြစ်သတဲ့၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နတ်သမီး
တွေကို ဝယ်ယူသတဲ့၊ နတ်သမီးတို့၏ အကြောင်းကြောင့် မြတ်သော
အကျင့်ကို ကျင့်သတဲ့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဦးနန္ဒ နတ်သမီး ငါးရာရရန်
ဝန်ခံသတဲ့၊

ဝန်ခံမှုလွတ်ရာအခါ

တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍ အာသဝေါတရားတို့မှ ဦးနန္ဒ၏
စိတ်လွတ်ရာ အခါ၌ ဝန်ခံမှုမှ လွတ်ပါသည်။

ဦးနန္ဒ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓကျူးရင်သော ဥဒါန်း

ယဿ နိတ္တိဏ္ဏော ပင်္ကော၊ မဒ္ဒိတော ကာမကဏ္ဍကော၊

မောဟကွယ် အနုပ္ပတ္တော၊ သုဒဒက္ခေသု နဝေဓတီ သဘိက္ခု။

- ၅၈ -

ကောင်းစွာစိုးအပ်သော အိမ်နှင့် တူခြင်းအကြောင်း
 သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တိုးပွားစေအပ်သောကြောင့်၊
 ကပ္ပဋ္ဌသည် မြည်းဖြင့် တစ်ကုမ္ဘ အတိုင်းအရှည်ရှိသော
 ဝန်ကိုဆောင်လျက်ဗာရာဏသီမြို့မှ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ (၇)ယူဇနာ
 သွားသည်။

၇၉

ပါဠိစီ သာ တေန သဒ္ဓိံ ပဋိသန္တာရံ ကရောန္တိ အာဟ၊
 “ကုတော အာဂတောသီ”တိ၊ ဗာရာဏသီတောတိ၊ ကေန ကမ္မေနာတိ၊
 ဝါဏိဇ္ဇကမ္မေနာတိ၊

မြည်းဖိုမြည်းမ အမေး အဖြေ

ဘယ်ကလာခဲ့သလဲ၊ ဗာရာဏသီမြို့က လာခဲ့တယ်၊ ဘာကိစ္စ
 လာတာလဲ၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ကိစ္စနဲ့ လာတာ၊ ဝန်ဘယ်လောက်
 ဆောင်ရသလဲ၊ တစ်ကုမ္ဘ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝန်ဆောင်ရတယ်၊
 တစ်ကုမ္ဘလောက်သော ဝန်ဆောင်လျက် ဘယ်နှစ်ယူဇနာ သွားရသလဲ၊
 (၇)ယူဇနာ သွားရတယ်၊ ရောက်လေရာ အရပ်တိုင်းမှာ ခြေဆုပ်နယ်မှု
 ကျောက်ကုန်းကို ဈေးတွန်းပေး မည့်သူ ရှိသလား၊ မရှိဘူး၊ ဒီလိုဆို
 ကြီးစွာဒုက္ခ ခံစားနေရတာပေါ့၊

၇၉

မြည်းဖို မြည်းမတွေ့ကြရာအရပ် ကျုံးအပြင်ဘက်၊ ပရိဝါဝိဇ္ဇေ၊

ခြေဆုပ်နယ်မှု ဈေးတွန်းမှုပြုမည့်သူ ရှိမရှိ မေးခြင်း
 ကာမသံယောဇဉ်နှင့် ဆက်စပ်ခြင်းငှာ မေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပါဠိစီ ကိဉ္ဇာပိ တိရစ္ဆာနဂတာနံ ပါဒပရိကမ္မာဒိကာရကာနာမ နတ္ထိ၊ ကာမသံယောဇန ဃဋ္ဌနတ္ထာယ ပန ဧဝရူပံ ကထံ ကထေသိ၊

မြည်းဖိုစိတ်ပျက်သွားခြင်း မြည်းမစကားကြောင့်၊

အာဏာ မသုံးသင့်

ဗာရာဏသီမြို့ ပြန်မလိုက်လိုသော မြည်းဖိုအား ကပ္ပဋမည်သော ကုန်သည်က- “ဟဲ့ မြည်း-ဗာရာဏသီမြို့ကို ပြန်မလိုက်ရင် ၁၆ လကွေ့ရှိ သံချွန်တပ်ထားသော နှင်တံဖြင့် သင့်ကိုထိုးမည်”ဟု ပြောရာ မြည်းဖိုကလည်း “ကပ္ပဋ- ၁၆ လကွေ့ရှိ သံချွန်တပ်ထားသော နှင်တံဖြင့် ငါ့ကိုထိုးရင် ရှေ့ခြေနှစ်ဘက်ကိုထောက်၍ နောက်ခြေနှစ်ဖက်ဖြင့် သင်၏သွားတွေ မြေခ ကြွေကျစေမည် ဟူသောစကားကို ထောက်၍ အာဏာမသုံးသင့်ပါ။

လွမ်းရေးထက် ဝမ်းရေးခက်

“သင့်အတွက် မြည်းမဆောင်ပေးမည်”လို့ ပြောခဲ့တာမှန်တယ်၊ ငါ့စကားကို မဖျက်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရိက္ခာကိုတော့ တစ်ကောင်စာ အတွက်သာ ပေးမယ်၊ မြည်းမအတွက် လောက် မလောက် သင်ကိုယ်တိုင် သိပါ၊ သင်တို့နှစ်ဦး ပေါင်းဖော်ခြင်းကို စွဲပြီး သားသမီးတွေ မွေးဖွား လာမည်၊ အဲဒီသားသမီးတွေ အတွက်လည်း ရိက္ခာလောက်မလောက်ကို သင်ကိုယ်တိုင် သိပါ”ဟုပြောလိုက်ရာ မြည်းဖိုသည် မြည်းမ၌ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိတော့၊

၈၀

ဇာတ်ပေါင်းခန်း

မြည်းမ- ဇနပဒကလျာဏီ၊ မြည်းဖို- နန္ဒမင်းသား၊
ကုန်သည်-ဘုရားလောင်း၊

၁၀။ စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု

စုန္ဒသူကရိက အသက်မွေးပုံ

ဆာရာအခါ၌ လှည်းဖြင့် ကောက်စပါးတွေယူ၍ ဇနပုဒ်သို့ သွားပြီး တကွမ်းစား နှစ်ကွမ်းစားမျှဖြင့် ရွာဝက်ငယ်များ လှည်းအပြည့် ဝယ်ကာ အိမ်နောက် ဖေးမှာ နွားခြံပမာ ကာရံထားသည်။ ထိုဝက်ခြံ၌ပင် စားပင်များ စိုက်ပျိုး၍ ရျံ့အမျိုးမျိုး ကိုယ်အညစ်အကြေးများစားရင်း ဝက်များကြီးထွားကြရသည်။ သတ်လိုသော ဝက်ကို တိုင်မှာ မလှုပ်နိုင် အောင်ချည်၍ ခန္ဓာကိုယ်အသား ကြီးထွားလာစေရန် ဆောက်ပုတ်ဖြင့် ရိုက်ပြီး ခံတွင်းကိုဒုတ်ဖြင့် ထောက်၍ ဖွင့်ထားကာ ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေသော ရေဓွေးကို လောင်းချလိုက်သည်။ ထိုရေဓွေးသည် ဝမ်းတွင်းရှိ အညစ် အကြေးများ ဆောင်ယူသွား၍ ဝမ်းထဲ စင်ကြယ်သွားမှ ကျန်နေသော ရေဓွေးကို ဝက်၏ကိုယ်ပေါ်၌ လောင်းချလိုက်သည်။ မြက်မီးရှူးဖြင့် အမွှေး တို့ကို မီးတိုက်၍ ထက်လှသော သံလျက်ဖြင့် ခေါင်းကို ဖြတ်သည်။ ကျလာသောသွေးကို ခွက်ဖြင့်ခံ၍ အသားကို သွေးဖြင့်နယ်ချက်ပြီး သားမယားအလယ်၌ ထိုင်စားပြီး ကြွင်းသော အသားများကို ရောင်း ချသည်။

ဝက်သက်သောနှစ်

၅၅-နှစ်၊

အရှင်လတ်လတ်ငရဲခံရသူ

စုန္ဒသူကရိက၊

အဝီစိငရဲမီးအပူ

ယူနောတစ်ရာ၌တည်၍ ကြည့်သူ၏မျက်လုံးတို့ကို ဖောက်ခွဲ နိုင်ပါသည်။

အရှင်နာဂသေန အဆိုအမိန့်

ငရဲမီးသည် ပကတိမီးပူထက် လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အထွဋ်တပ်အပ်သော အိမ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကျောက်တုံးကြီးကို ငရဲ၌ပစ်ချ လိုက်လျှင် တစ်ခဏချင်း ကြေမှုသွားနိုင်သည်။ ငရဲ၌ဖြစ်သော သတ္တတို့ကား ကံ၏အစွမ်းကြောင့် အမိဝမ်း၌ ရောက်သူတို့ကဲ့သို့ မကြေမြွေနိုင်။

၈၂

အရှင်လတ်လတ် ငရဲခံရပုံ

အိမ်၏အလယ်၌ ပတ်ဝန်းကျင် (၇)အိမ်ကြားအောင် ဝက်အော် သလို အော်လျက် ပုဆစ်ဒူးဝမ်းတို့ဖြင့် လှည့်လည်ပြီး အရှေ့နံရံ၊ အနောက် နံရံတို့သို့ ပြေးသွားနေရသည်။ (၇)ရက်ပတ်လုံး လှည့်လည်ပြီး ရစ်ရက် မြောက်နေ၌ သေပြီး အဝီစိငရဲသို့ ရောက်ရသည်။

ဣဓ သောစတီ

“ငါသည် ကောင်းမှုကို မပြုအပ်မိလေစွ၊ မကောင်းမှုကို ပြုအပ် မိလေစွ” ဟု စင်စစ်အားဖြင့် သေခါနီးအခါ၌ ဝမ်းနည်းရ၏။

၈၃

ပေစွ သောစတီ အကျိုးကိုခံစားလသော် သေခါနီးအခါ၌ ဝမ်းနည်းရ၏။

၁၁။ ဓမ္မိကဥပါသကာဝတ္ထု

ဓမ္မိကဥပါသကာပေါင်း နှစ်သိန်းငါးသောင်း

ဥပါသကာငါးရာစီ အခြံအရံရှိသော ဓမ္မိကဥပါသကာငါးရာ၊

အကြီးဆုံးဥပါသကာ သား(၇)ယောက်၊ သမီး(၇)ယောက်။

သားသမီးတစ်ယောက်တစ်ယောက်မှာ တစ်ခုတစ်ခုသော သလာက (စာရေးတံ) ယာဂု၊ သလာကဘတ်၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ် ပက္ခ၌ လှူအပ်သောဆွမ်း၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သောဆွမ်း၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ်သောဆွမ်း၊ အာဂန္တုကဘတ် ဝါဆိုသင်္ကန်း၊

[ဆောင်] သလာနှစ်ဖြာ၊ ပက္ခိကာ၊ တစ်ဖြာ နိမန္တ၊
ဥပေါ၊ ဂန္တု၊ သံဃာဟု၊ မှတ်ရှု ဝါသိကာ၊
သား(၃)မျိုးတွင် မိဘကို အတုလိုက်သော အနုဇာတ
သားများဖြစ်သည်။

သလာကယာဂု စသည် (၁၆)ပါး
သားသမီး-၁၄ ၊ မယား-၁ ၊ ဥပါသကာ-၁ အားဖြင့် (၁၆)ခု
ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မိကဥပါသကာဂုဏ်

သားမယားနှင့်တကွ သီလရှိ၏၊ ကောင်းသော ကိုယ်ကျင့်တရား
ရှိ၏၊ ပေးလှူခြင်း၊ ခွဲခြားဝေဖန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်၏။

ပင့်သံဃာ ၈-ပါး၊ ၁၆-ပါးသော ရဟန်းတော်တို့သည် ဓမ္မိက
ဥပါသကာကို ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံ၍ ခင်းထားအပ်သော နေရာမှာထိုင်ပြီး
အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့သည် မစွန့်လွှတ်အပ်သော “ဧကာယနော
အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ” စသော မဟာသတိပဋ္ဌာန
သုတ်ကို ရွတ်ကြသည်။

[ဆောင်] ခြောက်ထပ်ဒေဝါ၊ နတ်တို့ရွာမှ၊ လာကြတဖန်၊
 တန်ဆာရံပြီး၊ တစ်ထောင်သိန္ဓော၊ ကပ်ယှဉ်နှော၏။
 တစ်ရာငါးဆယ်၊ အမြင့်ကြွယ်သည်၊
 မှတ်ဘွယ် ရထား(၆)စင်းတည်း။

နတ်ပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်ကြ

ဒို့ နတ်ပြည်ကို ဆောင်မည်၊ အမောင် မြေခွက်ကိုခွဲပြီး ရွှေခွက်ကို
 ယူသကဲ့သို့ ဒို့နတ်ပြည်မှာ မွေ့လျော်ခြင်းငှာ ဤရထားမှာ ဖြစ်ပါလော။

ဥပါသကာ 'အာဂမေထ'ဟု ဆိုခြင်း

တရားနာခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို အလိုမရှိသောကြောင့်၊

ရဟန်းများ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း “ရဟန်းတို့ကို တားမြစ်
 သည်” ဟု ထင်သောကြောင့်၊

ဒုလ္လဘတရား ရဟန်းတို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်း၊ ၈၃

သားသမီးများ ငိုခြင်းအကြောင်း

“ဒို့အဖေဟာ ရှေးတုံးက တရားနာရတာ အားမရခဲ့၊ ယခုတော့
 ရဟန်းတွေ ပင့်ခိုင်း၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်စေပြီး ကိုယ်တိုင်ပင်
 တားမြစ်နေသည်။ သေဆေးမှ မကြောက်သူမရှိ” ဟု ကြံ၍ ငိုကြပါသည်။

တုသိတာနတ်ရထား ပန်းကုံးစွပ်ခြင်း

အလုံးစုံသော ဘုရားအလောင်း၊ ဘုရားမယ်တော် ခမည်းတော်
 တို့၏ နေရာအရပ်ဖြစ်၍ တုသိတာနတ်ပြည်သည် မွေ့လျော်ဘွယ်
 အကောင်းဆုံး ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပန်းကုံးစွပ်ပါသည်။ ၈၄

ဓမ္မိကဥပါသကာ ဩဝါဒ

ငါ တုသိတာဘုံကိုသွားမည်၊ သင်တို့ မကြံစီကြလင့်၊ ငါ့အထံမှာ ဖြစ်လိုလျှင် ငါပြုတဲ့နည်းအတိုင်း ကောင်းမှုတွေပြုကြ။

ဓမ္မိကဥပါသကာသည် ၂၅-ယူဇနာရှိသော ရွှေဗိမာန်၌ နတ်သမီး တစ်ထောင် ခြံရံလျက် လှည်း(၆၀)တိုက် ဝန်ရှိသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်သည်ဖြစ်၍ သုံးဂါဝတ်ပမာဏရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်သည်။ (အခြားနေရာ၌ ယူဇနာ-၃၀ ရှိ ရွှေဗိမာန်)

ဝမ်းမြောက်ကြ

အမျိုးမျိုးသော အပြားရှိသော ကုသိုလ်ကို ပြုသူသည် “ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုအပ်၊ ကောင်းမှုကို ပြုအပ်ပြီ” ဟု ကံကြောင့် ဝမ်းမြောက် ရခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌ အကျိုးကြောင့် ဝမ်းမြောက် ရခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း ဝမ်းမြောက်ရသည်။ ၈၅

၁၂။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

ဗုဒ္ဓနေရာ မလ္လမင်းတို့၏ အနုပိယာနိဂုံး အနုပိယာ သရက်ဥယျာဉ်။

ရွှစ်သောင်းသော အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားအလောင်း၏ လက္ခဏာတော် ကြီးငယ်တို့ကို ဖတ်ရာနေ့၌ပင် မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံရုံရန် ဝန်ခံကြသည်။

ပါဠိစီ တာတ အမှာကံ ကုလာ ပဗ္ဗဇိတော နတ္ထိ၊ တံ ဝါ ပဗ္ဗဇ၊
အဟံ ဝါ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ အာဟ၊ ၈၆

ကစားကြသူများ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော
 မရှိမုန့်ပေးသူ မြို့ကိုသိမ်းပိုက်သော မြို့စောင့်နတ်၊
 အားကစား အကြိမ်ကြိမ် ရှုံးသူ အနုရုဒ္ဓါ၊
 ဆုတောင်းစရာ လိုမလို

အနုရုဒ္ဓါ သာကီဝင်မင်းသားသည် အနုဘာရဖြစ်ရာအခါ၌ မိမိတို့ဖြစ်သော ထမင်းကို ဥပရိဋ္ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားလှူ၍ “မရှိဟူသော စကား မကြားရပါစေနှင့်၊ ဘောဇဉ်ဖြစ်ရာအရပ်ကိုလည်း မသိရပါစေနှင့်” ဆုတောင်းခဲ့သောကြောင့် ဆုတောင်းရန် လိုအပ်ပါသည်။

မြို့စောင့်နတ် ထိတ်လန့်

“အနုရုဒ္ဓါသာကီဝင်မင်းသားသည် အနုဘာရပုဂံဆုတောင်း ခဲ့သည်။ အနုရုဒ္ဓါ သာကီဝင်မင်းသား အချိုးနီးသောခွက်ကို မြင်သွားလျှင် ငါတို့နတ်သဘင် အစည်းအဝေး ဝင်ခွင့်ရတော့မှာ မဟုတ်၊ ငါတို့ရဲ့ ဦးခေါင်းလည်း (၇)စိပ်ကွဲမည်” ဟု ကြံ၍ ထိတ်လန့်ကြပါသည်။

ပါဠိစီ တဿာ ဂုဠမဏ္ဍလေ ဌပေတွာ ဥဂ္ဂါဋီတမတ္တာယ ပူဝဂန္ဓော သကလနဂရေ ဆာဒေတွာ ဌိတော၊ ပူဝဓဏ္ဍံ မုဓေ ဌပိတမတ္တမေဝ သတ္တရသဟရဏီ သဟဿာနိ အနုဖရိ၊ ၈၇

နတ်မုန့်အရသာ

မုန့်ဖြင့်ပြည့်သော ရွှေခွက်ကို ဝံ့ညှင်းကစားကွင်းမှာ ထားပြီးဖွင့် လိုက်လျှင်ပင် မုန့်နံ့သည် တစ်မြို့လုံးကို လွှမ်းသွားပြီး မုန့်ပိုင်းကို ခံတွင်း၌ ထားလိုက်လျှင် အရသာကိုဆောင် ၇-ထောင်သော အကြောတို့ကို ပြန့်နှံ့သွားသည်။

မိခင်မေတ္တာ

မျက်စိတစ်ဖက်ရှိသူ၏ မျက်စိကဲ့သို့၊ နှလုံးသားကဲ့သို့ အလွန်
ချစ်လှပါသည်။

အနုရုဒ္ဓါဂုဏ် သိမ်မွေ့၏။ စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ မရှိ
ဟူသောစကားကို မကြားဘူး။ ဘုန်းကံရှိ၏။ ရှေးရှုဆောင်ကြောင်း
ဆုတောင်းမှုရှိ၏။

နတ်မုန့်စားရာကာလ အိမ်၏အလယ်၌ နေသမျှကာလပတ်လုံး။

ပါဠိစီ ဩဟာရိတ ကေသမဿုနာ ကာသာယနိဝတ္ထေန
ကဋ္ဌတ္ထရကေဝါ ဗိဒလမဗ္ဗကေဝါ နိပဇ္ဇိတွာ ပိဏ္ဍာယ စရန္တေန ပိဟာရိတဗ္ဗံ။

ရဟန်းဘဝဆိုတာ

ဆံ့မှတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ရိတ်ပယ်၍ ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်ဝတ်ပြီး
သစ်သား အခင်း ကျသောညောင်စောင်း၌အိပ်၍ ဆွမ်းအလိုငှာ
လှည့်လည်ခြင်းဖြင့် နေရမည်။

ထမင်းဖြစ်ရာအရပ်မသိသူ ၃ ယောက်

ကိမိလ ကျီတိုက်၌ဖြစ်၏။ ကျီတိုက်မှစပါးတွေ ထုတ်ဆောင်နေ
သည်ကို မြင်သောကြောင့်။

ဘဒ္ဒိယ ထမင်းအိုး၌ဖြစ်၏။ ထမင်းအိုးမှ ထမင်းခူးနေသည်ကို
မြင်သောကြောင့်။

အနုရုဒ္ဓါ ရတနာဖြင့် စီချယ်အပ်သော ရွှေခွက်၌ဖြစ်၏။
စပါးထောင်းနေတာလည်း မမြင်။ ထမင်းခူးနေတာလည်း မမြင်။ ခူးပြီး

ရှေ့မှာချထား အပ်သော ရွှေခွက်ကိုသာ မြင်သောကြောင့်၊

သာကီဝင်မင်းသား(၆)ယောက်

စည်းစိမ်ခံစားရာကာလ (၇)ရက်၊

အခြံအရံ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်တပ်၊

မင်းသား(၆)ယောက်နှင့် ဥပါလီလမ်းခွဲရာအခါ၌

တောအုပ်သည် ငိုကြွေး ခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊

မဟာပထဝီမြေကြီးသည် တုန်လှုပ်သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့

လည်းကောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဥပါလီ မင်းသားများထံ ပြန်လာခြင်း

“သာကီဝင်မင်းသားတို့သည် ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ ဥပါလီသည် မင်းသားတွေကို ထွက်သွားစေအပ်ပြီ” ဟုကြံ၍ ငါ့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်။ ဤမင်းသားတွေသော်မှ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော တန်ဆာတွေကို တံထွေး ပေါက်လို စွန့်၍ ရဟန်းပြုကြသေး၏။ ငါ အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းမပြုနိုင် အံ့နည်း” ဟု ကြံ၍ ပြန်လာသည်။

၈၈

[ဆောင်] အာနန္ဒ-ဒေဝ၊ ဘဒ္ဒ-အနု၊ ဘဂု-ကိမိ၊ ၆-ယောက်ရှိ၊
သာကီဆွေသဟာ၊ ဥပါလီလျှင်၊ အတူဝင်၊ မြတ်ရှင်သာသနာ၊
အာနန္ဒာ ဒေဝဒတ် ဘဒ္ဒိယ အနုရုဒ္ဓါ ဘဂု ကိမိလ ဥပါလီ၊

သာကီဝင်မင်းသား မာန်ချိုးနှိမ်

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော် သာကီဝင်မင်းသားတို့သည် မာန်ကြီးပါ၏။ ဤဥပါလီသည် ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး တပည့်တော် တို့၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ပါသည်။ ဤဥပါလီကို ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုပေး

ကြပါ။ ဤဥပါလိကို တပည့်တော်တို့ ရှိခိုးမှုစသည် ပြုကြပါမည်။ ဤနည်းဖြင့် တပည့်တော်တို့၏ မာန်မာနပျောက်သွားပါလိမ့်မည်”ဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား၍ ဥပါလိကို ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုစေပြီးမှ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ရဟန်းပြုကြပါသည်။

[ဆောင်] ဘဒ္ဒိယမှာ ဝါတွင်းသာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရ၊
 အနုရုဒ္ဓါ၊ မှတ်ကြပါ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုရ၊
 နောက်မှဝိတက်၊ နာတုံလစ်၊ ဖြစ်ချက် အရဟန္တာ၊
 အာနန္ဒာမှန်၊ သောတာပန်ပါ၊
 ကိမိ-ဘဂ၊ ဝိပဿ်ရူ၊ ဖြစ်မှု ရဟန္တာ၊
 ဒေဝဒတ်မှာ၊ ပုထုဇာ၊ ပြည့်စွာတန်ခိုးရ၊

 လာဘ်ပေါချိန် ကောသမ္ဘိမြို့၌နေစဉ် သာဝကသံဃာနှင့်
မြတ်စွာဘုရား အား လာဘ်ပေါများပါသည်။

လာဘ်ပေါများထေရ်

 အရှင်သာရိပုတြာ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် အရှင်မဟာကဿပ
ဘဒ္ဒိယထေရ် အနုရုဒ္ဓါထေရ် အာနန္ဒာထေရ် ဘဂုထေရ် ကိမိလထေရ်
စသော မဟာသာဝက(၈၀)၊

တူ မတူ

 ငါလည်း ဘဒ္ဒိယစသည်တို့နှင့် အတူ ရဟန်းပြုလာတယ်၊
သူတို့လည်း မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသည်၊ ငါလည်း မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသည်၊
လာဘသက္ကာရကို လက်စွဲသော လူတို့သည် ဘဒ္ဒိယစသောထေရ်
တို့ကိုသာ ရှာဖွေကြ၏။ ငါ့နာမည် ခေါ်မည့်သူပင် မရှိ၊ ၈၉

ဒေဝဒတ်မပေါင်းလို၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကောသလမင်း၊

ဗိမ္ဗိသာရနှင့် မပေါင်းခြင်းအကြောင်း

ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပထမဖူးမြင်ခြင်းဖြင့်ပင် တစ်သိန်း တစ်သောင်းသော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်အတူ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌ တည်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်၊

အဇာတသတ်နှင့် ပေါင်းခြင်း အဇာတသတ်မင်းသည် တစ်စုံ တစ်ယောက်၏ ဂုဏ်အပြစ်တို့ကို မသိသောကြောင့်၊

မြွေ(၇)ကောင်ဖြင့် တန်ခိုးပြ

ကောသလိမြို့မှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ သွား၍ မင်းသားအသွင် ဖန်ဆင်းပြီး အဆိပ်ပြင်းသော မြွေလေးကောင်တို့ကို လက် ခြေလေးဘက် တို့၌ တစ်ကောင်ကို လည်ပင်း၌၊ တစ်ကောင်ကို ဦးခေါင်း၌ ခေါင်းခုဖြူ၍ တစ်ကောင်ကို လက်ဝဲတစ်ဘက် ပုခုံးထက်၌ထားပြီး ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်းကာ အဇာတသတ် မင်းသား၏ ရင်ခွင်၌ ထိုင်သည်။ ၉၀

အတ္တဘောကို ရုပ်သိမ်းခြင်း

အဇာတသတ်မင်း၏ ကြောက်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ၊ သံဃပရိသတ် လိုချင်ခြင်း လာဘသက္ကာရ လွှမ်းမိုးအပ်သောကြောင့်၊

တန်ခိုးကွယ်ချိန် “ရဟန်းသံဃာကို ကိုယ့်တပည့်အဖြစ်ဖြင့် ရွက်ဆောင်မည်”ဟု ယုတ်မာသောစိတ် ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တန်ခိုးကွယ်ပါသည်။

ပထမအကြိမ် ဗုဒ္ဓ၌ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း

“မြတ်စွာဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုအခါ အိုမင်း ကြီးရင့် ပါပြီ၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို ယူတတ်ပါပြီ၊ ကြောင့်ကြမစိုက်ဘဲ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖလသမာပတ်ကို အားထုတ် တော်မူပါ၊ ရဟန်းသံဃာကို တပည့်တော် ရွက်ဆောင်ပါမည်၊ တပည့်တော်အား ရဟန်းသံဃာကို အပ်နှင်းတော် မူပါ” ဟု ဒေဝဒတ်က မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားရာ မြတ်စွာဘုရားက “သူများထွေးသော ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော တံထွေးကိုစားမျိုးသူ” ဟူသော ဝါဒဖြင့် မောင်းမဲသောကြောင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့ပါသည်။

သံဃာအပ်ရန် ခွင့်တောင်း

ဒေဝဒတ်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဝယ် မင်းနှင့်တကွဖြစ်သော ပရိသတ်အသွယ်၌ မြတ်စွာဘုရားကို သံဃာအပ်ရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓကို သတ်ရန်ကြိုးစားသူများ သောတာပန်ဖြစ်ကြသည်။

ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ပြုရာတောင် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၊

ဗုဒ္ဓကို အသက်ပေးလှူ အရှင်အာနန္ဒာ၊

ရာဇဂြိုဟ်မြို့လူဦးရေ ၁၈-ကုဋေ၊

ရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ဟောအပ်သောဇာတ်

ဗုဒ္ဓဟံသဇာတ် မဟာဟံသဇာတ် ကက္ကဋကဇာတ်၊

ဟောခြင်းအကြောင်း

သတ်မည်အကြံဖြင့် နာဠဂိရိဆင်ကြီး ဘုရားထံ ပြေးလာသော အခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် မိမိအသက်ကို မြတ်စွာဘုရားအားလှူ၍ မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှ ရပ်ခဲ့သောကြောင့်၊

ဒေဝဒတ် ပြစ်မှု မထင်ရှားရာအခါ

- ၁။ အဇာတသတ်မင်းသားအား ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို သတ်ခိုင်းရာအခါ၊
- ၂။ မြတ်စွာဘုရားကိုသတ်ရန် လေးသမားတို့ကို စေလွှတ်ရာအခါ၊
- ၃။ ကိုယ်တိုင် ဂိဇ္ဈကုဋ်တော်ပေါ်တက်၍ ကျောက်မောင်းဆင့်ပြီး ကျောက်တုံးကို လှိုမ့်ချရာအခါ၊

ပြစ်မှုထင်ရှားရာအခါ နာဠာဂိရိဆင်ကို စေလွှတ်ရာအခါ၊

အနက်ပေး ဒေဝဒတ္တဿာပီ ကမ္မံ နေဝ ပါကဋံ၊ တထာ ရညော မာရာပိတတ္တာ၊ န ဝကောနံ ပယောဇိတတ္တာ၊ န သိလာယ အပဝိဒ္ဓတ္တာ ပါကဋံ အဟောသိ၊ ယထာ နာဠာဂိရိဟတ္ထိနော ဝိဿန္တိတတ္တာ။

ဒေဝဒတ္တဿာပီ-၏လည်း၊ နာဠာဂိရိဟတ္ထိနော-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝိဿန္တိတတ္တာ-စေလွှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မံ-သည်၊ ပါကဋံ-သည်၊ အဟောသိ ယထာ၊ တထာ၊ ရညော-၏၊ ဝါ-ကို၊ မာရာပိတတ္တာ-သေစေအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မံ ပါကဋံ နေဝ အဟောသိ၊ ဝကောနံ - လူသတ်သမား တို့၏ ဝါ-တို့ကို၊ ပယောဇိတတ္တာ-စေလွှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မံ ပါကဋံ နအဟောသိ၊ သိလာယ-ကျောက်တုံး၏၊ ဝါ-ကို၊ ပဝိဒ္ဓတ္တာ- လှိုမ့်ချအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မံ ပါကဋံ န အဟောသိ၊

ပါဠိစီ ရာဇာပိ ဒေဝဒတ္တေနဝ မာရာပိတော၊ ဝကောပိ ပယောဇိတော၊ သိလာပိ အပဝိဒ္ဓါ၊ ဣဒါနိ ပန တေန နာဠာဂိရိ ဝိဿန္တာပိတော၊

- ၇၂ -

ထမင်းအိုးငါးရာမပို့ ဒေဝဒတ်ကို မချဉ်းကပ်ခြင်းအကြောင်း
လူအများစကားကို ကြားရသောကြောင့်၊

ဒေဝဒတ် လာဘ်နည်းခြင်းအကြောင်း

အစာတသတ်က ထမင်းအိုးငါးရာ မပို့ခြင်း၊ မြို့သူမြို့သားတို့က
ဆွမ်းမလောင်းခြင်းကြောင့်၊

ဝတ္ထုငါးပါးတောင်းခြင်း ကြားဝါ၍ အသက်မွေးလိုသောကြောင့်၊

ဝတ္ထု(၅)ပါးတောင်း

ရဟန်းတော်အားလုံး ရာသက်ပန် အာရညကင်ခုတင်
ဆောက်တည် ရမည်၊ ရဟန်းတော်အားလုံး ရာသက်ပန် ပိဏ္ဏပါတ်ခုတင်၊
ပံသုကူခုတင်၊ ရုက္ခမူခုတင် ဆောက်တည်ရမည်၊ ငါး အမဲ မစားရ၊
(ဆောင်) အာရုံ-ပိဏ္ဏ၊ ပံ-ရုက္ခနှင့် မစ္ဆ-မံသာ၊
ဤငါးဖြာ၊ တောင်းလာ ဒေဝဒတ်၊

ဒေဝဒတ်မဲဆွယ်စည်းရုံး ဒုက္ခမှလွတ်လိုသူများ ငါနှင့်အတူ
လိုက်ခဲ့ကြ၊

လမ်းမှားလိုက်မီ ရဟန်းပြုတာ မကြာသေး၍ အသိဉာဏ်
နည်းပါး ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းငါးရာ၊

ဒေဝဒတ်ကိုကြည့်ညို့ ခေါင်းခေါင်းပါးပါး ကျင့်မှု၌
ကြည့်ညို့သူများ၊

သတ်သတ်လွတ်ဝါဒ ဗုဒ္ဓဝါဒဟုတ်မဟုတ်

မဟုတ်ပါ၊ ဗုဒ္ဓသည် သတ်သတ်လွတ်စားခြင်းအပါအဝင်
ဒေဝဒတ်၏ ဆုငါးမျိုးကို ပယ်ချခဲ့သောကြောင့်၊

၉၁

ပါဠိစီ အဇ္ဈတဂ္ဂေ ဒါနာဟံ အာဂုသော အာနန္ဒ အညတြေဝ
ဘဂဝတာ အညတြ ဘိက္ခုသံဃာ ဥပေါသထံ ကရိဿာမိ၊

ဗုဒ္ဓ ဥဒါန်းဂါထာ

သုကရံ သာဓုနာ သာဓု၊ သာဓု ပါပေန ဒုက္ကရံ။ ပ။ မရိယေဟိ ဒုက္ကရံ။
သံဃာသင်းခွဲ ရာနေ၊ ဥပုသ်နေ၊ ၉၂

ဒေဝဒတ်ကိုမဲပေး

ပညတ်အပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို မသိသော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား
ရဟန်းငယ်ငါးရာ၊

ပါဠိစီ ပဉ္စသတေဟိ ဝဇ္ဇီပုတ္တကေဟိ နဝကေဟိ

အပ္ပကတညူဟိ သလာကာယ ဂဟိတာယ၊ ၉၂

ဒေဝဒတ်လုပ်ရပ်

- ၁။ သံဃာ့ပရိသတ် မအပ်နှင်းခြင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊
- ၂။ မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကြံရန် လေးသမားတို့ကို စေလွှတ်ခဲ့ခြင်း၊
- ၃။ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်တက်၍ ကျောက်မောင်းဆင်ပြီး လှိုင့်ချခြင်း၊
- ၄။ မြတ်စွာဘုရားကို လုပ်ကြံရန် နာဠာဂိရိဆင်ကို စေလွှတ်ခြင်း၊
- ၅။ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းငါးရာကို ခေါ်၍ သံဃာသင်းခွဲခြင်း၊

ရဟန်းငါးရာ ပြန်ခေါ်လာ

အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းငါးရာတို့ကို အာဒေသနာ
ပါဠိဟာရိယာနုသာသနီ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယာနုသာသနီတို့ဖြင့် ဆုံးမ၍
အမြိုက်ရေကို သောက်စေပြီး ဂယာသီသအရပ်မှ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်
ခေါ်ဆောင်လာပါသည်။

ဒေဝဒတ်ကို ဒူးဖြင့်တိုက်သူ ကောကာလိက၊ ၉၂
ဥဘတော ပရိဟိနော၌ ဥဘသရုပ်
လာဘသက္ကာရ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်း ကောင်းသောဈာန်တရား၊

ဒေဝဒတ် မကျမ္မာရာကာလ ၉-လ၊ နဝမာသေ၊
ဘုရား ဖူးခွင့်မရသောအချိန် ဝတ္ထုငါးပါးကို တောင်းရာ
အခါမှစ၍ ဖူးခွင့်မရတော့ပါ။

ဒေဝဒတ်မြေမျိုရာအရပ် တေဝန်ကျောင်းတိုက်
ရေကန်၏ ကမ်းနား၌၊

မြေမျိုပုံ

မြေနှစ်ဘက်မှစ၍ အစဉ်အတိုင်း ဖမ္ပက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝမ်း၊ ခါး၊
သားမြတ်၊ လည်ပင်း၊ မေးရိုးတို့ကို မျိုပါသည်။ ဂေါပက ဇေဏ္ဍက ကဋီ
ထန ဂီဝ ဟနုကဋီက၊

မေးရိုးကိုမြေမျိုရာအခါ ဗုဒ္ဓဝန္တနာ
ဣမေဟိ အဋ္ဌိဟိ တမဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ ဒေဝါတိဒေဝံ နရဒမ္မသာရထိံ၊
သမန္တစက္ခု သတပုညလက္ခဏံ၊ ပါဏေဟိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဥပေမိ။

ရဟန်းပြုခွင့် ပေးခြင်းအကြောင်း

“ဒေဝဒတ်သည် ရဟန်းပြုခွင့်မရလျှင်လည်း လူ့ဘဝဖြင့်
ဝန်လေးသော အမှုကို ပြုမည်သူပင်ဖြစ်၍ နောင်အခါ ဘဝမှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ ရဟန်းဘဝ
ရောက်မှ ဝန်လေးသောအမှုကို ပြုလျှင်ကား နောင်အခါ ဘဝမှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြုစွမ်းနိုင်လိမ့်မည်”ဟု မြင်တော်
မူသောကြောင့် ရဟန်းပြုခွင့် ပေးတော်မူပါသည်။

အဝီစိမုလုတ်မည့်အချိန် ကမ္ဘာတစ်သိန်းအထက်၌၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအမည် အဋ္ဌိဿရ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
 မတုန်မလှုပ်ငရဲခံရခြင်းအကြောင်း
 မတုန်လှုပ်သော မြတ်စွာဘုရား၌ ပြစ်မှားခဲ့သောကြောင့်၊

မတုန်မလှုပ် ငရဲခံရ

ယူဇနာတစ်ရာရှိသော အဝီစိငရဲအတွင်း၌ ယူဇနာတစ်ရာ
 မြင့်သော ဓန္ဒာကိုယ်ဖြစ်၍ ဦးခေါင်းညှာ နားရွက်ဖျားတိုင်အောင် အထက်
 သံအိုးကင်းသို့ ဝင်သည်။ ခြေတို့သည် ဖမုက်တိုင်အောင် အောက်သံမြေသို့
 ဝင်သည်။

ကြီးစွာသော ထန်းလုံးပမာဏရှိသော သံတံကျင်သည် အနောက်
 နံရံမှထွက်၍ ကျောက်ကုန်းအလယ်ကို ဖောက်ခွဲပြီး ရင်မှထွက်၍ အရှေ့
 နံရံသို့ ဝင်သည်။ အခြားသော သံတံကျင်သည် တောင်နံရံမှ ထွက်၍
 လက်ျာနံပါးကို ဖောက်ခွဲပြီး လက်ဝဲနံပါးမှထွက်ကာ မြောက်နံရံသို့
 ဝင်သွားသည်။ အခြားသော သံတံကျင်သည် အထက်သံအိုးကင်းမှထွက်၍
 ဦးထိပ်ကိုဖောက်ခွဲကာ အောက်အဖို့ဖြင့်ထွက်ပြီး သံမြေသို့ဝင်သည်။
 (အရှေ့အရပ်ကို မျက်နှာမူနေသည်ဟု မှတ်ပါ)။

လမ်းမှားယောကျ်ား မြေမျိုခံရခြင်းအကြောင်း

လမ်းမှားသောယောကျ်ားကို သက်သာရာရစေ၍
 ကျောက်ကုန်းပေါ် တင်ကာ ဘေးကင်းရာသို့အရောက် ပို့ပေးသော
 ဘုရားလောင်းဆင်မင်း၏ အစွယ်တို့ကို အရင်း အဖျား အလယ်တို့၌
 သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြတ်သောကြောင့်၊

- ၇၆ -

မြေမျိုချိန် ဘုရားလောင်းဆင်မင်း၏ မျက်စိကွယ် လောက်ရာ လမ်းကြောင်းကို စွန့်ရာအခါ၌ မြေမျိုသည်။

ဒေဝဒတ်မြေမျိုသော ဇာတ်

ဘုရားအလောင်း ခန္တီဝါဒီရသေ့ကိုပြစ်မှား၍ ကလာဗုမင်း၏ မြေမျိုခြင်းကိုပြသော ခန္တီဝါဒီဇာတ်၊ စူဠဓမ္မပါလကို ပြစ်မှား၍ မဟာပတာပမင်း၏ မြေမျိုခြင်းကိုပြသော စူဠဓမ္မပါလဇာတ်၊ ဒေဝဒတ် မြေမျိုရာအခါ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ပိင်္ဂလဇာတ်တို့ကို ဟောတော်မူပါသည်။

ဘုရားလောင်း	ဒေဝဒတ်	ယဉ်တွဲဖြစ်ရာဘဝ
၁။ ဆင်မင်း		လမ်းမှားသောယောက်ျား
၂။ ခန္တီဝါဒီရသေ့		ကလာဗုမင်း
၃။ စူဠဓမ္မပါလဇာတ်		မဟာပတာပမင်း၊

ဣဒ တပွတီ

ဤလောက၌ ကံကြောင့် ပူပန်ရခြင်းဟူသော စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မျှဖြင့် ပူပန်ရ၏။

၉၇

ပေစူ တပွတီ နောက်လောက၌ အကျိုးကြောင့် ပူပန်ရခြင်း ဟူသော အလွန်ကြမ်းတမ်းသော အပါယ်ဆင်းရဲဖြင့် ပူပန်ရပါသည်။

၁၃။ သုမနဒေဝီဝတ္ထု

အနာထပိထံ ပိသာခါအိမ်တို့၌ ရဟန်းနှစ်ထောင်စီ ဆွမ်းစားကြသည်။

အလှူမှန်က အနာထပိဏ် ဝိသာခါ ပါရ

“သင်တို့ အလှူမဏ္ဍပ်သို့ အနာထပိဏ် ဝိသာခါ လာကြ သလား” ဟုမေး၍ “မလာ” ဟုပြောလျှင် တစ်သိန်းကုန်လှူသော အလှူပင် ဖြစ်စေကာမူ ဒီအလှူက ဘယ်လို အလှူလဲ” ဟု ကဲ့ရဲကြသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနာထပိဏ်သူဌေး ဝိသာခါတို့ကလည်း ရဟန်းသံဃာ၏ အကြိုက် လျှောက်ပတ်သော အမှုတို့ကို အလွန်သိ၍ အနာထပိဏ်သူဌေး ဝိသာခါတို့ စီမံလိုက်လျှင် ရဟန်းတွေ စိတ်တိုင်းကျ ဘုဉ်းပေးရသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊

ဝိသာခါကိုယ်စား ဆွမ်းကပ်ရန် သား၏သမီး(မြေး)ကို ထားသည်။

အနာထပိဏ်၏ သမီးသုံးယောက်ဂုဏ်ထူး

မဟာသုဘဒ္ဒါ+စူဠသုဘဒ္ဒါ-	သောတာပန်၊	၉၇
သုမနဒေဝီ	- သကဒါဂါမ်၊	

သမီးနှင့်အဖေ အမေးအဖြေ

ချစ်သမီး ဘယ်လိုနေသလဲ၊ ချစ်မောင်လေး အဘယ်နည်း၊
 ချစ်သမီး ယောင်ယမ်းသလား၊ ချစ်မောင်လေး မယောင်ယမ်းပါ၊
 ချစ်သမီး ကြောက်သလား၊ ချစ်မောင်လေး မကြောက်ပါ။

အနာထပိဏ်သူဌေး ဒေါမနဿကြီးစွာ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း

သမီးသည် သေခါနီးအခါ သတိကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘဲ ယောင်ယမ်းကာ သေရသောကြောင့်၊

သမီးက ဖခင်ကို မောင်လေးဟု ခေါ်ရခြင်း

သမီးသုမနဒေဝီသည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်၍ အဖေ အနာထပိဏ် သူဌေးက သောတာပန်ဖြစ်ရကား သမီးက အဖေထက် သကဒါဂါမ်မဂ် သကဒါဂါမ်ဖိုလ်တို့ဖြင့် ကြီးသောကြောင့်၊

တုသိတာနတ်နန်း စံမြန်းသူ ဓမ္မိကဥပါသကာ သုမနဒေဝီ၊
နန္ဒနအပြားနှစ်ပါး ကမ္မနန္ဒန ဝိပါကနန္ဒန၊

ဣဓ နန္ဒတီ ဤလောက၌ ကံကြောင့် နှစ်သက်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်သက်ရ၏၊

ပေစ္စ နန္ဒတီ နောက်လောက၌ အကျိုးကြောင့် နှစ်သက် ခြင်းအားဖြင့် နှစ်သက်ရ၏၊

ဥဘယတ္ထ နန္ဒတီ

“ငါသည် ကုသိုလ်ကို ပြုအပ်ပြီ၊ မကောင်းမှုကို မပြုအပ်”ဟု ဤဘဝ၌ နှစ်သက်ရ၏၊ နောက်ဘဝ၌ အကျိုးကို ခံစားလသော် နှစ်သက်ရ၏၊

ဘိယျော နန္ဒတီ

အကျိုးကြောင့် နှစ်သက်ခြင်းအားဖြင့် သုဂတိသို့ ရောက်လသော် ၅၇ကုဋေ အနှစ် ၆သန်းပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ်ခံစားလျက် တုသိတာ နတ်ပြည်၌ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ရပါသည်။

၁၄။ ဒွေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု

ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ထံမှာ

(၅)ဝါဆိုသည်။

ရဟန်းနှစ်ပါးကျင့်စဉ်

တစ်ပါးသည် ကြီးရင့်ရာအခါ၌ ရဟန်းပြုခဲ့သောကြောင့် ဂန္ထရုကို မဖြည့် ကျင့်နိုင်၊ ဝိပဿနာရုကို ဖြည့်ကျင့်မည်-ဟု ကြံ၍ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ဝိပဿနာရုကို ဟောစေ၍ စေ့ဆော် အားထုတ်လသော် ပဋိသန္ဓိဒါ လေးပါးနှင့် တကွ ရဟန္တာဖြစ်ပါသည်။

“အခြားရဟန်းသည် ဂန္ထရုကို ဖြည့်ကျင့်မည်”ဟုကြံ၍ အစဉ်အားဖြင့် ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော ဘုရားစကားတော်ကို သင်ယူ၍ ရောက်ရာအရပ်မှာ တရားဟော၏။ အသံဖြင့် ရွတ်ဆို၏။ ရဟန်းငါးရာတို့အား စာပေပို့ချလျက် လှည့်လည်၏။ ဝိုင်းကြီး ၁၈ ဝိုင်းတို့၏ ဆရာလည်းဖြစ်၏။

ကျောင်းတိုက်အတွင်း လှည့်လည်ခြင်း

“ဂန္ထိကထေရ်သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ညှင်းဆဲ၍ ငရဲ၌ ဖြစ်ရာ၏”ဟု ထိုဂန္ထိကထေရ်ကို သနားခြင်းကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ကျောင်းတိုက်အတွင်း လှည့်လည်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုထိုအရပ်၌ ထိုင်သူတို့ကျင့်ဝတ်

မြတ်စွာဘုရားအတွက် နေရာခင်းပြီးမှ ထိုင်ကြသည်။

ပြဿနာမေးရာဌာန

ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် စသော သမာပတ် (၈)ပါး၊ ရူပ အရူပဈာန် မဂ်လေးပါး။

စတု သု ဌာနနေသု အရ (မဂ်လေးပါး၌သာ သာရဓေါ သောကြောင့်) မဂ်လေးပါးကိုသာ ယူပါ။

ကောင်းချီးပေးကြ

ဘုမ္မဇိမ်နတ်မှစ၍ ဗြဟ္မာ့ဘုံတိုင်အောင် နတ် နဂါး ဂဠုန်အားလုံး သာဓုခေါ်ကြသည်။

ကဲ့ရဲ့သူများ ဂန္ထိကရဟန်း၏ အနီးနေတပည့် အတူနေတပည့်များ၊

ဘာသမာဓောအရ ပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ယူ၍ ပို့ချနေသော်လည်း ကြက်အတောင်ခတ်ရာကာလမျှ အနိစ္စ စသည်၏ အစွမ်းဖြင့် အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို မဖြစ်စေသူ၊

နွားကျောင်းသားနှင့် တူ

နွားကျောင်းသားသည် နွားတို့ကို တစ်နေ့လုံးကျောင်း၍ ညနေချိန်မှ ပိုင်ရှင်ထံ ပြန်အပ်သည်။ နွား၏အရသားငါးမျိုးကို မခံစားရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဂန္ထိကရဟန်းသည် စာပေကျမ်းဂန် ပို့ချနေသော်လည်း ဈာန်မဂ် ဖိုလ် တရားတို့ကို မျက်မှောက်မပြုနိုင်။ နွားကျောင်းခန့်တူသော သဒ္ဓိဝိဟာရိက စသည်တို့၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုခြင်းမျှကိုသာ ရသည်။

နွားပိုင်ရှင်နှင့် တူ

နွားပိုင်ရှင်သည် နွားကျောင်းသား အပ်နှံထားအပ်သော နွားတို့၏ အရသာကို သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ ဓမ္မကထိက ဟောပြောအပ်သော တရားကိုနာ၍ ပြုကျင့်လိုက်နာသူတို့သည် သွန်သင်သည့် အတိုင်းကျင့်၍ ပထမဈာန်စသည်တို့သို့ ရောက်ကြသည်။ ဝိပဿနာကို တိုးပွားစေ၍ မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ကြသည်။

ပထမဂါထာကို သီလရို၍ များသောသူတရိုသော မေ့မေ့လျော့လျော့ နေလေ့ရှိသော အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၌ မေ့လျော့သောရဟန်း၏ အစွမ်းဖြင့်

ဟောတော်မူသည်။ ဒုဿီလ ရဟန်းနှင့်စပ်၍ ဟောသည် မဟုတ်။

ဒုတိယဂါထာကို နည်းသောသုတရှိသော်လည်း သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှုပြုသော ကာရကပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်။

အပ္ပမ္ဘိအရ တစ်ဝက် နှစ်ဝက်မျှကိုယူ။

အနုဓမ္မစာရီ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိ၍ ပါဠိတော်ကိုသိ၍ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးအား လျော်သော ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ ဓုတင် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း အစရှိသော အပြားရှိသော အကျင့်ကို ကျင့်သူ။

ဝိမုတ္တိ(၅)မျိုး

တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ နိဿရဏဝိမုတ္တိ။

ဣဓဝါ အရ ဤဘဝ၌ဖြစ်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်။

တစ်နည်း အဇ္ဈတ္တ ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်။

ဟုရံဝါ အရ တမလွန်လောက၌ အကျုံးဝင်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်။

တစ်နည်း ဗဟိဒ္ဓ ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်။

သာမညဿ အရ မင်္ဂလေးပါး ဖိုလ်လေးပါး ငါးပါးသော အသေကွ ဓမ္မဂုဏ်။

ဓမ္မသဟာယကဝတ္ထု ပြီးပါပြီ။
ယကောဓင် ပြီးပါပြီ။

အပ္ပမာဒဝဂ်

၁။ သာမာဝတီဝတ္ထု

အပ္ပမာဒေါ အမတံပဒံ စသော တရားဒေသနာကို သာမာဝတီ အမှူးရှိသော ငါးရာသောမိန်းမ၊ မာဂဏ္ဍီအမှူးရှိသော ငါးရာသောမိန်းမ၊ ငါးရာသော ဆွေမျိုးတို့၏ သေခြင်း ပျက်စီးခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော် မူပါသည်။

၁၀၃

မင်း၂ပါး အလ္လကပ္ပတိုင်း အလ္လကပ္ပမင်း၊ ဝေဋ္ဌဒီပကတိုင်း ဝေဋ္ဌဒီပကမင်း၊

နိုင်ငံအကျယ်အဝန်း အလျား (၁၀)ယူဇနာစီ။

ပါဠိစီ ပရလောကံ ဂစ္ဆန္တိ အနုဂစ္ဆန္တော နာမ နတ္ထိ၊ အန္တမသော အတ္တနော သရိရိန္ဒြိ နာနုဂစ္ဆတိ၊ သဗ္ဗံ ပဟာယ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ကိံ နော ဃရာဝါသေန ပဗ္ဗဇိဿာမ၊

ရသေ့နှစ်ပါး အတူမနေခြင်းအကြောင်း

ငါတို့ တိုင်းပြည်ကိုစွန့်ပြီး ရသေ့ဝတ်ခဲ့ကြတာ အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လို့ ရသေ့ဝတ်ခဲ့တာမဟုတ်၊ တနေရာတည်းမှာ နှစ်ပါး အတူနေလျှင် ရဟန်းမပြုသူတို့နှင့် တူနေသောကြောင့်၊

၁၅ ရက် တစ်ကြိမ်အတွေ့မခံခြင်း

ဥပုသ်နေ့တိုင်း ၁၅-ရက်တစ်ကြိမ် အတူနေကြလျှင်လည်း အပေါင်း အဖော်နှင့် မွေ့လျော်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊

ဝေဋ္ဌဒီပကရသေ့ နတ်ဖြစ်ခြင်း
တောထွက်ရာအခါမှစ၍ မြိုးခြံသောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊

စောင်းကြိုးသုံးခု မန္တန်သုံးပုဒ်အထူး

ပထမစောင်းကြိုးကိုတီး၍ ပထမမန္တန်ကို ရွတ်လိုက်လျှင်
ဆင်တို့သည် ပြန်လှည့် ကြည့်ခြင်းငှာပင် မစွမ်းနိုင်ဘဲ ထွက်ပြေးကြရသည်။

ဒုတိယစောင်းကြိုးကိုတီး၍ ဒုတိယမန္တန်ကို ရွတ်လိုက်လျှင်
ဆင်တို့သည် နောက်လှည့်ကြည့်၍ ကြည့်၍ ပြေးကြရသည်။

တတိယစောင်းကြိုးကိုတီး၍ တတိယမန္တန်ကို ရွတ်လိုက်လျှင်
ဆင်တို့၏ အကြီးအကဲ ဆင်မင်းသည် ကျောက်ကုန်းကို ညွတ်စေ၍
လာသည်။ ၁၀၄

မိဖုရား မပြေးခြင်းအကြောင်း

“လူသံမည်သည် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ထိတ်လန့်စေတတ်၏။
လူသံကြားလို့ ငါ့ကို စွန့်သွားလျှင် ငါသည် ကိုယ်ဝန်နှင့်တကွ သေရ
လိမ့်မည်။ တစ်နေရာမှာ ထိုင်ပြီး ငါ့ကိုစားမည့်အခါမှ အသံပြု၍ ပြေးစေ
မည်”ဟု ကြံ၍ မအော်ခြင်း ဖြစ်သည်။ (အသက်ဉာဏ်စောင့်)

၄ က်ဆင်ဓမ္မတာ

လာခဲ့ရာ လမ်းကိုကြည့်ခြင်း၊

ကမ္မဇလေလျှပ်ချိန်

နေဝင်ချိန်၊ သူရိယထွက်မနကာလေ၊

ပါဠိစီ သုခေဓိတာယ ရာဇမဟေသိယာ “မာ ဘာယိ အယျေ”
တိဝစနမတ္တန္တိ အလဘမာနာယ ဒုက္ခပရေတာယ သဗ္ဗရတ္တိံ နိဒ္ဒါ နာမ
နာဟောသိ။

ဥတေန မေယဥတု ပဗ္ဗတဥတု အရဏဥတုကိုယူ၍ မွေးသောကြောင့်၊

[ဆောင်] မေယ ပဗ္ဗတ၊ အရဏ၊ သုံးဥတုမှာ၊

ယင်းကိုယူကာ မွေး၍လာ၊ ခေါ်ပါ ဥတေန၊

မိုးတိမ်ကင်းခြင်း အရဏ်တက်ခြင်း ကိုယ်ဝန်ထခြင်း တပြိုင်နက်
ဖြစ်ကြသည်။

မိဖုရားမဆင်းခြင်း ဇာတ်ရောယှက်မည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊

အာဟာရ ပျားကောင်မရှိသော ပျားလဘို့၊ အလိုလိုဖြစ်သော
သလေးစပါးကို ဆောင်ယူ၍ ယာဂုကြိုပေးသည်။

သီလကို ဖျက်ဆီးရခြင်း

“ငါသည် သွားလမ်းလာလမ်းကိုမသိ၊ ဤရသေ့နှင့်လည်း
အကျွမ်းဝင်ခြင်း မရှိ၊ ဤရသေ့သည် ငါတို့ကိုပစ်ပြီး တစ်နေရာကိုသွားလျှင်
ငါတို့နှစ်ယောက်လုံး သေရလိမ့်မည်၊ တစ်ခုခုကို လုပ်ပြီး ငါ့ကို မလွှတ်
နိုင်အောင် ဤရသေ့၏သီလကို ဖျက်ဆီးအံ့”ဟု ကြံ၍ သီလကို
ဖျက်ဆီးသည်။

၁၀၆

ပါဠိစီ ဒုန္နိဝတ္ထဒုပ္ပါရတဒဿနေန ပလောဆာတွာ သီလဝိနာသံ ပါပေသိ၊

ပုရန္တပ္ပမင်း သေသည်ကိုသိခြင်း

နက္ခတ် ညှိုးနွမ်းသည်ကို မြင်သောကြောင့်၊

မိဖုရားငိုခြင်း

“သားဖြစ်သော ဥတေနသည် အမျိုး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော
မင်းအဖြစ်အား လျှောက်ပတ်၏၊ ဥတေနသည် ကောသမ္မိတြိယုမှာနေလျှင်
ထီးဖြူဆောင်းရမည်၊ ယခုအခါ ကြီးစွာဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်လေစွ”ဟု
သောကဖြစ်သောကြောင့် ငိုပါသည်။

ဘုရင့်သား ဖြစ်ကြောင်းသက်သေခံ

စစ်သူကြီးစသည်တို့၏အမည်၊ ပူရန္တပွမင်း၏ တစ်သိန်းတန်
ကမ္မလာနီ၊ ပူရန္တပွမင်း၏ တစ်သိန်းတန်လက်စွပ်၊

ဥတေနမင်း၏တိုင်းပြည် ကောသမ္မီပြည်၊ ၁၀၇

ဆင်အော်သံသုံးမျိုး

- ၁။ ပဌမဆင်အော်သံ ဆင်ထောင်ပေါင်းများစွာ စုဝေးကြရန်၊
- ၂။ ဒုတိယဆင်အော်သံ ဆင်အိုများ ဖဲသွားကြရန်၊
- ၃။ တတိယဆင်အော်သံ အလွန်ငယ်သော ဆင်များ ဖဲသွားကြရန်၊

စစ်တိုက်ခွင့်နှင့် မင်းအဖြစ်ကို မပေးခြင်းအကြောင်း

လေးသောကိုယ်ဝန်ရှိသော မိဖုရားကို ငှက်ဆင်သည် ဆောင်အပ်
သည်ဖြစ်၍ ထိုမိဖုရားရှိ မရှိ မသိရသေးသောကြောင့်၊ ၁၀၇

ကောတုဟလိက မယား ကာဠီ၊ သား- ကာပီ၊

တိုင်း အလ္လကပ္ပတိုင်း၊

ကောသမ္မီသို့ ထွက်သွားခြင်း

ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၍ အသက်မွေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့်၊
တနည်း အဟိဝါတရောဂါဖြင့် သေသောလူတို့ကို မြင်ရခြင်းကြောင့်၊
ဃောသက စွန့်ပြစ်ခံရခြင်းနှင့် စပ်၍ အဋ္ဌကထာဆရာ သြဝါဒ
မကောင်းမှုကို အနည်းငယ်သာဟု မထိမ့်မြင် မပြုသင့်၊

- ၈၆ -

ကောတုဟလီကသည် မိမိသားငယ်ကို ခြံတစ်ခြံ၏အောက်
သစ်ရွက် ခင်း၌ စွန့်ပစ်ခဲ့သော မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကြောင့်
ဘဝတစ်ခု၌ ၇ ကြိမ်တိုင်တိုင် စွန့်ပစ် ခံရပါသည်။

ထမင်းမစားရသောရက် ၇-ရက်၊ ၈-ရက် ၁၀၉
ရွေးမဝမ်း၌ ၆-လ၊ ၇-လ။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ရွေးချစ်ခြင်းအကြောင်း အမြဲမပြတ် ထမင်း
တစ်ခဲပေးသောကြောင့်။

နွားကျောင်းသားသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို တနေ့နှစ်ကြိမ်
ဆည်းကပ်ပါသည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သင်္ကန်းချုပ်ရာအရပ် ဂန္ဓမာဒနတောင်။

တိရစ္ဆာန်များ ဖြောင့်မတ်

ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကြွသွားသော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် မြင်လောက်ရာလမ်းကြောင်းကို စွန့်လှယ် နှလုံးကွဲ၍
သေပါသည်။

လူထက်သာသော တိရစ္ဆာန်

ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိခြင်း၊ မကောက်ကျစ်ခြင်း။

ပါဠိစီ တိရစ္ဆာန်မှာ ကိရ နာမေတေ ဥဇုဇာတိကာ ဟောန္တိ
အကုဋိလာ၊ မနုဿာ ပန အညံ ဟဒယေန စိန္တန္တိ၊ အညံ မုခေန ကထေန္တိ၊
တေနေဝါဟ ။ ဂဟေနဇ္ဇေတံ ဘန္တေ ယဒိဒံ မနုဿာ၊ ဥတ္တာနကဇ္ဇေတံ
ယဒိဒံ ပသဝေါ။

နိဿယ ဘန္ဓေ ယဒိဒံ (ယေ+တူမေ) မနုဿာ-အကြင်လူတို့သည်။ သန္တိ၊ ဧတံ (ဧတေ) မနုဿာ-တို့သည်။ ဂဟနံ ဟိ(ဂဟနံ ဧဝ)- ကောက်ကျစ်သော နှလုံးရှိကုန်သာတည်း။ ဘန္ဓေ ယဒိဒံ (ယေ+တူမေ) ပသဝေါ-အကြင်တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သော သားကောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ဧတံ (ဧတေ) ပသဝေါ-ဤတိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သားကောင်တို့သည်။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံ ဧဝ-ပေါ်လွင်ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိ ကုန်သာတည်း။

၁၁၀

နတ်ပြည်ရောက်ခြင်း

ဖြောင့်မတ်သောစိတ်ရှိခြင်း မကောက်ကျစ်ခြင်းကြောင့်။

ဖြောင့်မတ်ခြင်း အကျိုး

တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် နတ်သမီးတစ်ထောင်အလယ်၌ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို ခံစားရပါသည်။

နားအနီး၌တိုင်ပင်သံ (၁၆) ယူနောတိုင်အောင် ပြန့်နှံ့သည်။

ပကတိစကားပြောသံ ယူနောတစ်သောင်းရှိသော နတ်မြို့ကို လွှမ်းသွားသည်။

အသံကျယ်ခြင်းအကြောင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌ ချစ်ခြင်းဖြင့် ဟောင်ခဲ့သောကြောင့်။

နတ်စုတေခြင်း အကြောင်း(၄)ပါး

၁။ အသက်တမ်းကုန်ခြင်း = ကောင်းမှုများစွာပြု၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြီး အသက်ထက်ဆုံး တည်နေလျက် အထက်အထက် ဘုံ၌ဖြစ်သူ။

- ၂။ ကောင်းမှုကုန်ခြင်း = ကောင်းမှုအနည်းငယ်သာ ပြုခဲ့သည့် အတွက် မင်းကျိတိုက်၌ ထည့်ထားသော သုံးကွမ်းစား လေးကွမ်းစားသော စပါးကဲ့သို့ သက်တမ်းမကုန်မီ အကြား၌ပင် ကုသိုလ်ကံကုန်ပြီးသေရသူ၊
- ၃။ အာဟာရကုန်ခြင်း = ကာမဂုဏ်ခံစားပြီး သတိပျောက်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့် အာဟာရကို မစားမိသဖြင့် ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သေရသူ၊
- ၄။ အဗျတ်ကွက်ခြင်း = သူတပါး စည်းစိမ်ကို သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်ဆိုးပြီး သေရသူ။ ၁၁၁

[ဆောင်] အာယု ပုည၊ အာဟာရ၊ ကောပ နတ်စုတိ၊
 ယောသကမှာ၊ အာဟာရာ၊ မှတ်ပါလေကုန်ဘိ၊
 ပြည့်တန်ဆာမတို့သည် သမီးကိုသာ ပြုစုကြ၍ သားကို မပြုစုကြ၊

သမီးကိုသာ ပြုစုရခြင်းအကြောင်း

သမီးသည် ပြည့်တန်ဆာမတို့၏ အဆက်အနွယ်ကို ဆက်စပ်စေသောကြောင့်၊

ကောသမ္ဗိပြည် ပုရောဟိတ်ဆရာကြီး ဟောစာတမ်း

ဤမြို့မှာ ယနေ့မွေးဖွားသော ကလေး အကြီးဆုံးသူဌေးဖြစ်မည်၊

ကျွန်မအမည် ကာဠီ ၁၁၂

အနားမကပ်နိုင် ရွေး မြေရွေး ဘီးလူး၊ သုနခေါ ကာကော အမနုဿော၊

မစောင့်ရှောက်သူ အမေ အဖေ ညီအကို စသည်တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မစောင့်ရှောက်၊ ၁၁၃

စောင့်ရှောက်သူ နွေးဖြစ်ရာအခါ၌ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌ ချစ်ခြင်းဖြင့်
ဖြစ်စေအပ်သော ဟောင်ခြင်းမျှသည်သာ စောင့်ရှောက်ပါသည်။

တစ်ကောင်မျှ အနားမကပ်နိုင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌ ချစ်ခြင်းဖြင့်
ဟောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်။

ဥစ္စာကံစောင့်

ကောသမ္မိသူဌေးသည် မွေးစားသား ယောသကအား အမွေမပေး
လိုသဖြင့် (၇)ကြိမ်တိုင်တိုင် စွန့်ပစ်သော်လည်း ယောသက နွေးဘဝ
တုန်းက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌ ချစ်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ဟောင်ခြင်းကုသိုလ်
ကံသည် စောင့်ရှောက်သော ကြောင့် သေကံမရောက် သက်မပျောက်ဘဲ
သူဌေးသမီးကိုရကာ သူဌေးကြီး ဖြစ်သွားသည်ကို ထောက်၍
“ဥစ္စာကံစောင့်” ဟူသော စကားမှန်ပါသည်။

မွေးစားရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်

ငါ့မှာ သမီးမွေးလျှင် မွေးစားသားကို ငါ့သမီးနှင့် လက်ထပ်၍
သူဌေး ရာထူး၏ အရှင်ကို ပြုအံ့။ သားမွေးဖွားလျှင် မွေးစားသားကို
သတ်ပစ်မည်။

ယောသကကို စွန့်ပစ်ရာ (၇)ဌာန

- ၁။ ပြည့်တန်ဆာမ၏ စေခိုင်းချက်အရ စကောစုတ်ထဲထည့်၍
ကျွန်မကာဠီ၏ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း။
- ၂။ မွေးစားပခင်၏ စေခိုင်းချက်အရ နွားလွှတ်ချိန်ဝယ် နွားခြံဝ၌
ကျွန်မကာဠီ၏ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း။
- ၃။ လှည်းကုန်သည်ငါးရာတို့၏ လှည်းလမ်း၌ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း။
- ၄။ လူသေကောင်ပစ်ရာ သုသာန်ဝယ် ခြံကြား၌ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း။

- ၅။ သူခိုးတို့ကို ပစ်ချရာတောင်၌ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း၊
- ၆။ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ အိုးဖုတ်သည့်အခါ ထည့်ဖုတ်ရန် အိုးထိန်းသည်ထံ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း၊
- ၇။ သတ်ပြီး မစင်တွင်း၌ ပစ်ချရန် ရွာငယ်တရွာ၏ စာရေးထံ စွန့်ပစ်ခံရခြင်း၊

[ဆောင်] စကော နွားခြံ၊ လှည်း-သုသာန်၊
 တောင်ရံ-ခြောက်ကမ်းပါး၊
 အိုးထိန်းသည်ထံ-စာရေးထံ လွှတ်ပြန်မတရား၊

ပါဠိစီ ယော ဒဏ္ဍေန အဒဏ္ဍေသု၊ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု ။ ပ ။ နိဂစ္ဆတိ။

မပြစ်မှားသင့်ဘဲ ပြစ်မှား ဒဏ်(၁၀)ပါး

- ၁။ ကြမ်းတမ်းသောဝေဒနာဖြစ်ခြင်း၊
- ၂။ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်း၊
- ၃။ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီးခြင်း၊
- ၄။ ပြင်းထန်သောအနာဖြစ်ခြင်း၊
- ၅။ စိတ်ပြန့်လွင့်ခြင်း၊
- ၆။ မင်းဒဏ်သင့်ခြင်း၊
- ၇။ မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲခံရခြင်း၊
- ၈။ ဆွေမျိုးကုန်ခမ်းခြင်း၊
- ၉။ စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်း၊
- ၁၀။ သဘာဝမီး မိုးကြိုးမီးကျခြင်း၊

သေလျှင် ငရဲရောက်ရခြင်း၊

[ဆောင်] ဆင်းရဲဝေဒနာ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံး၊ ပျက်ပြုန်းခန္ဓာ၊
 စိတ်မှာပြန့်လွင့်၊ မင်းဘေးသင့်မြဲ၊ စွပ်စွဲခံရ၊
 လောင်မီးကျလျက်၊ ပျက်ထစီးပွား၊ ကြီးမားအနာ၊
 ဆွေညာပျက်သေ၊ ဒဏ်ဆယ်ထွေ မှတ်လေအပြစ်တည်း၊
 ယောသကကို ဖြောင့်ဖြောင့် မကြည့်ရဲသူ ကောသမ္မိသူဋ္ဌေး၊

ပါဠိစီ သေဋ္ဌိမိတာယ “သေဋ္ဌိပုတ္တော ယောသကော” တိနာမံ
သုတွာဝ ပေမံ ဆဝိယာဒီနိ ဆိန္ဒိတွာ အဋ္ဌိမိဉ္စ အာဟစ္စ ဌိတံ၊

ကြားလျှင်ကြားခြင်း ချစ်ခြင်းသည် အရေစသည်ကိုဖြတ်
ရိုးတွင်းခြင်ဆီကိုထိ၍
တည်ခြင်းအကြောင်း

ချစ်ခြင်းအစ မျက်စိကဟူသော စကား မမှန်
ရှေး၌အတူ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း
ချစ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူဌေးသမီးဖြစ်ရခြင်းအကြောင်း

ကောတုဟလိက၏ ဇနီးဖြစ်စဉ် တကွမ်းစား(တစလယ်)သော
ထမင်းကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား လှူခဲ့သောကြောင့်၊

ခိုင်းသလို ဖြစ်မလာဘဲ မခိုင်းသော အရာသာ ဖြစ်သောကြောင့်
ဒေါမနဿ ကြီးစွာဖြစ်လျက် သား၌ဖြစ်သော သောကနှင့်အတူ
ထိုသောကသည် တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍ ဝမ်း၌ပူလောင်ခြင်းကို ဖြစ်စေပြီ၊
ကောသဇ္ဇိသူဌေးရောဂါ အလွန်အကဲ ဝမ်းလျောခြင်း၊ ၁၁၇

ပါဠိစီ အဟံ ဥဿီသကေ ဌဿာမိ၊ တသ္မိံ ခဏော သေဋ္ဌိ
ဥတ္တာနကော နိပန္နော ဟောတိ၊ အာယုတ္တကော ပန တဿ ပါဒေ
ပရိမဇ္ဈန္တာ၊

ကောသမ္ဗိသုဋ္ဌေးဥစ္စာ

ကုဋေ ၄၀၊ အတွင်းအပ အသုံးအဆောင် ဘဏ္ဍာများ၊ တော ရွာ
လယ် ခြေနှစ်ချောင်း ခြေလေးချောင်းသတွာ ယာဉ်များစွာရှိသည်။
[ဆောင်] ကုဋေ ၄၀၊ တော ရွာ လယ်၊ ခြေ ခြေသတွာ၊
ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ်၊ အများပင် ၊ ယောသက၏ဥစ္စာတွင်၊

မိန်းမမာယာ သဲကိုးဖြာ

“ဤသူဋ္ဌေးသည် နောက်ထပ်ပြောလျှင် အခြားတစ်စုံတစ်ရာကို
ပြောလိမ့်မည်” ဟုကြံ၍ သောကနိဝစက်အပ်သူကဲ့သို့ ဆံပင်တို့ကို
ဖြန့်ကြဲကာငိုလျှက် “အဖေ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤမည်သော
စကားကို ဆိုကြသနည်း၊ အဖေတို့အထံမှ ဤမည်သောစကားကို
ကျွန်မတို့ကြားရသည်မှာ ကျက်သရေမရှိပါ” ဟုပြောရင်း သူဋ္ဌေး၏
ရင်လယ်၌ နောက်ထပ် စကားမပြောနိုင်အောင် ဦးထိပ်ဖြင့် ပုတ်ခတ်၍
ငိုကြွေးသည်။

၁၁၈

လာရာအခါလို ရေကိုခုန်လွှား မသွားခြင်း

အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်လာစဉ်က ကစားရာအခါ မင်းသား
အရွယ်ပါတည်း၊ ယခုအခါမှာတော့ အရှင်မင်းမြတ်က ကျွန်တော်အား
သူဋ္ဌေးရာထူး အပ်နှင်းပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရှေးတုန်းကလို မလှည့်လည်ဘဲ
ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် သွားသင့်သောကြောင့် ရေကို ခုန်လွှားမသွားပါ။

တည်ငြိမ်ခြင်းအကျိုး

အဖေသည် သုံးဆောင်ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်ကိုပေးပြီး
အလုံးစုံတစ်ရာ စီဖြင့် သူဋ္ဌေးရာထူးကို ပေးသည်။

သူဌေးသမီးရယ်ခြင်းအကြောင်း “ဤမျှလောက်သော စည်းစိမ်သည် ငါ့ကိုမှီ၍ ဖြစ်ရ၏” ဟုကြံ၍ ရယ်ပါသည်။ ၁၂၀

နေ့စဉ်အလှူ ငွေတစ်ထောင်ကိုစွန့်၍ ခရီးသွား အထီးကျန်
မဲ့စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလှူပေးသည်။
ဒါန၌ကြောင့် ကြစိုက်သူ မိတ္တသူကြွယ်။

နေ့စဉ် အလှူပေးခြင်းအကြောင်း

“ဤအမှုသည် စင်စစ် ဝန်လေးလေ့၊ ဤသို့သဘောရှိသော
ဆာခြင်းမှ လွတ်လာသော ငါသည် မေ့မေ့လျော့လျော့ နေခြင်းငှာမသင့်၊
မမေ့မလျော့ သူဖြစ်အံ့” ဟုကြံ၍ နေ့စဉ်လှူပါသည်။

မမြင်ဘူးသောသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်

ဘဒ္ဒဝတီမြို့ - ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၊ ကောသမ္မိမြို့ - ဃောသကသူဌေး။

အဟိဝါတ(မြွေဆိပ်ပမာအလွန်ပြင်းထန်သော) ရောဂါ

ထိုရောဂါဖြစ်လျှင် ရှေးဦးစွာ ယင်ကောင်တွေသေ၍ ထို့နောက်
အစဉ်အတိုင်း ကင်း ကြွက် ဝက် နွား ကျွန်မ ကျွန်ယောက်ျား သေပြီးမှ
အိမ်သူအိမ်သားများ သေကြသည်။

[ဆောင်] ယင် ကင်း ကြွက် ကြက်၊ ဝက်နွားစွက်၊ ဒါသက် ဒါသပါ၊

အဟိဝါတ၊ ရောဂါထ၊ သေကြ အိမ်သူပါ၊

ထိုမှလွတ်လို့၊ နံရံကို၊ ခွင်းဖြို ပြေးကြတာ။

- ၉၄ -

ထိုရောဂါမှ လွတ်မြောက်နိုင်သူ နံရံကိုဖောက်၍ ပြေးသူသာ
လွတ်နိုင်ပါသည်။ ၁၂၁

ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး လင်မယားတို့သည်
အရုဏ်တက်ချိန်၌ အစာမကြေရောဂါဖြင့် ဧရပ်ပေါ်၌ သေကြရသည်။

သာမာဝတီ ရွှေအဆင်းရှိသောကြောင့် ရှေးဦးစွာ
သာမာမည်၏။ အကာအရံကို ပြုစေတတ်သောကြောင့် ဝတီမည်ပါသည်။

အကာအရံစီမံပုံ

အလှူမဏ္ဍပ်ကို ကာရံ၍ တစ်ယောက်စီသာ ဝင်လောက်ရုံ
ပမာဏဖြင့် တံခါးနှစ်ပေါက်တပ်ပြီး တံခါးတစ်ခုဖြင့်ဝင်၍ တံခါးတစ်ခုဖြင့်
ထွက်စေလျက် အသံမရှိအောင် အလှူပေးစေသည်။ ၁၂၂

ဖခင်သုံးယောက်၏သမီး သာမာဝတီ

ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး မိတ္တသူကြွယ် ဃောသကသူဌေး (၃) ဦးတို့၏ သမီး။

သမီး မပေးလိုခြင်းအကြောင်း သတို့သမီးတို့အား ပုတ်ခတ်
ညှင်းဆဲ၍ ဆွဲငင်မည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ၁၂၄

ယန္တရားဆင်ကို ဥတေနမင်း၏ နိုင်ငံအနီး ကမ်းနားတစ်ခု၌
လွှတ်ကြသည်။

ယန္တရားဆင်၏ဝမ်း၌ လူ(၆၀)သွားလာနိုင်သည်။
အဆင်းအလုံးစုံဖြူသော ဂေလာသ တောင်ထွဋ်နှင့်တူသောအဆင်း။

အောင်ရည်သောက်ရာရက် (၃)ရက်၊

ဥတေနမင်းနှင့် ဝါသုလဒတ္တာတို့ ပေါင်းဖော်ခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့် သမီးကို “ခါးကုန်းမ” ဥတေနမင်းကို “ရေသင်း နူနာစွဲသူ” ဟု ပြောထားသည်။

ပါဠိစီ “အရေ ခုဇ္ဇေ အတိဗဟလောဋ္ဌကပေါလံ တေ မုခံ၊ ဧဝံ နာမ ဝဒေဟီ” တိ အာဟ၊ သာ ကုဇ္ဈိတွာ အရေ သင်္ခံကုဋ္ဌိ ကိံ ဝဒေသိ၊ ကိံ မာဒိသာ ခုဇ္ဇာ နာမ ဟောတိ။ ၁၂၅

ပါဠိစီ တတော ပဋ္ဌာယ မန္တဂ္ဂဟဏံ ဝါ သိပ္ပဂ္ဂဟဏံ ဝါ နတ္ထိ၊ ရာဇာပိ ဝိတရံ နိစ္စံ ပုစ္ဆတိ “သိပ္ပံ ဂဏှသိ အမ္မာ” တိ၊ ဂဏှာမိ တာတာတိ၊

စက္ခုပဇ္ဇောတမင်း ယာဉ်ငါးစီး

ဘဒ္ဒ ကာက၊ စေလကနှင့်၊ မုဉ္ဇ နာဠာ၊ ဤငါးဖြာ၊ မှတ်ပါ ယာဉ်အပြား၊
ငါး ခြောက် တစ်ဆယ်၊ ဆယ့်နှစ်ဝယ်၊ နောက်ဆွယ် သုညထား၊

ဘဒ္ဒဝတီဆင်မ -တစ်နေယူဇော (၅၀)၊ ကာကကျွန်-ယူဇော (၆၀)၊
စေလကဋ္ဌိမြင်း မုဉ္ဇကေသီမြင်း ယူဇော ၁၀၀၊

နာဠာဂီရိဆင် ယူဇော ၁၂၀ သွားနိုင်ပါသည်။ ၁၂၆

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆွမ်းတစ်စွန်းမျှ မရခြင်း
တစ်မြို့လုံး၌ နေသူတို့အား မာရ်နတ်သည် လှည့်ပတ်အပ်သောကြောင့်၊

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြို့ထဲ နောက်ထပ် မဝင်ခြင်း

အကယ်၍ မြို့ထဲပြန်ဝင်လျှင် မာရ်နတ်သည် တစ်မြို့လုံး၌ နေသူတို့၏ ကိုယ်၌ ပူးဝင်၍ လက်ခုပ်တီးပြီး ပြက်ရယ်ပြုရာသောကြောင့် မဝင်ပါ။

စက္ခုပစ္စောတမင်း ကောင်းမှု ဆုတောင်း

ဘုရားမပွင့်မီ အစိုးရတစ်ယောက်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်၍ ထိုအစိုးရသူ၏ စေခိုင်းချက်ဖြင့် လျင်မြန်စွာသွား၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်ကိုယူပြီး ဘောဇဉ်အပြည့် ထည့်ကာ လျင်မြန်စွာသွား၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူပြီး ထိခြင်းငါးပါး ဖြင့်ရှိခိုး၍.....

“အရှင်ဘုရား ဆွမ်းစားချိန် နီးကပ်နေပြီဖြစ်၍ တပည့်တော်သည် အလွန်လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် သွားလာခဲ့ရပါသည်။ ဤအဟုန်၏ အကျိုးကြောင့် ယူဇနာ ၅၀၊ ၆၀၊ ၁၀၀၊ ၁၂၀ သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ယာဉ်ငါးမျိုး တပည့်တော်မှာ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ၁၂၇

သွားလာခဲ့ရသော တပည့်တော်၏ကိုယ်သည် နေအရှိန်ကြောင့် ပူလောင်ပါ၏။ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးကြောင့် ဖြစ်လေရာဘဝ၌ တပည့်တော်၏ အာဏာသည် နေအရှိန်နှင့် တူပါစေသတည်း။

ဤဆွမ်းအလှူ၌ အရှင်သည် တပည့်တော်အား ကုသိုလ်အဖို့ကို ပေးအပ် ပါပြီ။ ဤကုသိုလ်၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားတို့ မြင်အပ်သော တရား၏ အဖို့ရှိသူ ဖြစ်ရပါလိ၏” ဟု ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆုပေးဂါထာ

ဣန္ဒြိတံ ပတ္တိတံ တုယံ၊ သဗ္ဗမေဝ သမိဇ္ဈတု။ ပ။ မဏိဇောတိရသော ယထာ။

ဇောတိရသအရ အလုံးစုံ အလိုရှိအပ်သောအရာကို ပေးနိုင်သော
ပတ္တမြားရတနာ၊ ၁၂၇

ဥတေနမင်း မိဖုရားသုံးယောက်

- ၁။ ကောသဗ္ဗိမြို့၊ ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏သမီး သာမာဝတီ၊
- ၂။ ဥဇ္ဇေနိမြို့၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏သမီး ဝါသုလဒတ္တာ၊
- ၃။ ကုရုတိုင်း မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား၏သမီး မာဂဏ္ဍီ၊

နာမည်တူသူ အဖေ အမေ သမီး ဘထွေး (၄ ယောက်လုံး) မာဂဏ္ဍီ၊

မာဂဏ္ဍီဂုဏ်

အလွန်အဆင်းလှခြင်း၊ နတ်သမီးနှင့်တူသော အဖို့ရှိခြင်း၊
ဒေဝစွရပဋိဘာဂါ၊

မီးပူဇော်ရာ အရပ်သို့ သွားခြင်းအကြောင်း

မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး အနာဂါမိဖိုလ်၏
အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းကို မြင်တော်မူသောကြောင့် နိဂုံးပြင်ဘက်
မီးပူဇော်ရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူသည်။

ပါဠိစိ အယံ "တ္ထေကံ ကာလံ မယံ ဓိတု အနုစ္ဆဝိကော နတ္ထိ"တိ
ကဿစိ အဒတွာ "အဇ္ဇ မေ ဓိတု အနုစ္ဆဝိကော ဒိဋ္ဌော"တိ ကိရ ဝဒေသိ၊
"ကီဒိသော န ခေါ သော ပုရိသော၊ ပဿိဿာမ န"န္တိ မဟာဇော
တေနော သဒ္ဓိံ နိက္ခမိ၊

ခြေတော်ရာ အကြောင်း သိကောင်းစရာ

အဓိဋ္ဌာန်၍ နင်းအပ်သော အရပ်၌သာ ခြေတော်ရာထင်၍ အခြားနေရာ၌ မထင်၊ မြင်စေလိုသူတို့သာ မြင်၍ အခြားသူများ မမြင်နိုင်၊ မြင်စေလိုသူများ မမြင်နိုင်ရန် ဆင်စသည် နင်းလျှင် မိုးရွာလျှင် ဝေရမ္မလေ တိုက်လျှင် မပျက်စီး၊ မည်သူမျှ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၊

ဟောစာတပ်း ပုဏ္ဏားမသည် လက္ခဏာမန္တန်နှင့် ဗေဒင် သုံးပုံကို အဝါးဝစွာ လေ့လာပြီးဖြစ်၍ လက္ခဏာမန္တန်ကိုရွတ် ခြေတော်ရာကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်ပြီး “ပုဏ္ဏား ဤခြေရာသည် ကာမဂုဏ်ငါးပါး မှီဝဲသူ၏ ခြေရာမဟုတ်” ဟုပြောသည်။

ပုဏ္ဏား “ရှင်မ မင်းဟာလေ ရေရွက်ထဲ မိချောင်းမြင်သလို အိမ်အလယ်မှာ သူခိုးမြင်သလို မန္တန်ကို မြင်လေ့ရှိ၏။ တိတ်တိတ်နေစမ်း၊

ခြေရာသုံးမျိုးအထူး

- ရာဂကြီးသူ - ဖဝါးအစွန်းနင်းသည်
- ဒေါသကြီးသူ - လျင်မြန်စွာ ဖိနှိပ်တတ်သည်
- မောဟကြီးသူ - ဒရွတ်ဆွဲသည်။

ပါဠိစီ ဗြာဟ္မဏော ဂဠင်္ဂါ “သမဏ ဝိတရံ မေ တဝ ပေါသာပနတ္ထာယ ဒေမိ” တိ အာဟ၊ သတ္တာ “ဝိတရာ တေ မယံ အတ္ထိ ဝါ နတ္ထိ ဝါ” တိ အဝတွာ။ ၁၃၀

ရန်ငြိုးဖွဲ့မှန်းသိလျက် ဂါထာရွတ်ခြင်းအကြောင်း

ပုဏ္ဏားဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဂါထာရွတ် ပါသည်။ မှန်၏-ဘုရားရှင်တို့သည် ရန်ငြိုးကို မရေတွက်မူ၍ မဂ်ဖိုလ်ရ ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် တရားဟောတော်မူသည်။

ဥတေနမင်း မိဖုရား တစ်ထောင့်ငါးရာသော ကချေသည် မိန်းမ အခြံအရံရှိသော အဂ္ဂမဟေသီ မိဖုရား (၃)ယောက်၊

ရသေ့ငါးရာတို့သည် မိုးလနီးကပ်လသော် သူဌေးသုံးယောက် တို့အထံ၌ မိုးလေးလပတ်လုံးနေ၍ ဟိမဝန္တာ၌ ရှစ်လပတ်လုံး နေကြသည်။

နတ်မင်း စောင့်ရှောက်

ရသေ့ငါးရာတို့အား သောက်ရေး ချိုးရေး ဘောဇဉ်ပေးသည်။

ပါဠိစီ အထ နံ တာပသာ 'မဟာရာဇ မဟာတီ တေ သမ္ပတ္တိ၊ ကိန ခေါ ကတွာ အယံ တေ သမ္ပတ္တိ လဒ္ဒါ ' တိ ပုစ္ဆိသု။

စည်းစိမ်ရကြောင်း ကောင်းမှုကိုမပြောခြင်း မိမိပြုအပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံက နည်းနေ၍ ရှက်သောကြောင့်။

ရုက္ခစိုးနတ် ရှေးကောင်းမှု

သူဆင်းရဲတစ်ယောက်သည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အခစား အလုပ် လုပ်ပြီး ညနေအခါ ဆာလောင်စွာဖြင့် ပြန်ရောက်လာသော်လည်း ကလေးတွေပါမကျန် တစ်အိမ်လုံး ဥပုသ်စောင့် နေသည်ကိုမြင်၍ ညနေစာ မစားတော့ပဲ ခံတွင်းကို လုပ်ကျင်းပြီး ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို ဆောက်တည်လျက် ဥပုသ်စောင့်သည်။

တစ်နေ့လုံး အလုပ်လုပ်ခဲ့၍ ဆာလောင်နေသော ထိုအလုပ် သမား၏ ကိုယ်၌ လေထလာသဖြင့် ကြီးဖြင့်ပတ်ဖွဲ့ကာ ကြီးအံ့စွန်းကို ကိုင်ပြီး လူးလှိမ်း နေရ၏။ စတုမဂ္ဂစားရန် အတန်တန်ပြောသော်လည်း နေ့ဝက်ဥပုသ်ကလေး ပျက်သွားမှာ စိုးရိမ်ပြီး မစားပဲ အသေခံ၍ ဥပုသ်ကို စောင့်သုံးခဲ့သောကြောင့် ရုက္ခစိုးနတ်မင်း ဖြစ်ပါသည်။ ၁၃၁

အနာထပိဏ်သူဌေး ဥပုသ်နေ့ ကျင့်ဝတ်

ဥပုသ်နေ့တိုင်း ညစာမစားပဲ တစ်အိမ်လုံး ဥပုသ်စောင့်ကြသည်။ အောက်ထစ်ဆုံး နို့ဖို့ကလေးတွေကိုပင် ပါးစပ်ကို လုပ်ကျင်းခိုင်းပြီး စတုမရူ ပါးစပ်ထဲထည့်ပေးကာ သူဌေးကြီးက ဥပုသ်စောင့်ခိုင်းသည်။ နံ့သာ ဆီမီးတိုင် ထွန်းညှိလသော် ကလေးလူကြီးတို့သည် အိပ်ရာသို့ ရောက်ကြသည်ဖြစ်၍ ၃၂- ကောဋ္ဌာသကို သရဇ္ဈာယ် ကြသည်။ ၁၃၁

အလုပ်သမားသည် အရုဏ်တတ်ချိန်၌ ညှိုးနွမ်းသော
ပန်းကဲ့သို့ သေ၍ ပညောင်ပင်၌ နတ်ဖြစ်သည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးဂုဏ် ဘုရားကို မြတ်နိုး၏။ တရားကို
မြတ်နိုး၏။ သံဃာကို မြတ်နိုး၏။

ဟိမဝန္တာမှလာသော ရသေ့ငါးရာတို့သည်

ရုက္ခစိုး နတ်မင်းကို လက်အုပ် ချီ၍ ဘုရားဟူသောအသံ ကြားရဖို့
ခဲယဉ်းပါလားဟု ဥဒါန်းကျူးကြသည်။

ရသေ့ ဥဒါန်း ယောသောပိ ခေါ် ဧသော ဒုလ္လဘော လောကသို့၊
ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး မကြားရသောအသံ 'ဘုရား' ဟူသောအသံ။

ရသေ့ငါးရာအား ဟောသောတရား အနုပုဗ္ဗိကထာ(၇)ပါး။

ရသေ့တို့ရသောတရား ပဋိသမ္ဘိဒါ ၄ ပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ ဖြစ်ပါသည်။

ရဟန်းဖြစ်ချိန်

“ဧထ ဘိက္ခုဝေါ” ဟူသောစကား၏အခြားမဲ့၌ ဧဟိဘိက္ခု
ရဟန်းဖြစ်ကြပါသည်။

သူဌေးသုံးယောက်တို့သည် လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ထမင်း
အဝတ် ထောပတ် ပျားရည် တင်လဲစသော ဒါန အဆောက်အဦးတို့ကို
ယူလာကြသည်။

တရားထူး သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပါသည်။

အလှူပေးရာကာလ - (၁၅)ရက်။

၁၃၃

ဘုရားရှင်တို့ မွေ့လျော်ရာအရပ် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်။

ကောသမ္ဗိမြို့မှ ကျောင်းဒကာများ

၁။ ယောသကသူဌေး ယောသိတာရုံကျောင်း။

၂။ ကုတ္တုဋ္ဌသူဌေး ကုတ္တုဋ္ဌာရုံကျောင်း။

၃။ ပါဝါရိကသူဌေး ပါဝါရိကာရုံကျောင်း။

တစ်နေ့တစ်ကျောင်း နေ့စဉ်ပြောင်း၍ သက်ဆိုင်ရာ
ကျောင်းဒကာ၏ အိမ်၌ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။

သူဌေးသုံးယောက်တို့၏ အလုပ်အကျွေး သုမနပန်းသည်။

ခုဇ္ဈတ္တရာသည် သာမာဝတီ၏ ပန်းဖိုးရှစ်ကျပ်ထဲမှ လေးကျပ်ကို
မိမိဘို့ယူ၍ လေးကျပ်ဖြင့် ပန်းဝယ်သည်။ ၁၃၄

ငါးပါးသီလမလုံပဲ မဂ်ဖိုလ် ရ မရ ခုဇ္ဈတ္တရာ သောတာပန်ဖြစ်။

ပန်းဖိုးမခိုးခြင်းအကြောင်း မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို နာ၍
သောတာပန် ဖြစ်သောကြောင့်။

တရားမဟောမီ အခွင့်အရေး နဲ့သာရေးအိုး (၁၆) လုံးတို့ဖြင့်
ရေချိုးရခြင်း ညက်ညှောသော အဝတ်နှစ်ထည်ရခြင်း။

သာမာဝတီတို့အား တရားဟောကြား ခုဖွဲ့တ္တရာ၊

သာသနိကဘွဲ့ထူး များသောသူတစ်ရှိုင်း ပိဋကတ်သုံးပုံ
နှုတ်ငုံဆောင်နိုင်ခြင်း၊

ဓမ္မပူဇာ

ညစ်နွမ်းသောအမှု မပြုခြင်း၊ သာမာဝတီအမှူးရှိသော မောင်းမ
ငါးရာတို့၏ အမိအရာ ဆရာအရာ၌တည်၍ မြတ်စွာဘုရားထံသွားပြီး
ဘုရားရှင် ဟောအပ်သော တရားတော်ကိုနာ၍ မောင်းမငါးရာတို့အား
ဟောပြောခြင်း၊

ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်နိုင်သူ ခုဖွဲ့တ္တရာ၊
မောင်းမငါးရာ ရသောတရား သောတာပတ္တိဖိုလ်၊

ခုဖွဲ့တ္တရာ ကျွန်ဘဝမှ လွတ်ရာအခါ
သာမာဝတီအမှူးရှိသော မောင်းမငါးရာ သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်ရာအခါ၊

ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ဗဟုဿုတာနံ
ဓမ္မကထိကာနံ ယဒိဒံ ခုဖွဲ့တ္တရာ၊

နိဿျ ဘိက္ခဝေ ယဒိဒံ (ယာ+ဧသာ) ခုဖွဲ့တ္တရာ-အကြင်
ခုဖွဲ့တ္တရာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ (ဧသာ)-ဤခုဖွဲ့တ္တရာသည်၊ မမ-
၏၊ သာဝိကာနံ-စကားကို နားထောင် တတ်ကုန်သော၊ ဗဟုဿုတာနံ-
များသောသူတစ်ရှို ကုန်သော၊ ဓမ္မကထိကာနံ-တရား စကားကို
ဟောပြောတတ်ကုန်သော၊ ဥပါသိကာနံ-ဥပါသိကာမတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ
(အဂ္ဂါ)- အမြတ်ဆုံးတည်း၊

စတဒဂ်နှစ်တန်ရ ပုဂ္ဂိုလ်

ခုဒ္ဒတ္တရာ၊

၁၃၄

လေသာပြုတင်း စတင်ဖြစ်ပေါ်လာ

ဥတေနမင်းလက်ထက်၌ သူဌေးသုံးဦးထံသို့ ကြွတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သူဌေးသုံးဦးထံမှ ပြန်လာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပူဇော်ရန် ဖောက်ထားအပ်သော အပေါက်များ ပိတ်စေပြီး တိုက်ခန်း အားလုံး အထက်၌ ဖောက်အပ်သော လေသာပြုတင်းများကို ပြုစေသည်။

ဘုရားရှင်ကို ဆဲရေးကြ

မိစ္ဆာအယူရှိသော ရတနာသုံးပါး၌ မကြည်ညိုသော ကောသမ္ဘိမြို့နေ ကျွန်အမှုလုပ်သမား ယောက်ျားများ၊ ၁၃၅

ဗုဒ္ဓအား ဆဲရေးသော အက္ကောသဝတ္ထု

ဂါထာ စောရော ဗာလော မူဠော သြဋ္ဌော၊ ဂေါဏော ဂဒြိဘော တထာ၊
နေရယိကော တိရစ္ဆာနေော၊ နတ္ထိ တုယံဝ သုဂတိ၊
ဒုဂ္ဂတိယေဝ ပါဠိကင်္ခါ၊ အက္ကောသဝတ္ထုတိ ဒသဓာ။

ဆဲရေးပုံ သူခိုးကြီး လူမိုက်ကြီး အအကြီး ကုလားအုပ်ကြီး နွားကြီး မြည်းကြီး၊ ငရဲသွားမည့်ကောင်ကြီး တိရစ္ဆာန်ကြီး၊ မင်းမှာသုဂတိ မရှိ၊ သင့်အား ဒုဂ္ဂတိကိုသာ အလိုရှိအပ်၏။

ဘုရားရှင်နှင့် အာနန္ဒာ

အရှင်အာနန္ဒာသည် အဓိကရုဏ်းဖြစ်ရာမြို့မှ တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်လိုသည်။ မြတ်စွာဘုရားကား အဓိကရုဏ်းငြိမ်းအေး မှသာ အခြားမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့လိုသည်။ ၁၃၆

မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့ ရောက်နေသော ဆင်ပြောင် ကြီးနှင့်တူ၍ ဒုဿီလများ ပြောအပ်သော စကားတို့ကို သည်းခံရန် တာဝန်ရှိသည်။

ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် တူ

ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့ ရောက်နေသော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် အရပ်လေး မျက်နှာမှလာသော မြားတို့ကို သည်းခံရန် တာဝန်ရှိသကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း များစွာသော ဒုဿီလများ ပြောစကားတို့ကို သည်းခံရန် တာဝန်ရှိသည်။

နာဂဝဂ်လာ ဂါထာ "အဟံ နာဂေါ ဝ သင်္ဂါမေ" စသော ၃ ဂါထာ၊ အဓိကရုထ်းအသက် (၇)ရက်၊

ကြွက်မနိုင် ကျီမီးနှင့် ရှိ

မာဂဏ္ဍီသည် ဘုရားရှင်ကို ကောသမ္မိဗြူမှ ပြေးစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ထောက်ပံ့နေသော သာမာဝတီ အမျိုးရှိသော မောင်းမငါးရာတို့ ပျက်စီးအောင် အမျိုးမျိုးကြံပြန်သည်။

ကြက်အရှင်(၈)ကောင်ကို ဥတေနမင်းအတွက် အချက်ခိုင်း၍ ကြက်အသေ (၈)ကောင်ကို မြတ်စွာဘုရားအတွက် ချက်ခိုင်းသည်။

သာမာဝတီ သြဝါဒ

အဓိတို့ ငါတို့မှာ မေတ္တာမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ ဥတေနမင်း၌လည်းကောင်း မာဂဏ္ဍီမိဖုရား၌လည်းကောင်း မိမိအပေါ်၌ လည်းကောင်း ညီမျှသော မေတ္တာစိတ်ကို ထားကြပါ၊ မည်သူ့ကိုမျှ အမျက်မထွက်ကြပါနှင့်။

မေတ္တာလက်နက် အစွမ်းထက်၊ မေတ္တာခြုံမှလုံ၊

မေတ္တာနုလုံး အလှဆုံး

ဥတေနမင်းသည် ဗိုလ်ခြေတစ်ထောင်အားဖြင့် တင်အပ်သော ဆိတ်ချိုလေးကိုယူ၍ ပုတ်ခတ်ပြီး အဆိပ်လူးမြားကိုဖွဲ့လျက် သာမာဝတီကို ရှေ့ဆုံးမှာ ထား၍ တန်းစီခိုင်းပြီး သာမာဝတီ၏ ရင်ဝ၌ မြားကိုလွှတ်လိုက် သော်လည်း သာမာဝတီ၏ မေတ္တာအာနုဘော်ကြောင့် သာမာဝတီထံ မသွားပဲ လာရာလမ်းသို့ ရှေးရှုလျက် ဥတေနမင်း၏ နှလုံးသို့ စူးဝင် တော့မလို တည်နေပါသည်။

သာမာဝတီဆုတောင်း

ကျွန်မအား ငွေအစရှိသည်တို့ဖြင့် အလိုမရှိ၊ ရဟန်းငါးရာနှင့် မြတ်စွာ ဘုရားကို နန်းတော်သို့ အမြဲကြွနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးပါ။ တရားတော်ကို နာယူလို ပါသည်။

ဓမ္မပူဇာ သင်္ကန်းလျာ

အရှင်အာနန္ဒာ၏ တရားစကားကို ကြားနာရခြင်းကြောင့် တစ်ထည်လျှင် ငါးရာစီတန်သော အပေါ်ခြုံငါးရာ လှူဒါန်းသည်။

အရှင်အာနန္ဒာ သင်္ကန်းသုံးစွဲပုံ

- ၁။ မိမိအတွက် ဝတ်လောက်ရုံ အဝတ်တို့ကိုယူ၍ ကြွင်းသောအဝတ် တို့ကို ဆွေးမြေ့သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းတို့ကိုလှူသည်။
- ၂။ ထိုသင်္ကန်းဆွေးတို့ကို ထိုထက်သာ၍ ဆွေးမြေ့သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းတို့ကို လှူသည်။
- ၃။ ထိုအလွန်ဆွေးမြေ့သော သင်္ကန်းတို့ကို အပေါ်လွှမ်းအခင်း လုပ်သည်။

- ၄။ ထိုအပေါ်လွှမ်း အခင်းဟောင်းတို့ကို မြေအခင်းလုပ်သည်။
- ၅။ ထိုမြေအခင်းဟောင်းတို့ကို ခြေသုတ်ခုံလုပ်သည်။
- ၆။ ထိုခြေသုတ်ခုံ အဟောင်းတို့ကို အပိုင်းပိုင်းထောင်းထု၍ မြေညက်ဖြင့်နယ်ကာ နံရံကိုသုတ်လိမ်းသည်။ ၁၄၀

သင်္ကန်းများစွာ အရှင်အာနန္ဒာ

- ၁။ ငါးရာတန်သင်္ကန်း အကြိမ်ငါးရာ ရပါသည်။
- ၂။ တစ်ထောင်တန်သင်္ကန်း အကြိမ်တစ်ထောင် ရပါသည်။
- ၃။ တစ်သိန်းတန်သင်္ကန်း အကြိမ်တစ်သိန်း ရပါသည်။ တစ်ထည် နှစ်ထည် သုံးထည် လေးထည် ငါးထည်ရသော သင်္ကန်းများမှာ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ ၁၄၁

ပါဠိစီ တထာဂတေ ကိရ ပရိနိဗ္ဗတေ ထေရော သကလဇမ္ပဒိပံ ဝိစရိတွာ သဗ္ဗဝိဟာရေသု ဘိက္ခုနံ အတ္တဇော သန္တကာနေဝ ပတ္တစိဝရာနိ အဒါသိ။

ပါဠိစီ မာဂဣယာပိ “ယမဟံ ကရောမိ၊ တံ တထာ အဟုတွာ အညထာဝ ဟောတိ၊ ဣဒါနိ ကိ နုခေါ ကရိသာမိ”တိ စိန္တေတွာ “အတ္ထေသော ဥပါယော”တိ အရညေ ဥယျာနကိဋ္ဌံ ဂစ္ဆန္တေ စူဠပိတု သာသနံ ပဟိဏိ။

အရှင်အာနန္ဒာကို သင်္ကန်းလှူသောမင်း ၂ တေကမင်း၊
သာမာဝတီဩဝါဒ

အစမထင် သံသရာအယဉ်မှာ ကြဉ်လည်ကြရ ငါတို့ဘဝ ယခုလို မီးလောင် ခံရ အတ္တဘာဝ အပိုင်းအခြားကို ဘုရားဉာဏ်တော်ဖြင့်သော်မှ ပိုင်းခြားသိရန် မလွယ်ကူ၊ မမေ့လျော့နေကြ။ ၁၄၁

အားထုတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်း ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊
ရသောတရား တချို့ သကဒါဂါမ်၊ တချို့ အနာဂါမ်၊

သုခ ဒုက္ခ နှစ်ဝ ခံစားခြင်း

ဝဋ်၌ကြည့်လည်သော သတ္တာတို့သည် အခါခပ်သိမ်း မမေ့
မလျော့ဘဲ ကောင်းမှုကိုသာ ပြုကြသည်မဟုတ်။ မေ့လျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍
မကောင်းမှု ကိုလည်း ပြုကြသောကြောင့် သုခ ဒုက္ခ ခံစားကြ ရပါသည်။

ပါဠိစီ ဘိက္ခုဝေ သတ္တာ နာမ ဝဋေ ဝိစရန္တာ နိစ္စကာလံ
အပ္ပမတ္တာ ဟုတွာ ပုည ကမ္မမေဝ န ကရောန္တိ၊ ပမာဒိနော ဟုတွာ
ပါပကမ္မမ္ပိ ကရောန္တိ၊ တသ္မာ ဝဋေ ဝိစရန္တာ သုခမ္ပိ ဒုက္ခမ္ပိ အနာဘဝန္တိ။

ပျော်ပျော်နေ သေခဲဟူသော စကားမှန်၊ မမှန်

မေ့လျော့သူသည် ပဋိသန္ဓေကို မလွန်မြောက်နိုင်၊ ပဋိသန္ဓေ
နေရသူသည် အိုလည်းအိုရ သေလည်းသေရသောကြောင့် မေ့လျော့ခြင်း
(ပျော်ပျော်နေခြင်း)သည် သေခြင်း၏ အကြောင်းသာဖြစ်သည်။
မသေခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် “ပျော်ပျော်နေသေခဲ”ဟူသော
စကားမမှန်ပါ။

၁၄၂

မသေသူမရှိဘဲ အပ္ပမတ္တာ န မိယန္တိဟုဟောခြင်း

မေ့လျော့သူသည် ဝဋ်ကိုမပိုင်းဖြတ်နိုင်၊ မမေ့လျော့သူသည် ဝဋ်ကို
ပိုင်းဖြတ် နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် မေ့လျော့သူတို့သည် ဇာတိအစရှိသည်တို့မှ
မလွတ်နိုင်ရကား အသက်ရှင်သော်လည်း သေသူပင်မည်၏။ မမေ့မလျော့

သူတို့သည်ကား အပ္ပမာဒ လက္ခဏာကို တိုးပွားစေ၍ ဒုတိယ တတိယ အတ္တဘောတို့၌ မဖြစ်ကြသောကြောင့် ရှင်သည်ဖြစ်စေ သေသည်ဖြစ်စေ မသေသူပင် မည်ပါသည်။ ၁၄၆

မေ့လျော့သူ သေသူနှင့်တူ

မေ့လျော့သော သတ္တာတို့သည် မေ့လျော့ခြင်းတည်းဟူသော သေခြင်းဖြင့် သေကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သေသူနှင့်တူပါသည်။ မေ့လျော့သူသည် သစ်တုံးနှင့်လည်း တူပါသည်။

အသက်ရှင်လျှက် သေသူနှင့်တူ ရဟန်းရှင်လူ

လူတို့အား “အလှူပေးကြမည်၊ သီလစောင့်ကြမည်၊ ဥပုသ် ဆောက်တည်ကြမည်” ဟုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းတို့အား “အာစရိယဝတ် ဥပဇ္ဈာယဝတ် စသည်တို့ကို ဖြည့်ကြမည်၊ ဓုတင်ဆောက်တည်ကြမည်၊ ဘာဝနာပွားကြမည်” ဟုလည်းကောင်း တစိတ်ကလေးမျှ မဖြစ် ကြသောကြောင့်၊

မေ့သူနှင့် မမေ့သူအထူး

မေ့လျော့သူသည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်နိုင်၊ မမေ့လျော့သူသည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်နိုင်ပါသည်။

ဥတေနမင်း မှုခင်းဖော်ထုတ်နည်း

မီးရှိတာ မာဂဏ္ဍီဖြစ်မည်၊ “ခြိမ်းခြောက်ပြီး မေးရင်လဲ ပြောမှာ မဟုတ်၊ ဖြေးဖြေး ဥပါယ်တမည်ဖြင့်မေးအံ့” ဟုကြံ၍ ... “အမောင်တို့ ရှေးတုံးက ငါဟာ ထ၍ ကောင်းစွာ ထ၍ ယုံမှားအပ် ထက်ဝန်းကျင်

ယုံမှားအပ်သည်ဖြစ်၍ နေရ၏။ သာမာဝတီဟာ ငါ၏ အပေါက် အကြားကို အမြဲတစေ ရှာဖွေနေ၏။ ယခုမှ ငါ့စိတ်တွေ ငြိမ်းအေးရ တော့မည်” ဟု ပြောလိုက်ရာ အမတ်တွေက “အရှင်မင်းမြတ် ဘယ်သူများ လုပ်လိုက်တာပါလိမ့်” ဟု လျှောက်တင်ကြ၏။ “ငါ့ကို ချစ်လွန်းလို့ တစ်ယောက်ယောက်က လုပ်လိုက်တာဖြစ်မည်” ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အနီးမှာ ရောက်နေသော မာဂဏ္ဍိက “အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်မမှတစ်ပါး မည်သူမျှ ဤကိစ္စမျိုး မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ။ ကျွန်မသည် ဘထွေးတော်ကိုခေါ်၍ မီးရှို့နှိုင်းတာပါ” ဟု သံတော်ဦးတင်သည်။ ၁၄၂

မာဂဏ္ဍိ ဆွေမျိုးတို့ကို ဖမ်းယူစေ၍ မင်းရင်ပြင်၌ ချက်ပမာဏ ရှိသော တွင်းများ တူးစေပြီး ထိုတွင်းထဲမှာ ထိုင်စေလျက် မြေမှုန့်အပြည့် ထည့်ကာ အထက်၌ ကောက်ရိုးများ ဖြန့်ကျဲစေ၍ မီးရှို့ပြီး အရေမီးလောင် ရာအခါမှ သံထွန်သွားဖြင့် ထွန်စေပြီး အပိုင်းအပိုင်း အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ပြုစေပြီး ထက်လှသောဒါးဖြင့် မာဂဏ္ဍိ၏ ကိုယ်မှ ထူထဲသောနေရာတို့၌ အသားကိုခွာ၍ ဆီအိုးကင်းကို ဖိုခနောက်သို့ တင်၍ မုန့်ကြော်သလို ကြော်စားစေသည်။ ၁၄၃

သဒ္ဓါပသန္န သမာဝတီ မသေသင့်

ဤအတ္တဘော၌ ဤသို့သေရခြင်းသည် မသင့်သော်လည်း ရှေး၌ ပြုအပ် သောကံအား သင့်လျော်သော သေခြင်းကို ရအပ်ပြီ။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ(၈)ပါးတို့တွင် (၇)ပါးက ဟိမဝန္တာမှာ နေ၍ (၁)ပါးက မြစ်ကမ်းအနီး မြက်ခြံမှာ သမာပတ်ဝင်စားသည်။

သာမာဝတီ မီးလောင်တိုက်သွင်းခံရခြင်းအကြောင်း

ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း နန်းတက်စဉ် မိန်းမငါးရာ တို့သည် တစ်နေ့လုံး ရေချိုးပြီး ချမ်းအေးလှသဖြင့် မီးလှို လို ရကား ရှင်ဘုရင်ကိုးကွယ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သမာပတ်ဝင်စားသော မြက်ခြံကို မြက်အစုထင်၍ မီးရှို့ကြသည်။ မြက်တွေကုန်သွားမှ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုမြင်၍ “ရှင်ဘုရင်က တို့ကိုဖျက်ဆီးတော့မည်ဟုကြံ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မီးကောင်းကောင်းလောင်အောင် မီးရှို့ကြမည်”ဟု ပြောပြီး ထင်းတွေစုပုံကာ သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် မီးရှို့ခဲ့သောကြောင့်။ ၁၄၃

သမာပတ်အစွမ်း

သမာပတ်အတွင်း၌ လှည်းပေါင်းတစ်ထောင်ဖြင့် ထင်းတွေစုပုံ၍ မီးတိုက် သော်လည်း အပူငွေ့ကိုမျှလည်း ယူစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။

သောတာပန်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရှစ်ပါးတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့သောကြောင့်။ ၁၄၄

အစေခံဖြစ်ခြင်းအကြောင်း

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်၌ ဗာရာဏသီ သူဌေးသမီးဖြစ်စဉ် အိမ်သို့ကြွ လာသော ရဟန္တာထေရီမကို တန်ဆာပခြုပ် ယူခိုင်းခဲ့သောကြောင့်။

တန်ဆာပခြုပ် ယူပေးခြင်းအကြောင်း

“တန်ဆာပခြုပ် ယူမပေးလျှင် ငါ့အပေါ်ရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီး ငရဲကျ လိမ့်မည်။ ယူပေးလိုက်လျှင်ကား သူတစ်ပါး၏ အစေခံ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငရဲမီးပူထက် သူတစ်ပါး၏ အစေခံ ဖြစ်ခြင်းကမြတ်၏”ဟုသနား ခြင်းကိုစွဲ၍ ယူပေးခဲ့ပါသည်။ ၁၄၄

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မီးရှို့ခဲ့ခြင်းကြောင့် အနှစ်သိန်းပေါင်းများစွာ
ငရဲခံရပြီး အတ္တဘောတစ်ရာ မီးလောင်ခံကြရသည်။

ခုဒ္ဓတ္တရာ ခါးကုန်းခြင်းအကြောင်း

ဗာရာဏသီပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်း လက်ထက်၌ပင် မီးရှို့ခံရသော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် အနည်းငယ် ခါးကုန်းခြင်း သဘောရှိ၏။ (ခုဒ္ဓတ္တရာ
အလောင်း) အလုပ် အကျွေးမသည် ကမ္မလာကိုရုံ၍ ရွှေခွက်ကိုကိုင်ကာ
“ငါတို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဟာ ဟောဒီလို ဟောဒီလို သွားတယ်အေ”ဟု
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လှည့်လည်ပုံကို ပြခဲ့သော ကြောင့် ခါးကုန်းရပါသည်။

ခုဒ္ဓတ္တရာ ပညာကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးလို့မူ သပိတ်ခြေကိုလှူ

နန်းတော်သို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရှစ်ပါး ပဌမဆုံး ကြွလာရာနေ့၌
အလွန်ပူသော နို့ဃနာကို သပိတ်အပြည့် လှူကြ၏။ သပိတ်ပူနေ၍
တပြောင်းပြန်ပြန် လှည့်ကိုင် နေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို မြင်၍ (ခုဒ္ဓတ္တရာ
အလောင်း) အလုပ်အကျွေးမသည် မိမိပိုင် ဆင်စွယ်လက်ကောက်
ရှစ်ခုတို့ကို သပိတ်ခြေအဖြစ် သုံးစွဲရန် လှူဒါန်းသည်။ ထိုကံကြောင့်
ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်နိုင်သော ပညာကြီးသူဖြစ်သည်။ ၁၄၄
ဆင်စွယ်လက်ကောက်ချီရာအရပ် နန္ဒမူလက တောင်ဝှမ်း၊

ပါဠိစိ ဘိက္ခဝေ ယေကေစိ ပမတ္တာ၊ တေ ဝဿသတံ ဇီဝန္တပိ
မတာယေဝ နာမ၊ ယေ အပ္ပမတ္တာ၊ တေ မတာပိ ဇီဝန္တိယေဝ၊ တသ္မာ
မာဂဏ္ဍိပိ မတာယေဝ နာမ၊ သာမာဝတိပ္ပမုခါ ပဉ္စသတာ ဣတ္ထိယော
မတာပိ ဇီဝန္တိယေဝ နာမ၊ ၁၄၅

ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဝင်သောတရား အပ္ပမာဒတရား၊

အပ္ပမာဒတရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ခြင်း

သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့် သွားလာသော သတ္တဝါတို့၏ ခြေရာ တို့သည် ဆင်ခြေရာ၌သာ ပေါင်းဆုံ၍ ဆင်ခြေရာသည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သကဲ့သို့ ကုသိုလ်တရား အားလုံးသည် အပ္ပမာဒတရားဟူသော အရင်းခံ သက်ရောက်ရာ ရှိသောကြောင့် အပ္ပမာဒတရားသာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

အပ္ပမာဒဟူသောအမည်သည် သတိနှင့် မကင်းပဲနေခြင်း အာရုံ၌ အမြဲ ကပ်၍တည်သော သတိ၏ အမည်ဖြစ်သည်။ ၁၄၅

အမတဟုခေါ်ခြင်း မဖြစ်(ပဋိသန္ဓေမနေရ)သည့်အတွက် မအိုရ မသေရသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို 'အမတ'ဟု ခေါ်ပါသည်။

ပမာဒေါဟူသော အမည်သည် ပျောက်ကင်းသော သတိဟု ဆိုအပ်သော သတိကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၁၄၆
အရိယာနံအရ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသာဝက၊

သာတတိကာ

တောထွက်ရာအခါမှစ၍ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင် အမြဲဖြစ်သော ကာယိကဝီရိယ စေတသိကဝီရိယ ရှိကုန်၏။ ၁၄၇

ဒဠုပရက္ခမာ ယောက်ျားတို့၏ အစွမ်း လုံ့လဝီရိယဖြင့် ရောက်ထိုက်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်မချင်း ရပ်တန့်ခြင်းမရှိသော ဝီရိယမျိုးဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ် မရောက်မီ အကြား၌ မဆုတ်နစ်မှု၍ အမြဲဖြစ်သော ခိုင်မြဲသောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသူ။

နိဗ္ဗာန်ကို ယောဂက္ခေမဟု ဆိုခြင်း

လူအပေါင်းကို ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ နစ်မြုပ်စေတတ်သော ယောဂလေးပါးဟူသော ဘေးမရှိသောကြောင့်၊

အလုံးစုံသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ တရားတို့ထက် မြတ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို အနုတ္တရ ဟု ဆိုသည်။

၂။ ကုမ္ဘဗောသကဝတ္ထု

ကုမ္ဘဗောသကသည် သေဘေးမှကြောက်သောကြောင့် နံရံကိုဖောက် ထွက်ပြေးကာ တောင်ထူထပ်ရာ အရပ်၌ (၁၂)နှစ်ပတ်လုံး နေသည်။

ကုမ္ဘဗောသက ငယ်ရာအခါ၌ သွား၍ ဆံ၊ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ် ပေါက်ရာအခါမှ ပြန်လာသောကြောင့်၊

ကုဋေလေးဆယ်ကို ထုတ်မသုံးခြင်းအကြောင်း

ငါ့ကို မည်သူမျှမမှတ်မိ၊ ငါသည် ဒီဥစ္စာကိုထုတ်ပြီး သုံးလိုက်လျှင် “ဆင်းရဲ သားတစ်ယောက်သည် ရွှေအိုးကို တူးဖော်အပ်ပြီ” ဟုပြော၍ ငါ့ကိုဖမ်းပြီး ညှင်းဆဲလိမ့်မည်-ဟု ကြံသောကြောင့်၊

ကုမ္ဘဗောသကအလုပ်

နံနက်စောစောထပြီး “အမောင်တို့ ထကြ လှည်းတွေကကြ နွားတွေ ယှဉ်စေကြ ဆင်မြင်းတွေ မြက်စားရန် သွားချိန်တန်ပြီ၊ အမိတို့လဲ ထကြ ယာဂုကြိုကြ ထမင်းချက်ကြ” ဟု လှည့်လည် ပြောကြားရသည်။

မိမိသာရမင်းသည် အလုံးစုံသော သူတို့၏ အသံကိုသိသည်၊
ငွေတစ်ထောင်ယူ၍ စုံထောက်လုပ်သူ အလုပ်အကျွေးမိန်းမ၊

ပါဠိစီ အန္တရာပထတော ဘာနောနိဇေဝ ပရိသုဒ္ဓတဏှာလာ-
ဒိနိစ အာဟရာပေတွာ ရာဇေကုလေ ပစနနိယာမေန သုပရိသုဒ္ဓံ သြဒနံ၊
သာဓုရသာနိစ ဒွေတီဏီ သူပဗျဉ္ဇနာနိ ပစိတွာ တဿ အရညတော
အာဂတဿ အဒါသိ၊

ရိုးသားမှုဂုဏ်ပြု များစွာသော ပူဇော်သက္ကာရဖြင့်
သူဌေး ရာထူးပေးပြီး သမီးတော်ကို အပ်နှင်းသည်။ ၁၅၁

နိဿု စတ္တာလီသကောဠိဝိဘဝေါ ဟောန္တောပိ
ဥပ္ပိလာဝိတာကာရံဝါ အသ္မိမာနမတ္တံ ဝါ န ကရောတိ၊

ပါဠိစီ ပုရိသဿ ဟိ နေပါရိဇုညကာလေ ကသိဝါ ဘတိဝါ
ကတွာ ဇီဝိကမေဝ ဓမ္မိကဇီဝိကံ နာမ၊

ဥစ္စာပျက်စီးသောအခါ လယ်ထွန်ခြင်း အခစားလုပ်ခြင်းဖြင့်
အသက် မွေးခြင်းသည်သာ တရားနှင့်လျော်သော အသက်မွေးခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကုမ္ဘဿောသက သူဌေးဖြစ်ခြင်းအကြောင်း

- ၁။ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယရှိခြင်း၊ ၂။ သတိရှိခြင်း၊
- ၃။ စင်ကြယ်သောအမှုရှိခြင်း၊ ၄။ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုလေ့ရှိခြင်း၊
- ၅။ စောင့်စည်းအပ်သော ဣန္ဒြေရှိခြင်း၊
- ၆။ တရားသဖြင့်အသက်မွေးလေ့ရှိခြင်း၊
- ၇။ မမေ့မလျော့ နေလေ့ရှိခြင်း၊

နိသမ္မကာရိနော “ဒီလိုဖြစ်လျှင် ဒီလိုလုပ်မည်” ဟုသော်လည်းကောင်း “ဤအလုပ်ကို ဤသို့ပြုလုပ်လျှင် ဤမည်သော အကျိုးဖြစ်မည်” ဟုသော်လည်းကောင်း အကြောင်းကိုမှတ်သား၍ ရောဂါကိုဆေးကုခြင်းကဲ့သို့ အလုံး စုံသော အမှုတို့ကို စူးစမ်း နှိုင်းချိန်၍ပြုသူ။

ဓမ္မဇီဝိနော တရားသဖြင့် အသက်မွေးခြင်း

လူတို့အား ချိန်ခွင်ဖြင့် စဉ်းလဲကောက်ကျစ်ခြင်း စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ လယ်ထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ရဟန်းတို့အား ဆေးကုမှု တမန်လုပ်မှု စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း အသက်မွေးရမည်။ ၁၅၂

ပရိဝါရသရုပ်

အစိုးရသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ရာထူးဂုဏ်သိမ် စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံသူဟု ဆိုအပ်သော ပရိဝါရဃဿ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်သတင်းကို ပြောဆိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကိတ္တိယဿ။

၃။ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု

သမီးတစ်ကောင် နွားတစ်ထောင်

ရာဇဂြိုဟ်မြို့နေ ဓနုသေဋ္ဌိသူဌေး၏သမီး အရွယ်ရောက်ရာ အခါ၌ မိဘတို့က ဘုံ(၇)ဆင့်ရှိသော ပြဿဒ်၏အထက်အပြင်၌ အထူးစောင့်ရှောက် ထားသော်လည်း မိမိ၏ ကျွန်ဖြစ်သူနှင့် ထွက်ပြေး သွားသည်။

ပါဠိစီ “သစာဟံ တတ္ထ ဂမိဿာမိ၊ ဇီဝိတံ မေ နတ္ထိ” တိ ဘယေန “အဇ္ဇ ဂစ္ဆာမ၊ သွေ ဂစ္ဆာမာ” တိ ဒီဝသေ အတိက္ကာမေသိ။

- ၁၁၆ -

ပန္နကမည်ခြင်း လမ်း၌ မွေးဖွားသောကြောင့်၊ ပန္နော ဇာတတ္တာ ပန္နကော၊

ပါဠိစီ သော အယျကံ အာဟာ “သစေ မံ အနုဇာနေယျာထ၊ အဟံ ပဗ္ဗဇေယျ”န္တိ၊ ကိဝဒေသိ တာတ၊ သကလဿ လောကဿပိ မေ ပဗ္ဗဇ္ဇာတော တဝ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဘဒ္ဒိကာ၊ သစေ သက္ကောသိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟိတိ၊

မဟာပန္နကကို ရှင်ပြုပေးသူ ပိဏ္ဏပါတစာရိက ရဟန်း၊

ရှင်မပြုမီ ပေးအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်း တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ၁၅၅

အဘိုးက ရဟန်းပြုစေလိုခြင်းအကြောင်း

သူဌေးသည် သာသနာတော်၌ လွန်စွာကြည်ညိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ “ဤကလေးတို့သည် ဘယ်သမီးရဲ့ သားတွေလဲ”ဟု အမေးခံရလျှင် “ထွက်ပြေးသွားသော သမီး၏သား”ဟု ပြောရမှာ ရှက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊

စူဠပန် ပဋိသန္ဓေဉာဏ်လေးခြင်းလော

“သော ပဗ္ဗဇိတွာဝ ဒန္ဓော အဟောသိ”ကိုထောက်၍ ပဋိသန္ဓေဉာဏ် လေးခြင်း မဟုတ်ပါ။ ရဟန်းပြုပြီးမှ ဉာဏ်လေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ပဇုံ” စသောဂါထာကို မဟာပန္နကသည် စူဠပန္နကအား (၄)လ ပို့ချပါသည်။

စူဠပန္နက ဉာဏ်လေးခြင်းအကြောင်း

စူဠပန္နကသည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်၌ ရဟန်းပြု၍ ပညာရှိဖြစ်ပြီး ဉာဏ်လေးသောရဟန်း ပါဠိသင်ယူရာအခါ ပျက်ရယ် ပြောင်လှောင်မှု ပြုခဲ့သည်။ ထိုရဟန်းသည် ပြောင်လှောင်ခံရခြင်းကြောင့် ပါဠိကိုလည်းမသင် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းလည်း မပြုတော့၊ ထိုအကုသိုလ် ကံကြောင့် ဉာဏ်လေးပါသည်။

ဉာဏ်လေးပုံ

သင်ယူအပ် သင်ယူအပ်ပြီးသောပုဒ်သည် အထက်အထက် ပုဒ်ကို သင်ယူစဉ် ပျောက်သွားသည်။

လူမထွက်လို့ခြင်း ဘုရားသာသနာတော်၌ ချစ်ခြင်းကြောင့်၊
လူထွက်လို့ခြင်း နောင်တော်က နှင်ထုတ်သောကြောင့်။

စူဠပန္နက ရဟန်းအဖြစ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည်

စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော အပြင်ရှိသော လက်တော်ဖြင့် စူဠပန္နကကို ဦးခေါင်း၌ သုံးသပ်၍ ခေါ်လာပြီး ဂန္ဓကုဋိမှန်ဝ၌ ထိုင်စေကာ “စူဠပန္နက အရှေ့အရပ်သို့ ရှေ့ရှုမျက်နှာမူ၍ ဤအဝတ်ပိုင်းကို ‘ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ’ ဟုဆုပ်နယ်လျက် ဤအရပ်၌ပင်တည်လော” ဟုပြော၍ တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်း အပ်သော ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော အဝတ်ကို ပေးတော်မူသည်။

အရှင်စူဠပန် တရားအားထုတ်

“အလွန်စင်ကြယ်သော အဝတ်ပိုင်းသည် ဤခန္ဓာကိုယ်ကိုမှီ၍ ရှေးသဘောကို စွန့်ပြီး ညစ်နွမ်းသွားပြီ၊ သင်္ခါရတို့သည် မမြဲပါတကား” ဟု ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ ဝိပဿနာကို တိုးပွားစေသည်။ ၁၅၇

ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ အရဟတ္တဖလ ကျေးဇူးပြု ဒေသနာ

“ရာဂေါ ရဇော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ” စသော (၃)ဂါထာ၊

“အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု” စသော (၂)ဂါထာ၊

စူဠပန်ထေရ်သည် “ရာဂေါ ရဇော” စသော ဂါထာသုံးပုဒ်အဆုံး၌ ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ပါသည်။

၁၇-ခု မေးခွန်း ပရိယတ္တိဉာဏ် အလွန်ညံ့ဖျင်းသော ယောဂီ သည် အထက်တန်းကျ ပဋိဝေဓဉာဏ် ရ မရ ဝတ္ထုသက်သေပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

ရဇောဟရဏ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးခြင်းအကြောင်း

ရှေးဘဝ၌ ဘုရင်ဖြစ်၍ မြို့ကိုလကျာရစ်လှည့်လည်စဉ် နဖူးမှထွက်သော ဈေးကို စင်ကြယ်သော အဝတ်ဖြင့်သုတ်ရင်း ညစ်နွမ်းသွားသည်။ ထိုမင်းသည် “ဤကိုယ်ကိုမှီ၍ ဤသို့သဘောရှိသော အဝတ်သည် ရှေးသဘောကိုစွန့်၍ ညစ်နွမ်းသွားပြီ၊ သင်္ခါရတွေ မမြဲပါတကား” ဟု အနိစ္စသညာကို ရခဲ့သောကြောင့်။

စူဠပန္တက တန်ခိုးပြ

အချို့ရဟန်းတွေက သင်္ကန်းချုပ်ကြ၊ အချို့ရဟန်းတွေက

သင်္ကန်းဆိုးကြ၊ အချို့ရဟန်းတွေက စာပြန်ကြနှင့် တပါးနှင့်တပါး
မတူသော ရဟန်းတစ်ထောင်ကို သရက်ဥယျာဉ်နှင့်အပြည့် ဖန်ဆင်း
ထားသည်။

ရဟန်းများ ကွယ်ပျောက်သွားအောင် “ငါ စူဠပန္နက”ဟု
ရှေးဦးစွာ ပြောသူ၏ လက်ကိုကိုင်ပါ။
ဂန္ဓကုဋိ ကောင်းသောအနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သောကြောင့်။

ညနေဆည်းသာ ဓမ္မကထာ

ငါရှင်တို့ မဟာပန္နကသည် စူဠပန္နက၏ အဇ္ဈာသယကို မသိ၍
(၄)လတို့ဖြင့် ဂါထာတစ်ပုဒ် သင်ယူစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဘဲ ဉာဏ်လေးသူ
ဟု ယူဆကာ စူဠပန္နကကို ကျောင်းမှ နှင်ထုတ်လိုက်သည်။
မြတ်စွာဘုရားကား အတူမရှိ မြတ်သော တရားမင်းဖြစ်သောကြောင့် ဆွမ်း
တထပ်မစားမီ အတွင်း၌ပင် ပဋိသန္တိဒါလေးပါးတို့နှင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို
ပေးသည်။ ပဋိသန္တိဒါ လေးပါးတို့နှင့်တကွ ပိဋကတ်သုံးပုံ အာဂုံဆောင်
နိုင်သည်။ ဩော်-မြတ်စွာဘုရားတို့ အားသည် ကြီးကျယ်ပါပေစွ။

ပါဠိစီ ဧကဿပိ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ ဝါ ပါဒကုက္ကုစ္စံ ဝါ
ဥက္ကာသိတသဒ္ဓေါ ဝါ ခိပိတသဒ္ဓေါ ဝါ နတ္ထိ။ ၁၅၉

ဓမ္မသဘင်၌ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြ

ရဟန်းတစ်ပါး၏လည်း လက်လှုပ်ခြင်း ခြေလှုပ်ခြင်း ရောင်းဟန်
သံ ခြေဆတ်သံ မည်သည်မရှိ။
ဗုဒ္ဓအသံ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူပါသည်။

စစ်သူကြီးဖြစ်ကြောင်းမန္တန်

ဃဋ္ဌေသိ ဃဋ္ဌေသိ၊ ကိံ ကာရဏာ ဃဋ္ဌေသိ၊ အဟမ္ဘိ တံ ဇာနာမိ ဇာနာမိ၊

“ဃဋ္ဌေသိ ဃဋ္ဌေသိ” စသောဂါထာကို ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးက တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတစ်ယောက် (စူဠပန္နက အလောင်း)ကို မိမိအား ကျေးဇူးများသောကြောင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုခြင်းငှာ သင်ပြပေးသည်။

ဂါထာတန်ခိုး

- ၁။ ဥမင်သူရီးများ ပုဆိုးမဝတ်နိုင်ဘဲ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးကြရခြင်း၊
- ၂။ ဘုရင်ကိုလုပ်ကြံရန် ကြိုးစားသော ဆတ္တာသည်လည်း လုပ်ကြံမှု မအောင်မြင်ဘဲ ဘုရင်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ရခြင်း၊
- ၃။ အသပြာတစ်ထောင် ဆရာစားရခြင်း၊
- ၄။ ဘုရင်က ပူဇော်သက္ကာရများစွာပြု၍ စစ်သူကြီး ရာထူးပေးခြင်း၊

ဇာတ်ပေါင်းခဏ်း တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား စူဠပန္နက၊ ၁၆၁
ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီး မြတ်စွာဘုရား၊
စူဠပန္နကကို အကြောင်းပြု၍ဟောအပ်သောဇာတ် စူဠသေဋ္ဌိဇာတ်၊

“အပ္ပဏေနာပိ မေဓာဝီ” ဂါထာကို ဥပမာအပြင်ထုတ်

ဝိစက္ခဏော မေဓာဝီ အပ္ပဏေနာပိ ပါဘတေန အတ္တာနံ သမုဋ္ဌာပတိ (ကိမိဝ)မေဓာဝီ အဏုံ အဂ္ဂိံ သန္ဓမံ(သန္ဓမန္တော)မဟန္တံ အဂ္ဂိကုန္တံ သမုဋ္ဌာပတိ ဣဝ၊

လောကုတ္တရာတရား ပိုင်ရှင်ရဟန်း

ဤသာသနာ၌ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသောရဟန်း၊

“ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေန” စသောဂါထာကို “အတိဂစ္ဆိရေး-
အလွန်နက်သော သံသာရသာဂရေး-သံသရာတည်းဟူသော သမုဒြာ၌”ဟု
အာဓာရထည့်၍ အနက်ပေးပါ။ ၁၆၂

သံသရာကို သမုဒြာဟု ခေါ်ရခြင်းအကြောင်း

အလွန်အကဲသာလျှင် ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သော ထောက်တည်ရာ
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သံသရာကို သမုဒြာဟု ခေါ်ပါသည်။

ဒီပကရထဓမ္မ ထကြွလုံ့လဝီရိယရှိခြင်း မမေ့မလျော့ခြင်း
စောင့်စည်း အပ်သော စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလရှိခြင်း ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမခြင်း။

၄။ ဗာလနက္ခတ္တသင်္ဃိန္ဒြဝတ္ထု

ဗာလနက္ခတ္တပွဲသဘင်အကြောင်း

ပညာမဲ့ကြ လူဗာလတို့သည် ပြာ+နွားရေးတို့ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို
လိမ်းကျံ၍ (၇)ရက်ပတ်လုံး မသူတော်စကား ပြောကြားကာ လှည့်လည်
ကြ၏။ တစ်စုံ တစ်ယောက်သော ဆွေမျိုး ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ ရဟန်းရှင်လူကို
မြင်လည်း ရှက်ရမှန်း မသိ၊ တံခါးတိုင်းမှာ ရပ်တည်၍ မသူတော်စကား
ပြောကြား၏။ လူတို့သည် မသူတော်စကား နာကြားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်မူ၍
စွမ်းအားရှိသမျှ တမတ် ငါးမူး တကျပ်ပေးမှ ထွက်သွားကြသည်။

- ၁၂၂ -

ဗာလ ဤလောက တမလွန်လောကအကျိုးကို မသိသူများ၊

ပမာဒီနော မေ့လျော့ခြင်း၌ အပြစ်မမြင်ဘဲ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်
အချိန် ဖြုန်းသူများ၊

စန်အရ ရတနာ(၇)ပါးဟူသော ဥစ္စာ၊ ၁၆၄

လူမိုက်နှင့် လူလိမ္မာ စရိုက်ကွာခြား

လူမိုက်တို့သည် မေ့လျော့ခြင်း၌ အပြစ်မမြင်ဘဲ မေ့လျော့ခြင်းကို အားထုတ်ကြသည်။ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်စေကြသည်။ လူလိမ္မာ တို့ကား အမျိုးအနွယ်မှလာသော ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သော ရတနာ(၇)ပါး ဟူသော ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ မမေ့မလျော့ကြောင်း သတိကို စောင့်ရှောက်ကြသည်။

ဥစ္စာနှင့် အပ္ပမာဒကို စောင့်ရှောက်

မြတ်သောဥစ္စာကိုမှီ၍ “ကာမဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်အံ့၊ သားမယားကို လုပ်ကျွေးအံ့၊ နောက်လောကသို့ သွားကြောင်းလမ်းကို သုတ်သင်အံ့” ဟု ဥစ္စာ၌ပင် အကျိုးမြင်၍ စောင့်ရှောက်ကြသည်။

ပညာရှိသည် “ပဌမဈာန်စသည်တို့ကိုရအံ့၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သို့ ရောက်အံ့၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အဘိညာဉ်(၆)ပါးတို့ကို ပြည့်စုံစေအံ့” ဟု အပ္ပမာဒ၌ အကျိုးကိုမြင်ပြီး စောင့်ရှောက်ကြသည်။

ပပေါတီ ဝိပုလံ သုခံ၌ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်းအကြောင်း

အာရုံ၌ကပ်၍တည်သော သတိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် နိဗ္ဗာန် ရောက်ပါသည်။

ကာမရတိ သန္တဝံ၌ကာမသရုပ် ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ၊

၅။ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု

အရှင်မဟာကဿပသည် ပိပ္ပလိဂူ၌ နေစဉ် ရာဂြိုဟ်မြို့တွင် ဆွမ်းခံဝင်ပြီး ပြန်အလာ ရေမြေတောတောင် စသည်တို့၌ မေ့လျော့သော သတ္တာ မမေ့ မလျော့သောသတ္တာ၊ စုတေခါနီးသတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေနေပြီးခါစ သတ္တာတို့ကို ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုသည်။ ၁၆၅

သတ္တာတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေကိုသိခြင်းသည် ဘုရားရှင်၏ အရာဖြစ်သည်။ အရှင်မဟာကဿပ(သာဝက)၏ အရာမဟုတ်။

ပါဠိစီ သဗ္ဗသော ပန စဝန္ဓေစ ဥပပဇ္ဇန္တေစ ဇာနိတုံ ပသသိတုံ ဗုဒ္ဓါနမေဝ ဝိသယော။

ပမာဒကို အပ္ပမာဒဖြင့်ပယ်

ရေကန်တွင်းသို့ စီးဝင်လာသော ရေသစ်သည် မိမိအထက်၌ ပြေးသွားသော ရေဟောင်းကို ရေကန်တွင်း၌ တည်နေခွင့်မပေးဘဲ ဖယ်ထုတ်သကဲ့သို့ ပညာရှိသောသူသည် မေ့လျော့ခွင့် မပေးဘဲ အပ္ပမာဒအဟုန်ဖြင့် ပမာဒကို ဖယ်ထုတ်သည်။

ပဇာအရ စုတေခါနီးသတ္တာ ပဋိသန္ဓေနေပြီးခါစ သတ္တာကိုယူ၊
ဝီရောအရ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် (အရှင်မဟာကဿပ)

ဗာလေအရ မဖြတ်အပ်သော ဝဋ်မျိုးစေ့ရှိသော စုတေခါနီး သတ္တာ ပဋိသန္ဓေ နေပြီးခါစ သတ္တာ။

စုတေဆဲ ပဋိသန္ဓေနေဆဲကို မြင်နိုင် မမြင်နိုင်

စုတိဓဏ ပဋိသန္ဓေဓဏသည် စိတ္တက္ခဏ တစ်ချက်မျှဖြစ်၍
အလွန်မြန် သောကြောင့် ထိုအခိုက်ရှိ ရူပါရုံကို ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်
သော်မှလည်း မမြင်နိုင်ပါ။ ၁၆၅

ပဗ္ဗတဋ္ဌောဝ ဘူမဋ္ဌေ

တောင်ထိပ်မှာနေသူသည် မြေပြင်မှာနေသူကို မြင်နိုင်သကဲ့သို့
ပြဿဒ်၌နေသူသည် ပြဿဒ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ တည်နေသူတို့ကို မြင်နိုင်
သကဲ့သို့ ရဟန္တာပညာရှိသည် မဖြတ်အပ်သော ဝဋ်မျိုးစေ့ရှိသော စုတေ
ခါနီးသတွာ ပဋိသန္ဓေနေပြီးခါစ သတွာတို့ကို မြင်နိုင်ပါသည်။

၆။ ပမတ္တာပမတ္တဒ္ဓေသဟာယကဝတ္ထု

ဗာယာသာဋ္ဌေယျများသူကို ဘုရားမနှစ်သက်ကြောင်း

ပမတ္တာပမတ္တ ဒ္ဓေသဟာယကဝတ္ထုကို ထောက်၍သိရသည်။

ပါဠိစီ မဇ္ဈိမယာမေ ဝိဿမိတွာ ပစ္ဆိမယာမေ ပစ္စုပ္ပန်ယ
သမဏဓမ္မံ ကရောတိ၊ သော ဧဝံ အပ္ပမတ္တော ဝိဟရန္တော နစိရဿေဝ
သဟ ပဋိသန္တိဒါဟိ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ။

အပ္ပမတ္တော သတိ၏ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့
ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အပ္ပမာဒနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၊

သုက္ကေသု သတိတည်းဟူသော နိုးကြားသူတို့၏
အဖြစ်မရှိခြင်းကြောင့် အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌ အိပ်၍နေသူ။

ပါဠိစီ ကုဏ ပါဒံ ဆိန္ဒုဇေဝံ ဒုဗ္ဗလဿံ သီဃဇဝေါ
သိန္နဝါဇာနိယော ဝိယ ဟိတွာ ယာတိ။

ပါဠိစီ မန္တပညသ္မိံ ဟိ ဧကံ သုတ္တံ ဂဟေတုံ ဝါယမန္တေယေဝ သုမေသော ဧကံ ဝဂ္ဂံ ဂဏှာတိ၊ ဧဝံ တာဝ အာဂမေန ဟိတွာ ယာတိ၊

အာဂမအားဖြင့် ကျော်သွား

ပညာနည်းသူသည် သုတ်တစ်သုတ်ကို သင်ယူရန် အားထုတ် စဉ်ပင် ပညာရှိသည် တဝက်ကို သင်ယူနိုင်သည်။

အဓိဂအားဖြင့် ကျော်လွှား

ပညာနည်းသူသည် ညဉ့်နေရာအရပ် နေ့နေရာအရပ်ကို ပြုခြင်းငှါ အားထုတ်စဉ်ပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ယူရန် သရဇ္ဈာယ်စဉ်ပင် ပညာရှိသည် ရှေးအဘို့၌ သူတပါးပြုအပ်ပြီးသော ညဉ့်နေရာ နေ့နေရာ အရပ်သို့ဝင်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သုံးသပ်လျက် ကိလေသာအားလုံး ကုန်ခမ်းစေပြီး လောကုတ္တရာ တရားကိုးပါးကို လက်ထဲရောက်အောင် ပြုနိုင်သည်။ ဝဋ်၌ မန္တပညပုဂ္ဂိုလ်ကိုစွန့်၍ ဝဋ်မှလွတ်မြောက်၍ သွားနိုင်သည်သာ။

၇။ မဃဝတ္ထု

သကြားမင်းအကြောင်းမေးသူ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝိ၊
မေးခြင်းအကြောင်း သံက္ကပဉ္စသုတ္တန် ဒေသနာကို
ကြားနာရသောကြောင့်၊

မဟာလိအမေး “သိကြားမင်းကို အရှင်ဘုရား မြင်ဘူး ပါသလား၊ သိကြားအတုများ ဖြစ်နေရောသလား” ဟု မေးပါသည်။
ဗုဒ္ဓအဖြေ “ငါသည် သိကြားကိုလည်းသိ သိကြား ဖြစ်ကြောင်း တရားကိုလည်းသိ သိကြားမင်း ဆောက်တည်ခဲ့သော တရားစိုကိုလည်း သိ၏” ဟု ဖြေဆိုတော်မူသည်။

သိကြားမင်း အမည်(၇)မျိုး

- ၁။ ရှေးလူဖြစ်စဉ်က မဃအမည် ရခဲ့သောကြောင့် မဃဝါ၊
 - ၂။ ရှေးလူဖြစ်စဉ်က အလှူပေးခဲ့သောကြောင့် ပုရိန္ဒဒ၊
 - ၃။ ရှေးလူဖြစ်စဉ်က ရိုသေစွာ အလှူပေးခဲ့သောကြောင့် သက္က၊
 - ၄။ ရှေးလူဖြစ်စဉ်က နေရာရပ်ကို လှူခဲ့သောကြောင့် ဝါသဝ၊
 - ၅။ အနက်အဓိပ္ပါယ် တစ်ထောင်ကို တမဟုတ်ချင်း သိနိုင်၍သဟဿက္က၊
 - ၆။ သုဇာမည်သောအသုရာအမျိုးသမီး၏ လင်ဖြစ်သောကြောင့် သုဇမ္ပတိ၊
 - ၇။ တာဝတိံသာနတ်တို့၏ အကြီးအကဲ အစိုးရဖြစ်သောကြောင့် ဒေဝါနမိန္ဒ၊
- ဂါထာ မဃဝါ ပုရိန္ဒဒေါ သက္ကော၊ ဝါသဝေါစ သဟဿက္ကော၊
 သုဇမ္ပတိ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သက္ကနာမောတိ ဝုဇ္ဇတိ၊

သိကြားဖြစ်ကြောင်း တရား(၇)ပါး

အသက်ထက်ဆုံး မိဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ အသက်ထက်ဆုံး အမျိုး၌ ကြီးသူကို ရိုသေခြင်း၊ အသက်ထက်ဆုံး နူးညံ့သောစကားရှိခြင်း၊ အသက်ထက်ဆုံး ကုန်းချောစကား မပြောကြားခြင်း၊ အသက်ထက်ဆုံး မစ္ဆေရအညစ်အကြေး ကင်းသောစိတ်ဖြင့် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည် ဖြူစင်သောလက်ရှိသည် စွန့်ကြဲခြင်း၌ မွေ့လျော်သည် ပေးလှူခြင်း ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ အိမ်၌နေခြင်း၊ အသက်ထက်ဆုံး မှန်သောစကား ပြောကြားခြင်း၊ အသက်ထက်ဆုံး အမျက်မထွက်၊ အမျက်ထွက်လျင်လည်း လျင်မြန်စွာ ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း၊

[ဆောင်] မိဘကို မွေးမြူလို၊ ကြီးသူတို့ ရိုသေစကားသစ္စာနှင့်၊
 ဖရူသာ ပိသုဏ၊ ဝေးလှပါစေ၊ မျက်ကောဓေ၊ မစ္ဆေရောင်ရှား၊
 ဒီတရား(၇)ဆူနှင့် ပြည့်စုံသူ ထိုလူအား၊ ဖြစ်လိမ့် သိကြား၊

မဃနေရပ် မဂဓတိုင်း မစလရွာ၊ ၁၆၈

မဃ ပြည်သူ့အကျိုးပြုလုပ်ငန်း

၁။ ရွာသားတို့ အလုပ်လုပ်ရာ အရပ်သို့သွား၍ မိမိတည်ရာ အရပ်ကို ခြေဖျားဖြင့် မြို့မှုန့်တွေ ယက်ထုတ်ပြီး မွေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းအောင် လုပ်ကာနေသည်။ အခြားသူက လက်မောင်းဖြင့် ပုတ်ခတ်ပြီး နေရာကို လုယူသော်လည်း စိတ်မဆိုးဘဲ အခြားနေရာအရပ်ကို မွေ့လျော်ဘွယ် ဖြစ်အောင် လုပ်ပြန်သည်။ လုပ်တိုင်း လုပ်တိုင်းသော အရပ်ကို လုယူ ကြသည်။ မဃကား စိတ်မဆိုးသည့် အပြင် "ငါ့ကိုမှီ၍ လူအများ ချမ်းသာကြသည်" ဟု ဝမ်းသာနေသည်။

၂။ နောက်နေ့၌ ပေါက်တူးယူ၍ ကောက်နယ် တလင်းမျှ လောက်သောအရပ်ကို အများအတွက် မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းအောင် လုပ်ပေးပြီး အေးလျှင် မီးမွှေးပေး၍ ပူလျှင် ရေခပ်ပေးသည်။

၃။ လမ်းကို ညီညာအောင် ညှိလျက် ဖြတ်ပြီး ဖယ်ရှား ထိုက်သော သစ်ပင်တို့ကို ဖယ်ရှားလျက် လှည့်လည်သည်။

၄။ လမ်းလေးခွ၌ လူအများအပန်းဖြေရန် ဧရပ်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်၍ လာလာသမျှလူတို့အား ခြေဆုပ်လက်နယ်မှု ကျောက်ကုန်း ၌ ချေးတွန်းမှုပြု၍ သောက်ရေ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် အိပ်ရာတို့ကိုလည်း စီစဉ်ပေးသည်။

လမ်းပြင်ပေးသူ (၃၃)ယောက်၊

လမ်းပြင်ပြီးအရပ် တစ်ယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၊

ရွာစား စေရိုင်းမှု

တောထဲမှ ငါး အမဲစသည် ဆောင်ကြ၊ သေရည်လုပ်ပြီး သောက်ကြ၊ အခြား ဤသို့သဘောရှိသော အလုပ်လုပ်ကြ။

- ၁၂၈ -

မဃလုလင် ဩဝါဒ

မိတ်ဆွေတို့ ငါတို့မှာ မေတ္တာမှတပါး အခြားကိုးကွယ်ရာမရှိ၊
သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်၌ စိတ်မဆိုးဘဲ မင်း ရွာစား နင်းမည့်ဆင်
မိမိ၌ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် အညီအမျှ ထားကြ၊
ဆင်မနင်းရဲခြင်းအကြောင်း မေတ္တာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊

မေတ္တာအကျိုး စည်းစိမ်တိုး

သားမယားနှင့် တကွဖြစ်သော ရွာစားကို မဃအဖွဲ့၏
ကျွန်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဆင်ကိုလည်း စီးတော်ဆင် အဖြစ်ဖြင့်၊ ထိုရွာကိုလည်း
ချမ်းသာသလို သုံးဆောင် နိုင်ရန် ပေးလိုက်သည်။

ရေပဲဆောက်ရာတွင် မာတုဂါမကိုကြည့်

မာတုဂါမတို့၌ ကင်းသောဆန္ဒရှိသောကြောင့် မာတုဂါမကို ကြည့်ပါသည်။
မဃမယား(၄)ယောက် နန္ဒာ စိတ္တာ သုဓမ္မာ သုဇာ၊
မိန်းမကင်းရာဌာန ဗြဟ္မာပြည်။

သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားထား

အစိုးရသူတို့အတွက် တစ်နေရာ၊ ဆင်ရဲသားတို့အတွက်
တစ်နေရာ၊ မကျမ္ဘာသူတို့အတွက် တစ်နေရာ ခွဲခြားထားသည်။

အပန်းဖြေရေပဲ၌ပျဉ်ချပ် (၃၃) ချပ်၊

မဃသည် ဧရပ်အနီး၌ ပင်လယ်ကသစ်ပင်စိုက်၍ ထိုသစ်ပင်
ရင်း၌ ကျောက်ဖျာခင်းသည်။

နန္ဒာသည် သောက်ရေ ချိုးရေ အလိုငှါ ရေကန်တူးသည်၊
စိတ္တာသည် ပင်တိုင်းပွင့် ပင်တိုင်းသီးသော ပန်းခြံစိုက်ပျိုးသည်။

လင်ပြုမယားဆိုင် မယားပြုလင်ဆိုင် ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်
မဃ၏ဇနီး သုဇာသည် “ငါသည် မဃ၏ဦးလေးသမီးလဲဟုတ်၊
ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးလဲဟုတ်၊ သူပြုသမျှ ငါပိုင်တယ်၊ ငါပြုသမျှ
သူဆိုင်တယ်” ဟုတွေးပြီး ဘယ်ကုသိုလ်ကိုမျှ မပြု ခန္ဓာကိုယ်ကိုသာ
အလှပြင်၍ အချိန်ဖြုန်းခဲ့သောကြောင့် သေပြီးနောက် ဗျိုင်းမဖြစ်ရသည်ကို
ထောက်၍ ကုသိုလ်အရာ၌ လင်ပြုမယားဆိုင် မယားပြုလင်ဆိုင်
မဖြစ်နိုင်ပါ။

၁၇၂

မဃသည် တာဝတိံသာ၌ သိကြားမင်းဖြစ်သည်၊
အဖွဲ့ဝင်၃၃-ယောက်တို့သည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ပင် ဖြစ်ကြသည်၊
လက်သမားသည် ဝိသကြိုနတ်သားဖြစ်သည်။

ဗိသုကာကြီး-ဟူသောဝေါဟာရသည် အပ္ပမာဒဝဂ် မဃဝတ္ထု
(ဝိဿကမ္မ) ဟူသောပုဒ်မှ ဆင်းသက်လာသည်။

အသုရာတို့ ကောင်းမှုအာနုဘော်ကြောင့် မြင့်မိုရ်တောင်၏
အောက် အပြင်၌ အသုရာဗိမာန် ဖြစ်လာသည်။

ပါဠိစီ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ အသုရေသု ပရာဇိတေသု
ဒသယောဇနသဟဿံ တာဝတိံ သနဂရံ နာမ နိဗ္ဗတ္တိ။ ၁၇၃

- ၁၃၀ -

တာဝတိံသာ၌ အရှေ့ အနောက် တံခါး အကြားသည် ယူဇနာတစ်သောင်း၊

တောင် မြောက် တံခါး အကြားသည် ယူဇနာတစ်သောင်း၊
တံခါးပေါင်း တစ်ထောင်ရှိသည်။

ဝေဇယန္တာပြဿာဒ်ရကြောင်း ရှေးကောင်းမှု

ရေပိဆောက်လုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် ယူဇနာ (၃၀၀၀) မြင့်သော တံခွန်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ရတနာ (၇)ပါးဖြင့် ပြီးသော ယူဇနာ (၇၀၀) မြင့်သော ဝေဇယန္တာပြဿာဒ်ကိုရသည်။

ရွှေရိုး၌ ပတ္တမြားတံခွန်၊ ပတ္တမြားရိုး၌ ရွှေတံခွန်၊ သန္တာရိုး၌ ပုလဲတံခွန်၊ ပုလဲရိုး၌ သန္တာတံခွန်၊ ရတနာ (၇)ပါးရိုး၌ ရတနာ (၇)ပါး တံခွန်၊ အလယ်မှ အမြင့်ဆုံး တံခွန်သည် ယူဇနာ (၃၀၀) မြင့်၍ ပြဿာဒ် အမြင့် ယူဇနာ (၇၀၀) နှင့်ပေါင်းသော် ယူဇနာ တစ်ထောင်မြင့်သော ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဝေဇယန္တာပြဿာဒ်ကို ရသည်။

ပင်လယ်ကသစ်ပင် စိုက်ခြင်းကြောင့် အဝန်းယူဇနာ (၃၀၀) ရှိသော ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကိုရသည်။

ကျောက်ဖျာလှူခဲ့ခြင်းကြောင့် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ အလျားယူဇနာ (၆၀)၊ အနံယူဇနာ (၅၀)၊ အထူ (၁၅) ယူဇနာရှိသော လယ်ခေါင်ရမ်းပန်းအဆင်း ကမ္မလာအဆင်းကဲ့သို့ နီသောအဆင်းရှိသော ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်ဖျာကို ရသည်။

ထိုကျောက်ဖျာ၌ ထိုင်လိုက်လျှင် ကိုယ်တစ်ဝက် နစ်မြုပ်
သွား၍ ထလိုက်လျှင် ယုတ်လျော့သော နေရာများ ပြန်၍ ပြည့်သွားသည်။
ဧရာဝတီစီးတော်ဆင် တိရစ္ဆာန်ဟုတ် မဟုတ်

“ဒေဝလောကသို့ ဟိ တိရစ္ဆာန်ဂတာ န ဟောန္တိ” ကို ထောက်၍
တိရစ္ဆာန် မဟုတ်ပါ။

၁၇-ခု၊ မေးခွန်း

“ဟတ္ထိ ပန ဧရာဝတောနာမ ဒေဝပုတ္တော ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ” ၌
ဟတ္ထိဟူသော စကားနှင့် ဒေဝပုတ္တောဟူသော စကားအချင်းချင်း
မဆန့်ကျင်ပုံကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ ဘူတပုဗ္ဗဂတိနည်း (ရှေး၌တွင်သောနာမည်)အားဖြင့်
ဟတ္ထိပုဒ်ကို ဆိုခြင်းဖြစ်၍ မဆန့်ကျင်ပါ။

သိကြားမင်း စည်းစိမ်ခံစားပုံ

ဧရာဝတီနတ်သားသည် သိကြားမင်းနှင့် နတ်သား(၃၃)ယောက်
တို့ ဥယျာဉ် ကစားထွက်ရာအခါ စီးရန် ဦးကင်း (၃၃)ခုပါသော ယူဇနာ
(၁၅၀)ရှိ ဆင်အဖြစ် ဖန်ဆင်းပေးရသည်။ သိကြားမင်းအတွက် နတ်သား
(၃၃)ယောက် အလယ်၌ သုဒဿနမည်သော ယူဇနာ(၃၀)ရှိ ဦးကင်း
အထက်၌ (၁၂)ယူဇနာ ကျယ်သော ရတနာမဏ္ဍပ်ရှိသည်။

ယင်းမဏ္ဍပ်အလယ်၌ ရတနာ(၇)ပါးဖြင့်ပြီးသော တစ်ယူဇနာစီ
မြင့်သော တံခွန်များရှိသည်။ အပြင်ဘက်အစွန်း၌ လေတိုက်တိုင်း
နတ်သီချင်းသံပမာ သာယာငြိမ်ငြောင်းသော အသံမည်နေသော
ခြူးပန်းခြူးနွယ်တို့ တည်ရှိနေသည်။ မဏ္ဍပ် အလယ်၌ သိကြားမင်းထိုင်ရန်
ပတ္တမြားပလ္လင် ခင်းထားသည်။

- ၁၃၂ -

နတ်သား(၃၃)ယောက်တို့သည် မိမိဆိုင်ရာ ဦးကင်းပေါ်ရှိ ရတနာမဏ္ဍပ်၌ ထိုင်ကြသည်။ ဦးကင်းတစ်ခုတစ်ခုမှာ အစွယ် (၇)ချောင်း ပါ၍ အစွယ်တစ်ချောင်း တစ်ချောင်းသည် ယူဇနာ(၅၀)စီရှိသည်။ အစွယ် တစ်ချောင်းတစ်ချောင်း၌ ရေကန် (၇)ခုစီရှိ၏။ ရေကန်တစ်ခုတစ်ခု၌ ပဒုမ္မာ (၇)ပင်ရှိသည်။ ပဒုမ္မာတစ်ပင်တစ်ပင်၌ ရွက်ချပ်ပေါင်း (၇)ချပ်စီရှိသည်။ ရွက်ချပ်တစ်ခုတစ်ခု၌ နတ်သမီး(၇)ယောက်စီ ကနေကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ယူဇနာ (၅၀)စီရှိသော ဆင်စွယ်တို့အပေါ်၌လည်း နတ်သမီးများ ကနေကြသည်။

ဧရာဝတီဆင် အစွယ် (၂၃၁)ချောင်း။

နတ်သား(၃၃)ယောက်အတွက် ဆင်ဦးကင်း ၃၃ခု၊ ဆင်ဦးကင်း တစ်ခုတစ်ခု၌ ဆင်စွယ် ၇ချောင်းစီ ရှိသဖြင့်- $၃၃ \times ၇ = ၂၃၁$ ချောင်း။

တာဝတိံသာမှ ရှုခင်းသာ ယူဇနာ (၉၀၀)ရှိသော သုဓမ္မာနတ်သဘင်။

သုဓမ္မာနတ်သဘင်၌ လစဉ် (၈)ရက်နေ့တိုင်း တရားပွဲ ကျင်းပကြသည်။

ချီးမွမ်းဖွယ်ရာ သုဓမ္မာ

ယနေ့တိုင် အခြားသော မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော အရပ်ကို မြင်လျှင် “သုဓမ္မာ နတ်သဘင်ကဲ့သို့ပါတကား” ဟု ပြောကြားသည်။

နန္ဒာရေကန် +စိတ္တလတာဥယျာဉ် ယူဇနာ (၅၀၀)စီ။ ၁၇၅

စိတ္တလတာဥယျာဉ် ပျော်စရာကောင်း

စုတေခါနီး ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို မြင်၍ အလွန်ပူဆွေးသောနတ်များပင် ဥယျာဉ်ထဲ ရောက်သွားလျှင် စုတေရမည့်အရေး မတွေ့မိအောင် ပျော်စရာ ကောင်းသည်။

သုဇာသည် တောင်ချောက်ကြားတစ်ခု၌ ဗျိုင်းမဖြစ်သည်။

ပါဠိစီ သာ တတော ပဏ္ဍာယ သယံမတမစ္ဆကောယေဝ ပရိယေ သိတွာ ခါဒတိ၊ သက္ကော ကတိပါဟစ္စယေန တဿာ ဝိမံသနတ္တာယ ဂန္ဓာဝါလုကာပိဋ္ဌေ မတမစ္ဆ ကောဝိလ ဟုတွာ ဥတ္တာနော နိပဇ္ဇိ။

သုဇာ ဘဝသံသရာ

သုဇာအမျိုးသမီးဘဝမှ ဗျိုင်းမ၊ ဗျိုင်းမဘဝမှ ဗာရာဏသီပြည် အိုးထိန်းသည် သမီး၊ အိုးထိန်းသည်သမီးဘဝမှ အသုရာပြည်၌ ဝေပစိတ္တိ အသုရာ၏ သမီးဖြစ်ပြီး သိကြားမင်း၏ ဇနီးဖြစ်သည်။

အဆင်းလှခြင်းအကြောင်း ငါးပါးသီလ၏အကျိုးကြောင့်၊ ၁၇၆

သိကြားမင်းသည် သုဇာအား သခွားသီးအသွင်ဖြင့် (သခွားသီး အသွင်ရှိ ရတနာ (၇)ပါးတို့ဖြင့်) “ဤဥစ္စာသည် သင် အသက် မွေးခြင်းငှာ ဖြစ်သည်။ ငါးပါးသီလတို့ကို မကျိုးမပေါက် မပျောက်မကြား အောင် စောင့်ရှောက်ပါ” ဟု ပြောပြီး ရတနာ (၇)ပါးတို့ကို လှည်းအပြည့် ပေးသွားသည်။

ပေးရာအရွယ် ၁၅နှစ် ၁၆နှစ်အရွယ်၊

အမျိုးသမီးအမည် မစွန်လွတ်အပ်သော ငါးပါးသီလရှိသူ။

သီလအကျိုး အလှတိုး

နှစ်ခုသောဘဝတို့၌ သီလကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်
ခဲ့သောကြောင့် လွန်ကဲသော အဆင်းရှိ၏။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
အဆင်းရှိ၏။ အခြားသူတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ရုပ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ပန်းကုံးစွပ်ပွဲ

အသုရာဘုံ၌ ဝေပစိတ္တိအသုရာသည် သမီးနှင့်သင့်တော်သူကို
မမြင်၍ အသုရာ အပေါင်းတို့ကို အစည်းအဝေးခေါ်ပြီး “သမီးနှစ်သက်တဲ့
လင်ကိုယူပါ” ဟုပြောပြီး သမီးကို ပန်းကုံးပေးလိုက်သည်။ သုဇာသည်
အသုရာအသွင် ဖန်ဆင်း ထားသော သိကြားမင်းကို မြင်ရုံဖြင့် ရှေး၌အတူ
နေထိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းသည် လွှမ်းမိုးအပ်သော စိတ်နှလုံး
ရှိသည်ဖြစ်၍ သိကြားမင်းကို ပန်းကုံးစွပ်လိုက်သည်။ ထိုပန်းကုံး စွပ်ပွဲမှ
ရလာသည်။

‘သိကြားအို’ ဟူသောဝေါဟာရကို

ပန်းကုံးစွပ်ပွဲ ကျင်းပရာအခါ၌ အသုရာတို့က သုံးစွဲသည်။

သုဇာကို ခိုးရာတွင်ပါဝင်သူ မာတလီ၊

ဂဠုန်ငှက်ငယ် အော်ခြင်းအကြောင်း

ရထားသံကြား၍ သေဆေးမှ ကြောက်သောကြောင့် အော်ကြပါသည်။

အသုရာ ပြန်လာခြင်းအကြောင်း

ဂဠုန်ငှက်ငယ်တွေ သေမည်စိုး၍ ပြန်လှည့်လာသော
သိကြားမင်းကိုမြင်၍ “သိကြားမင်းသည် အသုရာပြည်မှ ထွက်ပြေးရင်း
ယခု ပြန်လှည့်လာသည်။ မဇ္ဈိတ်ဧကန် သိကြားအိုသည် အထောက်အပံ့
(စစ်ကူ) ရလို့ဖြစ်မည်” ဟုထင်သောကြောင့်။

သုဇာဆုတောင်း

မင်းမြတ် ဤနတ်ပြည်မှာ မိဘမရှိ၊ အကို အမ ညီမ မရှိ၊ ကျွန်မကို
သွားလေရာရာ ခေါ်သွားပါ။
အသုရာ ရှေ့တန်းထွက်ချိန် ဆန်းကျယ်သော သခွပ်ပင် ပွင့်ရာအခါ။

အာလိင်ငါးဆင့်မှ အစောင့်(၅)ဦး

သမုဒြာအောက်၌ နဂါး၊ နဂါးအထက်၌ ဂဠုန်၊ ဂဠုန်အထက်၌
ကုမ္ဘန်၊ ကုမ္ဘန်အထက်၌ ဘီလူး၊ ဘီလူးအထက်၌ နတ်မင်းကြီး
လေးယောက်၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏အထက်၌ ဘေးရန်ကို တားမြစ်
ခြင်းငှါ ဝရဇိန် လက်စွဲသော သိကြားရုပ်များထားသည်။ ၁၂၃

အပ္ပမာဒကို အမှီသဟဲပြုမှ လောကီ လောကုတ္တရာတရား
ထူးခြားမှုကို ရနိုင်ပါသည်။

ဒေဝါနံအရ	စတုမဟာရာဇ်နတ်တာဝတိံသာနတ်၊
ပသံသန္တိ၏ကတ္တာ	ဗုဒ္ဓါဒယော အရိယာ၊
ဂရဟိတော၏ကတ္တာ	အရိယေဟိ၊

အပ္ပမာဒကို ရှိးမွမ်းခြင်းအကြောင်း

အလုံးစုံသော လောကီလောကုတ္တရာ တရားထူးတို့ကိုရခြင်း၏
အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်။

ပမာဒကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်း

လူဆင်းရဲဖြစ်ရခြင်း အပါယ်ရောက်ခြင်းစသော အလုံးစုံသော
ပျက်စီး ခြင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။

၈။ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု

မထင်းရှားသောရဟန်းတစ်ပါးသည် တောမီးကိုမြင်၍
ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုကာ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးနှင့် တကွ ရဟန္တာဖြစ်ပါသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုပုံ

ဤပကတိမီးသည် အငယ်အကြီး အသီးသီးသော လောင်စာကို
လောင်ကျွမ်းသွားသကဲ့သို့ အရိယာမဂ်ဟူသော ဉာဏ်မီးဖြင့် သံယောဇဉ်
တို့ကို လောင်ကျွမ်းလျက် သွားထိုက်၏။

အပ္ပမာဒရတော မမေ့မလျော့ခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်သော၊
မမေ့မလျော့ ခြင်းဖြင့် အချိန်ကို ကုန်လွန်စေသောရဟန်း၊ ၁၇၉

ပမာဒေ ဘယဒသီဝါ

ငရဲ၌ဖြစ်ရခြင်းစသော မေ့လျော့ခြင်း၌ ဘေးကို ဘေးအားဖြင့် ရှုသူ၊
တနည်း= မေ့လျော့ခြင်း၏ ငရဲ၌ဖြစ်ရခြင်း စသည်တို့၏
အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် မေ့လျော့ခြင်းကို ဘေးအားဖြင့်ရှုသူ၊
သံယောဇနံအရ ဝဋ်ဒုက္ခနှင့်တကွ သတ္တာတို့ကို
ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ နစ်မြုပ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သံယောဇဉ်(၁၀)ပါး၊

၉။ နိဂမဝါသီ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု

နိဂမရွာသား နိဂမဝါသီ တိဿထေရ်ဂုဏ်

နည်းသောအလိုရှိ၍ ရသဖြင့်တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ၏။ ကိလေသာ တို့မှ
ကင်းဆိတ်၏။ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိ၏။ အနာထပိဏ်
သူဌေးစသောသူတို့ အလှူပေးရာအခါ ပသေ့နဒီကောသလမင်း
အသဒိသအလှူကို ပြုရာအခါတို့၌ သာဝတ္ထိ ဖြိုးသို့ မသွား၊

အထင်လွဲမှား ရဟန်းများ လျှောက်ထား

“ဤနိဂမဝါသီတိဿထေရ်သည် ထ၍ကောင်းစွာထ၍ ဆွေမျိုးတို့နှင့် ရောနှောနေပါ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးစသောသူတို့ အလှူကြီးပေးရာအခါ ပသေနဒိကောသလမင်း အသဒိသအလှူ လှူရာအခါ မလာပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားကြသည်။

မထေရ် ဖြေရှင်းလျှောက်ထား

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော်မှာ ဆွေမျိုးတို့နှင့် ရောနှောခြင်းမရှိပါ။ တပည့်တော်သည် ဤလူတို့ကိုမှီ၍ ခေါင်းပါးသည်မူလည်းဖြစ် မွန်မြတ်သည် မူလည်းဖြစ်သော စားလောက်ရုံ အာဟာရကို ရပါ၏။ မျှတရုံ အာဟာရကိုရလျှင် အာဟာရကို ရှာမှီခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိ” ဟု ကြံ၍မသွားပါ။ တပည့်တော်မှာ ဆွေမျိုးတို့နှင့် ရောနှောခြင်းမည်သည် မရှိပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားသည်။

ဘုရားလောင်း ကျေးမင်းအလိုနည်း

အတိတ်၌ ဟိမန္တာတောင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း ရေသဖန်းပင်တော၌ ကျေးသား ပေါင်းများစွာ နေကြရာတွင် ကျေးမင်းတကောင်သည် မိမိနေရာသစ်ပင်၏ အသီးတွေ ကုန်သွားသော်လည်း အခြားသစ်ပင်သို့ မပြောင်းရွှေ့ဘဲ ကြွင်းကျန်သော အရွက်အညွန့် အခေါက်တွေစားပြီး ဂင်္ဂါရေ သောက်ကာနေသည်။

ထိုကျေးမင်း၏ အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲခြင်းဂုဏ်ကြောင့် သိကြားမင်း၏ ဘုံဗိမာန် တုန်လှုပ်သဖြင့် သိကြားမင်းသည် ကျေးမင်းကို စုံစမ်းလို၍ မိမိအာနုဘော်ဖြင့် ရေသဖန်းပင်ကို ခြောက်စေပြီး လဲကျ

- ၁၃၈ -

စေသည်။ သစ်ငုတ်မျှသာ ကျန်တော့၍ အပေါက်ငယ် အပေါက်ကြီးဖြစ်ပြီး လေတိုက်တိုင်း ခေါက်လိုက်သလို အသံတွေမြည်နေသည်။

သို့သော်လည်း ထိုသစ်ငုတ်၏ အခေါင်းမှထွက်သော အမှုံ တွေစား ဂင်္ဂါရေကို သောက်ပြီး ဘယ်ကိုမှမသွား လေနေပူကို ဂရုမစိုက်မူ၍ သစ်ငုတ်တို့မှာ ဖြစ်သလို နေသည်။

ပါဠိစီ ရုက္ခော သြဘာဂ္ဂေါ ခါဏုမတ္တော ဆိဒ္ဓါဝံ ဆဒ္ဓေါဝံ ဟုတွာ ဝါတေ ပဟရန္တေ အာကောဋီတော ဝိယ သဒ္ဓံ နိစ္ဆာရေန္တော အဋ္ဌာသိ။

ဇာတ်ပေါင်းခဏ်း သိကြားမင်း-အာနန္ဒာ၊ ကျေးမင်း-မြတ်စွာဘုရား၊

ပါဠိစီ ဘိက္ခုဝေ အဝိစ္ဆတာနာမေသာ မမ တန္တိ မမ ပဝေဏီ။ အနစ္စရိယာ မမ ပုတ္တဿ နိဂမဝါသီတိဿဿ မာဒိသံ အာစရိယံ လဘိတွာ အပိစ္ဆတာ။ ဘိက္ခုနာ နာမ နိဂမဝါသီတိဿေန ဝိယ အပ္ပိစ္ဆေနဝ ဘဝိတမ္ပံ။

အပ္ပမယရတော ဘိက္ခု၊ ပမာဒေ ဘယဒသိဝါ။
အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယ၊ နိဗ္ဗာနဿေဝံ သန္တိကေ။
“သမထဝိပဿနာဓမ္မေဟိ ဝါ မဂ္ဂဖလေဟိ ဝါ ပရိဟာနာယ အဘဗ္ဗော”
ဟုထည့်ပေးပါ။

နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရုဗ္ဗေ၊ ပြီးပါပြီ။
ဓာပွမာဒဝင် ပြီးပါပြီ။

သရဟ်ဝါရ

ဗုဒ္ဓပါရမီဖြည့်ရာကာလ	၄ သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊	၅၂
အဂ္ဂသာဝက ပါရမီဖြည့်ရာကာလ	၁ သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊	၆၆
ကျိတိုက်စိုးစာရေးအခြံအရံ	၁ သိန်း ၂ သောင်း	၆၄
မိမ္မိသာရအခြံအရံ	၁ သိန်း ၂ သောင်း	၅၆
သောတပန်ဖြစ်သူ	၁ သိန်း ၁ သောင်း	၅၆
သရဏဂုဏ်တည်သူ	၁ သောင်း	၅၆
ဖုဿဗုဒ္ဓလက်ထက်ရဟန်း	၉ သောင်း	၆၅
ဘုရားကိုခြံရံမည်ဟု ဝန်ခံသူ	၈ သောင်း	၈၆
ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိသီလစောက်ရှောက်သောနှစ်	၆ သောင်း	၆၃
အလုပ်သမား(ပြိတ္တာ)	၈ သောင်း ၄ ထောင်	၆၅
သရဒရသေ့အခြံအရံ	၇ သောင်း ၄ ထောင်	၆၇
မြင့်မိုရ်တောင်	၁ သိန်း ၆ သောင်း ၈ ထောင်	၆၈
တုသိတာသက်တန်း	၅၇ ကုဋေ အနှစ် ၆ သန်း	၉၉
သိကြားမင်း မိဖုရား	၂ ကုဋေ ၅ သန်း	၁၇၇
ဗုဒ္ဓထံလိုက်သွားသောပရိမ္မိ၆	၅၀၀	၆၀
သဗ္ဗယထံပြန်လာသူ	၂၅၀	
မြတ်စွာဘုရားထံလိုက်သွားသူ	၂၅၀	၆၀

ဟောရာမြို့နှင့်ကျောင်း

[ဆောင်] သာမာဝတီ၊ ကောသမ္ဘိ၊ ဃောသိတာရုံဟော၊
မဃအမည်၊ ဝေသာလီ၊ ကုဋ္ဌာဂါရဟော၊
မဟာကာဠ၊ သေတဗျ၊ သိသပါဝနေ ဟော၊
သာ စုန် ကုမ် စူ၊ ဝေဠုဝနာ၊ ရာဇမှာ၊ မိန့်ဟ မြတ်ရှင်ဟော၊
ကြွင်းကျန်ကျောင်းရှိ၊ သာဝတ္ထိ၊ ဇေတဝန ဟော။

**ဓမ္မဒေသနာ သဒ္ဓါ
လင်္ကာ**

၁။ စက္ခုပါလတ္တေရဝတ္ထု

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ	မနော + ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သရာ ပကတိဗျဉ္ဇနေ၊	၂
တနည်း	မနော + ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေ	
တနည်း	မနော + ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ နိဂ္ဂဟိတဉ္စ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေ	
မနောမယာ	ဧတေသ မောလောပေ သုတ်ဖြင့် အကို ဩပြု၊	
မနသာ	မနောဂဏာဒိတော သ္မိနာနမိ အာ၊ သသရေ ဝါဂမော၊	
စေ	စေ တည်၊ သဗ္ဗာသမာဂုဿောဖြင့် သိချေ၊	
ပဒုဋ္ဌေန	ကရိုဏ်းအနက် နာဝိဘတ်၊ ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ-ပ-၃၈၆	

တတောကို ဝိဘတုန္တုပုဒ်ဟု ဆိုကသင့်+မသင့်

တပုဒ်နောင် ကွစိတော ပဉ္စမုတ္တေဖြင့် တောပစ္စည်းသက်၍ တွာဒယော ဝိဘတ္တိသညာယောဖြင့် တောပစ္စည်းကို ဝိဘတ်အမည် မှည့်သောကြောင့် ဝိဘတုန္တုပုဒ်ဟု ဆိုသင့်ပါသည်။

နံ ကို တ-တည်၊ အံဝိဘတ်သက်၊ တဿ ဝါနတ္တံ သဗ္ဗတ္ထဖြင့် တကို နပြု၊ သရလောပေါ စသော သုတ်ဖြင့်ချေ၊ ပကတိပြု၊

ဒုက္ခမဇ္ဈေတိ ဒုက္ခံ+အနု+စတိ+ဝမောဒဒန္တာနံ၊

စက္ကံ ဝ စက္ကံ+က္ကံ၊ ပရောဝါသရောဖြင့် ကျချေ၊

ဝဟတော ပုံ+ဂစ္ဆန္တာဒိ+အကာရန္တ၊ ဝဟန္တတည်၊ သေသသုန္တု၊ တောတိတာ သသ္မိနာသု၊ ဝဟတိစသည်စဉ်

အယံ ဓမ္မဒေသနာ အယံသည် “အနုပုံသကသာယံ သိမိ” ကိုထောက်၍ ပုံလိင် ကုတ္တိလိင် ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ဓမ္မဒေသနာကို

ထောက်၍ ဤ၌ ဣတ္ထိလိင်သာ၊

သာဝတ္ထိယံ သဗ္ဗ+အတ္ထိယံ+တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် သဗ္ဗကို သာဝပြု၊

ဩကာသေ သတ္တမိ၊ သမိပအနက် သ္မိဝိဘတ်၊

ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊

တနည်း နဒါဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊

အဗော အာ+ဈော ဟုပုဒ်ဖြတ်၊ အာကို အပြု၊ ဈာကို ဗပြု၊

ဒုလ္လာ၊ ဓာန်ဋီ -၂၂၅

ကေဒိဝံသံ တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ၊ သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ်၊

မဟေသက္ခာယ မဟာ+ဤသ+အက္ခာယ၊ သီဘာဋီ ဒု-၉၀

ဝနပုတိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊

ဟေဋ္ဌာဘာဂံ (သောဓာပေတွာ) ဂတိဗုဒ္ဓိသုတ် ကာရိတ်ကံအနက်၊

[ဆောင်]ကာရိတ်ကံမှာ၊ ဒုတိယာနှင့်၊ တတိယာ-ဆဋ္ဌိ သုံးလိဝိဘတ်၊

သက်တုံလတ်ဟု၊ ကျမ်းမြတ်ဤသို့ မိန့်သတည်း၊

ထိုသုံးပါးမှာ တတိယာ ကျမ်းလာအရှိ များသတည်း၊

ဝါလုကံ+ပတ္တနံ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း အာကာရန္တ၊

ပတ္တာမိ ပ+ကမု+ဤ၊ ကဒ္ဒေဘော်၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ရသေပြု၊

စိရသေဝ စိရသံ+ဝေ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ချေ၊

ဒသမာသစ္စယေန ဒသ+မာသ+အတိ+အယေန၊

ဝိဇာယိ ဝိ+ဇေ+ဤ၊ နောဒိနာမာတိမှစ၌ “နောဒိနာမာ” ဟူသော

ဒွိဓာကရဏ ယောဂဝိဘာဂဖြင့် နံ ကို အာပြု၊

(ဆောင်) ဇျာ ဣ ဣန၊ ပစ္စယဆုံး၊ ဤသုံးလုံး၊ နပုံးကေနိမြဲ၊

တာပစ္စယန္တာ၊ ဣတ္ထိသာ၊ ကြွင်းမှာ သုံးလိင်ခွဲ၊

ယုပစ္စည်းဆုံး၊ ပုဒ်ရှိကြိုး၊ နပုံးများသတည်း၊

- ၁၄၂ -

ဈာန်ပစ္စည်း၊ ဣပစ္စည်း၊ ဣနပစ္စည်းဆုံးလျှင် နပုလ္လိင်၊
တာပစ္စည်းဆုံးလျှင် ဣတ္ထိလိင်၊ တပစ္စည်းဆုံးလျှင် ပုလ္လိင်၊

ဈာန်ပစ္စည်းပုံစံ ကုက္ကုစ္ဆံ သောရစ္ဆံ ကာရည် ဒါယန္တံ ဝေယျာဝစ္စံ
သရဘညံ ပါထေယျံ အတိဝါကျံ ရန္တံ အသန္တံ သုဟန္တံ၊

ဈာန်ပစ္စည်းပုံစံ သက္ကတ္တံ ဗြဟ္မတ္တံ၊

တာပစ္စည်း သဟာယတာ ဒေဝတာ သဟဗျတံ ဝုဏမဟတ္တတံ၊

တိပစ္စည်းပုံစံ အရတိ၊ ပါတိ၊ ဥဒကပါတိယံ၊

ယုပစ္စည်းပုံစံ ဌာနံ ဘဝနံ၊

တာပစ္စည်း ဂဟေတာ ရက္ခိတာ အညာတာရော၊

ဂဟပတိ ဂဟ+ပတိ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဧကို အပြု။ ၃

တနည်း ဂဟေသေ ကာရော အကာရံ ဣကာရဉ္စ

သမာသတဒ္ဓိတေသုဖြင့် ဧကို အပြု။

သေဋ္ဌိ ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဤ၊ တနည်း ဣကာရန္တံ၊ ဒဏ္ဍိနှင့်တူ၊

အကာသိ ကရ+ဩ+ဤ၊ အလာ၊ ကရဿ ကာသတ္တ မဇ္ဇတနိမ္မိ
ဖြင့် ကရဓာတ်ကို ကာသပြု။

တနည်း ကရဿ+ကာ၊ သတ္တမဇ္ဇတနိမ္မိဖြင့် ကရကိုကာပြု။

သလည်းလာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဩပစ္စည်းကိုချေ၊ ဤကိုလည်း ဣပြု။

မာတာပိတရော မာတုပိတုတညံ၊ ပိတာဒိနမသိမိ၌ အသိမိ

သဒ္ဓါပိဖြင့် မာတု၏ ဥကို အာ ပြု။ နာမ်ငဲ့၊ ယောကို ဩပြု။ ၃

အကံသု ကရ+ဩ+ဥံ၊ အလာ၊ ကရဿကာ သတ္တမဇ္ဇတနိမ္မိ၌

“ကရဿ ကာ” ဟူသော ဒွိဓာကရဏ ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကရကို ကာပြု။

“သဗ္ဗတော ဥံ” ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဥံကို အံသုပြု။

စတုပစ္စာသ စတုပညာသ၊
 ဂုဏမဟတ္တတံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ (တာပစ္စည်း)
 နာမ်ရုပ် အဇ္ဇတဂ္ဂတည်း။ ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာဖြင့်
 ကြိယာဝိသေသနအနက်၌ အံသက်၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် အံဝိဘတ်ကို ဖြေ၊
 ဓမ္မံ ဒေသန္တော "သော်" ဟုပေးသော်လည်း ၎င်းလက္ခဏအနက်
 ကို သိဝိဘတ်က ဟောသည်မဟုတ်၊ အန္တပစ္စည်းက ဟောသော
 ကြောင့် လိင်္ဂတ္ထေ ပဋ္ဌမာဖြင့်သက်၊

စက္ကာရီ ကာလဒွါနမစ္စန္ဒသံယောဂေါ၊ ဒုတိယာ ယောဝိဘတ်၊
 ဒါရ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊
 ပုထုဇ္ဇနာ ပုထု+ဇနာ၊ တနည်း ပုထု+ဇနာ၊ ၎
 အဟေသံ ဟူ+ဥံ၊ ဥုကို ဩဝုဒ္ဓိပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဩကိုဖြေ၊
 ကနိဋ္ဌဘာတာ ဓေ အတ္ထိ အတ္ထိသည် ပုဒ်ကြီး၊ ၎ပုဒ်တွင် နိပါတ်ပုဒ်
 အာချာတ်ပုဒ် ဖြစ်နိုင်သည်၊ ဤ၌ အာချာတ်ပုဒ်၊ အသဓာတ်
 အပစ္စည်းတိဝိဘတ်၊ တိဿ ဣတ္ထံဖြင့် တိကို ဣပြု၊
 ကနိဋ္ဌ အပ္ပ+ဣဋ္ဌ၊ အပ္ပဿကဏ်ဖြင့် အပ္ပကို ကဏ်ပြု၊
 ယုဝ+ဣဋ္ဌ၊ ယုဝါနဉ္စ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣကို နပြု၊
 သမ္ပဋိစ္စိတွာ သံ+ပတိစ္စိတွာ၊ (သံ+ပတိ+ဣစ္စိတွာ)၊
 သံ+ပတိ+ဣသုဓာတ်၊ ဣစ္စတိစသည်၊
 ဣစ္စတိ ဣစ္စေ သေတိ သေ၊ ဣစ္စန္တိ ဣစ္စရေ သေန္တိ သေရေ၊
 ဣစ္စသိ သေသိ၊ ဣစ္စထ သေထ၊
 ဣစ္စမိ ဣစ္စေ သောမိ သေ၊ ဣစ္စာမ သောမ၊
 ပဗ္ဗန္တံ ဥပသမ္ပဒံ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 မာတရီ(မတယ) ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏဝန္တ ကတ္တာအနက်၊

မတယ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏအနက် သို့ဝိဘတ်၊

အဇ္ဈာဝသန္တေဟေဝ အဓိ+အာ+ဝသန္တေဟံ+ဧဝ၊

တရုဏာယေဝ တာဝတ္ထ တရုဏာ ဧဝ+တာဝ+အတ္ထ၊

ဟောန္တိ ဟူ+အ+အန္တိ၊ ဝုဒ္ဓိပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အန္တိ၏ အကိုချေ၊

အနဿဝါ န+အာသဝါ၊ အဿဝါအာ+သဝါ၊

ပဗ္ဗဇိဿာမေဝါဟံ ပဗ္ဗဇိဿာမိ+ဧဝ+အဟံ၊ ၅

တဿ ဝိရဝန္တဿေဝ အနာဒရေစ၊

တဿ ဓာရဏံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်၊

နိယံ ယု ဣ၊ တုမ္မိ၊ ပစ္စည်းပြီ၊ ဆဋ္ဌိကံနေစေ၊

ဝိပဿနံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ ကမ္မ+ဋ္ဌာနံ၊

သဟဂါမိနော ပုံလိင်+ရတ္တာဒိဂိုဏ်း+ဤ၊ ရံသပြု၊ ယောနံ နော၊

သဋ္ဌိ ဝိသတျာဒိ၊ နဂုတိ၊ ဣတ္ထိ ဧကဝုဇ်၊

သဋ္ဌိ ဘိက္ခု၊ ဝိသေသန ဝိသေသျ၊ ပဒနှစ်ပါး၊ လိင်ဝုဇ်ပြားလည်း

ဝိဘတ်ကားမူ၊ တူမြဲဟူ၏။

ပိဏ္ဏာယ ပုံလိင်၊ အာယစတုတ္ထေကဝစနဿတု၊ စတုတ္ထိ သကို အာယပြု၊

အယျာ ပုရိသာဒိ၊ အာလုပ်ဧကဝုဇ် ဗဟုဝုဇ်နှစ်မျိုးလုံး၌ “အယျာ”

ရပ်ပိုထည့်၍ စဉ်ပါ။

ဘော အယျ၊ အယျာ အယျော၊ ဘောန္တော အယျာ အယျော၊

အာဟံသု ဗြူ+ပရောက္ခာဉ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဉကို အံသုပြု၊ ရူ

မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ဥဝိဘတ်၊

အပါယံ အပ+အယံ၊ တနည်း အပ+အယံ၊ ၅

နိဒ္ဒံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ မနဿာ မန+ဉဿာ၊ ၆

ကလျာဏဇ္ဈာသယေန ကလျာဏ+အဓိ+အာ+သယေန၊

နိသိဒ္ဓိ နိသဒ္ဓါ+ဤ၊ သဒ္ဓါ သိဒ္ဓတ္တံဖြင့် သဒ္ဓါတံကို သိဒ္ဓါပြု၊
ဝေါ (အာသိတ္တံ) ကတ္တရိစ အဝုတ္တ ကတ္တားအနက် တတိယာဟိ၊
ဧကဝါရေနေဝ ကတ္တရိစ၌ စဖြင့် ကြိယာပဝဂ္ဂအနက် နာဝိဘတ်၊
ကထေသိ ကထ+စုရာဒိဏေ+ဤ၊ သလာ၊ ဤကို ရသပြု၊

မာ ဘန္တေ ဧဝံ ကရိတ္တ မာယောဂေ သဗ္ဗကာလေစ၊ ?
ဉာတိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ထူကာရန္တ၊ ဉာဓာတ်၊

သာလောဟိကာ သမာနံ+လောဟိတ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သမာနကိုသပြု
တနည်း သမ္ပန္နံ+လောဟိတ၊ သမ္ပန္နကို သာပြု၊

တနည်း သံ+လောဟိတ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ချေ၊ ရှေ့အကို အာပြု၊
အနမတဂ္ဂသ္မိ န+အမတ+အဂ္ဂသ္မိ၊ မသိအပ်သော အစအပိုင်း
အခြားရှိသော၊

တနည်း အန+အမတ+အဂ္ဂသ္မိ၊ နှစ်ရာထောင်လောက်
ဉာဏ်ဖြင့်လျောက်လည်း သိအပ်သောအစအပိုင်းအခြား မရှိသော၊

တေသု နိဒ္ဓါရဏေစ နိဒ္ဓါရဏအနက် သုဝိဘတ်၊ ထိုဘုရားရှင်တို့တွင်၊
ဟာယန္တူ ဟာ+ဒိဝါဒိယံ+အန္တူ၊ ဟာတိ ဟာယတိ ဖောတိ၊

ကာယော ကု+အာယော၊ သဗ္ဗမ္ပိဒံ သဗ္ဗံ+အပိ+ထုဒံ၊
ကိကာရဏာ ကာရဏတ္ထေစ ကာရဏအနက် သွာဝိဘတ်၊

ပမဇ္ဇသိ ပ+မဒ+ဒိဝါဒိယံ+သိ၊ တထာ ကတ္တရိစ၊
ဧရန္တူ ရေ+အ+အန္တူ၊ ရေမရာနံ ဧရိယျေမိယျာဝါ၊

ရေတိ ဧရတိ ဧယျတိ ဧယတိ ဘူ၊ ရေယတိ ဇာရယတိ စ၊
ရေနာတိ ကိ၊ ယျေတိ ဒိ၊

ဘိဇ္ဇန္တူ ဘိဒ+ဒိဝါဒိ ယံ+အန္တူ၊ တထာ ကတ္တရိစ၊ ဘိန္တတိ ဘိဇ္ဇတိ၊
အတ္တနော သဿ နောဖြင့် သဝိဘတ်ကို နောပြု၊ မိမိအား၊

- ၁၄၆ -

ပါဝိသီ ပ+ဝိသ+အ+ဤ၊ အလာ၊ ရှေ့အကိုချေ၊ နောက်အကို ဒီဃပြု
 ရုဇ္ဇတေဝ ရုဇ္ဇတိ+ဧဝ၊ ရူဇ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ တထာ ကတ္တရိစ၊
 ဝက္ကာမိ ဝစ+ဿာမိ၊ ကရဿ သပစ္စယဿ ကာဟောဋ္ဌိ
 သပစ္စယသဒ္ဓါ ပိုဖြင့် သကိုခပြု၊ ကောခေစဖြင့် စကိုကပြု၊
 အပုဗ္ဗံအစရိမံ တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ၊ ဩကာသအနက် အံဝိဘတ်၊
 အရဟာ အရဟန္တတည်း၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် နှုကိုအာပြု၊
 တနည်း အရဟန္တတည်း၊ သိမိ ဂစ္ဆန္တာဒိနံ နှုသဒ္ဓေါ
 အံဋ္ဌိ“နှုသဒ္ဓေါ” ဟူသော ဒွိဓာကရဏ ယောဂဝိဘာဂဖြင့် နှုကို အာပြု၊
 ပါပုဏိသု ပ+အပ+ဥဏာ+ဥံ၊ ဗပျေတိ ပါပုဏာတိ၊ စ
 ဥပကဋ္ဌာယ ပဝါရဏာယ ကာလဘာဝေသုစ၊ လက္ခဏာန္တ လက္ခဏတ္ထ၊
 ဒဋ္ဌကမမှာတိ ဒဋ္ဌကာမာ+အမှ+ဣတိ၊

စိန္တေသိ စိန္တ+စုရာဒိဏေ+ဤ၊ သလာ၊ ဤကို ရသပြု၊
 အဋ္ဌဝိ နဒါဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊ အဋ္ဌဝိယံ ကိုထောက်၊ ဇ
 ကိလမိဿန္တိ ကိလမု+ခေဒေ-ပင်ပန်းခြင်း၌+ဿန္တိ၊
 ဘိက္ခံ တဏှံ ပဋိညံ အညံ ဝါစံ သာလံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 ပုရေတရမေဝ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ တြိယာဝိသေသနအနက်၊
 (ဆောင်) လျောက်လျက်စွာပေး၊ သဖြင့်ပေး၊ စပ်ရေးတြိယာဝိသိက်၊
 ပဗ္ဗာဇေတွာ ပ+ဝါဇေတွာ၊ ဝဒ္ဓေဘော်လာ၊ ဝျလုံးကို ဗျလုံးပြု၊
 အနုပုဗ္ဗေန ဝိသေသနေစ၊ အာစိက္ခယ အာ+စိက္ခ+ထဝိဘတ်၊
 ဧထ အာ+ဣ+ထ ဟုဖြတ်၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် အာ ဣကို ဧပြု၊
 တနည်း အာ+ဣ+ထ၊ သရာ သရေ လောပံ၊ ကုစာသဝဏ္ဏံ လုတ္တော၊
 သမ္မာပုဏိ သံ+ပ+အပ+ဥဏာ+ဤ၊

ဧကိဿာ ဧကာတညံ၊ ဆဋ္ဌိဿ၊ ဧတိမာသမိ၌ သံသာသေက
ဝစနေသုစ သုတ်မှ လိုက်လာသော စဖြင့် အာကို ဣပြု၊
ပရိယာဒါယ ပရိ+အာဒါယ၊

အာဥပသာရသည် "ပေးခြင်း"တည်းဟူသော ဒါဓာတ်၏
အနက်ကို တားမြစ်သောကြောင့် ဓာတွတ္တ ဗာဓကဥပသာရ၊
ယဋ္ဌိကောဋီ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊ ၁၀
သုယျိတ္တ သု+ကံဟော ယ+အာ၊ အဇ္ဇတနီအာဝိဘတ်ကို ကွစိဓာတုဖြင့်
တ္တပြု၊ အဇ္ဇ အာမှာ ဒွေဘာ တ္တပြု၊
သာမထေရော စိရာယတိ စိရ်ပုဒ်နောင် "အာယနာမတော"ဟူသော
ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကရောတိအနက်၌ အာယသက် နိဂ္ဂဟိတ်ချေ၊
ခွင်းချေကပ်၊ တိဝိဘတ်၊

ပါပေန ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ မကောင်းမှုကိုရလျှင် စိတ္တာဒိ၊
တွံ နာသက္ခိ အသက္ခိ သက+ဥဏာ+ဩ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဥဏာချေ၊
ကကိုလည်း ခပြု၊ ဩကိုလည်း ဣပြု၊ ၁၀

ဆောင် သကဓာတ်၏ အသက္ခိကို ကွစိဓာတု က ခ ပြုလျက်
ဥဏာ သက်ကာ ဒွေဘော်လာ များစွာ ပြီးနိုင်သည်၊
ဟတစက္ခ၊ ပုံလိင်+ရတ္တာဒိ+ဥ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင်
ကန္တာရဒွါနမာဂတော ကံ+တာရ+အဒ္ဓါနံ+အာဂတော၊ ၁၁
အဒ္ဓ အရဓာတ်+ပုံ+ပုမာဒိ၊ အယနံ အယဓာတ်၊
ဩနမနန္တ ပကတိကံ အဝ+နမန+ဥ+နမန+ပကတိကံ၊
အာဟု ဗြူ+အန္တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဗြူကို အာဟပြု၊ အန္တိကို ဥပြု၊
တနည်း ဗြူ+ဥ၊ ဗြူဘူနမာဟ ဘူဝါ ပရောက္ခာယံ၊

အဒ္ဓသဒိသ+ဟိယျတ္တနိ အာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဣကိုပြု၊ အာကို ရသပြု၊
အာစိဝံ ပရိသောဓယံ ပရိ+သုဓ+ဏယ+ဤ၊ ဂတိဗုဒ္ဓိသုတ်၊
ပါပဂရဟိနော ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဤ၊ “အယျဿ” ကိုထောက်၍
ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်၊

ဖလေယျ ဖလ+ဘိဇ္ဇနေ-ပျက်စီးခြင်း၌+ဖေယျဝိဘတ်၊
ဒေဝရဇ္ဇသိရိန္ဒရော ဒေဝရဇ္ဇသိရိ+ဓရော၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို တဝဂ္ဂန္တ နိပြု၊
တင်္ဂိဏေန ကတ္တရိစဉ် စဖြင့် ကြိယာပဝဂ္ဂအနက် နာဝိဘတ်၊

ဥပါဂမိ ဂမုဓာတ်၊ ပရောက္ခာဝိဘတ်ဖြင့် ဂေါမ ဂေမ ဂေမု၊
ဂေမေ ဂေမိတ္ထ ဂေမ ဂေမိမု၊ ဂေမိတ္ထ ဂေမိရေ၊ ဂေမိတ္ထော
ဂေမိတေ၊ ဂေမိ ဂေမိမေ၊

သာဝတ္ထိယံ ဂမိဿာမိ ကမ္မကရဏနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တမိ ကံအနက်၊
ယာသိ ဝတ္တမာနာပစ္စုပ္ပန္နေ၌ “ဝတ္တမာနာ” ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့်
အနာဂတ်အနက် သိဝိဘတ်၊

သပ္ပုရိသော သန္တ+ပုရိသော၊ သန္တသဒ္ဓဿ သော ဘော ဗော စန္တေ၌ စ၊
ဂဏှ ဂဟ+ဏှာ+ဟိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဏှာ၌ အာကို ရသပြု၊
ဟလောပေါ ဏှာမိ၊ ဟိလောပံ ဝါ၊ ၁၂

ဇေတဝနံ ဇေတမင်းသားကိုရ၍ ဇေတ ပုံလိင်၊ ဝန နပုံလိင်၊
သမ္မာပေသိ သံ+ပ+အပ+ကာရိတ်ဏေ+ဤဝိဘတ်၊

သာယနသမယံ သာယ+အဟ+သံ+အယံ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့်
အဟကို အနုပြု၊

သဏ္ဍကေသိ သံ+လက္ခ+စုရာဒိဏေ+ဤဝိဘတ်၊
ပဋိယာဒေသိ ပတိ+ယတ+ကာရိတ်ဏေ+ဤ၊ တကို ဒပြု၊
အားထုတ်စေပြီ (သဒ္ဓတ္ထ)၊ စီရင်စေပြီ (ဝေါဟာရတ္ထ)၊

ဥပဋ္ဌဟိံသု ဥပ+ဋ္ဌာ+ဥံ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဟလာ၊ အာကိုလည်းရသပြု၊
ဒိသာဝါသိနော ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊

ဝုဋ္ဌာယ ဥဋ္ဌာယဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ ယဝမဒနဖြင့် ဝ လာ၊ ၁၃
ထေရေ စကံမန္တေ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏန္တ လက္ခဏအနက်၊
ပါဏကေ ပရောရိသော အဏဓာတ်၊ အဏျတိ စသည်စဉ်၊

ဥဇျာယိံသု အဝ+ဈာယိံသု၊ အဝ+ဈေ+ဥံ၊ အဝကို သြ၏ဝိပရိတ် ဥပြု၊
“တေ အာဝါယာ” ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဧကို အာယပြု၊

သစက္ခုကာလေ သဟ+စက္ခုက+ကာလေ၊
နိဂမ နိ+ဂါမ၊ သညာသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် အာကို ရသပြု၊
တနည်း နိ+ဂါမ၊ သူစိ၊ နိ+အာဂမ၊ သာရတ္ထဋီကာ
ကတကမ္မဝသေန ဟေတွတ္ထေစ ဟိတ်အနက်၌ နာဝိဘတ်၊

စက္ခုဒုဗ္ဗလံ မိန်းမကိုရသောကြောင့် ကညာဒိဂိုဏ်း၊
အက္ခိဟိ နပဿာမိ ယေနဂံဝိကာရော အဂံဝိကာရအနက်၊

သံဝိဒဟိ သံ+ဝိ+ဓာ+ဤ၊ ဒွေတော်၊ အဗ္ဘာသမှည့်၊ ရသပြု၊
ကွစိဓာတုဖြင့် ဧကို ဟပြု၊ ဧကို ဒပြု၊ ဤကို ရသပြု၊

ဧကဘောသဇ္ဇေနေဝ ကတ္တရိစဉ် စ၊ ကြိယာပဝဂ္ဂအနက် နာဝိဘတ်၊
ဒိန္နာယ ဘတိယာ အတ္ထော ကတ္တရိစဉ်စ အတ္ထအယှဉ်၊ ၁၄
ဗလီဗဒ္ဒဿ ဗလီ+ဤဗဒ္ဒဿ၊ ခွန်အားပြည့်မတ် ကြက်သရေ
ဆုလာဘ်ကို ပေးတတ်သော နွားလား၊

ဥဘော ဥဘတညံ၊ ယောသက်၊ တတော ယောနမောတု၌ တုဖြင့်
ယောကို သြပြု၊ ရှေ့ အချေ၊

နေတိ ဌ နိဓာတ်ကို သေဝိဘတ်ဖြင့် ကာရိတ်ကံဟောပြောင်း

သာမိကေန တံ အဓံ ဂါမံ နယာပိယသေ၊

နိရယံ နိ+အယံ၊ ပုရိသာဒိဝိုဏ်း၊ အဝိစိမဟာနိရယော-၈၂၊

ပါပေသိ ပ+အပ+ကာရိတ်ဏေ+ဤ၊ ရောက်စေပြီ၊

ပရိယောသာနေ ပရိ+အဝ+သာဓာတ်၊ သာတိ သာယတိ၊

ပရိ+အဝ+သာနေ၊

သာတ္ထိကာ သဟ+အတ္ထိကာ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သဟကို သပြု၊ ရှေ့အချေ

၂။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု

အဒိနုပုဗ္ဗကောတွေဝ အဒိနုပုဗ္ဗကော+ဣတိ+ဧဝ၊ ၁၆

သဉ္ဇာနိသု သံ+ဉာ+နာ+ဉံ၊ ဉာတိ ဇာနာတိ နာယတိ၊

မဋ္ဌကုဏ္ဍလိတွေဝ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ+ဣတိ+ဧဝ၊ ဝမောဒုဒန္တာနံ၌ အန္တဖြင့်

တိ၏ ဣကို ဝပြု၊ ဝကို ဧသို့ကပ်၊ တကို ဝေသို့ကပ်၊ ဣချေ၊

တိကိစ္ဆာပေဟိ ကိတ+ဆ+ဏာပေ+ဤ၊ တကို စပြု၊

ဣမဿ ဒဿနက္ကာယ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊ ၁၇

ဥဒပါဒိ ဥ+ပဒ+ဒိဝါဒိယ+ဤ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ယကိုချေ၊

ဤကိုလည်း ရသပြု၊ ပ၏ အကို အာဝုဒ္ဓိပြု၊ ဓာတ်အစ၌ အလာ၊ ဒလာ၊

ဝေနေယျဗန္ဓဝါနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ ယုပစ္စည်း အယုဉ်၊

ဝေါလောကေန္ဓော ဝိ+အဝ+လောကေန္ဓော၊ စုရာဒိဝိုဏ်း၊

စက္ကဝါဠေသု စက္ကဝါဠေသု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣကို ဋ္ဌပြု၊ ၁၇

တထာဂတေ ဝိဇောန္ဓေ ကာလဘာဝေသုစ၊ လက္ခဏဝန္တ ကတ္တာ၊

လက္ခဏတ္ထ၊

မယိ စိတ္တံ ပသာဒေတွာ မဏ္ဍိတုဿုက္ကေသု တတိယာစ၊ ၂၃

အာဠာဟနေ အာ+ဒါဟနေ၊ ဒကို ဥပြု၊ အာ+ဒဟ၊
 ဒဟတ် ဒဟေ၊ ဒဟတ် ဒဟေ၊ ဒဟန္တိ ဒဟရေ၊ ဒဟန္တိ ဒဟရေ၊
 ဒဟသိ ဒဟသိ ဒဟထ ဒဟထ၊
 ဒဟာမိ ဒဟေ၊ ဒဟာမိ ဒဟေ၊ ဒဟာမ ဒဟာမ၊
 ကံဟောဝါကျ၌ ဒယုတေ ဒယုန္တေ၊
 ဓမ္မာဘိသမယော ဓမ္မ+အဘိသမယော၊ အဘိ+သံ+ဣဓာတ်၊
 အထဿ သက္ကာ (အတ္တနော) အပဿနဘာဝံ၊
 အဿ သာမိသ္မိံ ဆဋ္ဌိ၊ အတ္တနော ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ၊ သဿ နော၊
 ရသ္မိံ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊
 အလတ္ထံ လဘာ+အ+တ္တံ၊ လလသ္မာ ဤဣန္ဒံ ဣတ္ထိဖြင့် ဣကို ဣံပြု၊
 အနဓိပတေယျာ န+အဓိပတေယျာ၊
 မနဓေဝ (ပသာဒေသိ) ဂတိဗုဒ္ဓိသုတ် ကံအနက် အံဝိဘတ်၊
 ဗာဟာ (ပဂ္ဂယ) ဗာဟာတည်၊ ဗပတောစ ယောနံ လောပေါ၊
 မာလဓာရီ ပံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊
 ဟရိစန္ဒနဿဒေါ ဟရိစန္ဒန+ဥဿဒေါ၊
 ဒုက္ခိတော တုဝံ တုမှတည်၊ တုမဟံသိမိစ၌ စဖြင့် တုဝံပြု၊
 ပဘဿရော ပဘာ+သရော၊ ဒွေဘော်လာ၊ ရဿပြု၊ ၁၉
 တေန ဒုက္ခေန ဟေတွတ္ထေစ ဟိတ်အနက် နာဝိဘတ်၊
 စက္ကယုဂံ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊
 ဝိန္နာမိ ဝိဒ+မိဝိဘတ်၊ အကို အာဒီဗပြု၊
 ဟောမိ ဟာ+မိ၊ ဒွေဘော်လာ၊ အပ္ပာသမှည့်၊ ရဿပြု၊ ဟဿဇော၊
 စက္ကယုဂံ ပဋိပါဒယာမိ ဂတိဗုဒ္ဓိစသောသုတ် ကာရိတ်ဏယအယုဉ်၊
 အာစိက္ခ အာ+စိက္ခ+အ+ဟိဝိဘတ်၊ ဟိလောပံဝါဖြင့်ဟိချေ၊

စန္ဒိမသူရိယေဟိ မေ အတ္ထော ကတ္တရိစဉ် စဖြင့် အတ္ထအယုဉ်၊
ပါဝဒိ ပ+ဝဒ+ဤ၊ အလာ၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်အကို ဒီဃပြု၊
ဥဘယေတ္ထ ဥဘယေ+ဇတ္ထ၊ ပဌမာယောကို ဧပြု (ကံဟော)၊
တနည်း ဥဘော+ဇတ္ထ၊ ယလာ၊ လောပဉ္စတကြာကာရော၊
ဒိဿရေ ဒိသ+ကံဟောယ+အန္တေ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ယချေ၊
အန္တေကိုလည်း ရှေ့ပြု၊ ဒိသကို ဒိဿပြု၊
ဗာလော ဒွိ+လောဟုဖြတ်၊ လာဓာတ် လူဓာတ်၊ လာတိ လူနာတိ၊
ပတ္တယသေ ပတ္တ+စုရာဒိဏယ+သေဝိဘတ်၊ ၁၉
မညာမိ မန+ဒိဝါဒိယ+မိဝိဘတ်၊ တထာ ကတ္တရိစ၊
လစ္ဆသိ လဘ+သာမိ၊ ကရဿ သပစ္စယဿ ကာဟောဉ်
သပစ္စယ သဒ္ဓါဝိဖြင့် သကိုဆပြု၊ ဗျဉ္စနန္တဿ စော ဆပစ္စယေသုစ၊
ဂမနာဂမနန္တိ ဂမန+အာဂမနန္တိ၊ ပေတော ပ+တုတော၊
ဒိဿတိ ဒိသ+ကံဟောယ+တေ၊ တေကို တိပြန်၊
ကန္တတံ နိဒ္ဓါရဏေစ၊ နှုကို နှုငဲ့၊ နံမှိတံဝါ၊ ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊
ရဒံ ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်းစဉ်၊ သိမှိဂစ္ဆန္တာဒိနန္တသဒ္ဓေါ အံဖြင့် အံပြု၊ သိကိုချေ၊
ကာလကတာဘိပတ္တယိ ကာလကတံ+အဘိပတ္တယိ၊
ဣမာ ဂါထာဃမည်မှည့်၊ ဃပတော စ ယောနံ လောပေါ၊
ဃတသိတ္တံ ဝ ဃတသိတ္တံ+တုဝ၊ ပရော ဝါ သရော၊
ပါဝကံ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ ၂၀
ဝါရိ နပုံလိင် ရတ္တာဒိ+တု၊ အဋ္ဌိ သတ္ထိ ဒက္ခေန္တိ၊ ဝါရိ သပ္ပိ နပုံသကာ၊
အဗ္ဗဟိ ဝဟ+ဤ၊ ဓာတ်အစဉ် အလာ၊ ဝကို ဗပြု၊ ဗဒ္ဓေဘော်၊
နိဗ္ဗာပယေ နိ+ဝါ+ဏာပယ+ဇယျာသိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဧပြု၊
အပါနဒိ အပ+နဒ+ဤ၊ အလာ၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်အကို ဒီဃပြု၊

ဂန္ဓဗ္ဗော	ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဒေါဓဿစဉ် စဖြင့် တကို ခပြု၊
ဇာနေမု	ဉာ+ဇျောမ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဇျောမကို ဇေမုပြု၊
သဟဗျုတ်	တာပစ္စည်း ကညာဒိ၊

တာပစ္စယန္တာ ဣတ္ထိသာ ကြွင်းမှာ ၃လိင်ခွဲ၊

ဒဒန္တဿ	ဝိဘတ္တိ	ဆဋ္ဌိဧကဂုဏ် သဝိဘတ်၊
	ဝိဘတျတ္ထ	သာမိအနက်၊
	ဝိဘတ္တိဝိမိ	သာမိသို့ ဆဋ္ဌိ၊

သကေ သယေတည်၊ ဒေါဓဿစဉ် စဖြင့် ယကို ကပြု၊ ၂၁

အဂါရေ	ရာဓာတ် ရာတိ ရန္တိ၊ ရာသိ ရာထ၊ ရာမိ ရာမ၊
ရိဓာတ်	ရိတိ ရေတိ ရယတိ၊ ရိန္တိ ရေန္တိ ရယန္တိ
	ရိသိ ရေသိ ရယသိ၊ ရိထ ရေထ ရယထ၊
	ရိမိ ရေမိ ရယာမိ၊ ရိမ ရေမ ရယာမ၊

ဝိဂတရဇံ ဝိတိတ္ထကဏံ အနောမပညံ

ဘုရားကိုရသောကြောင့် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

ရဇံ ပုံလိင် နပုလ္လိင်၊ ကဏံ ပညံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊

တာဟံ တံ+အဟံ၊ နိဂ္ဂဟိတံချေ၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်အကို ဒီဃပြု၊

အစ္ဆရိယံ အာ+စရိယံ၊ အာကို အရဿပြု၊ စကို ဆပြု၊ ဒွေဘော်လာ၊

အဗ္ဗုတံ အ+ဘူတံ၊ ဗ လာ၊ ဥကို ဥရဿပြု၊ အဘိဓာန် ဋီကာ-၇၃၆

တနည်း အ+ဘူတံ၊ ဘူကို ဗျုပြု၊ ရဿပြု၊ သဒ္ဒနီတိ၊

ပါဏာတိပါတာ ပါဏံ+အတိပါတာ၊ ဝိရမဿူ ဝိ+ရမု+ဿု၊

သမာဒိယဿူ သံ+အာ+ဒါ+အာဒါနေ+ဿု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဒါ၏

အာကို ဣပြု၊

- ၁၅၄ -

ဓိပ္ပံ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ကြိယာဝိသေသနအနက်၊
 မုသာ မုသာတည်၊ အံသက်၊ သဗ္ဗာသမာဝုသောဖြင့်ချေ၊
 သကေန အတ္တတည်၊ အတ္တန္တော ဟိသ္မိမနတ္တံ၌ "အနတ္တံ" ဟူသော
 ဘာဝနိဒ္ဒေသဖြင့် အတ္တကို သကပြု၊
 ပရိဝဇ္ဇယဿ ပရိဝဇ္ဇိဓာတ်+စုရာဒိဏယ+သုဝိဘတ်၊
 အန္တရဓာယိ အန္တရသဒ္ဓါပပဒ-ဓာတ်+စုရာဒိဏယ+ဤ၊ ၂၂
 ဒေဝတေ ဒေဝတာတည်၊ ဃမုည၊ ဃတေစဖြင့် ဂသိကို ဧပြု၊
 ဥပေမိ ဥပ+ဣဓာတ် မိဝိဘတ်၊
 ဧကမန္တံ စွာ-ဟုပေးလျှင် ကြိယာဝိသေသနအနက် အံဝိဘတ်၊
 ၌- ဟုပေးလျှင် တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ၊ သတ္တမိအနက်၊
 အဇ္ဇတနာယ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ စတုတ္ထိသဝိဘတ်ကို အာယပြု၊
 နိဗ္ဗေမတိကော နိ+ဝေမတိကော၊ ၂၃
 သုသာနံဆဝ+သယနံ၊ ကေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဆဝကိုသုပြု၊ သယနကိုသာနပြု၊
 အဘိက္ကန္တေန ကတ္တရိစ၌ စဖြင့် ဣတ္ထမ္ပူတလက္ခဏအနက်၊
 ဒေဝ သိဝိဘတ်၊ အကာရပိတာဒုန္တာနမာ၊ အာကာရေဝါ၊
 ကိံ ကမ္မံ-ကတွာ ပဋိလဘိ ပတိ+လဘ+အ+ဩ၊
 ကိမကာသိ အကာသိ ကရ+ဩ+ဩဝိဘတ်၊ (ကတ္တား တွံ)၊
 ပဝေဒေသိ ပ+ဝိဒ+ဉာဏေ+ကာရိတ် ဏေ+ဤ၊
 မတ္တိကံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 ဓမ္မရာဇာ ပုရိသာဒိ၊ တနည်း ရာဇာဒိဂိုဏ်း၊
 ပသန္နေန ကရုဏေ တတိယာ၊ ကရိုဏ်းအနက်၊
 ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါ သရာ ပကတိ ဗျဉ္ဇနေ၊
 ဝိပွကိရိ ဝိရှေး ပရှေးရှိသော ကိရဓာတ်၊ ဤဝိဘတ်၊ ၂၅

စတုရာသီတိယာ

စတု+အသီတိယာ၊ ရလော၊

၃။ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု

ပိတုတ္တာ မာကုတ္တာ ကညာဒိ၊ (ဓာန်ဋီ) ၂၅
 တုဏှိ ပုဒ်ကြီးလေးပုဒ်တွင် နာမ်ပုဒ် နိပါတ်ပုဒ်၊
 သာမိစိ ဣတ္ထိလိင်+ရတ္တာဒိ+ဣကာရန္တ၊
 ဓတ္ထိယမာနံ ဓေတ္ထိယမာနံ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဧကံ အပြု၊
 ရုဒန္တော ပုံလိင် ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊
 ဒုက္ခိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊ ၂၅
 ဘိက္ခု ဘိက္ခဓာတ်၊ ဘိဒဓာတ်၊ ဘယသဒ္ဓါပပဒ ဣက္ခဓာတ်၊

အဂမာသိ ဂမု+ဤ၊ အလော၊ “ကာသတ္တံ” ဟူသော -

ဘာဝနိဒ္ဒေသဖြင့် သလော၊

တစ်နည်း “သတ္တမဇ္ဇတနိမိ” ဟူသော ယောဝိဘာဂဖြင့် သလော၊

ကုစိဓာတုဖြင့် မနောင် အာ လော၊ ဤကိုလည်း ရသပြု၊

ဧတေ ဘိက္ခု ဓမာပေဟိ ဂတိဗုဒ္ဓိသုတ် ကာရိတ်ဏာပေ အယုဉ်၊

ဒုဗ္ဗစော ဒု+ဝစော၊ ဝဒ္ဓေဘော်လော၊ ဝ၂လုံးကို ဗ၂လုံးပြု၊

ဗာရာဏသီ ဝါနရ+သီသ၊ ဝကို ဗပြု၊ သုတ်ကြီးဖြင့် ရ၏အကို

ဒီဃပြု၊ နကို ဣပြု၊ သ ကိုချေ၊ ဣနှင့်ရ ရှေ့နောက်ပြန်၊

ဗာရာဏသီရညေ ကာရေန္တေ ကာလဘာဝေသုစ၊ လက္ခဏဝန္တ လက္ခဏ၊

မဟတိ နဒါဒိဂိုဏ်း၊ ၂၆

သာရဏီယကထံ သရဏီယကထံ၊ သ၌ ဒီဃပြု၊ ၂၇

ပဌမံ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ကြိယာဝိသေသနအနက်၊

နဂရံ န+ယရံ၊ ဒေါဓဿစ၌ စဖြင့် ယကို ဂပြု၊

- ၁၅၆ -

ရတ္တိံ ရတ္တိတည်း၊ အာဒိတောဩစဉ် စဖြင့် သို့ဝိဘတ်ကို အံပြု၊
တနည်း တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ၊ သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ်၊ ၂၇
ပဌမံပါဟံ ပဌမံ+အဝိ+အဟံ၊ သဟဿရံသီ ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဤ၊
ပါတောဒယန္တေ ပါတော+ဥဒယန္တေ၊ (ပါတောဉ် သို့သက်ချေ)၊

မုဒ္ဒါ ပုမန္တဿာသိမှိဉ် အန္တသဒ္ဒါပိုဖြင့် အကို အာပြု၊

မုဒ္ဒါ မုဒ္ဒါ မုဒ္ဒါနော၊

ဘောမုဒ္ဒ မုဒ္ဒါ ဘောန္တော မုဒ္ဒါ မုဒ္ဒါနော၊

မုဒ္ဒံ မုဒ္ဒေ မုဒ္ဒါနော၊

မုဒ္ဒါနာ မုဒ္ဒေဟိ မုဒ္ဒေဝိ၊ ၂၇

မုဒ္ဒဿ မုဒ္ဒါနံ၊

မုဒ္ဒါနာ မုဒ္ဒေဟိ မုဒ္ဒေဘိ၊

မုဒ္ဒဿ မုဒ္ဒါနံ၊

မုဒ္ဒနိ မုဒ္ဒါနေသု၊ သဒ္ဒနိတိ ပဒမာလာ-၂၂၁

အနာဂတေ န+အာဂတော၊ ဒေါဿစဉ် စဖြင့် ရှေ့နောက်ပြန်၊

ပဗ္ဗဇိတာ အတ္ထိ နာမ်အတ္ထိ အာရုဿံအတ္ထိ နိပါတ်အတ္ထိ
၃မျိုးတွင် နိပါတ် အတ္ထိ၊ အတ္ထိတည်း၊ ပဌမာယော၊ သဗ္ဗာသမာဓုသော
ဖြင့်ချေ၊

နာဂရာ မြို့သူမြို့သား ပုံလိင်၊ နဂရံ မြို့ နပုံလိင်၊ ၂၈

အာဟ မြို့+ပရောက္ခာ အ၊

တနည်း မြို့+တိ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် မြို့ကို အာဟပြု၊ တိကို အပြု၊

(ဆောင်) မြို့+တိ အာဟ၊ နောက်တိ အပြု၊ အန္တိ ဥတည်း၊

ဓမ္မုဒိပဿ ဓမ္မု+ဒိပဿ၊ ကုစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံဖြင့် ရဿပြု၊

ဒိပဿ ဒွိ+အာဝဿ၊ ဝါပရော အသရူပါ၊ အာကိုချေ၊

နပွဝတ္တန္တိ န+ပဝတ္တန္တိ၊ ပ+ဝတုဓာတ် အပစ္စည်း အန္တိဝိဘတ်၊

တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော မေ-ကို အက္ခာဟိ၌ စပ်ခိုက်
အာ+ခါဓာတ်အယှဉ် သမ္ပဒါန်မည်၊ သမ္ပဒါနေ စတုတ္ထိ၊ ပုစ္ဆိတော၌
စပ်ခိုက် ကတ္တရိစ၊ (ဆဋ္ဌိစ)

ပလာယိပလာယ+အ+ဤ၊ ပလာယနေ-ထွက်ပြေးခြင်း၌ ၂၈
သရော ရေအိုင်၊ မနောဝိုင်း၊ ရုပ်ပိုထည့်၍စဉ်ပါ၊

အနုပနယုန္တဿေဝ န+ဥပနယုန္တဿ+ဇေ၊ ၂၉
အက္ခောန္တိ မံ အဝဓိ မံ အက္ခောန္တိ မံ အဝဓိ မံ တည်း၊

နယေပရံ ယုတ္တေ၌ ယုတ္တသဒ္ဒါက တားမြစ်သောကြောင့် မအထက်၌ရှိသော
နိဂ္ဂဟိတ်ကိုနောက်အသို့ မကပ်ရ၊ မဒါသရေ၌ ဝါသဒ္ဒါက တားမြစ်သော
ကြောင့် မအထက်၌ ရှိသော နိဂ္ဂဟိတ်ကို 'မ' မပြုရ၊

အက္ခောန္တိ အာ+ကုသ+ဤ၊ ကုသသ္မာ ဒိန္တိ၊ ကွမ်ဓာတုဖြင့် ရသပြု၊
ဘာဝရုပ်ဖြင့် အက္ခောသိယိတ္ထ ကောသိယိတ္ထ၊

အဝဓိ ဟန+အ+ဤ၊ ဝဓောဝါ သဗ္ဗတ္ထဖြင့် ဟနကို ဝဓပြု၊

အဓိနိ ဇိဓာတ် ကိယာဒိနာပစ္စည်း ဤဝိဘတ်၊ ၂၉

အဟာသိ ဟရ+ဤ၊ ကွမ်ဓာတုဖြင့် ရကို အာပြု၊ ဤကို ရသပြု၊

အဓိနိမံ အဟာသိ မေ၌ သန္တိမဖြစ်ခြင်းအကြောင်း

ဝဏ္ဏခြားသောကြောင့်လည်းကောင်း မံဒါသရေသုတ်၌ လိုက်လာ
သော ဝါသဒ္ဒါက တားမြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း နယေပရံ ယုတ္တေ၌
ယုတ္တသဒ္ဒါက တားမြစ်သောကြောင့်၎င်း သန္တိမဖြစ်၊

ဥပနယုန္တိ ဥပ+နဟ+ဒိဝါဒိယ+အန္တိ၊ "ဟဝိပရိယယော"

ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဟနှင့်ယ ရှေ့နောက်ပြန်၊

တေသုပသမ္ပတိတေသံ+ဥပသမ္ပတိ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ချေ၊ ရှေ့အကိုချေ၊ ဒိဃပြု၊

- ၁၅၈ -

ဥပသမ္မတိ ဥပသမုဒ္ဒါဒိယတိ၊ တထာ ကတ္တရိစဖြင့် မပြု၊
ဝူပသမ္မတိ ဝိ+ဥပသမ္မတိ၊ ရှေ့သရ ချေ၊ နောက်သရကို ဒိဃပြု၊

၄။ ကာဠယက္ခိနိဝတ္ထု

ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊

ဝဠိတ္ထိ ဣတ္ထိလိင်+ရတ္တာဒိ+ဤကာရန္တ၊

အတ္တနာဝ အတ္တနာ+ဝေ၊ ကတ္တရိစ၌ စဖြင့် ပဌမာအနက်သက်၊

မာဝေဝဒေထ မာယောဂေ သဗ္ဗကာလေစ၌ စဖြင့်မာနိပါတ်နှင့် ယှဉ်
ပဉ္စမီထဝိဘတ်သက်၊

ဝဝတ္ထပေတွာ ဝိ+အဝ+ထပေတွာ၊

သာမိနိ ဝိဇာယိနိ ဂဟပတာဒိဂိုဏ်း၊ ၃၀

သပတ္တိ သမာန+ပတိ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သမာနကို သပြု၊

အနောတတ္ထဒဟတော န+အဝတတ္ထ+ဒဟတော၊

မုစ္ဆန္တိ မုစဓာတ် ဒိဝါဒိယပစ္စည်း အန္တိ၊ တထာ ကတ္တရိစ၊

စတုမာသစ္စယေန သတ္တမျုတ္ထေ စ၊ သတ္တမိအနက်၊

မုစ္ဆတိမှာ၊ ရုပ်ဒိဝါ၊ မောက္ခာ လွတ်ခြင်းကံမဲ့တည်း၊ ဒုက္ခာ မုစ္ဆတိ၊

မုစ္ဆတိမှာ၊ ရုပ်ရုဓာ၊ စာဂါ လွတ်ခြင်း ကံရှိတည်း၊ ဗန္ဓနာ မိဂံ မုစ္ဆတိ၊

ပေါက္ခရဏီ ပေါက္ခရိတည်း၊ ဣနိပစ္စည်း၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣကို အပြု၊

နကိုလည်း ထပြု၊ ၃၂

ပက္ခန္တိ ပက္ခန္ဓဓာတ် အပစ္စည်း ဤဝိဘတ်၊

ကာကောလုကာနံ ကာက+ဥလုကာနံ၊ ရှေ့အချေ၊ ဥကို သြအသဝဏ်ပြု၊

ကုဒါစနံ ကိတည်း၊ ဒါစနံပစ္စည်း၊ ကုဟိဟံသုစ၌ စဖြင့် ကပြု၊

ကိ ပုဒ်နောင် တော ကြ ထ ဝ ဟိ ဟံ ဒါစနံ ဒါနိ ရဟိ ပစ္စည်းသက်၍

ကုဘော ကုတြ ကုတ္တ ကုဟိ ကုဟံ ကုဒါစနံ ကဒါ ကရဟိ ၊ ၃၃
သနန္တနော သနံ+တနော၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို တဝဂ္ဂန္တ နပြု၊
မာ ဘာယိ ဘိ+ဩဝိဘတ်၊ ဩကို ထူပြု၊ ဘိ၏ ဤကို ဖြေ၊
“တေအာဝါယာ” ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဧကို အာယပြု၊
သေဓမ္မော သော+ဓမ္မော၊ လောပဉ္စတတြာကာရော၊
ကပ္ပေန္တိ ဘိလူးမကို ရ၍ နဒါဒိဂိုဏ်း၊
သက္ကောမိ သက+ဩ+မိ၊ သကတိ၊ သကျတိ သက္ခတိ သက္ကတိ၊
သက္ကောတိ သက္ကုဏာတိ၊ ဘူ ဒိ တနာ သွာ၊ ၄ ဂိုဏ်း
ဥစ္စိန္တောဒကံ ဥစ္စိန္တ+ဥဒကံ၊ ရှေ့သရကို ချေ၊ နောက်ဥကို ဩပြု၊
ဗဟုပကာရာ ဗဟု+ဥပကာရာ၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓိကာ သု+ဝုဒ္ဓိကာ၊
အနောဒကေန န+ဥဒကေန၊ ၃၄
အစ္စောဒကေန အတိ+ဥဒကေန၊ သဗ္ဗော စံတိ၊
ပုစ္ဆိသုဉ် ကတ္တား “သေသနော” ဖြစ်ပါသည်။
သက္ကာရံ သန္တ+ကာရံ၊ သန္တသဒ္ဒသ သော ဘောဗော စန္တေဉ် စ၊
လာဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ လာဘ+အဂ္ဂ+ပတ္တာ၊
ဒိယန္တိ ဒါ+ကံဟောယ+အန္တေ၊ ယမိ ဒါဓာ မာဠာဟာပါမဟ
မထာဒိနမိဖြင့် အာကို ဤပြု၊ ၃၄
ယာဝဇ္ဇကာလာ ယာဝ+အဇ္ဇကာလာ၊

၅။ ကောသမ္မကဝတ္ထု
သတ္တာ သတ္ထုပိတာဒိနမာ သိသ္မိံ သိလောပေါစ၊
နိက္ခမိနိ+ကမု+ဤ၊ ဒေါဿစဉ် စဖြင့် ကကို ခပြု၊ ၃၅
အညမညံ အညံတည်၊ “သဗ္ဗာဒိနံ .ဝိတိဟာရေ” ဟူသော

- ၁၆၀ -

မောဂ္ဂဏ္ဍာန်သုတ်ဖြင့် 'အညံ အညံ' ဟုဒွိရပ်ပြု၊ ရှေ့နိဂ္ဂဟိတ်ချေ၊ မ လာ၊
အာပတ္တိယာ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ အဒဿနေ၌ ယုပစ္စည်းအယုဉ်
ကံအနက်၌ ဆဋ္ဌိ သဝိဘတ်၊

ဇိဝိတက္ခယံ ပါပေသိ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ အံဝိဘတ်၊ ၃၆
ပါပေသိ ပ+အပ+ကာရိတ်ဏေ+ဤ၊ သလာ၊ ဤကိုရဿပြု၊
ရှေ့အကိုချေ၊ နောက်အကို ဒီဃပြု၊

သမဂ္ဂါ သံ+အဂ္ဂါ၊

အပေါ့သုက္ကော အပ္ပ+ဥသုက္ကော၊ ရှေ့သရကို ချေ၊ နောက် ဥကို ဩပြု၊
ဘူတပုဗ္ဗံ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား၊ လိင်္ဂတ္ထေ ပဌမာ
ဘူတပုဗ္ဗံ-ကို၊ အာဟရိဿာမိ-အံ၊ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊
ဒီဃာဝု ဒီဃာယု၊ ဒေါဿေစ၌ စဖြင့် ယကိုဝပြု၊

တေသံ ဟိနာမ ။ပ။ ခန္တိသောရစ္စံ ဘဝိဿတိ

ဘဝိဿတိ၌ ဂရဟာအနက်ဟော နာမနိပါတ်နှင့် ယုဉ်သော
ကြောင့် အနာဂတေ ဘဝိဿန္တိ၌ "ဘဝိဿန္တိ" ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့်
အတိတ်အနက် ဘဝိဿန္တိ သတိ ဝိဘတ်၊

ခန္တိ ခမု+တိ၊ တိပစ္စည်းဖြစ်၍ ဣတ္ထိလိင်၊ ဣတ္ထိယမတိယဝေါ ဝါ၊
သောရစ္စံ ယဝတံတလနဖြင့် တလနဒ-ကို စလဥဇ-ပြုသော
ပုံစံတို့၌ဣပစ္စည်း ဆုံးသောကြောင့် နပုံလိင်၊

ဆောင် ဣ ဣန၊ ပစ္စယဆုံး၊ ဤသုံးလုံး၊ နပုံးဧကန်မြို့၊

ပုံစံ သောရစ္စံ ဝေပုလ္လံ သရဘညံ သောဟန္တံ၊

တံ ဘိက္ခဝေ သောဘောထ သုဘ+ဧထ၊ တင့်တယ်ရာအုံလော၊

ဥတ္ထ P² dကော ဥ+ကဏ္ဍ+ဣတော၊ ဆင်းရဲစွာ အသက်ရှင်ခြင်း၊

သို့ရောက်သည်။ ဝါ-အထက်၌ တည်သော လည်ပင်းရှိသည်။
ဝါ- လည်တမော့မော့ ဖြစ်နေသည်။

ဂူပကဋ္ဌော ဝိ+ဥပကဋ္ဌော၊

ယေန ပါလိလေယျကံ အတ္ထိ ယေနကို သတ္တမုတ္တေစ၊ ၌

တနည်း ဟေတွတ္တေစ၊ ဟိတ်အနက် နာဝိဘတ်၊ ကြောင့်

တနည်း ကရဏေ တတိယာ၊ ကရိုဏ်းအနက်၊ ဖြင့်

အဟုမှာ ဟူ+မှာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဥကို ဥရဿပြု၊

အဟုဝတ္ထ ဟူ+ဟိယျတ္တနိ ဣဝိဘတ်၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဥကို ဥဝပြု၊

ဝိတိနာမေသုံ ဝိ+အတိနာမေသုံ၊ ဝိ+အတိ+နမု+ဥဝိဘတ်၊

ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ ဟတ္ထိ+ဆာပေဟိ၊

ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ အဘဂ္ဂံ+အဘဂ္ဂံ၊ ၃၇

မုခေါဒကဒါနံ မုခ+ဥဒကဒါနံ၊

ဒိဝသေ ဒိဝသေ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊ ကာလအနက်၊ ရူဂဏ္ဍိ

သဏိကံ အပနေတွာ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ ၊ ကြိယာဝိသေသနအနက်၊

နိဗ္ဗတ္တိ နိ+ဝတုဓာတ် ဤဝိဘတ်၊ ၃၉

ပဟိဏိသု ပ+ဟိ+ဏာ+ဥ၊ တနည်း ပဟ+ဏာ+ဥ၊

ပဟိဏိ ပဟိဏိသု၊ ပဟိဏိ ပဟိဏိတ္ထ၊ ပဟိဏိ ပဟိဏိမှာ၊

ပါဟေသိ ပါဟေသုံ၊ ပါဟေသိ ပါဟေသိတ္ထ၊ ပါဟေသိ ပါဟေသိမှာ၊

သုရုမာလော သုရုမာရော၊ ဒေါဿစ၌ စဖြင့် ရကိုလပြု၊

သဟာယံ သဟ+အယံ၊ ဓာန်ဋီ၊ တနည်း သဟ+အာယံ၊ ပါရာဋ္ဌ

လဘေထ လဘာဓာတ် ဧထဝိဘတ်၊ ၄၀

တိဿော ဂါထာ ဒုတိယာ ယော၊ဃမုညှိ၊ ဃပတော စ ယောနံ လောပေါ၊

သာဓုဝိဟာရိ ဓိရံ သာဓုဝိဟာရိ+ ဓိရံ၊

ဟတ္ထိ ဟရဓာတ်၊ ဟရတိ ဖိဝိသတိ၊ ၃၇
 အဘိဘူယျ၊ အဘိ+ဘူယျ၊ ယဒ္ဓေဘော်လာ၊ ဘူ၌ ရသဗြူ၊
 သတိမာ သတိမန္တတည်း၊ အာသိမိဖြင့် အာဗြူ၊ ဝုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊
 ရာဇာဝ ရာဇာ+က္ကဝ၊ နောက်သရကို ချေ၊
 စရေယျ၊ စရ+ဇေယျ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဇေယျဝိဘတ်ကို ဧပြု၊
 မာတဂံရညေဝ မာတဂေါ+အရညေ+က္ကဝ၊
 ကယိရာကရ+ယိရ+ဇေယျ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဇေယျကို အာဗြူ၊ ရ်ကိုလဲချေ၊
 ပတိဋ္ဌဟိသု ပတိ+ဋ္ဌာ+ဉံ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဋ္ဌာနောင် ဟလာ၊ အာ၌ရဿ၊
 သပရိပန္နော သဟ+ပရိပန္နော၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သဟကို သဗြူ၊
 ကေဝလံ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊
 ကာသိကောသလရဋ္ဌေသု ပုံလိင် ဗဟုဝစ် (တိုင်းကို ဟောရာ၌ ဤနည်း)
 ပရေ ပရသည်၊ သဗ္ဗနာမကာရတေ ပဋ္ဌမော၊ သဗ္ဗနာမိဂိုဏ်း၊
 ယမာမသေ ယမု+အ+မ၊ ဒီဃဗြူ၊ သေ လာ၊ ၄၂
 သမ္ပန္နိ သမုဓာတ် ဒိဝါဒီယံ အန္တိ၊ တံထာ ကတ္တရိစဖြင့် ပုဗ္ဗရုပ် မပြု၊

၆။ မဟာကာဠုတ္တေရဝတ္ထု

ဝိက္ခိဏာတိ ဝိ+ကိ+နာ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဤကိုက္ကပြု၊ နကိုဏပြု၊
 ပဋ္ဌမယာမာတိက္ကန္တေ ပဋ္ဌမယာမေ+အတိက္ကန္တေ၊ ၄၃
 ပလာယန္တိ ပလာယဓာတ် အပစ္စည်း အန္တိဝိဘတ်၊ ၄၄
 ဒိဝါ ဒိဝါသည် သို့သက်၊ သဗ္ဗာသမာဝုသောဖြင့်ချေ၊
 တနည်း ဒိဝသည်၊ သို့သက်၊ အာဒိသောဩစဉ် စဖြင့် သို့ကိုအာပြု၊
 ပစ္စုသကာလေ ပတိ+ဥုသကာလေ၊
 ဖရသုနာ ပရသုနာ၊ ဒေါသေစဉ် စဖြင့်ပကို ဖပြု၊ ပရသဒ္ဓုပ ပဒ သုဓာတ်၊

သဒ္ဓါ သံတော၊ မဒါဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဒပြု၊
 တနည်း တဝဂ္ဂန္တ နပြု၊ ဝဇာဒီဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒယော နိပစ္စန္ဓေဖြင့် နကို ဒပြု၊
 ပုတ္တဒါရံ ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေဖြင့် အံဝိဘတ်သက်၊ ၄၅
 ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဤ၊ ယောဝိဘတ်ကို နောပြု၊
 ဝယ “ပျက်ခြင်း” အနက်ဟော ဖြစ်၍ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊
 “အရွယ်” ကိုဟောလျှင် မနောဂိုဏ်း၊

နိရုဇ္ဈန္တိ နိ+ရုဓ+ယ+အန္တိ၊ တထာ ကတ္တရိစ၊
 ဝူပသမော ဝိ+ဥပသမော၊ ရှေ့သရချေ၊ နောက်သရကို ဒိယပြု၊
 နိမန္တာပေသုံ နိ+မန္တ+ကာရိတ်ဏာပေ+ဥံ၊
 အတ္တရန္တိ အာ+ထရ+အန္တိ၊ (အာ+ထရန္တိ)၊ ၄၆
 အသုဏန္တိယော နဒါဒိဂိုဏ်း၊
 နိရာသင်္ကောဝ နိ+အာသင်္ကော+ဝေ၊
 ဥဇ္ဈာယိသု အဝ+ဈေ+အန္တိ၊ အဝကို ဩဇာ ဝိပရိတ် ဥပြု၊ ဧကို အာယပြု
 အဝစုတ္တ ဝစ+ဟိယုတ္တနိ ဣဝိဘတ်၊ အလာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဥလာ၊
 သုဘာနုပသိ သုဘံ+အနုပသိ၊ ၄၇
 ဝိဟရန္တိ ပုံလိင် ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း အကာရန္တိ၊
 အမတ္တညံ န+မတ္တာ+ညံ ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊
 ကုသိတံ ကုသိဒံ၊ ဒေါဿေစဉ် စဖြင့် ဒကို တပြု၊
 ဝီရိယံ ဝိ+ဤရိယံ၊ ခွင်း၊ ချေ၊ ကပ်၊
 ရက္ခံ ရက္ခံ+တ္တံ၊ ပရော ဝါ သရောဖြင့် ဣကိုချေ၊
 သေလံ သေလံ+တ္တံ၊ သေလံသည် “သေလော ယထာ

ကေဂ္ဂနော” -ကိုထောက်၍ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊
 ကုသိတံ ဟိနဝီရိယံ သဒ္ဓံ အာရဒ္ဓဝီရိယံ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင်၊

အာရဒ္ဓ ဝိရိယကိုရ၍ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊

တံ ဝေ ပဿဟတီ မာရော၊ ဝါတော ရူက္ခံဝ ဒုဗ္ဗလံ ကိ
ကံဟော ဝါကျပြင်-သော ဝေ ပဿယတီ မာရေန ဝါတေန ရူက္ခော
ဣဝ ဒုဗ္ဗလော၊ ဝေ နိပါတ်နောင် နာဝိဘတ်ကျေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်-
ဟုပေးပါ။

၇။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

သမာဒပေတိ	သံ+အာ+ဒါ+ဏာပေ+တိ၊	၄၉
ကုစ္ဆိပူရံ	ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊ ကြိယာဝိသေသနအနက်၊	
သမ္ပတ္တိနံ နိပ္ပါဒကံ	ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ နိပ္ပာဒကံ၌ ဣပစ္စည်းအယဉ်၊	
အနနုစ္ဆရိကံ	န+အနုစ္ဆရိကံ၊	
ဓာရေသိယေဝ	ဓာရေသိ+ဓဝ၊ ယဝမဒနဖြင့် ယ လာ၊	
ကပ္ပေတိ	ကပ္ပ+ဝိမိမိ-ပြုစီရင်ခြင်း၌+စုရာဒိဏေပစ္စည်း+တိ၊	
ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ	ပတိ+ဧကဗုဒ္ဓဿ၊ အနာဒရေ စ၊	
တဿ နိဂ္ဂါဟကော	ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ကံအနက် ဆဋ္ဌိ သ၊ ၅၁	
သစာဟံ	သစေ+အဟံ၊ ရှေ့သရကို ချေ၊ ဒီဃပြု၊	
အနိက္ကသာဝေါ	အနိ+ကသာဝေါ၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊	၅၂
ကာသာဝံ	နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊	
ပရိဒဟိဿတိ	ပရိ+ဓာ+ဿတိ၊ ဒွေတော်လာ၊ အဗ္ဘာသမုဉ်၊	
	ရဿပြု၊ ဂေကို ဒပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဂေကိုဟပြု၊ ဣလား၊	
အပေတော	အပ+ဣတော၊ ဥပေတော ဥပ+ဣတော၊	
အပေတော	ဒမသစ္စေန ကတ္တရိစ၌ စသဒ္ဓါ ပဉ္စမိအနက်၊ ဝစီသစ္စာမှ၊	
ဥပေတော	ဒမသစ္စေန သဟာဒိယောဂေစ၊ ဝစီသစ္စာနှင့်၊	

တနည်း ကတ္တရိစ္ဆ အဝုတ္တကတ္တာအနက်၊ ဝစီသစ္စာသည်၊
 ဝန္တကသာဝဿ ဝန္တကသာဝေါ+အဿ၊
 သုသမာဟိတော သု+သံ+အာဟိတော၊
 အဿ အသ+ဇယျ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဓာတွန်သံနှင့်တကွ ဇယျကို သပြေ၊

၈။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

နိပ္ပတ္တိနိ+ပတ္တိ၊ ဒေါဿေစဉ် စဖြင့် ပကိုဖပြေ၊

ဗုဒ္ဓကံရောဇေဿ ဗုဒ္ဓကံရော+ဇေဿ၊ လောပဉ္စတကြာကာ-
 ရောဉ်ဉ် ဗျဉ္စနေ- ဟူသော လိုက်ပုဒ်ကိုကြည့်၍ “လောပဉ္စတကြာကာရော”
 ဟူသော ဝိနာဓိကာရ ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဇေသောဉ် ဩကိုချေ၊
 ထိုကြေရာ၌ အလား၊

သေတုံ ပုံလိင်+ရတ္တာဒိ+ဥ၊ ဘိက္ခုနှင့် အတူစဉ်၊
 သိဓာတ် ပဉ္စမိဝိဘတ်ဖြင့် သေတု သယတု စသည်စဉ်၊

ဗုဒ္ဓကံရော ဗုဒ္ဓ+အကိုရော၊ ၅၃

သသာဝကသံဃော သဟ+သာဝကသံဃော၊

သဒေဝကံ ကာလံ ဒေသံ ဒီပံ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

ယဿာယံ “နာရိ”ကိုအရကောက်က ယဿာ+အယံ၊ ဣတ္ထိလိင်၊

“ပိတာ ပတိ”ကို ကောက်က ယဿ+အယံ၊ ပုံလိင်၊

(ဤဒိသော)ပတိ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ ၅၄

နိဒ္ဒေါပဂတာနံ နိဒ္ဒါ+ဥပဂတာနံ၊ နိဒ္ဒါ ကညာဒိဂိုဏ်း၊

နာဠကိတ္ထိနံ နာဠကာ+ဣတ္ထိနံ၊

ရာဇဂဟေ “အ ဣပစ္စယ ဒုတိယဏော ဤသဘော
 အဟောပုံလိင်သာ” နှင့်အညီ ပုံလိင်ဖြစ်သော်လည်း ဤ၌ နဂရ်ကိုငဲ့၍

နပုံလိင်၊ သာရတ္ထဋီ ဒု ၁၁၂
 အနလကံရိတ္တာ န+အလကံရိတ္တာ၊
 သုဝဏ္ဏပါတီ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣကာရန္တ၊
 ပါယသံပါယ+အာသံ၊ (နာ-၁၀၈၅ "ပါယာသော" ဟု ဒီဃဖြင့်ရှိ၏)
 နဒိယာ နဒတည်၊ နဒါဒိတောဝါဏ္ဍိ၊ တဒ္ဓိတသမာသ
 စသော သုတ်၌ စဖြင့် နာမ်ငဲ့၊ ဆဋ္ဌိ သ၊ ရဿပြု၊ ပတောယာ၊
 ပလ္လကံ ပရိ+အကံ၊ ဒေါဿေစ၌ စဖြင့် ရကို လပြု၊ ဣကိုယပြု၊
 လျကို လပြု၊ လ ဒွေဘော်လာ၊
 နေရဉ္စရာယ နေလဉ္စလာယ၊
 တနည်း နီလံ+လောယ၊ ဒေါဿေစ၌ စဖြင့် လ၂ လုံးကို ရှ
 လုံးပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် နီ၏ ဤကို မပြု၊
 အနုပါဒါယ န+ဥပါဒါယ ၊
 စုတုပပါတ စုတိ+ဥပပါတ၊ စုတိ၌ စု+တိပစ္စည်းဖြစ်၍ ဣတ္ထိလိင်၊
 အဇ္ဈေသနံ အဓိ+ဧသနံ၊ အဇ္ဈော အဓိ၊
 အပ္ပေါသုက္ကတံ အပ္ပ+ဥသုက္ကတံ၊ ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 သဟမ္ပတိ သဟက+ပတိ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ကကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၊
 နိဂ္ဂဟိတ်ကို မပြု၊
 အာဠာရဒကာနံ အာဠာရ+ဥဒကာနံ၊ ၅၅
 ကာသိပုရံ ကာသိပုံလိင် ရတ္တာဒိ ဤကာရန္တ၊ ဒဏ္ဍီနှင့်တူစဉ်၊
 တေသု (သဗ္ဗပစ္စိမကော) နိဒ္ဒါရဏေစ၊ နိဒ္ဒါရဏအနက်၊ သုဝိဘတ်၊
 ပဋိညံ ပတိ+ဥံ၊ ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 ရာဇာနံ ရာဇတည်၊ ဗြဟ္မတ္တသဓရာဇာဒိတော အမာနံ၊ ၅၆
 ကတဘတ္တကိစ္စော တစ်ပုဒ်စီခွဲလျှင် နပုံ၊ ပုဒ်လုံး၌ ပုံလိင်၊

အနုသံဝစ္ဆရံ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊ ကြိယာဝိသေသန၊
 ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇော ဂိရိ+အဂ္ဂ+သမဇ္ဇော၊ ဂိရိ ပုံလိင်၊ အဂ္ဂနှင့် တူ၊
 စေတသံ ဝေါလောကနေ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ကံအနက်၊ ဆဋ္ဌိ နံ၊
 နိရတ္တကမေတံ နိ+အတ္တကံ+ဧကံ၊
 သာကစ္ဆံ သဟ+ကစ္ဆံ၊ သဟကို သပြု၊ သ၌ ဒီသပြု၊ ကထဓာတ်၊
 တူမံ ဘိက္ခုံ ပိဋ္ဌိတော အနုဗန္ဓေယျံ
 တူမံ ဘိက္ခုကို ပိဋ္ဌိတော၌ စပ်ခိုက် ကွစိ ဒုတိယာ ဆဋ္ဌိနမထွေ၊ ရဟန်း၏၊
 အနုဗန္ဓေယျံ၌ စပ်ခိုက် ကမ္မပွဝစနီယယုတ္တေဖြင့် အနုဟူသော
 ကမ္မပွဝစနီယ အယှဉ် အံဝိဘတ်၊ ရဟန်းကို၊
 မဂ္ဂံ ပဌမနည်း လိင်္ဂံဝိပုလ္လာသ၊ ဒုတိယနည်း ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊
 ပရိယောဒါကော ပရိ+အဝဒါကော၊
 ဒသေသာမိဒိသ+ကာရိတ်ဏေ+သာမိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဒိသကို
 ဒသပြု မြင်စေအံ့၊ ဝါ-ပြအံ့၊
 အတ္ထေန ကတ္တရိ စ၌ စဖြင့် အတ္တအယှဉ် နာဝိဘတ်၊ ၅၈
 ကာဟသီ ကရ+ဩ+သသိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဩပစ္စည်းကိုချေ၊
 ကရသသပစ္စယသ သဟောဖြင့် ကရကို ကာဟပြု သာကိုချေ၊
 မေ သိလာဗသုတ်၌ စဖြင့် အတ္တယှဉ် သမ္ပဒါန်မှည့်၊ ၅၈
 အတ္တံယေဝ အတ္တံ+ဧဝ၊
 နိဋ္ဌာပေသိ န+ဋ္ဌာ+ဏာပေ+ဤ၊ ဋ္ဌ ဒွေဘော်လာ၊ ၅၉
 ဝ^၁ယိတ္ထ ဝ+ကာရိတ်ဏယ+တ္ထ၊ မာယောဂေ သဗ္ဗကာလေစ၊
 လောဟိတံ ရောဟိတံ၊ ဒေါသေ စ၌ စဖြင့် ရကို လပြု၊ ၆၀
 ပါတိမောက္ခံ ပ+အတိမောက္ခံ၊ ၆၁
 ဘဂဝါပုံလိင် ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း အကာရန္တ၊ လိင်အနက်၊ အာသိမိ၊

မာ သသံ နာသယံ နသ+ကာရိတ်ဏယ+ဩ၊ မာယောဂေ-
သဗ္ဗကာလေစ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဩကို ဣပြု၊ နသတိ နဿတိစသည်၊
သသံ နပုံလိင်၊ ၆၂
နိရုဒကေန နိ+ဥဒကေန၊
ဓမ္မစာရီ ပုံလိင်+ရတ္တာဒိ+ဤကာရန္တ၊
ဓမ္မေ သုစိဏ္ဏေ ပဉ္စမုတ္တေစဉ် စဖြင့် ဆဋ္ဌိအနက် သို့ ဝိဘတ်၊
သဂစ္ဆံ မိန်းမကိုရ၍ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ သဟ+ဂစ္ဆံ၊ ဂစ္ဆံကား ပုံလိင်၊
ဘာဝယံသု ဘူ+ကာရိတ်ဏယ+ဥ၊ ဩဝုဒ္ဓိပြု၊ ဩကို အာဝပြု၊
ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာ ဘဒ္ဒကဝဂ္ဂိယာ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ကကိုချေ၊
ဣတ္တာဂါရေ ဣတ္ထိ+အဂါရေ၊

တယော (ပုတ္တာ) တိတည်၊ “သော” ဟုအနက်ပေးသော်လည်း
ပုတ္တာ၌ စပ်ရသောကြောင့် လိင်အနက်ကိုပင် အလိုရှိရကား လိင်အမည်မှည့်
လိင်ဂိတ္တေ ပဌမာဖြင့် ယောသက်၊ ဝိဘက်နှင့်တကွ တိကို တယောပြု၊
တေမာသံ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ တိပိဋကအဘိဓာန်၊ ၆၄
ဝက္ခာမ ဝစ+သာမ၊ ကရဿ သပစ္စယဿ ကာဟော၌
သပစ္စယသဒ္ဓါဝိဖြင့် သာကိုခပြု၊ ကောခေစဉ် စဖြင့် စကိုကပြု၊ ၆၅
မနည် မနော+အည်၊ ပုထဿ ပျဉ္စနေ၌ လိုက်သော
အန္တသဒ္ဓါဖြင့် ဩကို ဥပြု၊ ဝါပရော အသရူပါဖြင့် နောက်အကို ချေ၊
ကာယဿ ဘေဒါ “ပျက်စီးခြင်းကြောင့်” ပေးလျှင် ကာရဏတ္ထေစ၊
“ပျက်စီးခြင်းဟူသော” ပေးလျှင် အပါဒါနေ ပဉ္စမိ၊
ဖလာဖလတ္ထာယ ဖလ+အဖလတ္ထာယ၊ အသည် ဝုဒ္ဓိအနက်၊
စက္ကဝတ္ထိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣ၊ ဤ ကာရန္တ၊ ၆၈

ဣကာရန္တ ဤကာရန္တ နှစ်မျိုးရ ပုဒ်များ

စက္ကဝတ္တိ စက္ကဝတ္တိ၊ သေဋ္ဌိ သေဋ္ဌိ၊ သာရထိ သာရထိ၊ သာဝတ္ထိ သာဝတ္ထိ၊
ဩဝေန္တာနိ နပုံလိင် ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊

အဘဝိဿ ဘူ+အ+ဿံ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကို အရဿပြု၊

ဣဒ္ဓိမတော ဂုဏဝါဒိ၊ တောတိတာ သသ္မိနာသုဖြင့် တောပြု၊

ဣဒ္ဓိ ဣတ္ထိလိင်+ရတ္တာဒိဂိုဏ်း+ဣကာရန္တ၊ ၆၉

ဣဒ္ဓိဝိသယော ဟေသ ဣဒ္ဓိဝိသယော+ဟိ+ဧသော၊

အဉ္ဇလိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣတာရန္တ၊ အဉ္ဇ+အလိ၊

အဿမပဒေ အာ+သမပဒေ၊

ဟိတာယ သုခါယ တုမတ္တသမ္ပဒါနိအနက် သမ္ပဒါနေ စတုတ္ထိ၊

အဗြဝိ ဗြူ+အ+ဤ၊ အလာ၊ ဥကို ဩပြု၊ ဩကို အပြု၊

ဗြူတိ ဗြဝိတိ အာဟ၊ ဗြူန္တိ အာဟု၊ ဗြူသိ ဗြူထ ဗြူမိ ဗြူမ၊

တဝနုစ္ဆဝိ တာ+အနု+ဆဝိ၊

တထာဂတဿ (မတ္တကေ ဓာရေန္တော) မတ္တကေဋ္ဌိ စပ်ခိုက်
သာမိအနက် ဓာရေန္တောဋ္ဌိ စပ်ခိုက် ယဿ ဒါတုကာမော စသောသုတ်နှင့်
အညီ သမ္ပဒါနေ စတုတ္ထိဖြင့် သက်၊

သတ္တာဟံ ကာလဒ္ဓါနမစ္စန္တသံယောဂေါ၊ ၆၉

နိသိန္နေ ကာလဘာဝေသုစ၊ လက္ခဏအနက်၊

အဒ္ဓသ ဒိသ+အာ၊ အလာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဣကို အပြု၊ အာကို

ရဿပြု၊ ဒ ဒွေဘော်လာ၊ ၇၀

နိလုပ္ပလံစ္ဆဒနံ နိလ+ဥပ္ပလ+ဆဒနံ၊ ၇၁

ဒက္ခိဏောဒကံ ဒက္ခိဏာ+ဥဒကံ၊ ဒက္ခိဏာသည် ဣတ္ထိလိင်၊ ၇၂

ဗျာကာသိ ဝိ+ကရ+ဤ၊ အလာ၊ ဒိဃပြု၊ ဝကို ဗပြု၊ ဣကိုယပြု၊

- ၁၇၀ -

ကွစိဓာတုဖြင့် သြဇေ၊ ဤကိုလည်းရသပြု၊ ကရဿကာ-
သတ္တမဇ္ဇတနိမိဖြင့် ကရကို ကာသပြု၊ ၇၂

တနည်း ကရကိုကာပြု၊ သလည်းလာ၊

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတာယ မိစ္ဆာအယူကိုမရ မိစ္ဆာအယူရှိသော သိဉ္ဇည်း
ဆရာကြီးကို ရသောကြောင့် ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဣကာရန္တ၊

သာရမတိနော သာရမတိတည်း၊ ပဌမာ ယော၊ ယောနံနော၌
“ကတရဿာ” အလိုက်ကိုကြည့်၍ “ယောနံနော” ဟူသော ဝိနာဓိကာရ
ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ယောကို နောပြု၊

အသာရဒသီနော ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဣ၊ ယောဝိဘတ်ကို နောပြု၊
ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇံ ဂိရိ+အဂ္ဂ+သမဇ္ဇံ၊ သမဇ္ဇ ပုံလိင်၊

ဂတာ ဂမုဓာတ် အဂမိ ဂမိ အဂမိ ဂမိ၊ အဂစ္ဆိ ဂစ္ဆိ အဂစ္ဆိ ဂစ္ဆိ၊
အဂစ္ဆိ ဂစ္ဆိ အဂစ္ဆိ ဂစ္ဆိ၊ အဂမာသိ၊

၉။ နန္ဒုတ္တေရဝတ္ထု

ကုဝဋ် ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ ကြိယာဝိသေသနအနက်၊ ၇၄
တံ ဝိနာ ကရိဿတိ ဓာတုနာမာန၌ အဝိသဒ္ဓါဖြင့် ဝိနာအယှဉ် အံသက်၊

နိဓိကုမ္ဘိယော နဒါဒိဂိုဏ်း၊ နိဓိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိ+ဣ၊
အမုလ္လိမိတေဟိ ဧကေသေဟိ ကတ္ထရိစ၌ စဖြင့် ဣတ္ထမ္ပူတလက္ခဏတ္ထ၊
ပါတရာသော ပါတော+အာသော၊ ပါတောသည် နိပါတ်ပုဒ် ၇၅
သဒ္ဓဟိဿထသံ+ဓာ+ဿထ၊ ဒွေဘော်၊ အတ္တသမုညံ၊ ရသပြု၊

ဧကိုဒပြု၊ နောက်ကို ဟပြု၊ ဣလာ၊
အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ ဗာဟာယံ နန္ဒံကို၊ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊

ဗာဟာယံ-လက်မောင်း၌၊ ဩကာသေ သက္ကမိ၊

တနည်း အာယသ္မန္တံ နန္ဒ-ဇာ၊ ကွစိ ဒုတိယာ ဆဋ္ဌိနမတ္ထေ၊

ဗာဟာယံ - ကို၊ ကမ္မကရဏနိမိတ္တတ္ထေသု သက္ကမိ၊

သာကိယာနိ၊ ဂဟပတာဒိဂိုဏ်း၊ ၇၆

ဈာမက္ခေတ္တေ ဈာမ+ခေတ္တေ၊

ကကုဋ္ဌပါဒါနံ ပဉ္စန္ဒံ အစ္စရာသတာနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊

ပါတုရဟောသိ ပါတု+အဟောသိ၊ ရလော၊ ၇၇

အသောသု သု+ဏာ+ဥ၊ အလော၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဏာချေ၊ ခွေဆော်၊ ဝုဒ္ဓိပြု၊

အစ္စရာနံ ဟေတု ကို အာလပနေစဉ် စ၊ ဟိတ်အနက်၊

သမုဒါစရန္တိ သံရှေး ဥရှေး အာရှေး စရဓာတ် အန္တိဝိဘတ်၊

၁၀။ စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု၊

ပဉ္စပဏ္ဏာသဝဿာနိ အစ္စန္တသံယောဂအနက် ဒုတိယာ ယောဝိဘတ်၊

ဝဇံ ဝဇော ဝုဋ္ဌာသိ ကိုထောက်၍ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

တေသု ဝုစိတေသု ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏဝန္တကတ္တား လက္ခဏ၊

ဥဏှောဒကံ ဥဏှ+ဥဒကံ၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်ဥကို ဩပြု၊

သုဒ္ဓေ ဥဒရေကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏဝန္တကတ္တား လက္ခဏ၊

တိဏှက္ကာယ တိဏှ+ဥက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူးဖြင့်၊

လောမာနိ(ဈာပေတွာ) ဂတိဗုဒ္ဓိသုတ် ကာရိတ်ကံအနက် ယောဝိဘတ်၊

တထာဂတေ ဝသန္တေ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏဝန္တကတ္တား လက္ခဏ၊

ဇီဝန္တဿေဝ ဇီဝန္တဿ+ဇဝ၊ အနာဒရေစ၊ ၈၁

အက္ခိနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ကံအနက် ဆဋ္ဌိနံဝိဘတ်၊

ယောဇနသတံ ကာလဒွါနမစ္စန္တသံယောဂေ၊ အစ္စန္တသံယောဂအနက်၊

- ၁၇၂ -

အယံ ဥပမာ(ဝုတ္တာ) လိင်္ဂတ္ထေ ပဋ္ဌမာ လိင်္ဂအနက်၊
 ကုဋ္ဌာဂါရမတ္ထော ကုဋ္ဌ+အဂါရမတ္ထော၊ မတ္တ ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 ခဏေန ကတ္တရိစဉ် စဖြင့် ကြိယာပဝဂ္ဂအနက်၊ ခဏချင်းဖြင့်၊
 ကမ္မဗလေန ဟေတွတ္ထေစ ဟိတ်အနက် နာဝိဘတ်၊
 ဝိလီယန္တိ ဝိ+လိ+ဒြေ-အရည်ဖြစ်ကျကြေမှုခြင်း၌+ယ+အန္တိ၊
 တသ္မိံ သန္တာပေ ဥပဋ္ဌိတေ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏန္တကတ္တာ
 လက္ခဏာ၊

ဂေဟမဇ္ဈေယေဝ ဂေဟမဇ္ဈေ+စဝ၊ ၈၂
 ပုရိမဝတ္ထုဋ္ဌိ၌ ဝတ္ထု ဝတ္ထုနိ ပရိဂ္ဂဏန္တိ ကိုထောက်၍ နပုံလိင် ရတ္တာဒိ၊
 ဝိဒဟန္တိ အပိ+ဓာ+အန္တိ၊ ဒွေဘော်လာ၊ အဟ္တာသမှည့်၊ ရဿပြု၊
 ဧကိုဒပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဧကိုဟပြု၊ တေသုဖြင့် အပိဇာ အကိုချေ၊
 နိဒ္ဒံ ကညာဒိ၊ နိဒ္ဒါ နိဒ္ဒါ နိဒ္ဒါယော၊ ဘောတိနိဒ္ဒေ စသည်စဉ်၊
 အစ္စတိ အာသ+အ+တိ၊ "အန္တောန္တောဝါ" ဟူသောယောဂဝိဘာဂဖြင့်
 သတိ ဣပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကို အရဿပြု၊

အန္တောဂေဟေယေဝ အန္တောဂေဟေ+စဝ၊ ယဝမဒနဖြင့် ယလာ၊
 သတ္တ ဒိဝသာနိ ကာလဒွါနမစ္စန္ဒသံယောဂေ၊ အစ္စန္ဒသံယောဂအနက်၊
 အဝိစိမဟာနိရယော ပုံလိင်၊ ဝိစိ တူတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိ၊ နိရယ နိ+အယ၊
 အာဟံသု ဖြူ+ပရောက္ခာ ဥ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဥကို အံသုပြု၊
 သူကရာနံ (မာရိယမာနာနံ) ဒုတိယာပဉ္စမိနန္ဒ ကံအနက်၊ ၈၂
 သောစတိ သုစ+အ+တိ၊ အညေသုစဖြင့် ဥကို သြပြု၊
 ဝိဟညတိ ဝိ+ဟန+ယ+တိ၊ တထာ ကတ္တရိစဖြင့် နနှင့်ယကို ဥပြု၊

၁၁။ဓမ္မိကဥပါသကဝတ္ထု

တေသု(ဧကေကဿ) နိဒ္ဒါရဏေစသုတ်၊ ၈၃

အယျာနံ ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက်၊ ဆဋ္ဌိနံ၊ အရှင်တို့ကို
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ သတိပဋ္ဌာနံ၌ စပ်ခိုက် သာမိသို့ ဆဋ္ဌိ၊

အဝိဇ္ဇာတံ-၌ စပ်ခိုက် ဆဋ္ဌိစ၊ အဝုတ္တကတ္တားအနက်၊
သတိ သရဓာတ် တိပစ္စည်း၊ ၈၃

ဧကောယနော ဧက+အယနော၊
ဒေဝတာ(နေသာမ)ဃမှည့်၊ ယပတောစ ယောနံ လောပေါ၊

နေသာမ နိ+အ+သာမ၊ နိ၏ ဤကို ဖြေ၊
ဓမ္မဿဝနန္တရာယံ ဓမ္မဿဝန+အန္တရာယံ၊ အန္တရာယံ ပုံလိင်၊
မရဏဿ (အဘာယနက)ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ဘိဓာတ်အယျာနံ၊ နံဝိဘတ်၊

ဩလမ္ဗိ = အဝ+လမ္ဗိ၊ ဩအဝဿဖြင့် အဝကို ဩဖြေ၊ ၈၄
(သုတာ) ဓမ္မဒေသနာ လိင်္ဂိတ္ထေ ပဌမာ၊ လိင်အနက် သိဝိဘတ်၊
ဉာတိ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ အရိ ဉာတိ ဗလာတိထိ၊
ဝိသုဒ္ဓိ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ၈၅

၁၂။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

အနုပိယံ နာမ အနုပိယာ+နာမ၊ ရဿပြု၊ နိဂ္ဂဟိတဉ္စဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊
အနုပိယမ္မဝနေ အနုပိယာ+အမ္မဝနေ၊ ၈၆

သုခုမာလော သုခုမာရော၊ ဒေါဓဿ စ၌ စဖြင့် ရကို လပြု၊
ဆသု ခတ္ထိယေသု ကိဋ္ဌန္တေသု ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏန္တ ကတ္တား၊
ဝစနဿ အသုတပုဗ္ဗတ္တာ ဣပစ္စည်းဆုံး၍ စိတ္တာဒိ၊ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊
ဧသာပေကာ ဧသာ+အပိ+ဧကာ၊

ဇာနာပေဿာမိ ဉာ+အဝဗောဓနေ+ဏာပေ+ဿာမိ၊
အနုရုဒ္ဓသကျေန ကတာ ကတ္တရိစ၊ အဝုတ္တကတ္တားအနက်၊

ပါတိ တိပစ္စည်းဆုံး၍ ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣတ္ထိလိင်၊
 ဥဠါဋီတမတ္တယ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏအနက်၊
 တုမှာကံ အဟံ ပီယော ဆဋ္ဌိစ အဝုတ္တကတ္တားအနက်၊
 ဧတ္တကံ ကာလံ အစ္စန္ဒသံယောဂအနက်၊
 ပုညဝါ ဝုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ အာသိမိဖြင့် အာပြု၊ ၈၇
 ဒေဝတာဟိ ပဟိတာ ကတ္တရိစ အဝုတ္တကတ္တားအနက်၊
 အပရိယန္တတယ အက္ခာတယ ကာလဘာဝေသုစ၊
 ဃရာဝါသံ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ ၈၈
 စတုရဂီနိယာ စတု+အဂီနိယာ၊ ဂဟပတာဒိဂိုဏ်း၊
 အံသု ဒါ+ဥုံ၊ “သဗ္ဗတော ဥုံ” ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် အံသုပြု၊
 ကိမင်္ဂ အာလပနေစ၌ စဖြင့် ဟိတ်အနက် သိဝိဘတ်၊
 နိဝတ္တောသိ နိဝတ္တော+အသိ၊
 နိမ္မာနာယိဿတိ နိမ္မာနဟူသော နာမ်ပုဒ်နောင် ကရောတိအနက်
 အာယသက်၊
 ပတိဋ္ဌဟိ ပတိ+ဋ္ဌာ+အ+ဤ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဋ္ဌာနောင် ဟလာ၊
 ဝိပဿနံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ၈၉
 သသာဝကသံဃဿ သဟ+သာဝကသံဃဿ၊
 ဂဟေတာ တုပစ္စည်းဆုံး၍ သတ္တာဒိဂိုဏ်း၊
 အာသိဝိသေ အာသု+ဝိသေ၊ လောပဉ္စ တတြာကာရောဖြင့် ဥကို ချေ၊
 အကာရောနောင် ထိုင်သော စသဒ္ဒါဖြင့် ထိုကျေရာ၌ ဤလာ၊ နဒါဒိ၊
 အဟိမေခလာယ အဟိ+မေဟန+ခ +မာလာယ၊
 အပ္ပေါဿုက္ခော အပ္ပ+ဥဿုက္ခော၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်ဥကို သြပြု၊
 ဓေဋ္ဌာသကဝါဒေန ဓေဋ္ဌ+အသက+ဝါဒေန၊

ဝေါရောပေဿာမိ ဝိ+အဝ+ရူဟ+ဏာပေ+ဿာမိ၊ အဝကို ဩပြု၊
အထူးအားဖြင့် အောက်သို့သက်ရောက်စေအံ့၊ ဝါ-ကင်းစေအံ့၊ ဝါ-ခွင်းအံ့၊

သမထံ ဂေါတမံ ဝေါရောပေဿာမိ

“ကာရိတ်ကံမှာ ဒုတိယာနှင့် တတိယာ ဆဋ္ဌိ သုံးလီဝိဘတ်၊
သက်တုံလတ်ဟု၊ ကျမ်းမြတ် ဤသို့ မိန့်သတည်း” နှင့်အညီ “သမဏောန
ဂေါတမေန၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ” ဟုလည်း ထားနိုင်သည်။ ဥဝ

ရူဟိရူပ္ပါဒကကမ္မံ ရူဟိရ+ဥပ္ပါဒကကမ္မံ၊

အနုပုဗ္ဗိ နဒါဒိဂိုဏ်း၊ ကထံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊

ပရိစ္ဆမိယေဝ ပရိစ္ဆမိ+ဧဝ၊ ပရိ+စဇေတ် ဤဝိဘတ်၊

ပယောဇိတတ္တာ ပဝိဒ္ဓတ္တာ ဝိဿန္တိတတ္တာ တ္တပစ္စည်းဆုံး၍ စိတ္တာဒိ၊

ထာလိ ဣတ္ထိလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ဇာ

မန္တဗုဒ္ဓိနော ရဟန်းကိုရ၍ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊

အညတြေဝ ဘဂဝတာ ဘဂဝန္တတည်း၊ တေတုနာမာန၌ အဝိသဒ္ဓါဖြင့်

အညတြအယုဉ် အပါဒါန်မှည့်၊ သွာဝိဘတ်ကို နာဝိဘတ်ကဲ့သို့ငဲ့၊

သဒေဝကဿ သဟ+ဒေဝကဿ၊ တေသုဗုဒ္ဓိဖြင့် သဟကို သပြု၊

ဥပေါသထ ဥပ+ဝသထ၊ ဩအဝဿ၌ “ဩ” ဟူသော

ယောဂ-ဝိဘာဂဖြင့်ဝကိုဩပြု၊

တနည်း ဥပ+ဝသထ၊ ပခွင်း အကြွင်း၊ ဩအဝဿဖြင့် အဝကို ဩပြု၊

ဂယာသီသံ ဂဇ+သီသံ ဟုဖြတ်၊ ဒေါဿစ၌ စဖြင့် ဧကို ယပြု၊

ယ၌ ဒီဃပြု၊

သာဓုနာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင် ရတ္တာဒိ ဥကာရန္တ၊

သာဓုံ ကောင်းမှုကိုရ၍ နပုံလိင် ရတ္တာဒိ ဥကာရန္တ၊ ဇာ

သာဓေတ် သာဓေတိ ဘူ၊ သာဓုတိ ဒိ၊ သာဓုဏာတိ သွာ၊

ပါပေန ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၍ ပုံလိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊
 ပါပံ မကောင်းမှုကိုရ၍ နပုံလိင် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊
 ဥဂ္ဂဋိ ဥ+ဂမု+ဤ၊ မကို ဣပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဣကို ညပြု၊
 သီလဝတံ နံမိ တံဝါဖြင့် ဝိဘတ်နှင့်တကွ ဣ ပစ္စည်းကို တံပြု၊
 သုဝိဟိနံ သုဝိဟိနံ+ဧဝ၊ ကောင်းစွာယုတ်လျော့သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
 ဥဘောသု ဥဘတည်၊ သုဝိဘတ်၊ သုဟိသုကာရော ဧဖြင့် အကို ဧပြု၊
 တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဧကို ဩပြု၊ ၉၃
 သကုထံ သကုနံ၊ ဒေါဿေစဉ် စဖြင့် န ကိုဏပြု၊
 ပက္ခိနော ပုံ+ရတ္တာဒိဂိုဏ်း+ဤကာရန္တ၊ သဝိဘတ်ကို နောပြု၊
 တဿာနုကရံ တဿ+အနကရံ၊ ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ (ဝိတုဒံ-တူပြီ)
 ပလိဂုဏ္ဍိတော ပရိ+ဂုဏ္ဍိတော၊ ဒေါဿေ စဉ် စဖြင့် ရကို လပြု၊
 ကဋ္ဌင်္ဂီရုက္ခေသု ကဋ္ဌ+အင်္ဂီရုက္ခေသု၊
 လသီ နဒါဒိဂိုဏ်း၊
 အထာသဒါ အထ+အာသဒါ၊ အာ+သဒ+ဟိယျတ္တနိ အာဝိဘတ်၊
 အကရမ္ပသတေ အကရမ္ပသေ+တေ၊ သုတ်ကြီးဖြင့် ဧကို အပြု၊
 ရူဘာဋီ ဒု=၄၂၆
 အဟုဝမှသေ အဟုဝါ+မှသေဟု ပုဒ်ဖြတ်၊
 အဟုဝါ ဟူ+ဟိယျတ္တနိအာဝိဘတ်၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဥ၊ကို ဥဝပြု၊
 မိဂရာဇေ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ တနည်း ရာဇာဒိဂိုဏ်း၊
 နမောတျတ္ထု နမော+တေ+အတ္ထု၊ နမောယောဂါဒိသ္မဝိစ၊
 လဘာမသေ လဘာဓာတ် အာမသေဝိဘတ်၊
 လုဒ္ဓါနိ ရုဒ္ဓါနိ၊ ဒေါဿေစဉ် စဖြင့် ရကို လပြု၊
 ကုဗ္ဗတော ကုဝိတော၊ ဒေါဿေစဉ်စဖြင့် ဝ ၂လုံးကို ဗ ၂ လုံးပြု၊

သေပဏ္ဍိ သိရိ+ပဏ္ဍိ၊ တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် သိရိကို သေပြု နဒါဒိဂိုဏ်း၊(ဓာန်ဋီ)

န မေ တေ ရုစ္စတေ ရုစ+ဒိဝါဒိယ+တေ၊ တထာ ကတ္တရိစ၊

အက္ခိ အက္ခိတည်း၊ ပဌမာယောကိုချေ၊ ဣကို ဤဒိယပြု၊

ဂိလာနော ဂိလေဓတ်၊ ဧကို အာယပြု၊ ဂိလာယတိ၊

ဝေရီ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊ ၉၄

တုမှာကံ ဒဿနတ္ထာယ ကံအနက်+ဆဋ္ဌိနံဝိဘတ်+ယုပစ္စည်းအယျဉ်၊

ပုဂ္ဂလံ ပုဂ္ဂံ+အံ၊ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေဉ် ဝါဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကို လပြု၊

သမန္တစက္ခံ၊ ဘုရားကိုရသောကြောင့် ပုံလိင်၊ စက္ခုကား နပုံလိင်၊

အာယတီ အာဒိတော ဩစဉ် စဖြင့် သို့ကို အံပြု၊

တနည်း တတိယာ သတ္တမိနန္ဒ သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ်၊

နိစ္စလောဝ နိ+စလော+ဝေ၊ ၉၅

ဟတ္ထိရာဇကောလေ ဟတ္ထိ+ရာဇကောလေ၊ ကုစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံ ဒီပရဿာ

ပစ္စယေသုစဖြင့် ဤကို ဣ ရသပြု၊

သဗ္ဗံ ပထဝီ ကိုထောက်၍ ဣတ္ထိလိင် သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊

ဒဇ္ဇာ ဒါ+ဇယျ၊ဒါဓာတုဿ ဒဇ္ဇံ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ဇယျကို အာပြု၊

အဘိရာဇယေအဘိ+ရာဇ+ကာရိတ်ဏယ+ဇယျ၊ ဇယျကို ဇပြု၊

အကဏှနေတ္ထော လိင်္ဂတ္ထေ ပဌမာသုတ်ကိုထောက်၍ လိင်အနက်၊

နေတ္ထ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ၉၆

ဘာယာမိ ပစ္စာဂမနာယ ပစ္စာဂမနတည်း၊ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနန္ဒ

ဖြင့် ဘိဓာတ် အယျဉ် အပါဒါန်အနက် ဆဋ္ဌိသ၊ ဃတောနာဒိနံဉ်

“နာဒိနံ” ဟူသော ယောဂ ဝိဘာဂဖြင့် သကို အာယပြု၊

ဘာယာမိ ဘိ+အ+မိ+ဤကို ဧဝုဒ္ဓိပြု၊ ဧကို အာယပြု၊

တပွတိ တပ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ ဒါဟေ-ပူလောင်ခြင်းဉ်၊

တထာ ကတ္တရိစဖြင့် ယကို ပုဗ္ဗရုပ် ပပြု။

၁၃။ သုမနဒေဝီဝတ္ထု

ဂရဟန္တိ ဂရဟဓာတ် အပစ္စည်း အန္တိဘတ်၊ ၉၇
ဥပဓာရေန္တိ သုမနဒေဝီကိုရ၍ ဣတ္ထိလိင် နဒါဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊
သကဒါဂါမီ သက်+အာဂါမီ+တေသုဖြင့် ဣကို အပြု။

နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၊ ဒလား၊

ကာမာဝစရာသို့ တစ်ကြိမ်သာလျှင် ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ပြန်လာသည်။

၁၄။ ဒွေသဟာယကဝတ္ထု

ထေရေ။ ပ ။ပဟိထန္တေ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏဝန္တ+လက္ခဏာ၊
စတုပ္ပဒိကမ္ပိ (ဂါထံ) ဂါထာကို ရသောကြောင့် ကညာဒိဂိုဏ်း၊
သံဟိတဘာသမာနော သံဟိတ်+ဘာသမာနော၊ နိဂ္ဂဟိတ်ချေ။
ဂေါပေါဝ ဂေါပေါ+ဣဝ၊ ဝါပရော အသရူပါဖြင့် 'ဣချေ။
ဂဏယံ ပုံလိင် ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ နှုကို အံပြု။ သိကို ချေ။
ပရေသံ ပရတည်၊ သဗ္ဗတောနံသံသာနံ၊ သဗ္ဗနာမာနံနိမ္မိစ၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊
ဘာဂဝါ ပုံလိင် ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ အာသိမ္မိဖြင့် အာပြု။
သဗ္ဗပ္ပဓာနောသမ္မာ+ပဓာနော၊ ရသပြု။ ပဒွေဘော်လား၊
အနုပါဒိယာနော န+ဥပါဒိယာနော၊ နကို အန်ပြု။
အနုဓမ္မစာရီ ပုံလိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ။

အပ္ပဓာဒေဝီ

၁။ သာမာဝတီဝတ္ထု

ကောသမ္ပိ ကောသမ္ပိယံကိုထောက် နဒါဒိဂိုဏ်း ဤကာရန္တ၊
အံကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု။

ဗျသနံ ဝိ+အသနံ၊ ဣကို ယပြု၊ ဝကို ဗပြု၊ ၁၀၂
ကာလေန ကာလံ ရံခါရံခါ၌၊ သင့်လျော်သည့် အခါတိုင်း အခါတိုင်း၌၊
(ဆောင်)ကာလေန ကာလံ နိပါတ်ကြံ ကာလံ ကာလံသာ၊

သမုဒါယ နိပါတ ဧက တစ်ပုဒ်သာ၊

သတ္တမိအနက်၊ ဒု တသက်၊ မိန့်မြွတ် အံ ဋီကာ၊ အံဋီ-ဒု ၂၀၁
ကာလေန သတ္တဗျတ္တေစဖြင့် သတ္တမိအနက် နာဝိဘတ်၊
ကာလံ တတိယာသတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက် အံဝိဘတ်၊
အန္တမသော အန္တိမသော နာဝိဘတ်ကို သောပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့်
ဣကို အပြု၊

ဝေါ (ရုစ္စတိ တံ ကရေယျာထ) သမုဒါနေ စတုတ္ထိ၊
တနည်း သမ္ပန်အနက်၊ တနည်း အဝုတ္တကတ္တားအနက်၊
ပလာယန္တိ ပလာယ+ပလာယနေ ထွက်ပြေးခြင်း၌+အ+ အန္တိဝိဘတ်၊
အဗျပ္ပတ္တော အဓိ+ပတ္တော၊ ၁၀၅
ပက္ခန္တိ ပက္ခန္တ+ဝေဂဂတျ-လျင်စွာသွားခြင်း၌ +အ+ဤဝိဘတ်၊
အဓိဝါသေသိ အဓိ+ဝသ+ကာရိတ်ဏေ+ဤ၊ သလာ၊

ဝ၏ အကို အာပြု၊

ဝေါလောကေသိ ဝိ+အဝ+လောက+စုရာဒိဏေ+ဤဝိဘတ်၊
ဣတ္ထိ ဣသုဓာတ်၊ ဣစ္စတိ၊ ဒေတိ စသည်စဉ်၊
တနည်း ထာဓာတ်၊ ထာယတိ ထိယတိ၊ ၁၀၅
မာ ဆုပိ ဆုပ+ဩဝိဘတ်၊ မာယာဂေ သမ္ပကာလေစ၊ (တွံ ကတ္တား)
ဥဿာပယိဿ ဥ+သိ+ဥဿယေ-မြင့်မောက်ထောင်မတ်ခြင်း၌
+ဏာပယ+ဿာ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် သာ၌ အာကို ရသပြု၊
နိဒ္ဒါယိ နိ+ဒါ+သောပွနေ-အိပ်ခြင်း၌+ဒိဝါဒိယ+ဤ၊

[ဆောင်] နှာသကြ၊ ရုပ်တွက်ဟန်၊ ဂုဏ် ခုနစ်နည်း၊

ပရဒွေဘာ၊ နောစဒွါ၊ စပါ နိဂ္ဂဟိတ်တည်း၊ ၁၁၂

သုတ်ကြီးလေးသွယ်၊ လေးနည်းချယ်၊ နငယ် လာသည်ချည်း၊

ဂေါဏာ ဂေါတည်၊ ယောသက်၊ သုဟိနာသုစဉ် စဖြင့် ဂေါဏပြု၊

ဂ+မ+နာဟု ဖြတ်၊ ဂ၏ အကို သြပြု၊ မချေ၊ နကို ကပြု၊ (ဂမှ+ယု)

အာလိမ္မေဿသိ အာ+လိပ+ဿသိဝိဘတ်၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊ မပြု၊

ပိတု (ဘာယာမိ) ဒုတိယာပဉ္စမိနဉ္စ ဘိဓာတ်အယှဉ် ပဉ္စမိအနက်ဆဋ္ဌိသ၊

ယာဝါဟံ အာဂစ္ဆာမိ ဝတ္တမာနာ ပစ္စုပ္ပန္နေဉ် “ဝတ္တမာနာ”

ဟူသောယောဂဝိဘာဂဖြင့် ယာဝနိပါတ်အယှဉ် အနာဂတ်အနက် မိဝိဘတ်၊

သာမိ မာ သဒ္ဓံ ကရိ ကရတည်၊ မာယောဂေ သဗ္ဗကာလေဖြင့်

သြပစ္စည်းကိုချေ၊ သြဝိဘတ်ကိုလည်း ထူပြု၊ ၁၁၄

[ဆောင်] တံ ယထာကာ၊ ရှိလေငြားမှု၊ တံကို အနက်ယူ၊

ယထာ တံမူ၊ တံ၏ အနက်၊ ထူးမထွက်၊

ဒုဿတိ ဒုသ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ တထာ ကတ္တရိစဖြင့် ယကို ပုဗ္ဗရုပ်သပြု၊

ဒသန္တံ နိဒ္ဓါရဏေစ နိဒ္ဓါရဏအနက် ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊

ပါပုဏေ ပ+အပ+ဥဏာ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် တိကို ဧပြု၊

အဗ္ဘက္ခာနံ အဘိ+အာခါနံ၊ ၁၁၅

နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ သော+ဥပပဇ္ဇတိ၊

နိရယံ-သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-ကပ်ရောက်ရ၏၊ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ ကံအနက်၊

နိရယံ- ဌ်၊ ဥပပဇ္ဇတိ-ဖြစ်ရ၏၊ တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက်၊

စိရေန စိရေနတည် သည်ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သတ္တမုတ္တေစ

သတ္တမုတ္တ၊ နာသက်၊ နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်၍ သဗ္ဗာသမာဓုသောဖြင့်ချေ၊

ဆဝိယာဒီနိ ဆဝိ+အာဒီနိ၊ ယဝမဒနဖြင့် ယလာ၊ ၁၁၆

ပုဗ္ဗေဝ သန္တိဝါသေနပုဗ္ဗေဝါတသန္တိဝါသေန၊ အာကို ရဿပြု၊
ဇာယတေ နေဒိဝါဒိယတော၊ နောဒိနမာတိမိစဉ် “နောဒိနမာ”
ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် နကို အာပြု၊

ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ ဥပ္ပလံ ဝါတယထာတဥဒကေ၊ ၁၁၇
ယံ ကာရေမိ ဂတိဗုဒ္ဓိတကာရိတ် ဣပစ္စည်းအယုဉ်တကံအနက်၊
အစ္ဆဿု အာသတဿု၊ သကို ဣပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အာကို ရဿပြု၊
ပပဉ္ဇော ပတပစိတဝိတ္တာရေ-ချဲ့ထွင်ခြင်း၌၊ ပပဉ္ဇေတိ၊ ၁၁၈
ဓိတိမာယံ ဓိတိမာတအယံ၊

ဓိတိမာ ပုံလိင် ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ အာသိမိဖြင့် အာပြု၊ ၁၁၉
ဓိယံ ဓိဓာတ်တဓယေ-ကုန်ခြင်းတယပစ္စည်းတဤဝိဘတ်၊
ဓုပ္ပိပါသာ ဓုဒ္ဓါတဝိပါသာ၊ ဓုဒ္ဓါကို ဓုပြု၊ နိတိ သုတ္တ ၇၄၄၊
ပစ္စောရသ္မိ ပတိတဥရသ္မိ၊ တိကို စပြု၊ ကွစာသဝဏ္ဏံ လုတ္တေ၌
“ကွစာသဝဏ္ဏံ” ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဥကို သြပြု၊

[ဆောင်] ကွစာသဝဏ္ဏံ ဝိဘာဂဖြင့် သရမကျေ ဖြစ်တုံလေလည်း
ထွေထွေ ဥသြ ပြုနိုင်သောဟု ဗရောဒက ပစ္စောရသ္မိ
ပုံစံရှိ သတိပြုကြဘွယ်၊

သတ္တိပ္ပဟာရံ သတ္တိတပဟာရံ၊ ရှေ့ပုဒ် ဣတ္ထိလိင်၊ နောက်ပုဒ် ပုံလိင်၊
ခါရောဒကသေစနကံ ခါရတဥဒကတသေစနကံ၊ ၁၂၂
မမ ဝိတာယေဝ နာမာတိ ဝတ္တာ သီသေ ဓုမ္မိတွာ ဃရံ နေတွာ၌
“တံ ကုမာရိကံ” ဟု ကံတစ်ခုထည့်ပါ၊

စာစဉ် တံကုမာရိကံ-ကား နေတွာ၌ ဆောင်ခြင်းကြိယာသည်
အလိုရှိ အပ်သောကြောင့် ပဓာနကံ၊ “ဃရံ” ဟူသောကံသည် နေတွာ၌
ဆောင်ခြင်း ကြိယာသည် အလိုမရှိအပ်သောကြောင့် အပဓာနကံ၊

ဝတိယာ ကာရိကတ္တာ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စကံအနက်+ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်၊
တုဿတိ တုသ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ တထာ ကတ္တရိစဖြင့် ပုဗ္ဗရုပ် သပြု၊
ဒိယျတိ ဒါ+ယ+တေ၊ ဒါ၏ အာကို ဤပြု၊ ယဒ္ဓေဘော၊ တိပြန်၊
ဓိတရာ မေ အက္ခာတော မေ-ကို၊ ဓိတရာ၌ စပ်ခိုက် သာမိသ္မိံ ဆဋ္ဌိ၊

အက္ခာတော၌ စပ်ခိုက် သမ္ပဒါနေ စတုတ္ထိ၊

ပါဟေသိ ပ+ဟိ+ဂတိမှိ+သ္မာဒိဏာ၊ “ကာသတ္တံ” ဟူသော
ဘာသနိဋ္ဌသဖြင့် သလာ၊ ဟိ၏ ဣကို ဧဝဒ္ဓိပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဏာကိုချေ၊
ဤကိုလည်း ရသပြု၊

တနည်း ပဟဓာတ် ပေသနေ-စေခိုင်းခြင်း၌ ဤဝိဘတ်၊
နာယန္တိ နာ+သောဓနေ စင်ကြယ်အောင်ပြုခြင်း၌+ဒိဝါဒိယ+အန္တိ၊
နာဋကိတ္ထိယော နာဋကာ+ဣတ္ထိယော၊ ၁၂၃
တေန သဒိယော ကတ္တရိစ၌ စဖြင့် သဒိသအယုဉ် နာဝိဘတ်၊
မဟေသီ နဒါဒိဂိုဏ်း၊ မဟေသိ၌ ဘုရားကို ဟော၍ ပုံလိင် ရတ္တာဒိ၊
အတ္ထေသော အတ္ထိ+ဧသော၊ ခွင်း၊ ချေ၊ ကပ်၊

စက္ခုပဇ္ဇောတောပိ ဥတေန ဇီဝဂ္ဂါဟမေဝ ဂါဟာပေတွာ

“ဥတေန” ဟူသောကံသည် ဆောင်ခြင်းကြိယာ၏ အကြောင်းမျှ
ဖြစ်သောကြောင့် အပဓာနကံ၊ “ဇီဝဂ္ဂါဟမေဝ” ဟူသောကံသည်
ဆောင်ယူခြင်း ကြိယာဖြင့် အလွန်မှတ်သားအပ်သောကြောင့် ပဓာနကံ၊

ကံနုစိရ ထည့်ရခြင်းအကြောင်း

ဂါဟာပေတွာ၌ ဂဟဓာတ်သည် ဒွိကမ္မကဓာတ်ဖြစ်၍ ကံနုစိရ
ပါမှ အဓိပ္ပါယ် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကံနုစိရ ထည့်ရသည်၊ ၁၂၄
ရဇ္ဇေ ရဇ္ဇာတည်၊ အာလုပ်သိ၊ ဃ-ဂမုည့်၊ ဃတေစဖြင့် ဂသိကို ဧပြု၊
ယထာဓောတေနေဝ ကတ္တရိစ၌ စ၊ ဣတ္ထမ္ပူတလက္ခဏာ၊

- ၁၈၄ -

နိက္ခန္ဓာမှာဝုသော နိက္ခန္ဓာအမှအာဝုသော၊ ၁၂၆
ဘောဇနဿ ပူရေတွာ ဆဋ္ဌိစ၊ ပူရအယုဉ်ကရိဏ်းအနက်၊ ဆဋ္ဌိသ၊
[ဆောင်] ပရိပုဏ္ဏ သမ္ပုဏ္ဏနှင့်၊ ပူရတစ်လီ၊ ယုဉ်စပ်ပြီ၊ ဆဋ္ဌိကရိဏ်းခံ၊
တုယံ “သည်” ဟုပေးလျှင် ဆဋ္ဌိစဖြင့်သက်၊

“အား” ဟုပေးလျှင် သမိဇ္ဈတု၌ စပ်၊ သမ္ပဒါနေ စတုတ္ထိ၊
သမိဇ္ဈတု သံ+က္ကဓ+တု၊ ဧဝေတိ က္ကုဇ္ဈတိ၊ ၁၂၇
ပနူရသော ပဉ္စဒသော၊ ဒေါဓဿစ၌ စဖြင့် ပဉ္စကို ပနူပြု၊
ဒကိုလည်း ရပြု၊

မထိ မနသဒ္ဒတော က္က၊ ဤပစ္စယေ၊ ပုံလိင် က္ကတ္ထိလိင်၊ ဓာန်ဋီ
ဟိရညံ ဟာ+အညံ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဟာကို ဟိရပြု၊
ပစ္စူသသမယေပတိ+ဥသသမယေ၊ သမယေသည် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊
သပဓာပတိကဿ ပုဏ္ဏားကိုရသောကြောင့် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

ပဓာ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ပတိ ပုလိင်၊ ပဓာပတိ က္ကတ္ထိလိင်၊
ဘဝေ ဘူ+အ+တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် တိဝိဘတ်ကို ဧပြု၊ ၁၂၉
ပါဒါပိ ဒူရန္တိက၌ စဖြင့် ကရိဏ်းအနက် သ္မာဝိဘတ်၊ ၁၃၀
ပတိဋ္ဌဟိသု ပတိ+ဋ္ဌာ+ဥ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဋ္ဌာနောင် ဟလာ၊
မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ မာဂဏ္ဍိကို ရ၍ ကညာဒိဂိုဏ်း၊
ဘတ္တာရံ ပုံလိင် သတ္တာဒိဂိုဏ်း၊

သရီရဿ မေ က္ကဿရော၊ န ပန စိတ္တဿ-၌ “သရီရဿ
စိတ္တဿ”ကို ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စဖြင့် ကံအနက် ဆဋ္ဌိသ၊
တနည်း သာမိဿရာမိပတိသုတ် က္ကဿရအယုဉ် ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်၊
က္ကစ္ဆေ က္ကသု +အ+မိ၊ ကွစိဓာတု မိဝိဘတ်ကို ဧပြု၊
အဟံ(မြတ်စွာဘုရား) ကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် မိဝိဘတ်၊

မဟေသက္ခေနေဝေတ္ထ မဟေသက္ခေန+ဝေ+ဝေတ္ထ၊
 အတ္တာနံ အတ္တတည်း၊ ဗြဟ္မတ္ထသခရာဇာဒိတောအမာနံဖြင့် အံကို အာနံပြု၊
 အနိစ္စိတွာ န+က္ခန္ဓိတွာ၊ ၁၃၁
 ဧကမန္တံ “ဌ”ပေးက တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ သတ္တမိအနက်
 အံသက်၊ “စွာ”ပေးက ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ+ကြိယာဝိသေသန အံသက်၊
 ကြိယာဝိသေသနံ ယံ တု၊ တံ သဗ္ဗမ္ပိ နပုံသကေနှင့် အညီ နပုံလိင်၊
 ပဋိယာဒေသိ ပတိ+ယံတ+ဏေ+ဤ၊ ယ၏ အကို အာပြု၊
 ကုစိဓာတုဖြင့် တကို ဒပြု၊ ဤကိုလည်း ရသပြု၊
 ယာတေတိ ယာတယတိ၊

အဂ္ဂဟေသိ ဂဟ+ဏှာ+ဤ၊ အလော၊ ဣကာရာဂမောဖြင့် ဣလော၊
 ကုစိဓာတုဖြင့် ဏှာကိုချေ၊ ဣအာဝုမ်ကိုလည်း ဧပြု၊
 ဤကိုလည်း ဣပြု၊ ဂလာ၊သလာ၊

ခုဇ္ဇုတ္တရာ ခုဇ္ဇာ+ဥတ္တရာ၊ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၃၄
 ခုဇ္ဇာ ကု+ဝဇ္ဇာ၊ တနည်း ကု+ဝဇာ၊ ဒေါသေစ၌ စဖြင့် ကကိုခပြု၊
 တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဝချေ၊

ဓမ္မဿ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ဒုတိယာအနက် ဆဋ္ဌိသ၊ တရားကို
 အဓိဂတတ္တာ ကာရဏတ္ထေစ၊ ကာရဏအနက် ဣပစ္စည်းဆုံး၍ နပုံလိင်၊
 ပါယေဟိ ပါ+ကာရိတ်ဏေ+ဟိ၊ သောက်စေလော၊
 နှာပေတွာ နဟာပေတွာ-တည်း၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် နဟကို နပြု၊
 နဟာယတိ နှာယတိ၊

ဓမ္မကထိကာနံ ဥပါသိကာနံ အကာရကရုပ်
 ဓမ္မကထိကာ ဥပါသိကာတည်း၊ နိဒ္ဒါရဏေစဖြင့် နိဒ္ဒါရဏအနက်
 ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊

ကာရကရုပ် “တို့ထက်” ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့်
ဝိဘတ္တအပါဒါန် အနက်ကို အလိုရှိရကား ဒူရန္တိက၌ ဝိဘတ္တနောင်
ထိုင်သောစဖြင့် ဝိဘတ္တ အပါဒါန်အနက်၌ ဆဋ္ဌိနိဝိဘတ်၊

ဥပါသီကာနံ အာသ+မိ မဝိဘတ်တို့ဖြင့်- ၁၃၄

အာသာမိ အာသေ၊ အစ္စာမိ အစ္စေ အာသာမ အစ္စာမ၊
ဒဿေဟေဝ ဒဿေဟိ+ဧဝ၊ မြင်စေပါလော၊ ဝါ-ပြပါလော၊ ၁၃၅
ဒဿေဟိ ဒိသ+ကာရိတ်ဏေ+ဟိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဒိသကို
ဒဿပြု၊

ပူဇေသုံ ပူဇေတိ ပူဇေယတိ၊ စုရာဒိဂိုဏ်း၊

ကတိပါဟေနေဝ ကတိ+အပိ+အဟေန+ဧဝ၊

ကတ္တရိစ၌ စဖြင့် ကြိယာပဝဂ္ဂအနက် နာဝိဘတ်၊

ကိဉ္စိ အဝတွာဝ ကိသည နပုံလိင်၊

ပိဒဟာပေတွာ အပိ+ဒဟာပေတွာ၊

နာဂေါဝ နာဂေါ+ဣဝ၊ ဝါပရော အသရပါ၊

သင်္ဂါမေ သံ+ဂါမေ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ကဝဂ္ဂန္တ ငပြု၊ ၁၃၆

ဒုသီလော ဒု+သီလော၊ သဒ္ဓေဘော်လာ၊

ပတိတံ ကမ္မဇ္ဇေ ဒုတိယာ၊ အဝုတ္တ ကံအနက်၊

အတိဝါကျံ အတိပုဗ္ဗ ဝစဓာတ် ပဉ္စမိဝိဘတ်၊

ဘာဝရုပ် ဝုစ္စတံ ဥစ္စတံ၊

တိတိက္ခိဿံ တိတေ+တဘဝိဿန္တိ သံ၊ ဒွေဘော်လာ၊ ဣလာ၊
ကောဓေစဖြင့် ဧကို ကပြု၊

ဝရမဿတရာ ဝရံ+အဿတရာ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို မပြု၊

ဟတ္ထိကန္တဝိဏံ ဟတ္ထိ+ကန္တဝိဏံ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း၊

ကတရိသိတ္တိယာ ကတရိသာ+က္ကတ္တိယာ၊ ခွင်း၊ ချေ၊ ကပ်၊
 နိရာဟာရော နိ+အာဟာရော၊ ယာမဒနဖြင့် ရ-လာ၊ ၁၃၈
 အဉ္စလိ အဉ္စ (စု)-အလိပစ္စည်း၊ ပုံလိင် ရက္ခာဒိဂိုဏ်း၊
 အဉ္စေတိ အဉ္စယတိ စသည်စဉ်၊ ၁၃၉
 တွဉ္စ တွံ+စ၊ ဝဂ္ဂန္တံ ဝါ ဝဂ္ဂေဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဥပြု၊
 တာယဿု တာဓာတ်+ဒိဝါဒိယ+ဿုဝိဘတ်၊
 ဒေသဘိယျော ဒေသော+ဘိယျော၊ လောပဉ္စ တကြာကာရော၊
 ဘဝ ဘူ+အ+ဟိ၊ ဟိ လောပံဝါဖြင့် ဟိ ဝိဘတ်ကိုချေ၊
 အနတ္တရော န + ဥတ္တရော၊
 သရဏံ ဂစ္ဆ တံ ဗုဒ္ဓံ "တွံ" ဟု ကတ္တားပုဒ်ထည့်၍ အနက်ပေးပါ၊
 ပမုယာမိ ပ+မုဟ+မိ၊ ဟဝိပရိယယော လောဝါ၊
 ဘူမတ္ထရဏာနိ ဘူမိ+အတ္ထရဏာနိ၊ ခွင်း၊ ချေ၊ ကပ်၊ ၁၄၀
 ယေန ဘဂဝါ တေနပသကံမိသု
 ယေန တေန ၂-ပုဒ်လုံးကို ဟေတွတ္ထေစ ဟိတ်အနက် နာဝိဘတ်၊
 တနည်း ယေန-၌ သတ္တမုတ္ထေစ သတ္တမိအနက် နာဝိဘတ်၊
 တေန-၌ ကတ္တရိစ၌ စဖြင့် ကံအနက် နာဝိဘတ်၊
 အဘိသမ္မရာယော အဘိ+သံ+ပရာ+က္ကဓာတ်၊ ၁၄၁
 ဒိဿတိ ဒိသ+ကံဟောယ+တေ၊ ဒိသကို ဒိသပြု၊ တေကို
 တိပြန်၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ယကိုချေ၊ တွေ့မြင်အပ်၏၊
 တနည်း ဒိသ+ဒိဝါဒိယ+တိ၊ တထာကတ္တရိစဖြင့် ယကို
 ပုဗ္ဗရပ်သပြု၊ ထင်ရှား၏၊ ၁၄၂
 ဗာလောဒ္ဓိ+လော၊ ဒ္ဓိသဒ္ဓုပပဒ+လူဓာတ်၊ လူနာတိ၊ လာဓာတ် လာတိ၊
 ဘဗ္ဗရူပေါဝ ဘဗ္ဗရူပေါ+က္ကဝ၊ ဝါပရော အသရူပါဖြင့် နောက် ကျချေ၊

သဿတောရိဝ သဿတော+က္ကဝါ

သဿတော သဒါ+သတော၊ သဗ္ဗဿ သော ဒါမိဝါ၊
သဒါ-၌ မူရင်းပုဒ်ကိုယူ၍ ဂိုဏ်းစဉ်-သဗ္ဗော သဗ္ဗေ၊ ဘောသဗ္ဗ သဗ္ဗာ၊
ပဿတော ဂစ္ဆန္တဒိဂိုဏ်း၊ တောတိတာ သ သ္မိ နာသု၊

နာသေဿတိ နသ+ကာရိတ်ဏေ+ဿတိ၊ န၏ အကို အာဝုဒ္ဓိပြု၊
အမေ နာသေဿတိ ဂတိဗုဒ္ဓိသုတ် ကာရိတ်ကံအနက် ဒုတိယာ ယော၊

ပါယာသဿ ပူရေတွာ ဆဋ္ဌိစ+ပူရအယုဉ်+ကရိဏ်းအနက်
ဆဋ္ဌိသဝိဘတ်၊ ၁၄၄

မစ္စုနော နပုံ+ရတ္တာဒိ+ဥ၊ မရတိ မိယျတိ မိယတိ၊ မရကို မိယျပြု၊
ကွစိဓာတုဖြင့် မ တစ်လုံး ချေ၊

မစ္စု - သေမင်းအနက်ကို ဟောလျှင် ပုံ+ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ၊
ပဏ္ဍိတာ ပဏ္ဍာ+က္ကတာ၊ ပဏ္ဍာ ကညာဒိဂိုဏ်း၊

ဈာယိနော ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဤ၊ ရဿပြု၊ ယောနံနောဖြင့် ယောကို နောပြု၊
ဈေဓာတ် ဈာယတိ စသည်စဉ်၊ ၁၄၅

သာတတိကာသံ+တန(တန) ဓာတ်၊ တနောတိ တနောန္တိ၊
ပရက္ခမာ ပရာ+ကမာ၊ ရဿပြု၊

နိဗ္ဗာနံနိ+ဝါနံ၊ ဝဒ္ဓေဘော်၊ ဒေါဿေစဉ် စဖြင့် ဝ ၂လုံးကို ဗျ လုံးပြု၊
ယောဂက္ခေမံ ယောဂ+ခေမံ၊

အဂ္ဂမက္ခာယတိ အဂ္ဂေါ+အက္ခာယတိ၊ လောပဉ္စ တတြာကာရော
ဖြင့် ဩချေ၊ အ-လာ၊ ယဝမဒနဖြင့် မ-လာ၊

၂။ ကုမ္ဘယောသကဝတ္ထု

သန္တယုထ သံ+နဟ+ဒိဝါဒိယ+ပဉ္စမိထ၊ ဟနှင့်ယ ရှေ့နောက်ပြန်၊

ဗိမ္ဗိသာရော ဗိမ္ဗိ+သာရော၊ တွစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံ ဒီဃရဿာ
 ပစ္စယေသုစဖြင့် ရဿပြု။ ၁၄၈။
 မုဒုစိတ္တတံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ တာပစ္စယန္တာ ဣတ္ထိသာ၊ ၁၄၉။
 ကဟာပထ ကရိသ+ပထ၊ ရိသကို ဟာပြု။ ၁၅၀။
 ဒုဗ္ဗိနိတာ ဒု+ဝိနိတာ၊ ဝိပုဗ္ဗ နိဓာတ်။
 ဇာမာတရံ သတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ အညေသွာရတ္တံ၊ သားမက်ကို။
 ဇာမာဏရံ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ဟတ္တာဒီသု ဩကာသေ သတ္တမိ။
 ဇာမာတရံ ကွစိဒုတိယာ ဆဋ္ဌိနမတ္ထေ။ ၁၅၁။
 ဟတ္တာဒီသု ကမ္မကရဏနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တမိ။
 တတောနိဒါနံ အာလပနေစ၌ စဖြင့် ဟိတ်အနက် သိဝိဘတ်၊ ၁၅၂။
 ဥဋ္ဌာနဝတော သတိမတော ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ တောတိတာ သသ္မိနာသု။
 ဓမ္မဗီရိနော နိသမ္မကာရိနော ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဤ၊ ဈလတော သဿ
 နောဝါဖြင့် သကို နောပြု။ ဤကို ရဿပြု။

၃။ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု

သမ္မာပုဏိ သံ+အပ+ဥဏာ ပစ္စည်း ဤဝိဘတ်၊ ၁၅၃။
 ပဒ္ဒံ ပဒမံ-ဟုဖြတ်၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဒု၌ ဥကိုချေ၊ ဒကို မသိုက်ပ်။
 သုဂန္ဓံ ဥပမာနပက္ခ (ပန်း)ကိုငဲ့ခိုက် စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၅၅။
 ဥပမေယျပက္ခ (မြတ်စွာဘုရား)ကို ငဲ့ခိုက် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း။
 ပါတော ပါတောတည်၊ သမ္မာသမာဝုသောဖြင့် သ္မိချေ။
 သိယာ အသ+ဇယျ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဇယျဝိဘတ်ကို ဣယာပြု။
 သဗ္ဗတ္တာ သဿာ ဒီလောပေါစဖြင့် အသ၏ အကိုချေ။
 အဝိတဂန္ဓံ ဝိတ၌ ဝိ+ဣဓာတ်၊ ဣတိ ဧတိ အယတိ။

- ၁၉၀ -

ပဿ ဒိသ+ပဉ္စမိဟိဝိဘတ်၊ ဒိသကို ပဿပြု၊ ဟိကိုချေ၊
 တပန္နမာဒိစ္စမိဝန္တလိက္ခေ တပန္နံ+အာဒိစ္စံ+က္ကဝံ+အန္တရံ+က္ကက္ခေ၊
 သတ္တုဒ္ဒေသကော ဘတ္တံ+ဥဒ္ဒေသကော၊ ခွင်း၊ ချေ၊ ကပ်၊
 ကောမာရဘဇ္ဇော ကောမာရဘတ္တော၊ ဒေါဿစဉ် စဖြင့် တွက် ဖွဲ့ပြု၊
 ဝုစ္စတိ ဝစ+ကံ+ဟောယ+တေ၊ တေကို တိပြုန်၊
 ဝစဝသဝဟာဒိနမုကာရော ဝဿယေ ဖြင့် ဝ၏အကို ဥပြု၊ ၁၅၇
 ဘိက္ခဝေါ ဘိက္ခုတည်း၊ ပဌမာယောဝိဘတ်၊ လတော ဝေါကာရောစဖြင့်
 ယောကို ဝေါပြု၊ ဝေဝေါသုလောစဖြင့် ဥကို အပြု၊
 သာသနေ နပုံလိင် စိတ္တဒိဂိုဏ်း အကာရန္တ၊
 ဘိက္ခုနညေဝ ပူရေသိ ဆဋ္ဌိစ၊ ပူရအယုဉ်+ကရိဏ်းအနက်+နံ၊
 နိသီဒမ္မဝနေ နိသီဒိ+အမ္မဝနေ၊ ခွင်း၊ ချေ၊ ကပ်၊ ၁၅၈
 သဟဿက္ခတ္တုမတ္တာနံ သဟဿက္ခတ္တု + အတ္တာနံ၊
 အတ္တာနံ ဗြဟ္မတ္တသခရာဇာဒိတော အမာနံဖြင့် အံဝိဘတ်ကို အာနံပြု၊
 ယာဝကာလပ္ပဝေဒနာ ဓာတုနာမာန စသောသုတ်၌ အဝိသဒ္ဓါဖြင့်
 ယာဝနိပါတ် အယုဉ် အပါဒါန်မှည့်၊ အပါဒါနေ ပဉ္စမိ၊
 သိဟသေယျံ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ဗုဒ္ဓသေယျာယ-ကိုထောက်၊ ၁၅၈
 တက္ကသီလံ တက္ကသီလံ၊ ကုစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံဖြင့် သိ၌ ရဿပြု၊
 ဆဗ္ဗဏ္ဍုဗုဒ္ဓရံသိယော ဆဗ္ဗဏ္ဍုသည် ရံသိကို အရကောက်ရ၍
 ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၅၉
 အပ္ပကေနာပိ အပ္ပကေန+အပိ၊ ၁၆၂
 မေဓာဝိ ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဤ၊ ဒဏ္ဍိနှင့် အတူစဉ်၊
 မေဓာ ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 သမုဋ္ဌာပေတိ သံ+ဥ+ဋ္ဌာ+ဏာပေ+တိ၊ ကုစိဓာတုဖြင့် ဏာပေမှ

အာကိုချေ၊

အထုံ ပုလ္လိင် ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဥကာရန္တ၊
သန္ဓေမံ ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ သိမိ ဂစ္ဆန္တာဒိနံ န္တသဒ္ဓေါ အံဖြင့် န္တကို အံပြု၊
ဗျတ္တော ဝိ+အတ္တော၊
ဥဋ္ဌာနေနပုမာဒေန ဥဋ္ဌာနေန+အပုမာဒေန၊
သံယမေန ပုလ္လိင် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ ကရိုဏ်းအနက်၊
ဒမေန ဒမုဓာတ် ပရောက္ခာဝိဘတ်ဖြင့် ဒဒမ ဒဒမ္မ၊ ဒဒမု ဒဒမ္မစသည်၊
ကယိရာထ ကရ+ယိရ+ဇထ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဧကိုအာပြု၊ ရှ်ကိုလည်းချေ၊
ဩဃော အဝရှေးရှိသော ဟနဓာတ် ဟနတိ ဟန္တိ၊

၄။ ဗာလနက္ခတ္တသယံဋ္ဌဝတ္ထု၊

ဒုဗ္ဗေဓိနော ဒု+ဗေဓိနော၊ ၁၆၃
ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေဖြင့် အံဝိဘတ်သက်၊
ဓနံ နေဓာတ်(ဘူ-ဒိ) နေတိ ဇန္တိ နေယတိ စသည်၊
သေဋ္ဌံ ပသတ္ထ+တ္တဋ္ဌံ၊ ပသတ္ထဿသောစ၊ ရှေ့အချေ နောက်တ္တကို ဖြေ၊
အနယုဉ္ဇေထ အန+ယုဇ+ဇေယျာထ၊ အပစ္စည်းသက်၊
နိဂ္ဂဟိတ်လည်းလာ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို စဝဂ္ဂန္တ ဥပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့် ဇေယျာထမှ
ယျာကိုချေ၊ (တုမှေကိုထောက်၍ ဇေယျာထဝိဘတ်)၊
ပပွေတိ ပ+အပ+ဩ+တိဝိဘတ်၊
သမနူဂတော သံ+အန+အာဂတော၊ ၁၆၄

၅။ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု၊

စုတူပပါတံ စုတိ+ဥပပါကံ၊ ရှေ့ တူကို ချေ၊ နောက် ဥကို ဒီဃပြု၊

- ၁၉၂ -

သောကိနိ ဣတ္ထိလိင်၊ ဂဟပတာဒိဂိုဏ်း၊ ၁၆၅
 ပဗ္ဗတဋ္ဌောဝ ပဗ္ဗတဋ္ဌော+ဣဝ၊ ဝါပရော အသရူပါ၊
 ပဓံ ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း အာကာရန္တ၊
 ဝီရော ပုံလိင်၊ ဝီသဒ္ဓူပပဒ ရာဇာတ်၊
 ရာတိ ရန္တိ၊ ရာသိ ရာထ၊ ရာမိ ရာမ၊
 တနည်း ရိဇာတ်၊ ရိတိ ရိန္တိ၊ ရိသိ ရိထ၊ ရိမိ ရိမ၊
 ရယတိ ရယန္တိ၊ ရယသိ ရယထ၊ ရယာမိ ရယာမ၊
 ဝီ နဒါဒိဂိုဏ်း၊ ၁၆၅
 အဝေက္ခတိ အဝ+ဣက္ခဇာတ် အပစ္စည်း တိဝိဘတ်၊
 ပတိ အဝ ရှေးရှိလျှင် ပစ္စဝေက္ခတိ၊

၆။ ပမတ္တာပမတ္တဒွေသဟာယကဝတ္ထု
 ပမတ္တေသု ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏအနက် သတ္တမိ သုဝိဘတ်၊
 ဇာဂရော ဇာဂရဇာတ်၊ ဇာဂရတိ ဇာဂရောတိ၊
 အဗလသံဝ အဗလသံ+ဣဝ၊ ၁၆၇
 အသော အသဇာတ်၊
 ဟိတွာ ဟာဇာတ်၊ ဟာတိ ဟာယတိ ဧဟာတိ၊
 သုမေဓသော ပုံလိင်၊ သုမေဓာ ဣတ္ထိလိင်၊

၇။ မဃဝတ္ထု

လိစ္ဆဝီ လိန+ဆဝီ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် နကိုချေ၊ စဒ္ဓေဘော်၊ လိ၌ ရသယပြု၊
 တနည်း နိစ္ဆဝီ၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် နကိုလပြု၊ ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဣ၊ ဤကာရန္တ၊
 ဒေဝါနမိန္ဒော ယဿ ဝါ ပရိဂ္ဂဟော တံသာမိ၌ ဝါဖြင့် သာမိအမည်မှည့်

သာမိသို့ဆဋ္ဌိဖြင့် ဆဋ္ဌိ နံ ဝိဘတ်သက်၊ ကစ်ဋီပ=၃၇၄
 ယေသံ ဓမ္မာနံဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စဖြင့် ကံအနက် ဆဋ္ဌိ နံဝိဘတ်၊
 အဇ္ဈဂါ အဓိ+ဂမု+ဤ၊ အလာ၊အဓိကို အဇ္ဈပြု၊ ကွစိဓာတုဖြင့်
 ဂမကို ဂါပြု၊ ဤဝိဘတ်ကိုလည်းချေ၊ ၁၆၈
 သုဓမ္မတိ သုဇာ+ပတိ၊ သုဇာ ကညာဒိ၊ ပတိ ပုံလိင်၊
 ယာဝဇီဝံ ကြိယာဝိသေသနအနက် ပထမာဝိဘတ်၊
 သဏှဝါစော ဝါစပုဒ် ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 အဂါရံ အဇ္ဈာဝသေယျ ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာ+ကံအနက်၊
 တနည်း ကမ္မပွဝစနိယယုတ္တေဖြင့် အဓိ+အာဟူသော ကမ္မပွဝစနိယ
 အယုဉ် အံဝိဘတ်၊
 သမတ္တာနိ သံရှေး အာရှေးရှိသော ဒါဓာတ်၊ ၁၆၉
 ဇ္ဈောပစာယိနံ +ပေသုဏေယျုပ္ပဟာယိနံ
 ဇ္ဈောပစာယိ + ပေသုဏေယျုပ္ပဟာယိတည်၊ နံချတော
 ကတရဿာဖြင့် အံဝိဘတ်ကို နံပြု၊ ဤကို ဣရဿပြု၊ ကမ္မဋ္ဌေဒုတိယာ
 အဝုတ္တကံအနက် အံဝိဘတ်၊
 ကောဓာဘိဘုံ ပုံ+ရတ္တာဒိ+ဥကာရန္တ၊
 ကုဓ ဒိဝါဒိယဖြင့် ကုဇ္ဈတိ စသည်စဉ်၊
 အာဟု ဗြူ+ပရောက္ခာဥ၊ ဗြူဘူနမာဟဘူဝါ ပရောက္ခာယံ၊ (ဆိုကုန်ကြပြီ)
 တနည်း ဗြူ+အ+အန္တိ၊ ကွစိဓာတုဖြင့် အန္တိကိုဥပြု၊ ဗြူဓာတ်ကိုလည်း
 အာဟပြု၊ (ဆိုကုန်ကြ၏) ၁၆၉
 သဂ္ဂဂါမိနံ နံချတော ကတရဿာဖြင့် အံဝိဘတ်ကို နံပြု၊
 ဝိဂတစ္ဆန္တတာယ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ ဝိဂတစ္ဆန္တ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊
 ဣတ္ထိ ဣသု+ယ+တေ၊ ဣတ္ထိယတေ ဒေသိယတေ ဣဿတေ၊

- ၁၉၄ -

ထေဇာတ် ယူလျှင် ထိယတေ ထိယန္တေ ထိယသေ ထိယရေ ထိယေ
ထိယာမေ၊

ပရဿပုဒ်ပြန်လျှင် ထိယတိ ထိယန္တိ၊ ထိယသိ ထိယထ၊
ထိယာမိ ထိယာမ၊

ပုပ္ဖပဂ ဖလူပဂ ပုပ္ဖ+ဥပဂ၊ ဖလ+ဥပဂ၊ ဥပ+ဂမုဇာတ်၊ ၁၇၂
အသုရေသု ပရာမိတေသု ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏန္တကတ္တား၊

တေ ဟတ္ထေသု ဂါဟာပေတွာ

တေ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ၊ ထိုအသုရာတို့ကို၊

ဟတ္ထေသု ဩကာသေသတ္တမိ၊ လက်တို့၌၊ ၁၇၃

တေ ကွစိဒုတိယာ ဆဋ္ဌိနမတ္ထေ၊ ထိုအသုရာတို့၏၊

ဟတ္ထေသု ကမ္မကရဏ နိမိတ္တတ္ထေသု၊ လက်တို့ကို၊

တိရစ္ဆာဏော တိရိယ+အဉ္ဇာန၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် တိရိယကို တိရပြု၊

အဉ္ဇကို ဧပြု၊ တိရယသဒ္ဓူ ပပဒ အဉ္ဇဇာတ်၊

နစ္စန္တိ နစ္စ+အ+အန္တိ၊ ဓာတွတ္တသင်္ဂဟ-၂၁၉ ၁၇၄

တနည်း နတ(နဋ)+ယ+အန္တိ၊ ကစ္စည်း-ရှ နိတိဓာ-ဓာန်ဋီ

ကတိပါဟစ္စယေန ကတိ+အပိ+အဟ+အတိ+အယေန၊ ၁၇၅

သတ္တမုတ္တေစ သတ္တမိအနက် တတိယာ ဧကဝုစ နာဝိဘတ်၊

တဿာ ဝိမံသနတ္တာယ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ၊ ကံအနက်၊ ထိုမျိုင်းမကို၊

အဇ္ဈောတ္တတဟဒယာ အဓိ+ဩတ္တတ+ဟဒယာ၊ (ဥပ္ပန္နေန ပေမေန)

ဂရုဋ္ဌပေါတကာ ပေါတကာ ပုဇာတ် သတ္တမိဝိဘတ်၊

ကမ္မရုပ်၌ ပူယေထ ပူယေရံ၊ ၁၇၇

ဒိဇောဒ္ဓိ+ဇော၊ ဒ္ဓိသဒ္ဓူပပဒ ဇနဇာတ်၊ ဇာယတိ ဇာယန္တိ ဇာယရေ၊

တေန(လဒ္ဓေါ) ကတ္တရိစ အဝုတ္တကတ္တားအနက်၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊

စိတ္တပါဠိလိယာ ပုပ္ဖိတာယ ကာလဘာဝေသုစ လက္ခဏန္တ လက္ခဏာ၊
 အပ္ပမာဒေန ဟေတွတ္ထေစ ဟိတ်အနက် နာဝိဘတ်၊ ၁၇၈
 မဃဝါ ပုမန္တဿာ သိမိဖြင့် ဝိဘတ်နှင့်တကွ အကို အာပြု၊
 သေဋ္ဌတံ တာပစ္စည်းဆုံးသောကြောင့် ဣတ္ထိလိင် ကညာဒိဂိုဏ်း၊
 ပသံသန္တိ ပရှေးရှိသော သံသ ထောမနေ-ချီးမွမ်းခြင်း၌+အ+အန္တိဝိဘတ်၊
 ဂရဟိတော ဂရဟဓာတ်၊ နိန္ဒာယံ-ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌၊ ဂရဟတိ၊

၈။ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု

သတ္တု သတ္တုတည် ဆဋ္ဌိ သ၊ ဥသသ္မိံ သလောပေါစဖြင့် ဥကို ဥပြု၊
 သကိုချေ၊ သာသဓာတ် ရတ္ထုပစ္စည်း၊ ၁၇၈
 ယာဝ အရဟတ္တာ တ္တပစ္စည်းဖြစ်၍ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊
 ဓာတုနာမာနသုတ်၌ အဝိသဒ္ဓါဖြင့် ယာဝနိပါတ်အယုဉ်
 အပါဒါန်မှည့်၊ အပါဒါနေ ပဉ္စမိ၊ (အရဟတ္တံ-ဟုရှိက အံဝိဘတ်)
 ကမ္မဋ္ဌာနံ ကထာပေတွာ ကာပေပစ္စည်း၏ ကံကို “သတ္တာရံ”
 ဟုထည့်ပါ။

ကထာပေဿာမိ ကထ+ကာပေ+ဿာမိ၊ ထ၏ အကို အာဝုဒ္ဓိပြု၊
 ဂန္ဓကုဋိယံ ဃပတော သ္မိံ ယံဝါဖြင့် ယံပြု၊ ရတ္တာဒိဂိုဏ်း ဣတ္ထိလိင်၊
 နိသိန္ဒောဝ နိသိန္ဒော+ဇဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျင်၊
 ပမာဒေ ဘယဒဿိဝါ ပမာဒေ-၌၊ ဩကာသေ သတ္တမိ၊
 တနည်း ပမာဒေ-ကို၊ ကမ္မကရဏနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တမိ၊
 ဘယဒဿိဝါ ဝုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ ၁၇၉
 သဟံ သဟန္တတည်၊ လိင်္ဂတ္ထေ ပဋ္ဌမာဖြင့် ကြိယာဝိသေသနအနက်
 သိသက်၊ န္တကိုအံပြု၊ ရှေ့အချေ၊ နောက်အံကို ပကတိပြု၊

- ၁၉၆ -

ဟကို အံသိုကပ်၊ သိကိုချေ။
ပစာနံ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ ကံအနက် ဆဋ္ဌိ နံပိဘတ်၊ သတွာတို့ကို၊
ဝဏ္ဏေတွာ ဝဏ္ဏဓာတ်၊ ဝဏ္ဏဟိ ဝဏ္ဏယတ်၊

၉။ နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရဝတ္ထု

လဒ္ဒါပသမ္ပဒေါ လဒ္ဒါ+ဥပသမ္ပဒေါ၊ ပုံလိင်၊ ၁၇၉

လဒ္ဒါ ဥပသမ္ပဒါ ကညာဒိဂိုဏ်း၊

နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရော နိဂမဝါသီ+တိဿ+ထေရော၊
အနာထပိဏ္ဍိကာဒိသု ကရောန္တေသု၊ ပသေနဒိကောသလေ
ကရောန္တေ၊ ဖလေသု ခိဏေသု၊ ဝါတေ ပဟရန္တေ

ကာလဘာဝေသုစ၊ လက္ခဏဝန္တအနက်၊ လက္ခဏအနက်၊

ပသေနဒိ ပ+သေန+ဒိ၊ တနည်း ပရ+သေန+ဒိ၊ ဇိဓာတ်
ပသေန+ဒိ၊ နံပါးဖြင့် ပေးအပ်၏၊ ဒါဓာတ်၊

အပို့ဇ္ဈော အပ္ပါ+ဏ္ဏဇ္ဈော၊ ၁၈၀

ဘဝနံ ကဗ္ဗိ ကပိဓေတံ တုန်လှုပ်ခြင်းအနက်+ဤပိဘတ်၊
ယနေမှစ၍ အတိတ်ကတ္တာအနက်၊

ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓေါ ခိဒ္ဓ+အဝဆိဒ္ဓေါ+ဝေ၊

ဒုမာနေကဖလာ ဒုမ+န+ဧက ဖလာ၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊

ဧကဋ္ဌိ ဧကော ဧကံ ဧကေန ဧကဿ ဧကသ္မာ ဧကမှာ စသည်စဉ်၊

သန္တိကေ ဩကာသေ သတ္တမိ၊

တနည်း နိဒ္ဓါရဏေစဉ် စသဒ္ဓါ လိင်အနက်၊

နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရဝတ္ထု ပြီးပါပြီ။

နောက်ဆက်တွဲ

ကွစိဓာတု အစီအရင်(၃)ခု

ပဋိဂ္ဂဟေသိ အဂ္ဂဟေသိ အသက္ခိ အဘိသင်္ခရေသိ၊

နဒါဒိဂိုဏ်း အဋ္ဌဝိယံ မဟေသိယာ အာသိ(ဝိသေ)၊ မိဂိ မဇ္ဇာရိ၊ ဥပဓာရေန္တိ

ကဒလိ သေပဏ္ဍိ သင်္ခမုခိ နာရိ၊

သတ္တာဒိဂိုဏ်း ကတ္တာ ဝတ္တာ ဂန္ဓာ ဘာသိတာ သမာဒပေတာ

နတ္တာ ဝတ္တာရော ဇာမာတရံ အညာတာရော ဒဿေတာရော ဂါဟေတာ၊

ဓမ္မပဒလာ ဣတ္ထိလိင်

ဝါလုကံ၊ ပတ္တနံ၊ ဂုဏမဟတ္တတံ၊ နိဒ္ဒံ၊ ဘိက္ခံ သာလံ အဋ္ဌဝိ
ယဋ္ဌိကောဋိ ဒေဝတေ သဟာယတာ ဗာဟာ သဟဗျတံ ကင်္ခါ ပညာ
မာတုစ္ဆာ ပိတုစ္ဆာ သာမိစိ သာရဏီယကထံ ဇဋ္ဌာသု အနကမ္ပံ ဥက္ကာဟိ
အာပတ္တိယာ အသတိယာ သမ္ပတ္တိ ခန္တိ သောဏ္ဍံ သာခါ ဝိပဿနံ ပဗ္ဗန္ဓံ
ဥပသမ္ပဒံ စာရိကံ အနမောဒနံ ပရိဟာနိ အပ္ပေါသုက္ကတံ ဗဟူပကာရတံ
ဥပမံ အနဂါရိယံ အညံ ပရိခါ သိလာ တိရစ္ဆာနယောနိယံ လသိ ဖာသုကာ
အာယတိံ ကဒလိ မုဒ္ဒိကံ ဥပ္ပတ္တိ ပဝေဏီ ဇာနိံ ဗိဇေနိံ ဝိဏံ ဂတိံ မက္ခိကာ
ပိလောတိကံ ဂန္ဓကုဋိ သိဟသေယျံ ဝိဇ္ဇလတံ မေဓာ စာရိကာ ပမံ ကဏ္ဍိကံ
ကုန္တိ သေပဏ္ဍိ စတုပ္ပဒိံ သင်္ခမုခိ အာသိ(ဝိသေ) ဥပဓာရေန္တိ စတုပ္ပဒိကမ္ပိ
(ဂါထံ) ကောသမ္ပိ၊

နပုံလိင်

ထညံ သောရစ္စံ ပရိပါကဂတတ္တာ သက္ကတ္တံ ဗြဟ္မတ္တံ ဈာနံ
ယထာသတ္တိ အရဟတ္တံ ဒါယန္တံ ဣတ္ထတ္တာယ သရဘညံ ဓာတတ္တာ၊
ကာရညံ သမ္ပံ(ပထဝီ)၊

ပုံလိင်

အညာတာရော ဝနသဏ္ဍံ နာဂရာ တေမာသံ ဝဇံ သေလံ၊ ပါဝကံ
သဒေဝကံ ကာလံ ဒေသံ ဒီပံ ဂိရုဏသမန္တံ၊

ကတ္တရိစဉ် စသဒ္ဓါ ကြိယာပဝဂ္ဂအနက် နာဝိဘတ်
ကတိပါဟေနေဝ မုဟုတ္တမတ္တေနေဝ ဝေဂေန ဧကဒိဝသေန
ကတိပါဟစ္စယေန ခဏေန ဧကပ္ပဟာရေနဝ၊

ဝိဘတ္တိ ဝိဘတျတ္ထ ဝိဘတ္တိဝိမိ အထောက်အကူပြု
ကာရကသုတ်စဉ်
ပထမာဝိဘတ်

၁။ လိင်္ဂိတ္ထေ ပဌမာ၊

၂။ အာလပနေစ၊

ဒုတိယာဝိဘတ်

၁။ ကမ္မဋ္ဌေ ဒုတိယာ-

ကို၊ သို့၊ စွာ ဤ လျောက် လျက်၊

၂။ ကာလဒ္ဓါနမစ္စန္ဒသံယောဂေ-

တိုင်တိုင် ပတ်လုံး၊ တေမာသံ

၃။ ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေ-

အဂါရံ အဇ္ဈာဝသေယျံ၊

၄။ ဂတိဗုဒ္ဓိဗုပေဌဟရကရ-

ပါဏကေ မာရေသိ၊

၅။ ကွစိ ဒုတိယာ ဆဋ္ဌိနမတ္တေ-

အန္တရာ စ ဗောဓိ၊

၆။ တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ-

ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊

တတိယာ ဝိဘတ်

၁။ ကရဏေ တတိယာ-

ဖြင့်= မနသာ စေ ပဒုဋ္ဌေန၊

၂။ သဟာဒိယောဂေ-

နှင့်= ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိ၊

၃။ ကတ္တရိစ-

သည်=တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော၊

- ၄။ ဟေတွတ္တေ စ- ကြောင့်= အပ္ပမာဒေန မဃဝါ၊
- ၅။ သတ္တဗျတ္တေ စ- ဌ်= ဒသမာသစ္စယေန၊
- ၆။ ယေနဂံဝိကာရော ဖြင့်= အက္ခိဟိ န ပဿာမိ၊
- ၇။ ဝိသေသနေ စ- အားဖြင့်=နာမေန သရဒမာဏတေါ၊
- ၈။ မဏ္ဍိတုဿုက္ကေသု တတိယာစ= မယိ စိတ္တံ ပဿာဒေတွာ၊

စတုတ္ထိ ဝိဘတ်

- ၁။ သမ္ပဒါနေ စတုတ္ထိ၊ ၂။ နမော ယောဂါဒိသ္မဝိ စ၊
ပဉ္စမိဝိဘတ်
- ၁။ အပါဒါနေ ပဉ္စမိ၊ ၂။ ကာရဏတ္ထေ စ၊
ဆဋ္ဌိ ဝိဘတ်
- ၁။ သာမိ သ္မိဆဋ္ဌိ- ဧ= ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ၊
- ၂။ သာမိဿရာ- ဧ= သရိရဿ မေ ဣဿရော၊
- ၃။ နိဒ္ဒါရဏေစ တွင်= ဓမ္မကထိကာနံ ဥပါသိကာနံ၊
- ၄။ အနာဒရေ စ စဉ်= တဿ ဝိရဝန္တဿေဝ၊
- ၅။ ဆဋ္ဌိ စ ဖြင့်၊ သည်၊ ဌ်= ဘောနေဿ ပူရေတွာ၊
- ၆။ ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ- ကိ၊ မှ= ဘာယာမိ ပစ္စာဂမနာယ၊

သတ္တမိ ဝိဘတ်

- ၁။ ဩကာသေ သတ္တမိ- အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ ဗာဟာယံ ဂဟေတွာ၊
- ၂။ သာမိဿရာ ဓိပတိဒါယာဒသက္ခိ ပတိဘူပသုတကုသလေဟိစ၊
- ၃။ နိဒ္ဒါရဏေ စ- ပုညကိရိယဝတ္ထုဉ္စ ဧကံ၊
- ၄။ အနာဒရေ စ- ဌပိစောသု ကာသာဝေသု၊
- ၅။ ကမ္မကရဏနိမိတ္တတ္ထေသု သတ္တမိ-အာပတ္တိယာ အဒဿနေ၊

- ၂၀၀ -

- ၆။ သမ္ပဒါနေ စ- အား= ဧတ္ထ စ ဒါနံ ဒါတဗ္ဗံ၊
- ၇။ ပဉ္စမုတ္တေ စဉ် စသဒ္ဒါ ၎် = ဓမ္မေ သုစိန္တေ၊
- ၈။ ကာလဘာဝေသုစ သော်=မာတရိ မတာယ၊
- ၉။ ဥပရာဓိကိဿရဝစနေ၊
- ၁၀။ မဏ္ဍိတုသုက္ကေသု တတိယာစ ဌ်= သတ္ထရိ ပသန္နေန၊

ကစွည်းဘာသာဋီကာ ဆောင်ပုဒ်

လောပဉ္စ တတြိကာရော

သုတ်လောပဉ္စ စသဒ္ဒကို ဗျဉ္ဇနေနောင် တိုင်အောင်ရွှေပြီး သရေဆည်း၏။ တနည်းမှတ်လော၊ အကာရောစ၊ ထိုင်သောစရူ၊ သြ ဤ ဥတို့၊ လာမူတဖြာ ဆည်းယူရာတည်း၊ ဝိနာယောဂ ဝိဘာဂဖြင့် ဘာမျှမနှောင်း စီရင်ကောင်း၏။

တကြောင်းဒွိဓာ ဝိဘာဂါဟု တတြိကာရော သုတ်သဘောတုံ လာရုံသက်သက် အစွမ်းထွက်သည် မှတ်ချက် ငှနည်းအသုံးတည်း၊ ပဌမအုပ်-၆၇

ပိတာဒိန မသိမိ

အသိမိဆို သဒ္ဒါပိုဖြင့် ဥကို ဣပြု၊ နှောင်းမှုပက္ခ တောပစ္စယတုံ၊ ထိုမှတရပ် ကြံကုန်လတ်မှု သမာသ်လယ်-ဥ၊ အ-အာပြုသည် ပိတုအာဒိ ပုဒ်များတည်း၊ ပဌမအုပ်-၂၄၅၊

ဓာတူဟိ ဇေ ဇာယ ဇာပေပပပ ဟေတွတ္ထေ

(ဆောင်) ဥဝဏ်နောင်ကျ၊ ဇေ-ဇာယသာ၊ စုရာ ဣဝဏ္ဏေ၊ အာ- သြ-ဧမှာ၊ ဇာပေ-ဇာပယ၊ နောက်နှစ်ဝ-မှတ်၊ နေကသာရာ ဓာတ်နောင်မှာလေး၊ ရှိမှာဒွေး၊ လိုက်ရေးမဏ္ဍုဝါကြောင့်တည်း။

မဏ္ဍုကကတိကနည်းအားဖြင့် လိုက်လာသော ဝါသဒ္ဓါကြောင့် “သု-ဘူ” တို့ကဲ့သို့ ဥ၊ ဥျဆုံးသောဓာတ်နောင် ဇော-ဇာယ ၂ပစ္စည်းသာ သက်၏။ ဇာပေ-ဇာပယ ၂ပစ္စည်းမသက်။

ပုံစံ =သာဝေတိ သာဝေယတိ၊ ဘာဝေတိ ဘာဝယတိ။

“ဒါ-ဋ္ဌာ” ကဲ့သို့ အာကာရန္တုဓာတ်နောင် “ဇာပေ-ဇာပယ” နောက် ၂ပစ္စည်းသာ သက်၏။ ဇော-ဇာယ မသက်။ ဒါပေတိ ဒါပယတိ၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ ပတိဋ္ဌာပယတိ၊ “သိ-နိ” ကဲ့သို့ ဣဝဏ္ဏန္တုဓာတ်၊ “ဈေ” ကဲ့သို့ ဧကာရန္တုဓာတ် စုရာဒိဂဏိက ဓာတ်နောင် ဇာပေ-ဇာပယ ၂ပစ္စည်းသာ သက်၏။

ပုံစံ =သယာပေတိ သယာပယတိ၊ နာယာပေတိ နာယာပယတိ၊ ဈာပေတိ ဈာပယတိ၊ ပရိ+အဝ+သိဓာတ်ဖြင့် =ပရိယောသာပေတိ ပရိယောသာပယတိ။

(စုရာဒိဂဏိကဓာတ်မှ တပါး) ကရ-စသော အနေကဿရ ဓာတ်တို့တွင် တချို့ဓာတ်၌ ၄ပစ္စည်းလုံးသက်၍ “ကာရေတိ ကာရယတိ၊ ကာရာပေတိ ကာရာပယတိ” ဟုလည်းကောင်း တချို့ဓာတ်၌ ၂ပစ္စည်းသာ သက်၍ “ဒမေတိ ဒမယတိ” ဟုလည်းကောင်း ဖြစ်သည်။

ဓာတုနာမာနမုပသဂ္ဂယောဂါဒိသ္မပိစ

ပုထနာနာ နိပါတာ၏ ယှဉ်ရာမှန်လှ ယင်းပဒဝယ် တနှင့် ပဉ္စမိသက်မြဲတည်း။

ရိတေ ဝိနာ အညတြာတို့ ယှဉ်ရာမှန်လှ ယင်းပဒဝယ် ဒု-တ- ပဉ္စမိ သက်မြဲတည်း။

အာလပနေ စ

လိင် ဟေ ကတ် ကံ၊ ကရဏတ် သမ်နှင့်၊ ပါဒါန် သာမိ၊ ဘုမ္မိ
အာလုပ် စသည်ထုတ်ဆွေ အာလပနေစ၊ သုတ်၌ စဖြင့်၊ ကျန်သမျှနက်
ပဌမာသက် မိန်မြက်ကြလေသည်။ ပဌမအုပ်-၃၈၅

ကရဏေ တတိယာ

ပဓာနမပ္ပဓာနေသု၊ ပဓာနေ ဂဟိတေ သတိ၊

ဂဟိတံ အပ္ပဓာနမ္မိ၊ နဂီလာနဒကံ ယထာ။

ပဓာနမပ္ပဓာနေသု- ပဓာန-အပဓာန နှစ်မျိုးတို့တွင်၊ ပဓာနေ-
ပဓာနအနက်ကို၊ ဂဟိတေ-ယူအပ်သော်၊ ဝါ-ယူလိုက်လျှင်၊ အပ္ပဓာနမ္မိ-
ဝိသေသန အပ္ပဓာန အနက်ကိုလည်း၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်တော့၏၊
နဂီလာန(နဂီလံ+အန)-ထွန်နောက် လိုက်သော၊ ၃ဒကံ ယထာ-
ရေကဲ့သို့တည်း။ (မနသာ စေ ပဒုဋ္ဌေန)

ကတ္တရီ စ

ကတ္တရီ စ၊ သုတ်၌ စဖြင့်၊ သက်ကြဖို့ရန် ကုတ္တမ္ဘူတ လက္ခဏနှင့်
ကြိယာပဝဂ် နောက်ဆက်ပုဗ္ဗ၊ သဒိသဟူ၊ သမုနတ္ထ ကလဟတည်း၊
နိပုဏ မိဿကာ၊ သဒိလာ အတ္ထ၊ ယှဉ်သမျှပြင် ကာလ အဒ္ဓါ၊ ပစ္စတ္တာ
ကမ္မတ်၊ ပဉ္စမျတ်ဟု များလတ်ပေစွ နက်ယောဂ ရူပသိဒ်၌ဆို၊

သဟယောဂ+သဟာဒိယောဂ+သဟတ္ထ

သဒ္ဓိံ နာနာ၊ ဝိနာ သမံ၊ ကိံ အလံ နှင့်၊ ယှဉ်လာတုံဘိ
သဟာဒိယောဂံ၊ သဟယှဉ်က သဟယောဂံ မယှဉ်ရေး၊ နှင့်ပေးသဟတ္ထံ၊

ကွစိဒုတိယာ ဆဋ္ဌိနမတ္ထေ

အန္တရာနေော အဘိတောနှင့် ပရိတော ပဋိဘာ ဤမျှသာလျှင် ယှဉ်လာ လိင်တွက် ဆဋ္ဌိနက်၌ သက်ဒုတိယာ ရှိလာ ကြွင်းမှာ ပါဠိမရှိ။

တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ

သဟတ္ထ၌ လပဘာသက် ဓာတ်နှစ်ရပ်နှင့် ယှဉ်လတ်တဖြာ ဝိနာ အန္တရေန နိပါတတို့ ယှဉ်ကြလေဘိ နက်တတိမှာ ဒုတိယာတည်း။ တဖြာကာလ ဥပါနွမိ အာရေးရှိလတ် ဝသဓာတ်တည်း။ အဓိရှေလော၊ သိ ဌာ အာသ၊ ဓာတ်သုံးဝနှင့် တတ္ထ ပါန၊ တစ္စာရ၌ သတ္တမျှတ္တာ ဒုတိယာဟု ရှုမှတ်ပြုသည် သောတုမှတ်ဖွယ် အချုပ်တည်း။ ပဌမအုပ်-၄၃၇

ဆဋ္ဌိ စ

ပူဇနတ္ထ၊ ယဇ ဇဟု၊ ယင်းဓာတ်စုနှင့် ပူရဏဓာတ် ယှဉ်စပ် ရာတွက် ကရိုဏ်းနက်တည်း။ အနက်တုလျှံ ကိ အလံနှင့် ယှဉ်ပြန်လေသော သဟာဒိယောတံ၊ ရှေးသောကာလ ကိတကဟု မှည့်ကြလေပြီး ပစ္စည်းတ- တိ စသည်ရှိက ထိုသည့်ယှဉ်ရာ ကတ္တားသာရူ ကုသလတ္ထ ပသန္နတပုံ ကွတ္တံတရပ် ယှဉ်ကုန်လတ်မူ သတ္တမျှတ်နက် ဆဋ္ဌိသက်ဟု မှတ်ချက်ရှုမှာ ပုံစံလာသည် သက်ပါဆဋ္ဌိစဖြင့်တည်း။ ပဌမအုပ်-၄၃၈

ဒုတိယာ ပဉ္စမိနဉ္စ

ကတ္တားနက်ဟု၊ တု ဏှပြု၊ ယုနှင့် ဏမှာ ဘောဟောသာတည်း။ ထိုပစ္စည်းတို့ ယှဉ်မှီးလေရာ သရိတ္တာလျှင်း ပြုပြင်ခြင်းမှတ်။ ကရဓာတ်ကံ တဖန်မှတ်ရာ၊ ပရိဟာန၊ ဘယတ္ထတွင်၊ ပဉ္စမိနက်၊ ဆဋ္ဌိသက်သည် မှတ်ချက် ရူပသိဒိမှာတည်း။

ဘာဝကမ္မေသု ယော

ပုဗ္ဗ ရူပ၊ သုတ်အရဖြင့် လာဘ ဘတေ၊ ရုပ်ဖြစ်နေသော် မသွေကွစိ
ဓာတုဝိဖြင့် ရှေ့ရှိဘခုန်း ဗထက်မြိုက်သုံး ရုပ်လုံးလဗ္ဗတေဖြစ်။

ဗြူဘူနမာဟဘူဝါ ပရောက္ခာယံ

ဓာတုကွစိ သုတ်ဖြင့်ဖိ၍ ဗြူတိ အာဟ၊ နောက်တိ အပြု၊ အန္တိ
ဥတည်း၊ ဓာတုဝိဒ နောင်းဇယျုမူ၊ အန္တိ ဥ၊ ဝိဒုပြီးရသည်။ ၃၈၀

ရူပသိဒ္ဓိ ဘာသာဋီကာ ဂါထာ ဆောင်ပုဒ်

ဂဟရှေမှ အာဓာရကို ဘုမ္မတ္ထပင် ဆိုလိုချင်မှု ထို့ပြင်ရှေမှာ
ဆဋ္ဌိပါက ကံမှာသက်ဟု မိန့်မြွက်ဆရာတစ်ဦး အလိုတည်း။

ဂဟရှေမှ အာဓာရကို ကံဆိုလိုမှု ထိုရှေ့ပုဒ်မှာ ဒုတိယာကို
ဆဋ္ဌိမှာသက် ဤအချက်လည်း မိန့်မြွက် ဆရာတစ်ဦးအလိုတည်း။

ဒွိကမ္မကဓာတ်

ဂါထာ ဒုဟ ယာစ ရူမိ ပုစ္ဆ၊ ဘိက္ခ သာသ ဝစာဒယော၊
နိ ဝဟ ဟရမာဒိစ၊ ဥဘယေ တေ ဒွိကမ္မိကာ၊
နယာဒိနံ ပဓာနဉ္စ၊ အပ္ပဓာနံ ဒုဟာဒိနံ၊
ကာရိတေ သုဒ္ဓကတ္တာ စ၊ ကမ္မမာချာတဂေါစရံ၊

ကတ္တားဟောပုံစံ အပေါလော အစံ ဂါမံ နေတိ၊
ကံဟောပုံစံ အပေါလေန အဇော ဂါမံ နိယတေ၊
ကတ္တားဟောပုံစံ ဂေါပါလော ဂါဝိ ဝီရံ ဒုဟတိ၊
ကံဟောပုံစံ ဂေါပါလေန ဂါဝိ ဝီရံ ဒုယုတေ၊

သဏ္ဍာတိ

သံပုဗ္ဗ ဌာ၊ အဖြစ်ခါဝယ်၊ ကွစိဓာတု၊ သုတ်ဖြင့်ရှု၍ လာမူဟပါ
ဌာရဿာနှင့် ဝဂ္ဂန်ဆင့် ပြီးလင့် သဏ္ဍာရူပိ

သိယာ သိယံ

အသနောက်မှ၊ ဧယျ ကုယာ၊ ဧယျံမှာတုံ၊ ကုယံဖြစ်မှု ဓာတုကွစိ
အသ၏အ၊ ချေကာလ၌၊ သဗ္ဗတ္ထသုတ်၊ စီရင်လုပ်သော် ပြုယုဂ်သိယာ
သိယံလာ၏၊ တဖြာဧယျ စသည်ဝိဘတ် ခြောက်ရပ်တို့မှာ သဓာတုန္တ၊
ဿ သုဿတည်း၊ သထနှင့်သံ တဖန်သာမ ဖြစ်ရလောဘိ ကွစိဓာတု
သုတ်ဖြင့်ရှု၍၊ ဖြစ်မှု အဿ၊ ပုံစံစသည် မှတ်ကြကောင်းလာ အချုပ်တည်း၊

ပဋိဟင်္ဂါမိ အာဟန္တံ

ပတိ+ဟန၊ တည်ပြီးမှလျင်၊ ကရဿကာ သပစ္စယာဖြင့်၊
ဿာမိဿချည်း ခပြုပြီးသော် သုတ်ကြီးကွစိ ဓာတုဝိကြောင့် န၏မိန္နု၊
ဖြစ်မှုတဖန် ဝဂ္ဂန်ဆင့်ဘိ ပဋိဟင်္ဂါ၊ မိ ပြီးရာတည်း၊ တဖြာဟန အာပုဗ္ဗမူ
သံမှဿကို ဆပြုဆို၍ ထိုလိုဆက်ပြန် အာဟန္တံ ပုံစံပြီးသတဲ့၊ ၃-၄၃၀

ပိဒဟတိ

အဝိ+ဓာ+အ၊ ဖြစ်ပြီးမှသော် ဒွေဘော်အဗ္ဘာ ရဿာလည်းလုပ်
တေသုဝုဒ်ဖြင့် မရှုပ်ရစေ အကိုချေလော၊ တထွေကွစိ ဓာတုဝိကား၊
၏အတွက် ဟပြုဆက်သည် မှတ်ချက်ပိဒဟ ရုပ်တွက်ပြ၊

ဓာ ဓာတ်၏အနက်

ဓာ ဓာရ ဒါန ပေါသမ္ပိ၊ နိတု နျာသေ ဝိ-ကရဏေ၊
အာ-အာရောပေ ဘိ-ဘာသေစ၊ သံ-သဒ္ဓဟန သန္ဓိသု၊
အဝိ-အစ္စာဒနေစာပိ၊ ပရိပုဗ္ဗော နိဝါသနေ၊

အဝ-ပုဗ္ဗော သဝနေစေဝ၊ အန္တရောဒိ အဒဿနေ၊

ပုဗ္ဗော ပဓာနေ အန၊ ဝိပုဗ္ဗော နုဝိကရဏော၊

သုပုဗ္ဗော တိတ္တတ္ထေစာတိ၊ အနေကတ္ထေသု ဒိဿတိ၊

ဓာ-ဓာဓာတ်သည်၊ ဓာရ ဒါန ပေါသမိ- ဆောင်ခြင်း ပေးခြင်း
မွေးမြူခြင်း၌၊ နိတု- နိရှေးရှိမှု၊ နျာသေ- မြှုပ်နှံသွင်းထားခြင်း၌၊ ဝိ-
ဝိရှေးရှိမှု၊ ကရဏေ-ပြုစီရင်ခြင်း၌၊ အာ-အာရှေးရှိမှု၊ အာရောပေ-
တင်ထားခြင်း၌၊ အဘိ-အဘိရှေးရှိမှု၊ ဘာသေ-ပြောခြင်း၌၊ သံ-သံရှေးရှိမှု၊
သဒ္ဒဟန သန္နိသု-ယုံကြည်ခြင်း စပ်ခြင်းတို့၌၊ အပိ၊ အစ္ဆာဒနေ-
ပိတ်ဖုံးခြင်း၌၊ ပရိ၊ နိဝါသနေ-ဝတ်ခြင်း၌၊ အဝ၊ သဝနေ-နားထောင်ခြင်း၌၊
အန္တရော-အန္တရသဒ္ဒါရှေးရှိမှု၊ အဒဿနေ-မမြင်ခြင်း၌၊ ပ၊ ပဓာနေ-
အားထုတ်ခြင်း၌၊ အန ဝိရှေးရှိမှု၊ အနကရဏေ-အတုပြုခြင်း၊ သုရှေးရှိမှု၊
တိတ္တတ္ထေ-တင်းတိမ်ခြင်း၌၊ ဣတိ၊ အနေကတ္ထေသု-များစွာသော
အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊

ပုံစံ နိဓေတိ၊ နိဒဟတိ၊ ပိဒဓာတိ၊ အာဒဓာတိ၊ အဘိဓိယတေ၊
သဒ္ဒဟတိ သန္နိ၊ ပိဒဟတိ၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ သြဒဟထ၊ အန္တရဓာမတိ၊
ပဒဟတိ၊ အနဝိဓိယတိ၊ သုဟိတော-တင်းတိမ်သည်၊ ဝသည်၊

အစ္ဆေစ္စိ

စ္ဆေစ္စိ ဘေစ္စိ ရုပ်နေရှိမှု ဆိန္ဒိအနေ ဝိနုချေ၍၊ တထေကုစိ
ဓာတုဝိဖြင့် ဒိဋ္ဌိဒဂ္ဂ၊ စိဆပြုရန် ကစ္စည်းဉာဏ် ကြိဖန်ပြီးနိုင်သည်၊

အသက္ခိ

သကဓာတ်၏ အသက္ခိကို၊ ကုစိဓာတု က-ခပြုလျက်
ဉာဏာသက်ကာ ဒွေဘော်လာ များစွာပြီးနိုင်သည်၊

ကယိရာ ကယိရုံ

ကရဓာတ်၏ ယိရနောက်မှ၊ ဧဝ ဖေါ၊ ဇေယျ အာတည်း၊ ပြုရာမှချ
ဇေယျစဉ် ဇေယျချေမှု စဉ်တိုင်းရှုသည် ဓာတုကွစိ အရာတည်း။

အကာ အကတ္တ အကံ အကမှာ

ကရဿကာ၊ ဝိဘာဂါဖြင့်၊ ဟိယျာ အာ.တ္တ၊ အံ-မှာ-တ္တ-မှသေ
ဤခြောက်ထွေကြောင့် ကရေကိုကာ ပြုဘို့မှာ၏။ နောက်လာ သတ္တ
မဇ္ဇတန်မို့ ယောဂဝိကြောင့် ကြွင်းသည့်ဓာတ်နောက် အဇ္ဇရောက်က
ဒီဃနောက်သာ သလာ ရာဟု အဖွင့်ပြု မှတ်ရှု ရူပသိဒ်။

ဘာသာဋီကာ ဆောင်ပုဒ် ပြီးပါပြီ။

ဓာတုမာလာ

အထဓာတ် တိဝိဘတ် အဏုတိ အဏုန္တိစသည်၊
ပ+အပ+တိဝိဘတ် ပပေါတိ ပါပုဏာတိ၊

အသဓာတ် ဝတ္တမာန်ဝိဘတ် အတ္တိ သန္တိ အသိ အတ္တ
အမိ အမှ အသို့ အသွ၊

အသဓာတ်ပဉ္စမီဝိဘတ်

အတ္တ၊ သန္တ၊ အာဟိ အဟိ အတ္တ၊ အသို့ အမိ အသွ အမှ၊

အသဓာတ် သတ္တမီဝိဘတ်

သိယာ အဿ၊ သိယံ အသု၊ အဿ အဿထ၊ အသံ အဿာမ၊

အသဓာတ် အဇ္ဇတနီဝိဘတ်

အာသိ အာသံ အာသိသု၊ အာသိ အာသိတ္ထ၊ အာသိ အာသိမ၊

- ၂၀၈ -

အသ+သတိ သန္တိဘဝိသတိ ဘဝိသန္တိ ဘဝိသရေ၊
ကမ္မရုပ်

အဘိဘူယံသတေ အဘိဘူယံသန္တေ အဘိဘူယံသရေ၊

ဣဇာတ် ဝတ္ထမာန်ဝိဘတ်

ဣတိ ဧတိ အယတိ ပရေတိ သမေတိ အန္ဓေတိ ပရိယေတိ
အဗ္ဗေတိ အဓိတေ အဓိပ္ပေတိ၊ ပစ္စေတိ အပေတိ ဥပေတိ အဘျူပေတိ၊
(ပရာ၊သံ၊အနု၊ပရိ၊ဝိပရိ၊အဘိ၊အဓိ၊အဝိ၊ပတိ၊အပ၊ဥပ၊အဘိ၊ဥပ)

ကမုဇာတ် ဘဝိသန္တိဝိဘတ် ကမိသတိ စင်္ကမိသတိ၊

ကရဇာတ် တေဝိဘတ်

ကရောတေ ကုရူတေ ကုပ္ပတေ ကြုပ္ပတေ ကယိရတေ၊

ကရဇာတ် သတ္တမီဝိဘတ်

ကရေယျ ကရေ ကုဗ္ဗေယျ ကုဗ္ဗေ ကြုဗ္ဗေယျ ကြုဗ္ဗေ၊ ကယိရာ၊
ကရေယျံ ကုဗ္ဗေယျံ ကြုဗ္ဗေယျံ ကယိရုံ၊
ကရေယျာသိ ကုဗ္ဗေယျာသိ ကြုဗ္ဗေယျာသိ ကယိရာသိ၊
ကရေယျာထ ကုဗ္ဗေယျာထ ကြုဗ္ဗေယျာထ၊ ကယိရာထ၊
ကရေယျာမိ ကုဗ္ဗေယျာမိ ကြုဗ္ဗေယျာမိ ကယိရာမိ၊
ကရေယျာမ ကုဗ္ဗေယျာမ ကြုဗ္ဗေယျာမ ကယိရာမ၊
ကရေထ ကုဗ္ဗေထ ကြုဗ္ဗေထ ကယိရာထ၊

ဇေ+ဟိ

ဇောဟိ ဇေ၊ ဇိရာဟိ ဇိရ၊ ဇိယျာဟိ ဇိယျ၊

ကရဇာတ် ဟိယျတ္ထနိဝိဘတ်

အကရာ ကရာ အကရ ကရ အကာ၊ အကရူ ကရူ အကရူ ကရူ၊
 အကရော ကရော၊ အကရ ကရ အကရိ ကရိ၊
 အကရောတ္ထ ကရောတ္ထ အကတ္ထ၊ အကရံ ကရံ အကံ၊
 အကရမှာ ကရမှာ အကရမှ ကရမှ၊ အကမှာ အကမှာ၊
 ကိလိသဇာတ် ကိလိသတိ ဘူ၊ ကိလိဿတိ ဒိ၊ ကိလိဿတိ ကိ၊
 ခိပဇာတ် ခိပတိ ဘူ၊ ခိပတိ ဒိ၊ ခိပဏာတိ သွာ၊
 ဂမုဇာတ် တိဝိဘတ်ဂမတိ ဂစ္ဆတိ ယမ္မတိ ဂဏ္ဍတိ၊

ဂမုဇာတ် ပရောက္ခာဝိဘတ်

ဂေါမ ဂေမ ဂေမု ဂေမေ ဂေမိတ္ထ ဂေမံ ဂေမိမု၊
 ဂေမိတ္ထ ဂေမိရေ ဂေမိတ္ထော ဂေမိဝေါ ဂေမိံ ဂေမိမေ၊
 အမိ+ဂမုဇာတ် အဇ္ဇတနိဝိဘတ်
 အဇ္ဈဂါ အဇ္ဈဂုံ အဇ္ဈဂေါ အဇ္ဈဂုတ္ထ အဇ္ဈဂိံ အဇ္ဈဂုမှ၊
 ဂမုဇာတ် ဤဝိဘတ်
 အဂမိ ဂမိ အဂမိ ဂမိ အဂစ္ဆိ ဂစ္ဆိ အဂစ္ဆိ ဂစ္ဆိ၊
 အဂန္တိ ဂန္တိ အဂန္တိ ဂန္တိ အဂမာသိ၊
 စိဇာတ် စယတိ ဘူ၊ စိနောတိ သွာ၊ စိနာတိ ကိ၊
 စာယေတိ စာယယတိ စု၊
 ဆိဒိ+ဿတိ ဆိန္ဒိဿတိ ဆေစ္ဆတိ၊
 ဇေန+တိ ဇေနတိ ဇာယတိ ဇာယန္တိ ဇာယရေ၊
 ရေ+တိ ရေတိ ဇီရတိ ဇီယုတိ ဇီယတိ ဘူ၊ ဇေယုတိ ဒိ၊ ရေနာတိ ကိ၊
 ရေယတိ ဇာရယတိ စု၊ ငှဂိုဏ်း

ဇိ+တိ ဇေတိ ဇေတိ ဇိနာတိ ဇိဂိသတိ၊
 ဉာ+တိ ဉာတိ ဇာနာတိ နာယတိ ဉာယတိ၊
 တပဇာတိ တပတိ သူ၊ တပွတိ ဒိ၊ တာပေတိ တာပယတိ စု၊
 တာ+ဇေယျ တာယေယျ တာယေ တာယေယျ။
 ဒမု+အ+ဥဝိဘတ် ဒဒမ ဒဒမ္မ ဒဒမ္မ။
 ဒါ+တိဝိဘတ် ဒေတိ ဒေတိ ဒဒါတိ၊
 ဒါဇာတ် ဇေယျဝိဘတ် ဒဒေယျ ဒဒေ ဒဒေယျ ဒဒေ၊ ဒေယျ ဒေဇာ၊
 ဒါ+အဇ္ဇတနီ အဒါသိ အဒံသု၊ အဒါသိ အဒါသိတ္ထ၊ အဒါသိ အဒါသိမှ၊
 ဒိသ+တိ ဒိဿတိ ပဿတိ ဒက္ခတိ၊
 ဒိသ+ဿတိ-ဿန္တိ ပဿံဿတိ ဒက္ခိဿတိ ဒက္ခတိ ဒက္ခိတိ၊
 ပဿံဿန္တိ ဒက္ခိဿန္တိ ဒက္ခန္တိ ဒက္ခိန္တိ။

ဓာဓာတ် တိဝိဘတ်

ဓာတိ ဒဓာတိ ဒဟတိ၊ နိဓေတိ နိဒဟတိ ဝိဒဓာတိ ဝိဒဟတိ
 အဘိဓာတိ သန္ဓာတိ သန္ဓဟတိ သဒ္ဓဟတိ အပိဓာတိ ပိဒဟတိ ပရိဒဟတိ
 ဩဓေတိ ဩဒဟတိ အန္တရဓာယတိ၊ ပဒဟတိ အနုဝိဓိယတိ၊

(နိ+ဝိ+အဘိ+သံ+အပိ+ပရိ+အဝ+အန္တရ+ပ+အနုဝိ)

ပရိ+ဓာ+ဿတိ ပရိဒဟိဿတိ၊ ပရိဒဟေဿတိ ပရိဓေဿတိ၊
 ပဒ+တိ ပဇ္ဇတိ ပါဒေတိ ပါဒယတိ၊

ပူဇ+ကာရိတ်ပစ္စည်း ပူဇာပေတိ ပူဇာပယတိ၊

ဗြူ+တိ+အန္တိ ဗြူတိ ဗြူဝိတိ အာဟ ဗြူဝန္တိ အာဟု၊

ဆိဒ+တိ ဆိန္ဒတိ ဆိဇ္ဇတိ၊ (ရူဓာဒိ၊ ဒိဝါဒိ)၊

ပစ+ပရောက္ခာ ပပစ ပပစု၊ ပပစေ ပပစိတ္ထ၊ ပပစ ပပစိမှ၊

ပပစိတ္တ ပပစိရေ၊ ပပစိတ္တော ပပစိရော၊ ပပစိ ပပစိမေ၊
 ပီဇာတ် ပယတိ ဘူ၊ ပါယယတိ စ၊ ပီယတိ ဒိ၊ ပီဏာတိ ကိ၊
 မာဇာတ် မာတိ ဘူ၊ မိနာတိ ကိ၊ မိနောတိ တ၊ မာယတိ မိယတိ ဒိ၊
 ဘိဒ+တိ ဘိန္ဒတိ ဘိဇ္ဇတိ၊ (ရုဇာဒိ၊ ဒိဝါဒိ)
 ဘုဇ+တိ ဘုဇ္ဇတိ ဗုဘုက္ခတိ၊
 ရုဇ+တိ ရုန္ဒတိ ရုဇ္ဈတိ၊ (ရုဇာဒိ၊ ဒိဝါဒိ)
 မုဇ+တိ မုဇ္ဇတိ မုစ္စတိ၊ (ရုဇာဒိ၊ ဒိဝါဒိ)
 မန+တိ မနတိ ဘူ၊ မညတိ မနျတိ ဒိ၊ မနောတိ တ၊
 မာနေတိ မာနယတိ စ၊
 မရ+တိ မရတိ မိယျတိ မိယတိ၊
 လဘ+သတိ လဘိသတိ လစ္စတိ၊
 ဝဟ+ကံဟောယ ဝုလုတေ ဝုယုတေ၊
 ဝါ+တိ ဝါတိ ဝါယတိ၊
 ဝိဒ+တိ ဝိဒတိ ဝိန္ဒတိ ဝိဇ္ဇတိ ဝေဒေတိ ဝေဒယတိ၊
 သက+တိ သကတိ ဘူ၊ သကျတိ သက္ကတိ သက္ခတိ ဒိ၊
 သက္ခောတိ တ၊ သက္ခုဏာတိ သွာ၊
 သုဇာတ် ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်
 သုဏောတိ သုဏာတိ သုဏေ သဝတိ သုဿူသတိ၊
 သုဏန္တိ သဝန္တိ သုဿူသန္တိ၊
 သုဏောသိ သုဏာသိ သုဏသိ သဝသိ သုဿူသသိ၊
 သုဏောထ သုဏာထ သုဏထ သဝထ သုဿူသထ၊
 သုဏောမိ သုဏာမိ သုဏေ သဝါမိ သုဿူသာမိ၊
 သုဏောမ သုဏာမ သဝါမ သုဿူသာမ၊

- ၂၂ -

ဟနတံ ဟနတံ ဟန္တံ ဟညတံ ဝဇေ ဃာတေတံ ဃာတယတံ၊
 ဟရတံ ဟရတံ ဖိဂိသတံ၊
 ဟာတံ ဟာတံ ဟာယတံ ဧဟတံ၊

ဟူဇာတ် ဟိယုတ္တနိဝိဘတ်

အဟုဝါ အဟုဂ္ဂ အဟုဂု၊ အဟဝေါ အဟုဝ အဟုဝတ္ထု၊
 အဟုဝံ အဟုဝမှ၊ အဟုဝတ္ထ အဟုဝတ္ထုံ၊ အဟုဝသေ အဟုဝဝံ၊
 အဟုဝိ အဟုဝမှသေ၊

ဟူဇာတ် အဇ္ဇတနိဝိဘတ်

အဟောသိ အဟု အဟောသုံ၊ အဟောသိ အဟောသိတ္ထု၊
 အဟောသိ အဟောသိမှ၊

ဟူဇာတ် ဘဝိဿန္တိဝိဘတ်

ဟေဟိတိ ဟေဟိတိ ဟေတိ၊ ဟေဟိဿတိ ဟေဟိဿတိ ဟေဿတိ၊
 ဟေဟိန္တိ ဟေဟိန္တိ ဟေန္တိ၊ ဟေဟိဿန္တိ ဟေဟိဿန္တိ ဟေဿန္တိ၊
 ဟေဟိသိ ဟေဟိသိ ဟေသိ၊ ဟေဟိဿသိ ဟေဟိဿသိ ဟေဿသိ၊
 ဟေဟိထ ဟေဟိထ ဟေထ၊ ဟေဟိဿထ ဟေဟိဿထ ဟေဿထ၊
 ဟေဟာမိ ဟေဟာမိ ဟေမိ၊ ဟေဟိဿာမိ ဟေဟိဿာမိ ဟေဿာမိ၊
 ဟေဟာမ ဟေဟာမ ဟေမ၊ ဟေဟိဿာမ ဟေဟိဿာမ ဟေဿာမ၊

သဒ္ဓါ ငြိပိဋီ။

စေတနာတော်ရာ သင်္ဃာတော်
ယမကဝဂ် စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထု

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၌ မနောအရ သာမညအားဖြင့် စိတ် ရတုပါး၊
ဝိသေသ ဒေါမနဿသဟဂုတ် ပဋိပသမ္ပယုတ်စိတ် ၂ပါး၊
ဓမ္မာအရ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ၂
မနဿ အဘိဇ္ဈာစသော အပြစ်တို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်သော
အကုသိုလ် ၁၂ပါး၊ ဝတ္ထုကြောင်းကို ကြည့်က ဒေါသမူဒွေး၊

ဒုက္ခမန္တေတိ ၌ ဒုက္ခသရုပ်

ကာယိကဒုက္ခ ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဏ်ရှိ ဝေဒနာစေတသိက်၊
စေတသိကဒုက္ခ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊
ဂဗ္ဘော ပတိဋ္ဌာသိ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်ဉာဏ
သမ္ပယုတ်၄ပါး၊

ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ ကုသလဝိပါက် သောတဝိညာဉ်၊
ပသန္တစိတ္တာ သဒ္ဓါပြုဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈ပါး၊
အက္ခိရောဂေါ ဥပ္ပဇ္ဇိဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဉ်၊
ရောဒိတွာ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊
ဂီတသဒ္ဓံ သုတွာ ကုသလဝိပါက် သောတဝိညာဉ်၊
သမနုပဿာမိ၌ ဓာတ်အရ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိစ္စတပ်သော
မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊
သံဝေဂပ္ပတ္တော၌ သံဝေဂအရ သဟောတ္တပ္ပဉာဏ် ကိစ္စတပ်သော

- ၂၁၄ -

မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊

ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ သိကြားမင်းဖြစ်သောကြောင့် ကုသလဝိပါက် စက္ခုပိညာဉ်၊

ပါပဂရဟိနော ဟိရီပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် စပါး၊

မာရေသီ ဓာတ်အရ

စုတိကိစ္စတပ်သော အဟိတ်အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တီရဏ၊

ကာရိတ် ဏေအရ ဝဂေတနာပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူဒွေး၊

ဂါထမာဟ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်၊

အဓမ္မော နိရယံ နေတိ အဓမ္မအရ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊

၂။ မဇ္ဇကုဏ္ဍလီဝတ္ထု

ဓနစ္ဆေဒံ န ဩလောကေဿသိ မစ္ဆရိယပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူဒွေး၊

မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ကရုဏာ၊

ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ အာသယာနသယဉာဏ် ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်

ကိစ္စတပ်သော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊

ဓနစ္ဆေဒဘယေန ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါသ၊ ၁၆

ဇီဝိတံ အရ ဖီဝိတိန္ဒြေစေတသိက်၊

ကနကဝိမာနေ နိဗ္ဗတ္တိ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်

ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးတို့တွင် တပါးပါး၊

အဗ္ဗဟိ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊ (တဒင်္ဂပဟာနံ)

သလ္လံ သောကံ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ၂၀

အရကောက်အလင်္ကာ

(ဆောင်) ဒုက္ခ ဒေါမနာ သောကပါ၊ ဥပါယာသလျောက်၊

ဒုက်ခေ ဒေါခေ ဒေါမနသံခေ၊ ဒေါစေ စဉ်တိုင်းကောက်၊

ဒုက္ခ ဒုက္ခသဟဂုတ်ကာယဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာ၊

ဒေါမနဿ ဒေါသမူဒွေး၌ ရှိသော ဝေဒနာ၊

သောက ဒေါသမူဒွေး၌ ယှဉ်သော ဒေါမနဿဝေဒနာ၊

ဥပါယာသ ဒေါသမူဒွေးနှင့် ယှဉ်သော ဒေါသ၊

တိဒသာနံ သဟဗျတံ ဂတော

ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊

ဝိဂတရဇံ ရအေရ ကိလေသာ(၁၀)ပါး၊ (အကုသိုလ် ၁၂ပါး)

ဝိတိဏ္ဏကဗ်ဉ် ကင်္ခံအရ ဝိစိကိစ္ဆာစေတသိက်၊

မုဒိတမနော ပီတိပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်သောမနဿ ၄ပါး၊

ပုသန္တစိတ္တောသဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈ပါး၊

ပါဏာတိပါတာ ပါဏအရ ဇီဝိတိန္ဒြေ၊

အတိပါတအရ ဝဂေကစေတနာပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူဒွေး၊

(ဆောင်) ပါဏ ဗျာပါ ဖရုသာ ဖြစ်လာ ဒေါသကြောင့်၊

ကာမေ ဘိဇ္ဈာ ဒိဋ္ဌိမှာ ဖြစ်လာ လောဘကြောင့်၊

ဝိသု မုသာ သမ္ပဿာ ဒိန္နာ နှစ်ပါးကြောင့်၊

အဇ္ဇတနာယ ပီတိပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် သောမနဿ ၄ပါး၊

ကန္တန္တောအရ ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်၊

၂၂

အမြဲယှဉ် အညသမာန်း ၁၃ပါး၊ အကုသလသာဓာရဏ ၄၊ ပေါင်း ၁၇ပါး၊

ကိစ္စတူ တိဟိတ်စိတ် မဟာကုသိုလ် ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ၈ပါး၊

မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်၊ ကြိယာ ၁၈ပါး၊ လောကုတ္တရာစိတ် ၈ပါး၊ ပေါင်း ၃၄ပါး၊

- ၂၁၆ -

နိဗ္ဗေမတိကော ဝေမတိအရ ဝိစိကိတ္တာ၊
၃။ တိဿထွေရဝတ္ထု၊
သာမိစိ အရိံအသေပြုခြင်း အပစာယနစေတနာပြဋ္ဌာန်း
သော မဟာကုသိုလ်စိတ် ပါးတို့တွင် တပါးပါး၊

ကုက္ကုစ္စသရုပ်

၁။ ဝိနယကုက္ကုစ္စ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ၂၅
(ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကု-ကြိညဏသမ္ပယုတ်အဘိဋ္ဌ ၁၊ ပရမတ္ထဒီပနီ)
၂။ နိဝရဏကုက္ကုစ္စ ဒေါသမူဒွေးရှိ ကုက္ကုစ္စစေတသိက်၊
၃။ အသံယတကုက္ကုစ္စ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ မောဟ၊
ဤနေရာ၌ ဝိနယကုက္ကုစ္စကို ယူပါ၊

(ဆောင်) ဝိ-နိ-အသံ၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ သုံးတန်သရုပ်လှောက်၊
ကုကြိ-ကုက်စေ၊ အကုသေ၊ မောဟေ စဉ်တိုင်းကောက်၊

ဒုက္ခံ ကာယိကဒုက္ခံ၊ ဒုမ္မနော စေတသိတဒုက္ခံ၊
အသီတိကံပေ အနုဿရတိ ပုဗ္ဗေနိဝါသ အနာဂတံသ အဘိညာဉ်ကိစ္စ
တပ်သော ရူပါဝစရကုသိုလ် ပဉ္စမဈာန်(နာရဒရသေ့)

အနုကမ္မံ မဟာကုသိုလ်ရှိ ကရုဏာစေတသိက်၊ ၂၇
ယေ စ တံ၌ တံအရ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါသ၊
အဟာသိ လောဘမူ ဒေါသမူရှိ စေတနာ၊
(ပိသု မုသာ သမ္ပဿာ ဒိန္နာ ၂ပါးကြောင့်)

၄။ ကာဠယက္ခိနိဝတ္ထု၊

ကုက္ကုဋ္ဌိ မဇ္ဇာရီ ဒီပိနိ မိဂိ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ
ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော အဟိတ် အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏာ၊

ယက္ခိ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်
ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါးတို့တွင် တပါးပါး၊

စုမ္ဘိတွာ ကုသလဝိပါက် ဃာနဝိညာဉ်၊
ယောနိသောမနသိကာရ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊
ပစ္စဝေက္ခဏ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါး၊

၅။ ကောသမ္ပကဝတ္ထု

ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ အရဟတ္တဖိုလ်၊
ခန္တိအရ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာစိတ်၊
အတ္တမနော ပီတိ၊သောမနဿပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ
သောမနဿ ဝပါး၊
ပစ္စာသီသတိ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် ဝပါး၊
မေဂေါ ဒေါသမူဒွေး၊

၆။ မဟာကာဠတ္ထေရဝတ္ထု

အသဋ္ဌေန အမာယာဝိနာ သဋ္ဌ+မာယာဝိအရ တဏှာ
ပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ်၊ သဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာ၊
ဃရာဝါသံ စိန္တေတိ ကာမဝိတက်ပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ်၊
ပုတ္တဒါရံ အနုဿရတိ သညာပြဋ္ဌာန်းသော အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊
ဝူပသမော နိဗ္ဗာန်၊
ပရိဟာသံ ကရောန္တာ လောဘမူ သောမနဿ ငှပါး၊
သုဘာနုပဿိ လောဘပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ် ဝပါး၊
ဣန္ဒြိယေသု အသံဝုတံ လောဘမူစိတ် ဝပါး၊ ဒေါသမူဒွေး၊

ဘောဇနမှီစာမတ္တညံ၊ လောဘာမူစိတ် ၈ပါး၊ မောဟမူဒွေး၊
 ကုသီတံ ထိန မိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော သသင်္ခါရိကစိတ် ၅ပါး၊
 မာရော ကိလေသာ ၁၀ပါး (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)
 အသုဘာနုပဿိ အလောဘပြဋ္ဌာန်းသောမဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ၊
 ဣန္ဒြိယေသု သုသံဂုတံ မဟာကုသိုလ်မဟာကြိယာ လောကုတ္တရာ၊
 ဘောဇနမှီစ မတ္တညံ၊ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ၊

၇။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

အနိက္ကသာဝေါဒ္ဓိ ကသာဝအရ ကိလေသာ ၁၀ပါး၊
 ဝန္တကသာဝဿဒ္ဓိ ဝမုဇာတ်အရ မဂ် ၄ပါး(အရဟတ္တမဂ်)
 ဗာဟျတ်အရ ကိလေသာ ၁၀ပါး၊ (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)

၈။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု

ဥပ္ပဇ္ဇတိဒ္ဓိ ဓာတွတ္တအရ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်
 သောမနဿ သဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိကစိတ်၊

အဓိဂတဝီသေသံ သမာပတ် ၈ပါး(စတုက္ကနည်းအားဖြင့်
 ရူပကုသိုလ် ၄ပါး အရူပကုသိုလ် ၄ပါး)
 အနုပါဒါယ ကရိုဏ်းပါဌ်အရ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ၊
 သဗ္ဗညုတဉာဏံ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊
 ဟသိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ ဟာသော ပီတိပြဋ္ဌာန်းသော လောဘာမူသောမနဿ၊

(ဆောင်) ရှစ်ပုထုဇန် ခြောက်သေက္ခန် ငါးတန် ရဟန္တာ၊

ဟာသအကြောင်း ထူးပြားရှောင်း စိတ်ပေါင်း တေရသာ၊

ရွှစ်ပုထုဇဉ်

လောဘမူ သောမနဿ ၄, မဟာကုသိုလ် သောမနဿ ၄ပါး၊
ခြောက်သေက္ခန် လောဘမူသောမနဿ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ် ၂၊

မဟာကုသိုလ် သောမနဿ ၄ပါး၊

ငါးတန်ရဟန္တာ မဟာကြိယာသောမနဿ ၄ပါး၊ ဟသိတုပ္ပါဒ် ၁ပါး၊

သံဝေဂဋ္ဌာနေ သံဝေဂေါ ဒေါသမူဒွေး၌ ဒေါသ၊

စိန္တယီသု မဟာကုသိုလ်ရှိ ဝိတက်စေတသိက်၊

ဥပညာတံ ဓာတ်အရ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊

ဗာဟျတ္ထ နိဗ္ဗာန်၊

လောဟိတံ ဆဋ္ဌေသိ ဒေါသမူဒွေး၊

စရထ ဗြဟ္မစရိယံ၌ ဗြဟ္မစရိယအရမဂ် ၄ပါး၊

အန္တကိရိယာယ၌ အန္တအရ နိဗ္ဗာန်၊

ထိန မိဒ္ဓံ ဝိနောဒေတွာ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊

အဂ္ဂဓမ္မံ အရဟတ္တဖိုလ်၊

သီလာနိ မဟာကုသိုလ်ရှိ ဝိရတိ၊

သမ္မောစိ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊

ပဉ္စအဘိညာ ရူပါဝစရကုသိုလ် ပဉ္စမဈာန် (ရသေ့)

ပတ္တေဿတိ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈ပါး၊

ပသာဒေတွာ ဓာတ်အရ သရဒရသေ့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော

သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊

ကာရိတ်ဏေပစ္စည်းအရ အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရား၏

သန္တာန်၌ဖြစ်သော မဟာကြိယာသောမနဿသဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ်၊

ဝိက္ခိတ္တစိတ္တတ္ထာ မဟာကုသိုလ်ရှိ ဝိတက်(နာရဒရသေ့)
သာရဉ္စ အသာရတော ဂဏှိ၌ ဂဟဓာတ်အရ

ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်၊

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ပညာ၊

ပရမတ္ထသာရအရ နိဗ္ဗာန်၊

ယဿ၊တံ၊ အနတ္တရံ၊ ပရိယောသာနံအရ အရဟတ္တဖိုလ်၊

အာသဝါနံ ခယာ ခိဓာတ်အရ အရဟတ္တမဂ်၊

မောဟက္ခယံအရ အရဟတ္တဖိုလ်၊

စေတောဝိမုတ္တိ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ ဧကဂ္ဂတာ၊

ပညာဝိမုတ္တိ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ ပညာ၊

စိတ္တံ ဝိမုတ္တံ အရဟတ္တဖိုလ်၊

ဥဒါနေသိ မဟာကြိယာ သောမနဿသဟဂုတ်ဉာဏသမ္ပယုတ်၊

အာသဝ+ဩဃ+ယောဂ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟ၊

ပင်္ကံအရ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊

နိတ္တိဏ္ဏော တရဓာတ်အရ အရဟတ္တမဂ်၊

ကာမကဏ္ဍကော ကိလေသာ ၁၀ပါး၊ (အကုသိုလ် ၁၂ပါး)

အညံ မုရု အရဟတ္တမဂ်၊ ဥပစာ အရဟတ္တဖိုလ်၊

နာနန္တရိကနည်းအားဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာသင်္ကပ္ပ စသည်၊

မတ္တကံ အရဟတ္တဖိုလ်၊

ဝါယမန္တော မဟာကုသိုလ်ရှိ ဝီရိယ၊

အဘာဝိတံ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊

ရာဂေါ မုရုအားဖြင့် ရာဂ၊ ဥပစာအားဖြင့် ဒေါသ မောဟ

မာနစသော ကိလေသာ ၁၀ပါး၊ (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)

သုဘာဝိတ် သမထ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော မဟာကုသိုလ်
ဉာဏသမ္ပယုတ်ငှပါးရှိ ပညာ ဧကဂ္ဂတာ၊
ပုဗ္ဗေ ဝိနိတော၌ ဓာတ်အရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ပါး၊

ဉ။ နန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု

ပိတု သိနေဟံ လောဘမူစိတ် ပါးရှိ လောဘ၊
ဥက္က P² dတွာ လောဘမူစိတ် ပါးရှိ လောဘ၊
အပ္ပမတ္တော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါးရှိ သတိ၊
အာတာပိ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါးရှိ ဝီရိယ၊

၁၀။ စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု

ကမ္မဗလေန အကုသိုလ် ၁၂ပါးရှိ စေတနာ၊
ကာရညံ မဟာကုသိုလ်ရှိ ကရုဏာ၊
ပါပကာရိ စေတနာပြဋ္ဌာန်းသော အကုသိုလ် ၁၂ပါး၊
ကမ္မကိလိဋံ အကုသိုလ် ၁၂ပါးရှိ စေတနာ၊
နိရယေ နိဗ္ဗတ္တိ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သောအဟိတ် အကုသလဝိပါက်
ဥပေက္ခာ သန္တိရဏ၊

၁၁။ ဓမ္မိကဥပါသကဝတ္ထု

အာယုသင်္ခါရ ဇီဝိတိန္ဒြေစေတသိက်၊
ဝိဝရိသု ဒေါသမုဒ္ဒေးရှိ ဒေါသ၊
မောဒတိ ပီတိပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် သောမနဿ၊

- ၂၂၂ -

ဣဓ မောဒတိ ပစ္စမောဒတိ လောဘမူသောမနဿ ငှပါး၊
ကမ္မဝိသုဒ္ဓိံ မဟာကုသိုလ်စိတ် ဝါးရှိ စေတနာ၊

၁၂။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ ဒတွာ ဒါဓာတ်အရ ဒါနစေတနာပြဋ္ဌာန်းသော
မဟာကုသိုလ်၊

ဘတ္တုဋ္ဌာနံ နဇာနန္တိ ဓာတ်အရ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်
ငှပါးရှိ ပညာ၊

မာနော ဒိဋ္ဌိဂတဝိပွယုတ် ငှပါးရှိ မာနစေတသိက်၊

အပသာဒေတွာ ကရုဏာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်၊

ဓမ္မသံဝေဂေါ သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်း မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်၊

အဝီဝိမ္ဗိ ပစ္စနကကမ္မံ ဥဒ္ဓစ္စကြည် အကုသိုလ် ၁၁ပါးရှိ စေတနာ၊

အမတံ ပါယေတွာ အန္တတ်အရ သောတာပတ္တိမဂ်၊ဖိုလ်၊

ဗာဟုတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိညသံ ငှ၊

(ဆောင်) ပုဒ်ဓာတ် အန္တတ်၊ ပစ္စည်းဝိဘတ် ဗာဟုတ်၊

သာမညတော မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ် ၉ပါး၊

သမမာနသော မေတ္တာကရုဏာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ

ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါး၊

သမန္တစက္ခု သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိစ္စတပ်သော မဟာကြိယာ

ဉာဏသမ္ပယုတ် ငှပါးရှိ ပညာ၊

အကတညုဿ အကုသိုလ် ၁၂ပါးရှိ မောဟ၊

ကတညု မဟာကုသိုလ် ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ဝါးရှိ ပညာ၊

ပစ္စယာ လောဘမူသောမနဿ ငှပါးရှိ ပီတိ၊

က္ခမ တပွတိ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊
ပေစ္စ တပွတိ ဒုက္ခသဟဂုတ်ကာယဝိညာဉ်ရှိ ဝေဒနာ၊

၁၃။ သုမနဒေဝီဝတ္ထု

သောတာပန္နာ သောတအရ သောတာပတ္တိမဂ်၊

အာပန္နအရ မုချ-သောတာပတ္တိမဂ်၊ ဥပစာ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၊
တနည်း မုချ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၊ သာရတ္ထဋီကာ ဒု-၄၅၁
မဂ္ဂဖလေဟိ သကဒါဂါမိမဂ် သကဒါဂါမိဖိုလ်၊

နန္ဒနန္ဒာနေယေဝ နိဗ္ဗတ္တာ ဓာတွတ္ထအရ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်
မဟာဝိပါက် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၎င်းတို့တွင် တပါးပါး၊ ၉၉

နန္ဒတိဋ္ဌိ နန္ဒဓာတ်အရ မဟာကုသိုလ်သောမနဿရှိ ပီတိ
ဝေဒနာ(ကမ္မနန္ဒန) မဟာဝိပါက်ရှိ သောမနဿဝေဒနာ၊ သုခသဟဂုတ်
ကာယဝိညာဉ်ရှိ ဝေဒနာ(ဝိပါကနန္ဒန)၊

၁၄။ ဒွေသဟာယကဝတ္ထု

ကာမေဋ္ဌိ ဝတ္ထုကာမအရ ရူပါရုံ။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ဟူသော အာရုံ ၅ပါး၊
ကိလေသာကာမ လောဘ။ပ။အနောတ္တပ္ပ ဟူသော ကိလေသာ ၁၀ပါး၊
ပဉ္စ ပုစ္ဆိသာမိတိ နိသီဒိ ဒေါသစေတသိက်၊ ၁၀၀
ဝိဏာသဝေါ ဝိဓာတ်အရ အရဟတ္တမဂ်၊ ၁၀၁
အာသဝအရ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟ (အကုသိုလ် ၁၂ပါး)

ဘာသမာနောဋ္ဌိ ဓာတ်အရ သတိ၊ဝီရိယ၊ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော
မဟာကုသိုလ်၊

သာမညဿအရ မုချ အားဖြင့် မဂ်၎င်း၊ ဥပစာအားဖြင့် ဖိုလ် ၎င်း၊

ငါးပါးသော အသေက္ခမေဋ္ဌဂုဏ်၊
 ဓမ္မဿအရ လောကုတ္တရာတရား ဉပါး၊
 အနုဓမ္မအရ ပုဗ္ဗဘာဂအကျင့် ဖြစ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ ဓုတင်
 အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်၊ ၁၀၂
 ဒေါသံ ပဟာယ အနာဂါမိမဂ်၊
 ရာဂံ+မောဟံ ပဟာယ မဂ် ၄ပါး၊

သမ္ပပ္ပဇာနော ဉာဓာတ်အရ “ပရိဇာနိတဗ္ဗေ ဓမ္မေ ပရိဇာနန္တော”
 ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ သောတာပတ္တိမဂ်၌ရှိသော ပညာ၊

ဝိမုတ္တိ ၅ပါးနှင့် အရကောက်

(ဆောင်)တဒင် ဝိက္ခေ၊ သမုစ္ဆေနှင့် ပဿဒ္ဒုပါ နိဿရဏာ ငါးဖြာဝိမုတ္တိ၊
 ကာမ မဟဂ္ဂ ကုသလနှင့်၊ မဂ္ဂ ဖလာ၊ နိဗ္ဗာနာ ကောက်ပါစဉ်တိုင်းသိ၊

- ၁။ တဒင်ဝိမုတ္တိ (တဒင်ပဟာန်) မဟာကုသိုလ် ၈ပါး၊
- ၂။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ (ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်) မဟာဂ္ဂုတ်ကုသိုလ် ၉ပါး၊
- ၃။ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ (သမုစ္ဆေဒပဟာန်) မဂ် ၄ပါး၊
- ၄။ ပဋိပဿဒ္ဒိဝိမုတ္တိ (ပဋိပဿဒ္ဒိပဟာန်) ဖိုလ် ၄ပါး၊
- ၅။ နိဿရဏဝိမုတ္တိ (နိဿရဏပဟာန်) နိဗ္ဗာန်၊

တဒင်ပဟာန်

- သွာဟံ အဗျဠသလ္လောသိ၊ အဗ္ဗဟိ ဝတ မေ သလ္လံ၊ ၂၀
- ထိန မိဒ္ဓံ ဝိနောဒေတွာ၊ ၆၁
- မစ္ဆေရဝိနယေ ယုတ္တံ၊ ၁၇၂
- သမုစ္ဆေဒပဟာန် ရာဂဗ္ဗ ဒေါသဗ္ဗ ပဟာယ မောဟံ၊ ၁၀၁

၂။ အပ္ပမာဒဝဂ်

၁။ သာမာဝတီဝတ္ထု

သောကေန ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ ၁၀၆
 ပါဒေန ပဟရိတွာ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသန္တာန်၌ဖြစ်သော) မဟာကြိယာ ဝပါး၊
 ဗလဝသိနေဟံ သဒ္ဓါပြုဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် ဝပါး၊
 ပဝတ္တိတဘုတ္တရဏမတ္တ မဟာကုသိုလ်ရှိ စေတနာ၊
 စိတ္တက္ခေပဉ္စ ဥဒ္ဓစ္စပြုဋ္ဌာန်းသော အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊
 နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ ပဋိသန္ဓေကိစ္စတပ်သော အဟိတ်အကုသလဝိပါက်
 ဥပေက္ခာသန္တီရဏ၊

သယနေ နိပန္နော နိဒ္ဓါယတိ .

ဘဝင်ကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက် ဝပါးတို့တွင် တပါးပါး၊
 ပတ္တိတံ၌ ဓာတ်အရ မဟာကုသိုလ် ဝပါးရှိ ဆန္ဒစေတသိက်၊
 သင်္ကပ္ပါ၌ အထွဋ်အထိပ်ရောက်သော တရား
 ဝိတက်ပြုဋ္ဌာန်းသော လောကုတ္တရာ ပဌမဈာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊
 ရတ္တဿ၌ ရတ္တအရ လောဘမူစိတ် ဝပါးရှိ လောဘ၊
 ဒုဋ္ဌဿ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဒေါသ၊ ၁၂၉
 မူဋ္ဌဿ မောဟမူဒွေးရှိ မောဟ၊
 ဝိဝေဋ္ဌဒဿ ဆဒအရ ကိလေသာ ၁၀ပါး၊ (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)
 နာဟောသိ ဆန္ဒောအပိ၌ (ဆန္ဒော) အဟောသိအရ
 မေထုန်၌နှစ်သက်သော လောဘမူစိတ် ဝပါး၊ ၁၃၀
 ဓမ္မကထံ သုတွာ၌ သုတွာအရ ပဓာနတရားကိုယ်
 ပညာပြုဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်၊
 ဓမ္မဿ(အဓိဂတတ္တာ) သောတာပတ္တိမဂ်၊ဖိုလ်၊ ၁၃၄

အာရမ္မထိက မဟာကု-ကြိ ဉ-သံ ဓ၊ အဘိညာဉ်ဒွေး၊ ဝုဇ္ဈော၊
ကာရိတ်ပစ္စည်းအရ ဝဓကစေတနာပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူဒွေး၊
သတ္တာရုံ ဒဋ္ဌကာမာဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် ဝပါး၊
တိတိက္ခိသံ မဟာကြိယာ ဉ-သံ ငှပါးရှိ အဒေါသ၊ (မေတ္တာ)

ဈာန် သမာပဇ္ဇိတွာ မဟဂ္ဂုတ် ကြိယာဈာန် ဝပါး၊
နာသေသတိ၌ သုဒ္ဓကတွတ္ထ စုတိကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက် ဓ၊

ဟေတုကတွတ္ထ ဒေါသမူဒွေးရှိ ဝဓကစေတနာ၊

တပြိုင်နက်ယှဉ် စေတသိက် ၂၂ပါးတွင် ရံခါယှဉ်သော
ဣဿာ မစ္ဆရိယ ကုက္ကုစ္စ ၃ပါးတွင် ၂ပါးနှုတ် ၂၀ပါး၊

ကတိပါဟေနေဝ တေ ဒီဝိတံ မာရေသာန္တိ၌ မရဓာတ်အရ

စုတိကိစ္စတပ် မဟာဝိပါက်စိတ် ဝပါး၊ ၁၃၅

ဒုဿီလော၌ သီလအရ ဝိရတိ စေတသိက် ၃ပါး၊

ဒန္တော၌ ကရိုဏ်းပါဌ်အရ မဂ် ၄ပါး၊ ၁၃၆

အတ္တဒန္တော၌ ကရိုဏ်းပါဌ်အရ မဂ် ၄ပါး၊

ပမုယာမိ မောဟမူဒွေး၌ မောဟ၊

တနည်း ဘာယာမိကို ထောက်၍ ဒေါသမူဒွေး၊

သရဏံ ဂစ္ဆ တံ ဗုဒ္ဓံ အန္တတ္ထအရ သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်
စိတ္တုပ္ပါဒ်၊

ဂတိ အဘိသမ္မရာယော(သန္တိ သကဒါဂါမိနိယော အနာဂါမိနိယောကို
ထောက်၍) အောက်မဂ် ၃ပါးရှိ ပညာ၊

တမသာ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ မောဟ၊

ကိဉ္ဇနံ ကိလေသာ ၁၀ပါး၊ (အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး)

အပ္ပမာဒ+ပဒ မဟာကုသိုလ်ရှိ သတိ၊

အမတအရ နိဗ္ဗာန်၊ ပမာဒအရ အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်၊
 ဂေါစရအရ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇ပါး၊ လောကုတ္တရာ ၉ပါး၊
 ဈာယိနော၌ ဈာန် ၂မျိုး အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန် သမာပတ် ၈ပါး၊
 လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန် ဝိပဿနာ မဂ်၄ပါး ဖိုလ်၄ပါး၊
 သာသတိကာကုသိုလ် ၂၁ပါးရှိ ဝီရိယ၊
 ဖုသန္တိ ဉာဏဖုသန မဂ် ၄ပါး၊
 ဝိပါကဖုသန ဖိုလ် ၄ပါး၊ ဤ၌ ဝိပါကဖုသန ကိုယူ၊
 ဓိရာအရ ပုဂ္ဂိုလ် ဖလဋ္ဌာန် ၄ယောက်၊
 ယောဂက္ခေမံ၌ ခေမအရ နိဗ္ဗာန်၊

ယောဂ ၄ပါးနှင့် အရကောက်

- ၁။ ကာမယောဂ လောဘမူစိတ် ၈ပါးရှိ လောဘ၊
- ၂။ ဘဝယောဂ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပဿယုတ် ၄ပါးရှိ လောဘ၊
- ၃။ ဒိဋ္ဌိယောဂ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်၄ပါးရှိ ဒိဋ္ဌိ၊
- ၄။ အဝိဇ္ဇာယောဂ အကုသိုလ် ၁၂ပါးရှိ မောဟ၊

၂။ ကုမ္ဘယောသကဝတ္ထု
 ဥဋ္ဌာနဝတော မဟာကုသိုလ်၌ရှိသော ဝီရိယ၊
 သဗ္ဗရဝည။ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊
 နိသမ္ပကာရိနော နိသမ္ပအရ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်
 ၄ရှိ ပညာ၊

၃။ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု

အင်္ဂီရသံ ပဿ စူဠပန္နကသန္တာန်၌ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ်
သောမနဿ သဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်၊

(မဟာပန္နကသန္တာန်၌ဖြစ်သော သမာဒါနစေတနာ ပြဋ္ဌာန်းသော
မဟာကြိယာ သောမနဿသဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်၊ ဉာဏ်မျက်စိ
ကို ယူရမည်ဖြစ်၍ စက္ခုဝိညာဉ် မကောက်ရ၊)

ဣဒံ သုခံ စူဠပန္နကဿ ဒါတုံ၌ သုခံအရ “အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊
သော ဈာနသုခေန ဖလသုခေန” ကိုထောက်၍ မဟဂ္ဂုတ်

ကြိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရှိ သုခ၊

သီဟနာဒံ နဒန္တော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ပညာ၊ ဗုဒ္ဓ
သီဟသေယျံ ဥပဂတော ဘဝင်ကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်သောမနဿ
သဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်၊

ဟတ္ထကုဏ္ဍုစ္စ ပါဒကုဏ္ဍုစ္စအကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါးရှိ မောဟ၊
(အသံယတကုဏ္ဍုစ္စ)

ဥဋ္ဌာနေန	မဟာကုသိုလ်ရှိ ဝီရိယ၊	၁၆၂
ယံအရ ဒီပံအရ	အရဟတ္တဖိုလ်၊	
ကရဓာတ်အရ	မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါးရှိ ပညာ၊	
ဩဃောအရ	အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊	

၄။ ဗာလနက္ခတ္တသဗ္ဗိဋ္ဌဝတ္ထု

ဗာလာ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂ပါး၊

၅။ မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု
အဘိညာဉ် ၇ပါးနှင့် အရကောက်

- ၁။ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊
 - ၂။ ဒိဗ္ဗသောတ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ၊
 - ၃။ ဣဒ္ဓိဝိဓ နိဗ္ဗိတွာန ပန္တကော၊
 - ၄။ ပရစိတ္တဝိဇာနန စေတသာ စေတောပရိစ္စ၊
 - ၅။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ၊
 - ၆။ ယထာကမ္မူပဂ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္ထေ၊
 - ၇။ အနာဂတံသ အနာဂတံသဉာဏံ၊
- အာသဝက္ခယ အာသဝါနံ ဓယာ၊

အာသဝက္ခယအရ အရဟတ္တမဂ်ရှိပညာကို ကောက်၍ ကြွင်း
သောအဘိညာဉ်တို့၌ ရူပကုသိုလ် ကြိယာပဉ္စမဈာန်ကို ထိုက်သလို
ကောက်၊

(ဆောင်) စ-သော၊ဣဒ်-ပ၊ ပုဗ်-ယ၊အဟု၊ သတ္တဘိညာ ငါးဖြာဖြစ်က၊
ယနှင့်အကို စဉ်သွင်းယူ ခြောက်မူအာသဝက် ထိုဝယ်စွက်၊
သုံးချက် နားလည်စေ၊

စက္ခုငါးပါး အရကောက်

- ဒိဗ္ဗစက္ခု ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ- ရူပါဝစရကုသိုလ် ကြိယာပဉ္စမဈာန်၊
- ပညာစက္ခု အရိယေန ပညာစက္ခုနာ- အရဟတ္တမဂ်ရှိ ပညာ၊
- ဓမ္မစက္ခု ဓမ္မစက္ခု၊ ဥဒပါဒိ- အောက်မဂ် ၃ပါးရှိ ပညာ၊
- ဗုဒ္ဓစက္ခု ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ လောကံ ဝေါလောကေန္တော- မဟာကြိယာ
ဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ပညာ၊

- ၂၃၀ -

သမန္တစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ သတပုညလက္ခဏံ- သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိစ္စ
တပ်သော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်ရှိ ပညာ၊

(ဆောင်) အဘိညာ ဒိဗ္ဗစက် အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ပညာ၊
ဓမ္မမှာ အောက်မဂ်သုံး မှတ်အုံးဆရာ၊
အာသယာ နုသယ ဣန္ဒြိယာ ဗုဒ္ဓေါ၊
သဗ္ဗညု ရှေ့ဉာဏ်တော်မှာ သမန္တာစက္ခုလိုဟော၊
ပညာပါသာဒံ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပါဝစရကြိယာ
ပဉ္စမဈာန်၊ (ပဉ္စမဈာန်ရှိ ပညာ)

ဥပမာနပက္ခန္ဓိ အဝေက္ခတိ စက္ခုပိညာဉ်ဒွေး၊
ဥပမေယျပက္ခန္ဓိ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိစ္စတပ်သော ရူပါဝစရကြိယာ
ပဉ္စမဈာန်၊

၇။ မဃဝတ္ထု

မစ္ဆေရဝိနယေဉ္စ မစ္ဆေရအရ မစ္ဆရိယပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူဒွေး၊
ဝိနယေအရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ပါး၊ (တဒင်္ဂပဟာန်)
ပေသုထေယျပ္ပဟာယိနံ + ကောဓာဘိဘုံ မဟာကုသိုလ်စိတ် ပါး၊
နန္ဒာပိ ကာလံ ကတ္တာ မဟာဝိပါက်စိတ် ပါးတို့တွင် တပါးပါး၊

၈။ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု

သဟံ အင်္ဂိဝ ဂစ္ဆတိ ကရိုဏ်းပါဌ်အရ အရဟတ္တမဂ်ရှိ ပညာ၊

၉။ နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊

အပ္ပိစ္ဆော+သန္တုဋ္ဌော အလောဘပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ် ဝပါး၊
ပရိဟာနာယ သမထဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်၊

နိဗ္ဗာန် နှစ်မျိုး ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန် အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်၊

နိဗ္ဗာန်၏ ဧကန္တာရမ္ပထိကလောကုတ္တရာစိတ် ဝပါး၊

အနေကန္တာရမ္ပထိက

မဟာကုကြိဉာဏသမ္ပယုတ် ဝပါး၊ အဘိညာဉ် ဒွေး၊ ဝုဋ္ဌော၊

အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ် အာရမ္ပထိက

မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် ၄ပါး၊ ကြိယာအဘိညာဉ်၊ ဝုဋ္ဌော၊

အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ် အာရမ္ပထိက

မဟာကုကြိဉာဏသမ္ပယုတ် ဝပါး၊ အဘိညာဉ် ဒွေး၊ ဝုဋ္ဌော၊

အာရမ္ပထိက

အာရုံ

အာကာသာနဉ္စာယတန ကောင်းကင်ပညတ်၊

ဝိညာဏဉ္စာယတန ပဋ္ဌမာရုပ္ပဝိညာဉ် (အာကာသာနဉ္စာယတန)

အာကိဉ္စညာယတန နတ္ထိဘောပညတ်၊

နေဝသညာနာသညာယတန တတိယာရုပ္ပဝိညာဉ်(အာကိဉ္စညာယတန)

ဆောင် ကောင်းကင်ခေါ်မှတ် ပညတ်တဖြာ၊ ပဋ္ဌမာရုပ္ပ ဝိညာဏနှင့်
ဘာဝနတ္ထိတတိယာရုပ္ပဝိညာဏ်လေးတန်အာရုံစဉ်တိုင်းတည်း။

ဓမ္မပဒခေါင်ရာ သင်္ချိဟ်

ပြီးပါပြီ။ ။

၅၈ အောင်ပန်းခေတ္တ ၉၉

အောင်ပလ္လင်မြေ အောင်ဒေသ၌ အောင်ပေသပ ရန်သပုံ
 အောင်စေတုရာ အမှန်ယုံသနော် အရဟံ ဂုဏ်တော်ပုံဖော်ဆင့်
 အောင်သမ္ဘာထပ် အောင်ဓာတ်ဖြာသည် အခေါင်နတ်မြဟွာ အံ့ဩဖွယ်ပရှင်
 အောင်ပန်းဆင့်ဆင့် အောင်ပွင့်စုံအောင် အောင်ရှင်ဂုဏ်ဆောင်မြော်ပဏာချင့်
 အောင်သခင်ဂုဏ်ရောင် လျော်စွာဖွင့်သည့် ပေါ်လာအသင့် (ဓမ္မပဒ) ဝဏ္ဏနာ
 အောင်ပန်းပန်ဆင် အောင်မြင်ကြဖို့ အောင်ရှင်အလှတို့ တစ်ဝကြည့်ဖွယ်ရာ
 အောင်ရာညွှန်းပြု ဓာတု လိင်္ဂါ ပစ္စယတစ်ဖြာ ဆောင်ကာပြုလို့
 အောင်စရာနယ တကွသိဖွယ်ရာ ပဒ သိလွယ်စွာ
 အောင်ပန်းဆင့်ဆင့် ခိုင်ပွင့်ညွှာကို အပိုင်ဆင့်ကာ ယူစွမ်းနိုင်စေလေး
 အောင်မြင်ကြဖို့ အောင်ရန် ညွှန်သည် အောင်လံတံခွန် ထူစိုက်နိုင်စေလေး
 အောင်စွင့် အောင်ခန်း အောင်ပန်းခိုင်ကို ဆောင်စွမ်းနိုင်စေ ညွှန်ပြပါလို့လေး။

အရှင်နန္ဒမာတိဝံဓ
 မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်
 ၁၅၊ ၈၊ ၂၀၀၄၊ တနင်္ဂနွေနေ့